

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio

Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2075

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page. The characters are difficult to decipher but appear to be in a South Asian script.

ברכות ההפטרות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
צוה בנביאים טובים ורעים ורעה בדבריהם
הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבורא
בתורה ובחשיה עבדך ובישראל עמו
ובניאוי האמות והצדיקה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל היולדים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר והעושה
הנודע והנבדק שכל דבריו אמת וצדיק נאמן
אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברייך והבי את
מדברייך ארוך לא ישוב ליקם כי אל נאמן
לחמן ונאמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן צדיק
דברייך רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעולם
נמש תושבי תנחום נקם צמורה בימינו

ותבנה מהרה ברוך אתה יי ששמו ציון יבנה
שימחינו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויקל
לבנו על נפשו לא ישב זק ולא ינחלו יגוד אחריכ
את כבודו כי בשם קדישך ושבעת לו שלום
תבבה נרו לעולם ועד ברוך אתה יי מנן דוד
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
שנת לנו יי אלהינו לקדיש ולמנוחה רבירה ויתע
הכל יי אלהינו אמתנו מורים לך ונבוכים אתה
שמך בנה כל חי תמיד ~~לעולם ועד~~ ברוך אתה
יי מקדיש וישובת

בְּעֶזְרַת הָאֱלֹהִים הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֶתְחַזֵּק לַכְּתוּבָה
הַפְּטוּרִיּוֹת שֶׁלְכֹל הַשְּׁנָה

הַתּוֹרָה דְּבִרְאשִׁית בִּישְׁעִיהָ

הוּא עֲבָדֵי אֱתֶמֶךְ בּוֹ בְּחִירֵי רַעְתָּה נֶפְשֵׁי
נָתַתִּי רוּחִי עָלֶיךָ מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצֵיאֲנִי

הֵא עֲבָדֵי אֶקְרַבִּינֶיהָ בְּחִירֵי דְאֶתְרַעִיג בִּירָה

מִיִּמְרֵי אֶתְחַזֵּק רוּחַ קָדְשֵׁי עֲלוּהֵי דִינִי לְשִׁמּוֹן יִגְ

יִגְלִי לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יִשְׁמִיעַ בְּסוֹן ק

קוּלוֹ : לֹא יִצְוַח וְלֹא יִכְלִי וְלֹא יִרִים בְּכַרְתָּ מִלִּנִּי

קִנְיָה דְּרַעוּן לֹא יִשְׁבּוֹר וּפְשִׁתָּה כִּהָה לֹא

יִכְבֶּנֶה לְאַמּוֹת יוֹצֵיא מִשְׁפָּט : עֲנֹתְנִי

דְּכַתְבֵי רַעִיעַ לֹא יִתְבַּר וְחֲשׂוּכֵיָא דְּכַבּוּרֵי עֲוֹ

לֹא יִטְפִי לְקִשְׁפוּיָה יִפִּיק דִּינָא : לֹא יִכְהֶה וְלֹא

יִלּוּץ עַד יִשּׁוּם בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וְלִתְוֹרַתוֹ אֵינִים

יִחַלּוּ : לֹא יִחַלּוּ וְלֹא יִלְאֵי עַד דִּיתְקִין בְּאֶרְעָא

דִּינָא וְלֹא יִחַלּוּ נְגוּזוֹן יִכְתְּרוּן : כִּי אִמְר

אמר האל יי בורא השמיים ונוטיהם וקע
הארץ ועצאיה נותן נשמה לעם עליה
וען להלכים בה: כדנן אמר אלה שלמא יי
דבדא שלמא ותלנון שכליל ארעא דידהא יהוה
נשמא לעם דעלוי דרוחא לדמהלכין בה: אג
יהוה קראתיה כצדק ותחוק כידך ואצנך ואתנך
לברית עם לאור גוים: אנא יי לכיתך בקשוט
ואתקינית כידך ואתקפינך ואתנעך לקים עם
לגיהוד עמוזין: לפקח עינים עורות לפוצצא
קג אסיר מבית כלא יושבי חשך: לפקד רוצח
עייני בית ישראל דאנון כסמן מן אוליתא ל
לאסקא גלותכון מביני עממיא דאנון דמן ל
לאקורין ולמפלדקרון משעבוד מלכותא דאנון
עגינין כאקוריו קבל: אני יהוה הוא ובבורי
לאחד לא אתן ותהלתן לפסולים: אתאיתמא
שמי ופסדי ויקרי דאתגליתו עליכון לעם אתדן
לא אתון ותשכחתי לפלחי ילמא: פמאשנת
הנה באו וחרשורת אני מגיד בטרם תעמד

אשמי

ואשאף יחד יבית להון ארכא מעלמא דעבר
יתוכון לאודיתא ולא תבו כחבלין על ילדא ית
יתגלי דינ עליהון יצדוק ויספון כחדא אחריב
הרים נכעות וכל עשבם אוביש ושומרני
נהרות לאיים ואגמים אוביש אחריב טורין
ולמין דכל עסכהון איכיש ואשוי נהרין למון
ואגמין איכיש והולכתי עורים בדרך לא
ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכס אשם
לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים ואדירה
דכסמן באורח דלא ידעו בשכילין חלא חלו
ארדיכין אשוי קכל קדמיהון לניהור ופלא
למישרא אילין פתגמין אעבידנן ולא
אל חיק נון:

דאלה תולדות נה בישינה
רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצה ליל
חלה כן רבים בני שוממה מבני
עולה אמר יהור: שבחי דושלם והור
כאתא עקרא דלא לולדת בועי תשבחה
ודוצ

וְהָיָה לְהוֹרֵת כִּי אֵל דָּלָה עֲוִיָּאת. אֵלֵי סְגִיָּאִין יְהוֹן
בְּשֵׁם שְׁלֹמֹה עֲדִיתָא. מִכְּנֵי רוּמֵי יְתִיבְתָא אֱמֹר יְיָ:
קִרְחֵי בְּנֵי מְקוֹם אֱהֱלֵךְ וַיְדִיעוּת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִטוּ אֵל
דְּלִי מִשְׁכְּנֵי הָאָרֶץ מִיִּתְרִיךְ וַיִּתְּרֵיךְ חֲזָקִי: אֲפֻלָּא
סִתְרֵי בֵית מִשְׁלֹךְ. וְקִרְוֵי אֲרַעֲיךָ יִתְּבִי לֹא תִמְנָעִין
אֲפֻלָּא עִם מִשְׁדֵּי־תֶיךָ וְשִׁלְטוֹנְךָ תְּקִיפֵי בְּנֵי אֲנָן ו
שְׁמֵיךָ בְּמִלְצֵי וְזִרְעֵךָ גֹּוִיִם יִרְכָּשׁ וְעַדִּים נְשִׁמוֹת
שְׁמֵיךָ אֲדִי לִדְרוּמָא וְלַעֲפֹנָא תִתְּקִינִין וְכִכְרֵךְ
מִקְלִין יִתְּנוּ וְקִרְוֵי דְעֲדִין יִתְּבוּן: אֵל תִּירָאֵי
כִּי לֹא כְבוֹשֵׁי וְאֵל תְּכַלְמֵי כִּי לֹא תַחֲפִיץ בְּנֵי בְּשָׂרָה
עֲלֵיךָ תִשְׁכַּחֵי וְחֲרִפְתֵּי אֲלִמְנוּתֶיךָ לֹא תִזְכְּרֵי
עַד וְלֹא תִדְחִילִין אֵלֵי לֹא תִכְהַלְתִּין וְלֹא תִתְּנִין
אֵלֵי לֹא תִתְּלֹמֵן. אֵלֵי בְהַתַּת עֲוִיָּמוֹתֶיךָ וְתִתְּנִין
וְתִתְּנֵי אֲרַמְלוּתֶיךָ לֹא תִדְכְּרִין עוֹד: כִּי בְעֵלְיִךְ
פְּשִׁיךְ יִפֹּה עֲבָאוֹת שְׁמֵיךָ וְגִאֲלִיךָ קְדוּשָׁתֵיךָ יִשְׁלַן
אֵלֵי כֹל הָאָרֶץ יִקְרָא: אֵלֵי מִרְיִךְ דְעַבְדֶּיךָ
יִתְּנֵי עֲבָאוֹת שְׁמֵיךָ וְפִלְקִיךָ קְדִישָׁא דִי שְׁלֹמֹה
אֵלֵי לֹא אֲרַעֲא יִתְּקִדֵי: כִּי בְּאֵשׁ עֲזוּבָה
וְעֲזוּבָה רַחַם קְרָאֵךְ יְהוֹה וְאֵשׁ נְעֻדֵיךָ

וְהָיָה לְהוֹרֵת כִּי אֵל דָּלָה עֲוִיָּאת. אֵלֵי סְגִיָּאִין יְהוֹן
בְּשֵׁם שְׁלֹמֹה עֲדִיתָא. מִכְּנֵי רוּמֵי יְתִיבְתָא אֱמֹר יְיָ:
קִרְחֵי בְּנֵי מְקוֹם אֱהֱלֵךְ וַיְדִיעוּת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִטוּ אֵל
דְּלִי מִשְׁכְּנֵי הָאָרֶץ מִיִּתְרִיךְ וַיִּתְּרֵיךְ חֲזָקִי: אֲפֻלָּא
סִתְרֵי בֵית מִשְׁלֹךְ. וְקִרְוֵי אֲרַעֲיךָ יִתְּבִי לֹא תִמְנָעִין
אֲפֻלָּא עִם מִשְׁדֵּי־תֶיךָ וְשִׁלְטוֹנְךָ תְּקִיפֵי בְּנֵי אֲנָן ו
שְׁמֵיךָ בְּמִלְצֵי וְזִרְעֵךָ גֹּוִיִם יִרְכָּשׁ וְעַדִּים נְשִׁמוֹת
שְׁמֵיךָ אֲדִי לִדְרוּמָא וְלַעֲפֹנָא תִתְּקִינִין וְכִכְרֵךְ
מִקְלִין יִתְּנוּ וְקִרְוֵי דְעֲדִין יִתְּבוּן: אֵל תִּירָאֵי
כִּי לֹא כְבוֹשֵׁי וְאֵל תְּכַלְמֵי כִּי לֹא תַחֲפִיץ בְּנֵי בְּשָׂרָה
עֲלֵיךָ תִשְׁכַּחֵי וְחֲרִפְתֵּי אֲלִמְנוּתֶיךָ לֹא תִזְכְּרֵי
עַד וְלֹא תִדְחִילִין אֵלֵי לֹא תִכְהַלְתִּין וְלֹא תִתְּנִין
אֵלֵי לֹא תִתְּלֹמֵן. אֵלֵי בְהַתַּת עֲוִיָּמוֹתֶיךָ וְתִתְּנִין
וְתִתְּנֵי אֲרַמְלוּתֶיךָ לֹא תִדְכְּרִין עוֹד: כִּי בְעֵלְיִךְ
פְּשִׁיךְ יִפֹּה עֲבָאוֹת שְׁמֵיךָ וְגִאֲלִיךָ קְדוּשָׁתֵיךָ יִשְׁלַן
אֵלֵי כֹל הָאָרֶץ יִקְרָא: אֵלֵי מִרְיִךְ דְעַבְדֶּיךָ
יִתְּנֵי עֲבָאוֹת שְׁמֵיךָ וְפִלְקִיךָ קְדִישָׁא דִי שְׁלֹמֹה
אֵלֵי לֹא אֲרַעֲא יִתְּקִדֵי: כִּי בְּאֵשׁ עֲזוּבָה
וְעֲזוּבָה רַחַם קְרָאֵךְ יְהוֹה וְאֵשׁ נְעֻדֵיךָ

כִּי תִמְאַס אָמַר אֱלֹהֶיךָ : אֵלַי בָּחַתָּא שְׂבוּקָתָּ. וְעֵינֶיךָ רוּחַ עֲלֵעַת עִשְׂבֵינְתָּא דִּי-וּכְנֵאתָת עֲלוּמִין
דְּאִתְרַחֲקֵת אֲמַר אֱלֹהֶיךָ : בְּרַגַּע קִטְוִן עֲשִׁבְתִּיךָ
וּבְדַחְמִים גְּדִלִים אֶקְבְּצֶךָ : בְּלִגְזֵי זְעוּר דְּחִיקְתִּיךָ
וּבְדַחְמִין סְגִיאִין אֶקְרִיב גְּלוּתֶיךָ : בְּשִׁצְפֵי קִצְפֵי
הַסְתַּרְתִּי כִּנֵּי רַגַע מִמֶּךָ וּבַחֲסָךְ עוֹלָם לִיחְסוּתֶיךָ
אָמַר גְּאֻלְךָ יְיָ : בְּשַׁעַת זְעוּרָא סְלוּקִית אֲנִי שֵׁ
שְׂבוּנְתִי זְמַן מִנֶּךָ וּבְטָבוֹת עֲלָם דְּלֹא פִסְקִין אֶ
אֲרַחִים עֲלֶיךָ. אָמַר פְּרִיקִי יְיָ :
נַח זִמְתָּ לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֵבֶר מִי נַח עוֹר
עַל הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצְפֵי עֲלִיךָ וּמִגַּעַר בְּךָ
כִּינְמִי נַח דָּא קִרְמִי דִּקְוִימִית בְּמִימְרֵי. דְּלֹא יַעֲזֹב
מִי טוֹפְנָא דְהוּן כִּינְמִי נַח. עוֹר עַל אֲרַעָא, כִּי
קְוִימִית. דְּלֹא יַחֲוֹל לַגִּי עֲלֶיךָ וְלֹא אֲטַף בִּיךָ.
כִּי בְּקָרִים יִמוּשָׁן וְהַגְּבָעוֹת תִּמְנַטִינְךָ וְחֲסָדִי
מֵאִתְךָ לֹא יִמוּשָׁן וּבְדִית שְׁלָמִי לֹא תִמוּט אֶ
אָמַר מִרְחֻמְךָ יְהוָה : אֵלַי טוֹרִיָּה יַעֲדוּן וְלִמְתָא
יִתְפַּרְקֵן וְטוֹבִי מִנֶּךָ יִדְשָׁלֵם לֹא יַעֲדוּ וְקִיִּם שְׁלָמִי
לֹא יִתְרַחֲקוּ. אָמַר דַּעְתִּיךָ לִרְחֵמָא עֲלֶיךָ יְיָ :

עֵינֶיךָ

ענין

סעדה לא נחמה הנה אנכי מרביץ ב
 בפוך אבניך ויסדתיך בספיריט: השופתה
 עקבלת עלבון קרתא דאמרוין עלה עממיא לא
 תתנחם הא אנא בביש בעיריא אבני יצפתוך
 ואשכללנך באבנין טלן: ושמתי פדכך ש
 שמישתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך
 לאבני חפץ: ואשוי כמרגליון אעך ותרעך ל
 לאבני גמר וכל תחומך לאבני יצוץ: וכל בניך
 למודי יהוה ורב שלום בניך: וכל בניך יהון א
 אלפיך באוריתא דני וסגן יהו שלום בניך: בערתי
 תכונתי רחקי מעשק כי לא תיראי וממחקה
 כי לא תקרב אלני: בזכותא תתקנין אתדחתן
 מעושקא ארו לא תרחליון ומתברא ארו לא
 עלך: הן גור יגור אפס מאורתי מיגור ארנך
 עליך: פולו הא אתכנשא יתכנשוך לוך גלות
 עמיד בסופא מלכו עממיא דמותכנשוך לאעקח
 לוך דרשלים בגויד יתרמון: הן אנכי בדארתי
 חלש נחב באש פחם ומוציא כלי למעשרו
 ואנכי בדארתי משחית לחבל: הא אנא ברית

יבא וע
 ת עלומין
 עבדיך
 חזיקתיך
 כף קיצף
 חסותיך
 אפי ש
 פסקין א
 כי מי
 וי נחשוך
 אעך בך
 דלא יעון
 א, טין
 פ ביד
 וחסדי
 תמוט א
 גרון דלמות
 וקיס שלוי
 עלך ה
 ענה

יפול

הנה

ג

וְהִבְטַחְנוּ לְמִימְרֵי שָׁמַעוּ וְתוֹתֵיקוּם כַּפְשִׁכּוֹן וְאִגְדָּר
 לְכֹחַ קַיִם עֲלֵם כְּבוֹד דָּוִד דְּמֵה־יִמְעֵן הֵן עַד לְאַמִּים
 בְּתַתִּי נְגִיד נְמַצִּיה לְאַמִּים : הֵא לֹב לַעֲמֹמִיא מֵ
 מִנִּיתִיה מְלֹךְ וְשָׁלִיט עַל כָּל מַלְכוּתָא : הֵן גִּי לֵא
 תִדְעַתְּקִרָא וְגִי לֵא דְעִוָּה אֵילִיךְ : דִּינְעוּ לְמַעַן יִהְיֶה
 אֱלֹהֵיךְ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־פִאֲרָךְ : הֵא עִם דִּלָּא
 תִידְעַתְּ יִכְלֹחֵךְ וְעִם דִּלָּא יִדְעוּךְ יִהְיֶה טוֹן לְאַסְקָא
 לֹךְ מִטּוֹן כְּוִיל יְיָ אֱלֹהֵךְ וְלִקְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל אֲרִי
 שְׂבַחְךָ :

הַפְטֵרָת לֶךְ לֶךְ בִּשְׁעֵיהָ בְּקִימוֹן מֵ

זֶאֱלֵךְ מֵי תְדַמִּינֵי וְאַשׁוּרֵי יֵאמְרוּ קְדוּשָׁא : וְלִמָּן
 תְּדַמּוּן קְדָמֵי וְתַשׁוּן יִמְרוּ קְדִישָׁא : שְׂאֵל
 מִרוּם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּדָא אֱלֹהֵי הַמוֹצִיא בֵּ
 בְּמִסְפָּר יַצְבָּאִם מִרְבַּ אַנְיָם וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ
 לֹא נַעֲדָךְ : זְקוּפוּ לְלִדּוּמָא עֵינֵיכּוֹן זְחָן לְמִדְחַלְקוּם
 מִן דְּבִרָא אֵלִין דְּאִפִּיק בְּמַעַן חִילֵי שְׂמַיָּא לְכוֹלְהוֹן
 בְּשִׁמְוֵהֶן קְרִי מִסְגֵּי גְבוּרָן וּפְקֵי וּפְקֵי חִיל חַד מִסְדֵּי
 לֹא מִתְעַכְבֵּב : לְמָה תֵּאמְרוּ יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל
 נִסְתַּרְהָ דְרַכֵּי מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפַּטֵּי יַעֲבֹךְ
 לְמָה תִּימָר יַעֲקֹב וְתִמְלִיל יִשְׂרָאֵל מִיִּטְמוֹרָא אֹרְחֵי

כולם כנסת
 יקרא

...
 ...
 ...

מִן קָרָם יִי וּמִן קָרָם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִעֲדֵי יִעֲדֵי הֲלֹא יִדְעֵת אִם
לֹא שִׁמְעֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם יִי בּוֹרֵא קִצּוֹת הָאָרֶץ לֹא
יִיעַף וְלֹא יִיגַע אִין חֶקֶד לְתַבּוּנָתוֹ הֲלֹא יִדְעֵת אִם
לֹא שִׁמְעֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם יִי דְבַר יִסּוּדֵי אֲדַע לֹא
בְעַמּוּל וְלֹא בְלִיאָו לִיהִ סוּף לְסִכְלֵתְנֻתִיהִ נֵתָן לְעַף
כַּח וְלֹא אִין אֲנִים עֲצֻמָּה יִדְבָּהּ יִהִיב לְעִדֵי נִקְיָא ד
דְּמִשְׁלֵהָן לְפִתְגָמֵי אֲוִדִיתִיהִ חֲכָמָא וְלִדְלִית לְהוֹן
תְּקוּף נִכְסִין מִסְגִּי יִי יִיעֲפֹן עֵרִים וְיִגְעוּ מִבְּחֻרֵם כְּסֹל
יִכְשֹלוּ יִישְׁתַּלְהוֹן עוֹלִימֵי חִיבִין וְיִלְאוּן דְּחֻקֵי ד
רִשְׁוֵיָא אֲתִקְלָא יִתְקִלוּן וְקִי יִיחַלְכּוּ כַח יִעֲרֹ
אֲבָד כְּנִשְׁרִים יִרוּצוּ וְלֹא יִגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִעֲפֹן
וְיִסְכְּרוּ לְפִרְקָנָא דִּי יִתְכַנְשׁוּן מִבֵּינֵי גְלוּתְהוֹן יִסְפֹן
חֵיל דִּיתְחַדְתוֹן לְמִלִּימֻדְתְּהוֹן כְּצִימוּח דְּסִלִּיק עַל גְּבִי
נִשְׁרִין יִהֲטוּן וְלֹא יִלְאוּן יִהֲכֹן וְלֹא יִשְׁתַּלְהוֹן מִחֲרִטוֹ
אֱלֹהֵי אִיִּים וְלֹא מִיִּים יִחַלְכּוּ כַח יִגְשׁוּ אִין יִדְבִירוּ יִחֲרִיו
לְמִשְׁפֵּט נְקֻדָּה אֲצִיתוּ לְמִימְרֵי נְגוֹן וְחִלְכּוֹן עַם
יִסְפֹן חֵיל יִתְקַדְבוּן בְּכִין יִמְלִלוּן כְּחֻדָא לְרִינָא נְתִילֻד
מִי הָעִיל מִמְזֻלַח צִדִּיק יִקְרֵאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתָּן לְפִנּוֹ
גְּוִיִּים וְחִלְכִים יִדְרֵי יִתָּן כְּעַמֵּר חֲרִבוֹ כְּקִישׁ נִדְרֵי
קִשְׁתוֹן מִן אִיתֵי בְּגֵלָאֵי מִמְדִּנְחָא אֲכֻרָם בְּחִד
עִדָא

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

תִּיבְעֵן מוֹלֵעַת יַעֲקֹב מִתֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֹזֶרְתִּיךָ נְאֻם
יְהוָה וְאֵלֶיךָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לֹא תִדְחֲלוּן שְׁבֻטֵי־לֵוִי
דְּבֵית יַעֲקֹב לִדְעִיתֵךְ דְּבֵית יִשְׂרָאֵל בְּסַעֲדִכֶּן אֱמֹר
יָ וְכִמְדִּיקְכוֹן קָרִישָׂא דִישְׂרָאֵל הִנֵּה שְׁמֹתֶיךָ ל
לְמוֹרֵג חָרוֹץ חָדָשׁ בְּעַל פִּימֹת תֵּדוּשׁ הָרִים וְתָרוֹךְ
וּגְבֻעֹת כְּמוֹץ תְּשִׁים הֵא שְׁוֹתֶכֶן לְמוֹרֵג תְּקִיף חֲדַת
מְלוֹ סְמַרְיָן תְּקַטִּיל בְּעַמְמֵיָא וְתַשִּׁיעַ וּמִלְכֻתֵךְ כ
כְּמוֹעַא תִּשְׁוִי תִגְרַם וְרוּחַ תְּשֻׂאם וְסַעֲרֵה תִכְסִיץ
אוֹתָם וְאַתָּה תִּגְלוּ בַיהוָה בְּקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִתְּהֵלֵךְ
תְּדִינֶנָּן וְרוּחָא תִטְוִלְנֶנָּן וְהִימָרִי כְעֹלְוֹא לְקָשָׂא
יַבְדֵּךְ יַתְהוֹן דְּאֵת תְּבוּעֵ בְמוֹמְדָא דִי בְּקָרִישָׂא ד
דִישְׂרָאֵל תִּשְׁתַּבַּח קַעֲנִים וְהֶאֱבִינַם מִבְּקָשִׁים
טִיִּים וְאִין לְשׁוֹנֵם בְּצַמָּא נְשַׁתְּרַה אֲנִי יְהוָה י
אֲעַנִּים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲעֻזְבָּם עֲנֹתְנִיָא ש
וְחַשׁוּבִיָא דִּמְחִמְדִּין לְאַלְכְּנָא הֵא כִיעֵהָ לְמֵיָ
וְלֹא מִשְׁכְּחִין לְוַחְהוֹן בְּסַגּוּפֵא מִשְׁלוּהִיא אֲנִיָּא
יָ אֵקִיבִיל עֲלוֹתְהוֹן אֱלֹהֵא דִישְׂרָאֵל לֹא אִדְחִיקְנָנוּ
וְהַפְטָרָת וִירֵא אֵלֶיךָ יְהוָה

במלכים
דג
וְהַפְטָרָת וִירֵא אֵלֶיךָ יְהוָה

וְאַשְׁרָה אַחַת מִנְּנֵי בְנֵי הַנְּבִיָאִים צַעֲקָה
אֵל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישׁוּמָה

הווי
ותיך
דינך
לך
ירא
צתך
דחל
אך
ישי
אנח
די
אנח
אנח
אנח
אנח
אנח
אנח

ואתה ידעת כי עבודך היה ידא את יהוה והנשבע
בא לקחת את שני ילדיו לו לאשה לעבדים וכו'
ואתה א' חדא מנשו תלמודי נביא מצוה קדום
אלישע למימר עוד מאתך ושתין וחמשה אלפי
עוהת אתת עובדיה כי ה' גואנא ולא הוה משגח
ולא ידע מא למעבדיעד דאזלת לבית קבדיה
דעובדיה בעלה וצוהת דחלא ד' דחלא ד' ו
ואשתמע לה קלא מביני מיתאמן הוא דין ו
דחלא ד' דקא בעית ארבעה אינון אקרו וכלו
דחליא ד' אברהם זוסף ואיוב ועובדיה א' תיבת
ואמרת לא בעינא אלא האי דכתיב ביה דחלא
ד' לחדא וכדו אודעוהא קבדיה והות קא
מתפלא על קבדיה וקא צוהא ואמרא לעלמא
היכא דחצי בשעתא די זמינתא אמרית דין
למן את שביק לו וות תרין בלי גאיתת' ד' צון
עלמא לח' לין דהכין אמר קרא לשלוק יתמ
דאנא אקיים ואדמלתך עלו תתרחוק וכדו ד' ו
נשכח משיזיב ויתמו נמו צוהי ואמרין ק' פ' ו
אבא קבלן אבא אתיב עובדיה ואמר להיזילו
לגבי אלישע בפורתא דמשחא דאשתאר
גביך ולברכיך ביה דאנא כד אפמל תינהו ל
(טא)

למאן נביא במערתא. וסובלתינון בלהמא ובמא
ולא אטפון בוצינא דמשחא מניהו לא בימא
ולא בליא. לודכר נביא מלו דידי דקדשא ברין
וישלים לכו מאן דאזפיניה דהכין אמר קרא ד
דמוזיק למדיה דעלמא י כל מאן דרחים על עניא
ועל מוסכינא ובכין אזלת ואודעתיה לאושע
כולי הא למימד עבדך עובדיה בעלי מית ואת
ידעת ארו עבדך הוה דחיל חטאין מן קרס י
דכר קטולת איזבל ית נביא די. דכר מנהלן
מאה גברא ואטמלינון חמשין חמשין גברא
במערתא. והוה יזיק ומוביל להון בדיל דל
לאוכלותהון מנכסוהי דאחאב מן קרס דחנון
אנפא וטען רשיא אתא למדכר ית תרין בכ
ליה לעבדין: ויאמר אליה אלשע מה אעשה
לך הגדי לי מה יש לך בבית ותאמר אין ל
לשפתנכל בבית כי אם אסוך שמן: ואמר לה
אלישע מה אעביר לך הוא לו מא אית לך
בביתא. ואמרה לית לאמתך כל מדעם בביתא
אלהין מנא דמשחא: ויאמר לכו שאלי לן כלים

למאן נביא במערתא. וסובלתינון בלהמא ובמא
ולא אטפון בוצינא דמשחא מניהו לא בימא
ולא בליא. לודכר נביא מלו דידי דקדשא ברין
וישלים לכו מאן דאזפיניה דהכין אמר קרא ד
דמוזיק למדיה דעלמא י כל מאן דרחים על עניא
ועל מוסכינא ובכין אזלת ואודעתיה לאושע
כולי הא למימד עבדך עובדיה בעלי מית ואת
ידעת ארו עבדך הוה דחיל חטאין מן קרס י
דכר קטולת איזבל ית נביא די. דכר מנהלן
מאה גברא ואטמלינון חמשין חמשין גברא
במערתא. והוה יזיק ומוביל להון בדיל דל
לאוכלותהון מנכסוהי דאחאב מן קרס דחנון
אנפא וטען רשיא אתא למדכר ית תרין בכ
ליה לעבדין: ויאמר אליה אלשע מה אעשה
לך הגדי לי מה יש לך בבית ותאמר אין ל
לשפתנכל בבית כי אם אסוך שמן: ואמר לה
אלישע מה אעביר לך הוא לו מא אית לך
בביתא. ואמרה לית לאמתך כל מדעם בביתא
אלהין מנא דמשחא: ויאמר לכו שאלי לן כלים

וכד אתר חס לה הווא טמא ארת וחווהת לנבוא דין ויחמר איזיל זבית ות משחחא
למדי חובתיך ואת ונך תתפדנסין במא דאשתאר אמרת לה לנביא דלי אית עלי טעמא
מחיי טעמא או לא אגד לה בענין וי כביא וי בלתיא דליא עליה טעמא דאח אית עליה
דדין ויניך טעמא דאן נסא הוא מדיא ואמרא לה מאו נעביד מעמא דאחא

מך החוץ מאת כל שכיניך כלים רקים אלה מעתה
ואמר איזיל שאלו לך מנין מן ברא מן כל שכיני
מנין דיקנין לא תזערוין ובאת וסגרת הדלת ב
בערך ובעד בניך ויעקת על כל הכלים האלה
והמלא תסיעו ותהכין ותגיבין דשא באפך ובני
בנך ותריקין משחא על כל מניא האלין ומנא
דית מלו תסלקון ותלך מאתו ותסגד הדלת בטוה
וכער בניה הם מגישים אליה והיא מוצקת ו
ואגזלת מלותיה ואגפת דשא באפה ובאפי בנה
אנון מקרבין לה מניא והיא מריקא משחא ::
ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה
אלי עוד כלי ויאמר אליה איך עוד כלי ועמך
השמן והוה במשלם מניא ואמרת לבדך
קריב לי עוד מנא ואמר לה לית עוד מנא אפק
משחא ותבא ותגר לאיש האלהים ויאמר לכו
מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת ובניך ת
תחי בנותך ואתת וחויאת לנביא דלי האמר
איזילו זביני ית משחא ושלמי למדי חובתיך ואת
ובנך תתפדנסין במא דישתאר : ויהי היום ועמו
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו
לחבל

שעני עלי
אוסין לו חתם
ומי להימור
לבי דמדיים
היה למסגר
ם ארין ד
מאלו טעמאם
והו זבני
ואב דמסגר
יניה דלא
למשון לך
בת אודא
אשחא
אולך

מרת ליה
ב לי עוד
תבין
מסמא דמא
גור על מנין
מין דיתמלין
גור על מנין
מין דיקנין
לקיט חס
מדי ונדי חד
חד ומתחבר
ממא ד
מדי דמשחא
ה על בלתי
מלמו כל מסרי מנא אמר ברא לית עוד מנא משחא אפק

לי
יה
ה
מ
א
י
י
י

10
לֹאֲכַל לֶחֶם יְהִי עֲבָדוֹ יִסְרֹר שְׂמֵהּ לֹאֲכַל לֶחֶם וְהוֹה
יִמָּא וְעֵבֶר אֱלוֹשָׁע לְשׁוֹנָם וְתַמָּן אֲתַמָּא רְחֹלֵת
חֲטָאִין וְאֲתַקִּיפֵת בֵּיה לְמִיכָל לְחֵמָא וְהוֹה בְּזַמָּן
מְעַדְוֵהִי מִתַּכְפֵּי לְתַמָּן לְמִיכָל לְחֵמָא : וְתַאמְרֵל אֶל
אִישָׁה הִנֵּה נָא יִרְעֵת כִּי אִישׁ־אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא
עֲבָר עֲלִינוּ תְּמִיד : וְאֲמַרְתְּ לַבְּעֵלָה הֵא כַּעַן יִרְעֵת
אֲרִי נִבְיָא דִּי קָדִישָׁא הוּא מִתַּכְפֵּי לְוֹתְנָא תְּדִירָא
נַעֲשֵׂה נָא עֲלוֹת קִיר קַטְנָה וְנִשִּׁים לוֹ שֵׁם מִטְרָה
וְשִׁלְחָן וּכְסָא וּמְנוֹרָה וְהִיָּה בְּבֵאוּ אֵילִינוּ יִסְרֹר
שְׂמָה : נַעֲבִיד כַּעַן עֲלוֹת בְּתֹלָא זְעִירָא וְנִתְקַן לִי
תַמָּן אֲתֵר עֲרִסָא וּפְתוֹרָא וְכִרְסִיא וּמִנְרֵתָא וְהִי
בְּמִיתוּהִי לְוֹתְנָא מִתַּכְפֵּי לְתַמָּן : וְהִי הַיּוֹם וַיְבֵא אֶל
שְׂמָה וַיִּסְרֹר אֶל־הָעֲלוֹת וַיִּשְׁכַּב שְׂמָה : וְהוֹה
יִמָּא זַעַל לְתַמָּן וְזַר לְעֲלוֹתָא וְשָׁכִיב תַמָּן וַיִּשָּׂא
וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחְזִי נַעֲרֹ קְרָא אֶל־שׁוֹנְמִית קְדָאֵת
וַיִּקְרָא לָהּ וְתַעֲמִד לִפְנֵי : וְאֲמַר לְגִיחְזִי עֲלוּמִיָּה
קְרִי לְשׁוֹנְמִיתָא הֲדָא וְקִרָא לָהּ דְקָמֵת קְדָמוּרָהִי
וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמַר נָא אֵילִיָּה הִנֵּה חֲכַדְתְּ אֵילִינוּ
אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מִיָּה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹם ל

וְהוֹה יִמָּא וְעֵבֶר אֱלוֹשָׁע לְשׁוֹנָם וְתַמָּן אֲתַמָּא רְחֹלֵת
חֲטָאִין וְאֲתַקִּיפֵת בֵּיה לְמִיכָל לְחֵמָא וְהוֹה בְּזַמָּן
מְעַדְוֵהִי מִתַּכְפֵּי לְתַמָּן לְמִיכָל לְחֵמָא : וְתַאמְרֵל אֶל
אִישָׁה הִנֵּה נָא יִרְעֵת כִּי אִישׁ־אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא
עֲבָר עֲלִינוּ תְּמִיד : וְאֲמַרְתְּ לַבְּעֵלָה הֵא כַּעַן יִרְעֵת
אֲרִי נִבְיָא דִּי קָדִישָׁא הוּא מִתַּכְפֵּי לְוֹתְנָא תְּדִירָא
נַעֲשֵׂה נָא עֲלוֹת קִיר קַטְנָה וְנִשִּׁים לוֹ שֵׁם מִטְרָה
וְשִׁלְחָן וּכְסָא וּמְנוֹרָה וְהִיָּה בְּבֵאוּ אֵילִינוּ יִסְרֹר
שְׂמָה : נַעֲבִיד כַּעַן עֲלוֹת בְּתֹלָא זְעִירָא וְנִתְקַן לִי
תַמָּן אֲתֵר עֲרִסָא וּפְתוֹרָא וְכִרְסִיא וּמִנְרֵתָא וְהִי
בְּמִיתוּהִי לְוֹתְנָא מִתַּכְפֵּי לְתַמָּן : וְהִי הַיּוֹם וַיְבֵא אֶל
שְׂמָה וַיִּסְרֹר אֶל־הָעֲלוֹת וַיִּשְׁכַּב שְׂמָה : וְהוֹה
יִמָּא זַעַל לְתַמָּן וְזַר לְעֲלוֹתָא וְשָׁכִיב תַמָּן וַיִּשָּׂא
וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחְזִי נַעֲרֹ קְרָא אֶל־שׁוֹנְמִית קְדָאֵת
וַיִּקְרָא לָהּ וְתַעֲמִד לִפְנֵי : וְאֲמַר לְגִיחְזִי עֲלוּמִיָּה
קְרִי לְשׁוֹנְמִיתָא הֲדָא וְקִרָא לָהּ דְקָמֵת קְדָמוּרָהִי
וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמַר נָא אֵילִיָּה הִנֵּה חֲכַדְתְּ אֵילִינוּ
אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מִיָּה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹם ל

לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר
בתוך עמי אנכי יושבת ואמר ליה אימר כש
לה היא עסיקה לנא ית כל עסקא הדא מא (מעט)
למעבד לוך המתגם אית לוך למללא עם מלכא
או עם רב חילא ואמרת בגו עסקי עמו אנא
מסוברא ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי
אבל בן אין לה ואישה זקן ואמר ומא למעבד
לה ואמר גיחזי בקשטא כל לית ליה זבעלה סוב
ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמוד בפתח ואמר
קרי לה וקרא לה וקמת בתר עא: ויאמר למוש
הזה כעת חיה את חובקת בן ותאמר אר
אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתיך: ואמר
לזמנא הדין כערן דאתון קיימיך תהן מחכקא
ברא ואמרת כבעו רבוי נביא די לא יתכדב
כתגמא באמתך: ותהר האשה ותלך בן לוח
למוער הזה כעת חיה אשר דבר איליה אלשע
ועדיאת אתתא וילידת בר לזמנא הדין כערן
דביא קיימא דמלול עמה אלשע: ויגדל הילך
ויהי היוט ויצא אל אבני אל הקצרים: ורבא
לביא זהוה יומא ונפק לות אבוה לות חעודיא:
ויאמר

וַיֹּאמֶר אֶל-אֲבִיו רֵאשִׁי רֵאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל-הַנְּעָר שׁ
שָׂאִיהוּ אֶל-אֲמוֹי וְאָמַר לְאֲבוֹהֵי לִישִׁי לִישִׁי וַיֹּשְׁבֵי וַיֹּאמְרוּ
לְעוֹלָמָא סְבִהוּ וְאֹכְלֵהוּ לְאֲמִיהּ וַיֹּשְׁבֵי וַיֹּשְׁבֵי וַיֹּשְׁבֵי
אֶל-אֲמוֹן וַיֵּשֶׁב עַל-בְּרִכְיָה עַד-הַצְּהָרִים וַיָּמָת וַנְּסִיבֵהּ
וְאֹכְלִיהּ לְאֲמִיהּ וַיֵּתֵב עַל בְּרִכְתָּאֵהָ עַד עֵלְזָן סִינְהֵלָה
וַמִּידָהּ וַתַּעַל וַתִּשְׁכַּבְיָהוּ עַל-מִטָּת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַתִּסְגֹּר בְּעַדוֹ וַתֵּצֵא וְסִלְיָתָהּ וְאִשְׁכֵּיבְתוּהּ עַל עֵרְמָה
דְּנַבְיָא דִּי-אַגְפֵּת בְּאֲפוּהֵי וְנִפְקֵת וַתִּקְרָא אֶל-
אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שְׁלַחְהּ נָא לִי אַחַר מִדְּהַנְּעָרִים
וְאַחַת הָאֲתוֹנּוֹת וְאֲרוּצָה עַד-אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְאִשׁוּבָהּ וְקֹרֵת לְבַעְלָהּ וְאֲמַרְתְּ שְׂדֵךְ כַּעֲזָן לִי חָד
מִן עוֹלָמֵיָא וְחָדָא מִן אֲתֵנִיא וְאֲתַמְטִי לֹת כַּבְיָא
וְאֲתוֹב וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אַתְּ הוֹלֵכֶת בְּאֵלֵי הַיּוֹם
לֹא חֲדָשׁ וְלֹא שַׁבָּת וְתֹאמְרִי שְׁלוֹם וְאָמַר מִדְּ
אַתְּ אֵלֵּי לֹתוּהּ יוֹמָא דִּין לֹא יִרְחַ וְלֹא שַׁבָּת
וְאֲמַרְתְּ שְׁלוֹם וְתַחבֹּשׁ הָאֲתוֹן וְתֹאמֶר אֶל-נְעָרָה
נְהַג וְלֶךְ אֶל-תַּעֲצֵר לִי לְרִכּוּב כִּי אִם אֲמַרְתְּ
לֶךְ וְזִרְיָתָה אֲתֵנָא וְאֲמַרְתְּ לְעוֹלָמָה דְּבַר וְאִינּוּל
לֹא תִדְחֵק עָלֵי לְמִרְכָּב אֱלֹהִין כֹּד אִימֵר לֶךְ וְתִלְךְ
וְתִבֵּא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַר הַכְּרִמָּל וְיֵהוּ כ
כְּרָאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ מִנְּגֹד וַיֹּאמֶר אֶל

אמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער ש
שאיהו אל אמוי ואמר לאבוהי לישוי לישוי וישבי וישבי וישבי
אל אמון וישב על ברכיה עד הצהרים וימת ונסביה
ואכליה לאמיה ויתב על ברכתאה עד עלזן סינהלא
ומיידה ותעל ותשכביהו על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא וסליקתה ואשכיבתיה על ערמא
דנביא די אגפת באפוהי ונפקת ותקרא אל
אישה ותאמר שלחה נא לי אחר מד הנערים
ואחת האתונות וארוצה עד איש האלהים
ואשובה וקרת לבעלה ואמרת שדך כעזן לי חד
מן עולמיא וחדא מן אתניא ואתמטי לות כביא
ואתוב ויאמר מדוע את הולכת באלו היום
לא חדש ולא שבת ותאמרי שלום ואמר מדי
את אלי לותיה יומא דין לא ירח ולא שבת
ואמרת שלום ותחבש האתון ותאמר אל נערה
נהג ולך אל תעצר לי לרכוב כי אם אמרת
לך זריות אתנא ואמרת לעולמה דבר ואינול
לא תדחק עלי למרכב אלהין כד אימר לך ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהו כ
כראות איש האלהים אותה מנגוד ויאמר אל

גִּיחֲזִי נַעֲרוֹן הַגֵּה־הַשּׁוֹבְמִית הַלֵּוֹי: וְאַל־תִּתְּלוֹת
נְבִיאֵי דָיִץ לַטּוֹר כְּרִמְלֵא אֹהֶרֶ כִּי חָזָא נְבִיאֵי דָיִץ
יִתֵּהּ מִקְבִּיל וְאָמַר לְגִיחֲזִי עֲלִימִיָּהּ הֵא שׁוֹבְמִי־רַע
דִּיכִי: עֵתְּלָהּ רוּץ נָא לְקִרְאֵתְּהָ וְאָמַר לָהּ הַשְּׁלוֹם
לְךָ הַשְּׁלוֹם לְךָ יִשְׁרָךְ הַשְּׁלוֹם לִילְךָ וְתֵאמַר שְׁלוֹם:
כַּעֲן רֵהוּטָן כַּעֲן לְקִדְמוּתָהּ אֲנִי־אָמַר לָהּ הַשְּׁלוֹם לְךָ
הַשְּׁלוֹם לְבַעֲלִיךָ הַשְּׁלוֹם לְרַב־יָאֵא וְאִמְרַת לָהּ שְׁלוֹם:
וְתָבִיא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֵל הַהִר וְתַחֲזֶק בְּרַגְלֵיו
וַיִּגַּשׁ גִּיחֲזִי לְכַדְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הֲדַפָּה לָהּ
כִּי נִפְשָׁה מִתָּה לָהּ עֵהוּדָה הָעֵלִים מִמֵּנִי וְלֹא הִגִּיד
לִי: וְאַתְּתִּי לֹוֹת נְבִיאֵי דָיִץ לַטּוֹרָא וְאַתְּקִימִתְּ בְּלִגְנֵי
וְקִרְיָב גִּיחֲזִי לְמִדְרָחָה: וְאָמַר נְבִיאֵי דָיִץ שְׁבוּק מְנַרָה
אֲנִי נִפְשָׁה מְרִירָא לָהּ אֲמוֹן בְּרָם יִי אֶתְכַסֵּא מִנִּי
וְלֹא אֶתְחַוֶּה לִי: וְתֵאמַר הַשְּׁאֵלְתִי בֶן מֵאֵת אֲדֻנִי
הֲלֹא אֶמְדַּתִּי לֹא תִשְׁלַח אֹרְתִי: וְאִמְרַת הַשְּׁאֵלְתִי
בְּרָא מִן רַבּוֹנֵי־הָאֵל אִמְרַתִּי לְךָ אִם מִתְּיָהִיב
לִי בִר קִיִּים וְאִם לֹא תִנְסִיק יָתִי: וַיֹּאמֶר לְגִיחֲזִי
חֲגוּ חֲדָבְךָ מִתְּנִיךְ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בִּיְדֵיךָ וְיִרְאֵךְ
כִּי תִמוּצָא אִישׁ לֹא תִבְרַכְנֵנוּ וְכִי יִבְרַכְךָ אִישׁ
לֹא תִעַנְנֵנוּ וְשִׁמְתָה חֲסִידֵי מִשְׁעַנְתִּי בִּשְׂמֵיךָ
עַל כַּעַ הַנְּעַר: וְאָמַר לְגִיחֲזִי לְלוֹי חֲרִעַךְ וְסַב ח

חטרי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

חטוי בידך ואיזיל ארו תשכח גבר לא השאל
בשלמיה. וארו ישאל בשלמוך גבול לא תתיכניה
ותשוי חטוי על אפי רביא : ותאמר אם הנער
זה יהוה וחי נפשך אם אנכי ויקם וילך אחריה
ואמרת אימיה רעו לי מא. קיים הוא לי והי נפשך
אם אשכניך. אקם ואהל בתרהא : וגיחזי עבד ל
לפניהם וישם את המטענת על פני הנער
ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגר לו לאמו
לא הקיץ הנער : וגיחזי עבד קדמיהון. ואשכח
אריא מיתא ושוי עליה חטרה לנסוי ביה ע
ואחיה. ומשום דעבד על מילי רביה ולא עבד
כד פקדיה אמל ושנו ית חטרה על אפי רביא
ולית קל ולית דמצורת. ותב להקדמותיה ור
ליה למימד. לא אתער רביא : ויבא אלי שבע
הביתה והנה הנער מת משכב על מטרתו :
ואתא אלי שבע לביתא. והא רביא מית. דימי על
ערסיה : ויבא ויסגך הדלת בעד שניהם ות
וירפלל אל יהוה : ואתא ואגף רשא ב אפי
תרויהון. וילוי קדם לי : ויעל וישכב על הולד
וישם פיו על פיו ועינו על עינו וכפיו על כפיו

לפי שאלתו
אשר שאל
בשלמוך
גבול לא
תתיכניה
ותשוי
חטוי על
אפי רביא
ותאמר
אם הנער
זה יהוה
וכי נפשך
אם אנכי
ויקם וילך
אחריה
ואמרת
אימיה
רעו לי
מא. קיים
הוא לי
והי נפשך
אם אשכניך
אקם ואהל
בתרהא
וגיחזי עבד
לפניהם
וישם את
המטענת
על פני
הנער
ואין קול
ואין קשב
וישב לקראתו
ויגר לו לאמו
לא הקיץ
הנער
וגיחזי עבד
קדמיהון
ואשכח
אריא מיתא
ושוי עליה
חטרה לנסוי
ביה ע
ואחיה
ומשום דעבד
על מילי רביה
ולא עבד
כד פקדיה
אמל ושנו
ית חטרה על
אפי רביא
ולית קל
ולית דמצורת
ותב להקדמותיה
ור
ליה למימד
לא אתער
רביא
ויבא אלי
שבע
הביתה
והנה הנער
מת משכב
על מטרתו
ואתא אלי
שבע לביתא
והא רביא
מית דימי
על ערסיה
ויבא ויסגך
הדלת בעד
שניהם ות
וירפלל אל
יהוה ואתא
ואגף רשא
ב אפי
תרויהון
וילוי קדם
לי ויעל
וישכב על
הולד וישם
פיו על פיו
ועינו על
עינו וכפיו
על כפיו

ויגהר עליו נתחם בשר הילד: וסליק ושכיב על
לביא ושני טמיה על פומיה ועינוהו על עינוהו
וידוהו על ידוהו ואלהיה עלוהו זחם בשא
רביא: וישב וילך בבית אחת הנה ואחת
הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע
פעמים ויפקח הנער את עינו: ותב והליך
בביתא זמנא חדא לבא זמנא חדא לבא
וסליק ואלהיה עלוהו ואתמלק רביא עד ש
שבע זמנן וכתח רביא ית עינוהו: ויקרא
אל גיחזי ויאמר קרא אל השונמית הזאת
ויקראיה ותבא איליו ויאמר שאי בנד:
וקרא לגיחזי ויאמר קרי לשונמיתא הדא
וקרא לה ואתת לקדמוהי ויאמר סבי בליד
ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא: ואתת ונפלת קם
רגלוהי וסגורת על ארעא ונקיבת ית בלה

ונפקת:

~~דזידין דזיי שרה במלכים~~

דהמלך בוד זקן בא בימים ויבקר
בבגדים

מֵאֵד וְאוֹתוֹ יִלְדֶה אַחֲרָי אֲבִשְׁלוֹם : וְלֹא אֲכַלְמוּהָ
אֲבוֹהֵי מִיּוֹמוֹהוּ לְמִימְרֵי כְּדִין כְּדִין אֶת עֲבִיד וְאֶת
הוּא שְׁפִיר כְּרִיּוּיָהּ לְחַדָּא וְיִתִּיבָה זִלְזוּת כְּתִיר
אֲבִשְׁלוֹם : וְיִהְיֶה דְבָרָיו עִם יוֹאֲב בֶן צְרוּיָה וְעִם
אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרָי אֲדֹנָי : זֶהוּ כְּתוּב
בְּעִצָּא עִם יוֹאֲב בֶן צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתָר כֹּהֵן
וְסַעֲדִין בֵּית אֲדֹנָי : וְצִדוֹק הַטֵּהן וּבְנֵיהוּ בֶן
יְהוֹנָדָע וְנֶתָן הַנְּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבוּרִים אֲזוּ
לְדוֹד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנָי : וְצִדוֹק כֹּהֵן וּבְנֵיהוּ
בֶן יְהוֹנָדָע וְנֶתָן נְבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְגִיָּבִי
וְלְדוֹד לֹא הָיוּ כְּעִצָּת אֲדֹנָי : וַיִּזְבַּח אֲדֹנָי
צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֲבָן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל
עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אַחֲיוּ בְּעֵי הַמִּלֶּךְ וְלִכְלֵל
אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ : וְכָל אֲדֹנָי עֵין
זְהוּרִין וְכַפְּיָמִין עִם אֲבָן כְּכֹתֵא דְכַסְטָר עֵין
קְצֵלָא וְזִמְיָן יֵת כָּל אַחוּהֵי כְּנֵי מֶלֶכָא וְלִכְלֵל
גְּבוּרֵי שְׂבִט יְהוּדָה עֲבָדֵי מֶלֶכָא : וְאֶת נְתָן
הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת הַגְּבוּרִים וְאֶת שְׁלוֹמֵהּ אֵל
אַחֲיוּ לֹא קָרְאוּ וְיֵת נֶתָן נְבִיא וּבְנֵיהוּ זִיר
גְּבוּרֵי וְיֵת שְׁלוֹמֵהּ אַחוּהֵי לֹא זִמְיָן : וַיֹּאמֶר

נֶתָן

השונמיות מישרת את המלך: ועלת בית שבע לקדם
מלכא לארלון בית משכבא ומלכא סוב לחדא
ואבישג דמוז שונם משמאשא קדם מלכא: והקו
בית שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: א
וכדעת בית שבע וסגידת למלכא ואמר מלכא
מה לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת כיהוה
אלהיך לאמותיך כי שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי: ואמרת ליה רבונ אר
קיימתא במימרא די אלהך לאמותך אדי שלמה
ברוך ימלך בתרי זהו יתוב על כלסי מלכא
ועתה הנה אדוניך מלך ועתה אדני המלך
לא ידעת: וכען הא אדוניך מלך וכען רבונ
מלכא לא ידעתא: ויזבח שור ומדיא ועאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאבדך הבין וליואב
שיר העבא ולשלמה עבדך לא קרא: ונכס
תודין ופטימין וען לסגי ומיין לכל בני מלכא א
ולאביתר כהנא וליואב רב חילא ולשלמה עבדך
לא זמין: ואתה אדני המלך עיני כל ישראל
עליך להגר להם מוי ישב על כסא אדני המלך
אחריו: ואת רבונ מלכא עיני כל ישראל סביר
עלך

עלך לחזאה להוציא מן יתיב על כרסו מלכותא דגונז
מלכא בתרוהי : ויהי כשכב אדני המלך עם אבותיו
והייתי אני ובני שלמה חטאים : ויהי כו ישכב
דבני מלכא עם אבהתוהי דאיהו אנא וכרי שלמה
מתדכין : והנה עורנה מדברת עם המלך ונתן הנביא
בא : והא ער דהיא ממללא קדם מלכא ונתן נביא
עלו ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני
המלך וישתחו למלך על אפני ארצה : וחזיוא למלכא
למיימר הא נתן נביא דאתא לקדם מלכא וסגיד
למלכא על אפיהו על ארעא : ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדוניהו ימלך אחרי והוא יב
על כסא : דאמר נתן דבני מלכא את אמרת
אדוניהו ימלך בתרי דהוא יתיב על כרסו מלכותי
כוימר היום אינכח שור ומריא וצאן לרב ויקרא
לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והנם אכלים ושתיים לפני ויאמרו יחי המלך
אדוניהו : ארי כחת יומא דין ונכס תורין ופטימוס
וען אטו וזמין לכל בני מלכא ולרבני חילא על
לאביתר כהנא דהאנון אכלין ושתין קדמוהי
דאמרו יעלוק מלכא אדוניהו : ולי אע עבדיך
ולצדוק הכהן ולכעיהו בן יהונדע ולשלמו

והיה כו ישכב
דבני מלכא
מתדכין
והנה עורנה
נתן הנביא
בא והא ער
ממללא קדם
מלכא ונתן
נביא עליו
ויגידו למלך
לאמר הנה
נתן הנביא
ויבא לפני
המלך וישתחו
למלך על אפני
ארצה וחזיוא
למלכא למיימר
הא נתן נביא
דאתא לקדם
מלכא וסגיד
למלכא על אפיהו
על ארעא ויאמר
נתן אדני המלך
אתה אמרת
אדוניהו ימלך
אחרי והוא יב
על כסא דאמר
נתן דבני מלכא
את אמרת
אדוניהו ימלך
בתרי דהוא יתיב
על כרסו מלכותי
כוימר היום
אינכח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא
לכל בני המלך
ולשרי הצבא
ולאביתר הכהן
והנם אכלים
ושתיים לפני
ויאמרו יחי המלך
אדוניהו ארי
כחת יומא דין
ונכס תורין
ופטימוס וען
אטו וזמין לכל
בני מלכא ולרבני
חילא על לאביתר
כהנא דהאנון
אכלין ושתין
קדמוהי דאמרו
יעלוק מלכא
אדוניהו ולי אע
עבדיך ולצדוק
הכהן ולכעיהו
בן יהונדע ולשלמו

עבדך לא קרא: דו דאנא טבדך זלעצוק כהנהג
ולבנה בר יהודע דלשלמה טבדך לא זמין: א
מאת ארע המלך יהיה הדבר הזה ולא הודע
את עבדיך מי ישוב על כפי ארע המלך אחר יו
אם מן רבוע מולכא הוד פתגמא הדין זלא הודעת
את טבדך מן יתיב על כרסו מלכותא רבוע מולכא
כהרונה: ויען המלך רוד ויאמר קראו לו לבת שבע
ותבא לפני המלך ותעמוד לפני המלך: ואתיב מולכא
רוד ואמר קרו לו לבת שבע ואתת לקדם מולכא
וקמת קדם מולכא: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
אשר פדה את נפשו מכל צרה: וקיים מולכא
ואמר קיים הוא דפדק את נפשו מכל עקא: ט
כאשר נשבעתו לך ביהוה אלהי ישראל לאמר
כי שלמה בנך ימלוך אחרי והוא ישב על כסאי
תחתו כי כן אעשה היום הזה: ארו כמא דקיימת
לך במימדי דין אלהא רישא למימר ארו שלמה
בניך ימלוך בתרו והו יתיב על כרסו מלכותי תחותי
ארו כין אעבדי ומא הדין: ותקד בת שבע אפייס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר וחי ארע המלך
דוד לעולם: וכדעת בת שבע על אפאת אפיל
ארעא

א
ר
ה
ע
ב
ד
כ
ה
ל
מ
ל
כ
א
ר
ע
ו
ז
א
מ
ר
ו
כ
א
ר
ע
ב
ד
כ
ה
ל
מ
ל
כ
א
ר
ע
ו
ז
א
מ
ר
ו
כ
א
ר
ע

ו

כסא

אדעא וסודת למלכא ואמרת יתקיים וכוונ
מלכא דוד לעלם : וגם ישב שלמה על כסא
המלוכה : ואף יתוב שלמה על כרסי מלוכות :

הנצרות דאלה הולדות יצחק

משא ^{במלאכי} דבד יהוד אל ישראל ביד
מלאכי : מוטל פתגמא דנ על ישראל
ביד מלאכי דהוא עבדא ספרא :

אהבתי אתכם אמר יהוה ואמר הם במרה
אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב : רחמיית יתלח אמר נ ונאם תימרון
במא רחמייתאנא הלא אחא עשו ליעקב אמר
נ ורחמיית ית יעקב : ואת עשיו שנאתי ואטם
את הרין שממה ואת צחלתו לתנות מדבר
זית עשו רחיקית ושוייתי ית טורוהי לצדעוית
אחסנתיה לצדות מדבר : כי תאמר אדום
רשעונו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרס וקראו להם
גבולו רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם :
אדי ימרון אדומתי אתמסלנא בען עתדנא

אדעא וסודת למלכא ואמרת יתקיים וכוונ
מלכא דוד לעלם : וגם ישב שלמה על כסא
המלוכה : ואף יתוב שלמה על כרסי מלוכות :
הנצרות דאלה הולדות יצחק
משא
אהבתי אתכם אמר יהוה ואמר הם במרה
אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב : רחמיית יתלח אמר נ ונאם תימרון
במא רחמייתאנא הלא אחא עשו ליעקב אמר
נ ורחמיית ית יעקב : ואת עשיו שנאתי ואטם
את הרין שממה ואת צחלתו לתנות מדבר
זית עשו רחיקית ושוייתי ית טורוהי לצדעוית
אחסנתיה לצדות מדבר : כי תאמר אדום
רשעונו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרס וקראו להם
גבולו רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם :
אדי ימרון אדומתי אתמסלנא בען עתדנא

ונתוב אנבני חרבתא כרנן אמר יי צבאות אנון
 ובנוז ואנא אפגר ויקדון להון תחומא דעמיה
 רשיעא ועמא דאיתי יי עליהון לופט עד עלמא
 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל
 לגבול ישראל: ועיניכון חליין ואתון תימרו
 יסג יקרא דיי דאכתי ית תחום ישראל:
 יטבר אב ועבר אדנו ואם אב אני כבוד
 ואם אדנים אני מורא אמר יהוה צבאות
 לכם הנהננס בני שמי ואמרתם כמה בנינו את
 שמרד: הא על כרא אמיר לקרא ית אבא
 ועברא למרחל מן קדם וכונה ואם לא אבא
 אן דאתון מייקרין קדמי ואם כרבו אבא אן ד
 דאתון דחלין מן קדמי אמר יי צבאות לעון
 טהניא ומכסרין על שמי ואם תמרון במא
 סקרנא על שמרד: מגישים על מזבחי לחם מגאל
 ואמרתם כמה גאלנוך באמרוכם שלחן ידונה
 נבזה הוא: מקרבין אתון על מזבחי קרבן מרחק
 ואם תימרון במא מרחק בדאתון אמרין פתורא
 דיי בסיר הוא: וכי תגישון עור לגבחי אין כע וכי
 תגישו פסח וחלה אין כע הקדיביהו נת לפתתיך
 הידעך אן הישא **מכס פנים** אמר יהוה צבאות:

(ספר מלכים)
 ויד לרבא
 אה פיש וזאת
 מירב ומועד
 מועד קלא
 אה קדיביהו
 אן (לפניך)
 פל קיתוע
 חו קיפ
 אה אמר יי
 צבאות

ענה

וכען עלו כען קדם אלה ויקביל עלות אנא מידכון
 ענה מלביא
 עני ל ויתענו מודים היתה ואת הישא מכס פנים אמר יהוה צבאות: (כע) הות

הוֹת דָּא הוֹתֵנְסִבּוֹן לִכּוֹן אֶפֶיךָ אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת: מִי גַם
וַיִּסְגֵּר דְּלִתִּים וְלֹא תֵאִירוּ מִזְבְּחֵי חֲנֻם אֵין לִי חֶפְצְכֶם
אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא אֶרְצֶה מִיִּדְכֶם
מִן אֶף הֲלֹא בְכוֹן וַיִּגִּף דְּשֵׁי בֵית מִקְדְּשֵׁי זֵלֹא ת
תִּקְרַבּוֹן עַל מִדְּבַחֵי קִרְבָּן מִלְחָתְךָ לֹא דַעֲמָא קִדְמֵי ב
בְכוֹן אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וּקְרִבָּן לְדַעֲוֹא לֹא אֶקְבִּיל
מִיִּדְכֶם: כִּי מִמְזִכָּה שְׂמִינֶשׁ נַעַד מְבוֹאֵן גְּדוֹל שְׁמֵי
בְּגוּיִם וּבְכָל מְקוֹם מִקְטֹר מִנְשָׁא לְשָׁמַי וּמִנְחָה
טְהוּכָה כִּי גְדוֹל שְׁמֵי בְּגוּיִם אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת:
אֲדֵי מִמְזִכָּה שְׂמִינֶשׁ זַעַד מִיִּעְלִיָּה דִּבְ שְׁמֵי בֵית
עֲמִינֵי וּבְכָל עֵדָן עֲאֲתוֹן עֲבָדִין דַּעֲוֹתֵי אַתָּא מִקְבִּיל
עֲלוֹתֵכֶם וְשָׁמַי דְּבֹא מִתְקַדֵּשׁ עַל יְדִיכֶם וְעֲלוֹתֵכֶם
כְּקִרְבָּן עֲמִינֵי אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת: וְאַתֶּם מִחֲלָלִים
אוֹתוֹ בְּאִמְרֵיכֶם שְׁלַחַן יְהוָה מִגִּזְלֵי הוּא וְנִבְּן כִּי
נִבְנָה אֲכֹלוּ: וְאַתֶּם מִחֲלָלִין יִתְּיָה בְּדַעֲתוֹן אֲמַר יְיָ
פְּתוּרָא דֵי כְּסִיד הַנֶּאֱ וּבְסִירָן מִתְנַתָּא מִנְיָה: וְאֵל
וְאַמְרַתֶּם הִנֵּה מִתְלַתָּה וְהִכַּחַתֶּם אוֹתוֹן אֲמַר יְהוָה
עֲבָאוֹת וְהִבְאַתֶּם גִּזְלֵי וְאַתֶּם הִכַּחַח וְאַתֶּם בְּחוּלָה
וְהִבְאַתֶּם אֶת הַמִּנְחָה הָאֶרְצָה אוֹתָהּ מִיִּדְכֶם
אֲמַר יְהוָה: וְאַתֶּם תִּיבּוֹרוֹן הֵא דֵאִיתִינָא מִלִּיאֹת

אֲמַר יְהוָה
וְאַתֶּם מִחֲלָלִים
אוֹתוֹ בְּאִמְרֵיכֶם
שְׁלַחַן יְהוָה
מִגִּזְלֵי הוּא
וְנִבְּן כִּי
נִבְנָה אֲכֹלוּ
וְאַתֶּם מִחֲלָלִין
יִתְּיָה בְּדַעֲתוֹן
אֲמַר יְהוָה
פְּתוּרָא דֵי
כְּסִיד הַנֶּאֱ
וּבְסִירָן
מִתְנַתָּא
מִנְיָה
וְאַתֶּם
הִכַּחַתֶּם
אוֹתוֹן
אֲמַר יְהוָה
עֲבָאוֹת
וְהִבְאַתֶּם
גִּזְלֵי
וְאַתֶּם
הִכַּחַח
וְאַתֶּם
בְּחוּלָה
וְהִבְאַתֶּם
אֶת
הַמִּנְחָה
הָאֶרְצָה
אוֹתָהּ
מִיִּדְכֶם
אֲמַר יְהוָה
וְאַתֶּם
תִּיבּוֹרוֹן
הֵא דֵאִיתִינָא
מִלִּיאֹת

דכתיב
אמר יי

מליאותאנא ושניקתון יתיה אמר יי צבאות ומיתן
אתון דאניס ודחגיר ודמדיע ומיתן אתון ליה בקרבנא
האקביל יתיה ברעוא מירכון אמר יי: וארור גופל
ויש בערלו זכר ונודד ונבח משחת לאדני כי מלך
גדול את אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים
וליש דיעביד בגלל ואת בערריה דכר והוא חייב
לנדר דרבח דמחבל קיי ארי מלך רב אמר יי
צבאות ושמי חסן בעממא: ועתה אליכם המצוה
הזאת הלהנים: וכען לבון תנקידתא דא סלגיא
אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את ה
המאנה וארותי את ברכותיכם וגם ארותי
כי אינכם שמים על לב אם לא תקבלון ואם לא
תשון דחלתי על לב למתן יקרא לשמי אמר יי: צבא
דאשלח לבון ית מאידתא דאלוט ית ברכתכון ואר
אלוטנה ארי ליתיכון משון דחלתי על לב: הנני גער
לכם את הזע וייריה פוש על פניכם פוש חגיכם
ונשא אתכם איליו: האנא נזיף לבון בעלות זרע
ואגלי בהת חוביכון על אפיון דאבטיל רבון
חגיכון ויתמע חלקכון מנע: וירעתם בי שלחתי
אליכם

א
ל
י
ל
ה
ש
ר
ח
ג
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
 אמר יהוה צבאות: ותדעון ארץ שלחית לזרעון
 יה תפקידתא הרא למהוי קימי עם לוי אמר יהוה
 צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלוש ואהב
 לו מורא ויראני ומכני שמן נחרת הוא: קיימי
 הוה עמיה חיי ושלמא ויהבית ליה אלפן אורית
 שלים ולחיל מן קדמי ומן קדם שמי לחיל הוא:
 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתו
 בשלום ובמישור הלך אתי ורבים הישיב מעון:
 אוריתא דקשטא הוה בלמיה וזקרא לא
 אשכח בשנתיה בשלם וזבתוי צותא הלוי קדמי
 זקראין אתב מחובא: כי שפתו כהן ישמרוד
 דעת ותורה יבקשו מניהו כי מלאך יהוה
 צבאות הוא אמר יהוה ארץ שפתי כהן
 יטרון מדע ואורתא יבעון ממניה ארץ מלאכא די
 צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
 רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות: ואתון עטייתון מן אורחא אהביתון
 קראון בצורתא חבילתון קראין אמר יהוה
 עמ

ארץ שפתי כהן
 יטרון מדע ואורתא
 יבעון ממניה ארץ
 מלאכא די צבאות
 הוא אמר יהוה
 ואתם סרתם מן
 הדרך הכשלתם
 רבים בתורה שחתם
 ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות ואתון עטייתון
 מן אורחא אהביתון
 קראון בצורתא חבילתון
 קראין אמר יהוה

י צבאות: וגם אני נתתי אתכם נביאים ושפלים לכל
העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונושאים כנים
בתורה: ואף אנא יהבית יתכון בסיריך וזולשין לכל
עמא כמא. דלית יכון נטרין ית אורחן דתבנן קדמי
ונסבין אמין באורייתא: הלא אב אחר לכלנו הלא
אל אחר ברצנו מדוע נבגר איש באחיו לחלל
בדית אבותינו: הלא אבא חר לכלאנא. הלא אלו
חר ברא יתאנא מדין. נשקר גבר באחוהי לאפקא
קומא דעם אבהתאנא: בגדה יהודה ותועבתי
נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה
קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: שקרו
דבע יהודה. ותועבתא את עבדית בישראל ובירושלים
ארי אפוסו דבית יהודה נפשהון דהות קדישא קדי
דרחים. ואתדעיאן למסב להון נשין מן בנת עבומיא:
יכרת יהוה לאיש אשר יעשה ער ועונה מאהלו
יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: ישיעי י לגבר
דיעבדיניה בר וכת ובר בר. מקרו יעקב. דאם להון
הוא מקריב קרבן. בית מקדשא דני צבאות: וזאת
שנית תעשו כקות דמענה את מנבח יהוה בני ואנכי
מאין עוד פגורת אל המנחה ולקחת רצון מירכס:
ודא

וְדַא תַּנְיִנֹת וְאַתּוֹן עֲבָדִין חֲפֵת לְמוֹעֵתָא יֵת לְמוֹדֵחָא
דְּיֵי: 59. אֲמַתְאֲנֵחִין לְמוֹדֵלִית עוֹד אֲתַפְנָאָה לְקַרְבְּנָא
וְלִבְבָלָא יִתְיָה בְּרַעוּא מִיִּדְכּוֹן: וְאֲמַרְתֶּם עַל מִיָּה עַל כִּי
עָ יְהוֹה הָעִיר בִּינָה וּבִין אִשְׁתִּי נְעוּרֵיךְ אִשְׁרֵי אַתָּה בְּיָדֵי
בְּיָה וְהִיא חֲבַרְתְּךָ וְאַשְׁתִּי בְּיָתִיךָ: וְאִם תַּעֲמִדוֹן עַל
מַה עַל יְיָ אֲסַהִיד בְּיַעַר וּבִין אֲתָת יִנְקַתְךָ דְּאֵת שְׂקִית
בְּיָה וְהִיא שׁוֹתֶפֶתְךָ וְאֲתָת קִימְךָ: וְלֹא אַחַר עֲשֵׂה וְשִׂאו
רוּחַ לֹא וְמַה הָאֲחַר מִבְּקִשׁ זַרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם ב
בְּרַחֲמֵיכֶם וּבְאַשְׁרֵי נְעוּמֵיךְ אֵל יִבְגּוֹד: הֲלֹא חוּד הוּוּ
אֲבִדְתֶּם יְהוּדֵי: דְּמוֹנִיָּה אֲתַבְרִי עַלְמָא וְמַא חוּד בְּעֵי
לֵאזִין דְּיִתְקִיִּים לִיה זֶלַר מִן קֵי: וְתַסְתַּמְרוּן בְּנַפְשַׁתְכּוֹן
וּבְאַתָּת יִנְקוּתְךָ לֹא תַשְׁקֵר: כִּי שָׁנְאָ שְׂלַח אֲמַר
יְהוּדֵי אֵלֵי יִשְׂרָאֵל וְכַסְּהָ חֲמָס עַל לְבוּשָׁו אֲמַר יְהוּדֵי
עַבְאֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֵיכֶם וְלֹא תִבְגּוּ: אֲרִי
אִם סָנִית לֵה לְטָרָה אֲמַר יְיָ אֵלֵהָ דְּיִשְׂרָאֵל לֹא
תִכְסִי חֲטָפָה בְּלִבּוּשֶׁךָ אֲמַר יְיָ עַבְאֹת וְתַסְתַּמְרוּן
בְּנַפְשַׁתְכּוֹן זֶלַר תַּשְׁקֵרוּן: הֲנִעַתֶּם יְהוּדֵי בְּנִדְמָת
בְּדַבְרֵיכֶם וְאֲמַרְתֶּם בְּמַה הוּוּ עֲנֵנוּ בְּאַמְרֵיכֶם כִּי
עֲשֵׂה לָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוּדֵי וּבֵהֶם הוּוּ חֲפִץ אֵל

לְבַל
כְּנֵס
יִתְיָה
בְּיָדֵי
אֲמַתְאֲנֵחִין
לְמוֹדֵלִית
עוֹד
אֲתַפְנָאָה
לְקַרְבְּנָא
וְלִבְבָלָא
יִתְיָה
בְּרַעוּא
מִיִּדְכּוֹן
וְאֲמַרְתֶּם
עַל מִיָּה
עַל כִּי
עָ יְהוֹה
הָעִיר
בִּינָה
וּבִין
אִשְׁתִּי
נְעוּרֵיךְ
אִשְׁרֵי
אַתָּה
בְּיָדֵי
בְּיָה
וְהִיא
חֲבַרְתְּךָ
וְאַשְׁתִּי
בְּיָתִיךָ
וְאִם
תַּעֲמִדוֹן
עַל
מַה
עַל יְיָ
אֲסַהִיד
בְּיַעַר
וּבִין
אֲתָת
יִנְקַתְךָ
דְּאֵת
שְׂקִית
בְּיָה
וְהִיא
שׁוֹתֶפֶתְךָ
וְאֲתָת
קִימְךָ
וְלֹא
אַחַר
עֲשֵׂה
וְשִׂאו
רוּחַ
לֹא
וְמַה
הָאֲחַר
מִבְּקִשׁ
זַרַע
אֱלֹהִים
וְנִשְׁמַרְתֶּם
ב
בְּרַחֲמֵיכֶם
וּבְאַשְׁרֵי
נְעוּמֵיכֶם
אֵל
יִבְגּוֹד
הֲלֹא
חוּד
הוּוּ
אֲבִדְתֶּם
יְהוּדֵי
דְּמוֹנִיָּה
אֲתַבְרִי
עַלְמָא
וְמַא
חוּד
בְּעֵי
לֵאזִין
דְּיִתְקִיִּים
לִיה
זֶלַר
מִן
קֵי
וְתַסְתַּמְרוּן
בְּנַפְשַׁתְכּוֹן
וּבְאַתָּת
יִנְקוּתְךָ
לֹא
תַשְׁקֵר
כִּי
שָׁנְאָ
שְׂלַח
אֲמַר
יְהוּדֵי
אֵלֵי
יִשְׂרָאֵל
וְכַסְּהָ
חֲמָס
עַל
לְבוּשָׁו
אֲמַר
יְהוּדֵי
עַבְאֹת
וְנִשְׁמַרְתֶּם
בְּרוּחֵיכֶם
וְלֹא
תִבְגּוּ
אֲרִי
אִם
סָנִית
לִיה
לְטָרָה
אֲמַר
יְיָ
אֵלֵהָ
דְּיִשְׂרָאֵל
לֹא
תִכְסִי
חֲטָפָה
בְּלִבּוּשֶׁךָ
אֲמַר
יְיָ
עַבְאֹת
וְתַסְתַּמְרוּן
בְּנַפְשַׁתְכּוֹן
זֶלַר
תַּשְׁקֵרוּן
הֲנִעַתֶּם
יְהוּדֵי
בְּנִדְמָת
בְּדַבְרֵיכֶם
וְאֲמַרְתֶּם
בְּמַה
הוּוּ
עֲנֵנוּ
בְּאַמְרֵיכֶם
כִּי
עֲשֵׂה
לָע
טוֹב
בְּעֵינֵי
יְהוּדֵי
וּבֵהֶם
הוּוּ
חֲפִץ
אֵל

אֵיךָ לְהִי הַמְשַׁפֵּט : אֲלֵי־תוֹן קָיָה בְּפִתְגָמֵי־כּוֹן . וְהָאֵם תִּצְרֹךְ
בְּמָה אֲלֵי־נָא קְדָמוּהֵי . בְּרֵאֲתוֹן אֲמֹיִן . כֹּל עֲבִיד בִּישׁ . תִּקֵּן
קָיָה . וּבִהוֹן רְעוּא קְדָמוּהֵי . אִין אֵיכָא דְעֲבִיד אֵהָא דִּינָא :
הֲנֵי שְׁלַח מְלָאכֵי וּפְנֵה דְרַךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם יִבָּא אֵל הַ
הִיכְלוֹ הָאֲחוּן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלֶּאךְ הַבְּרִית
אֲשֶׁר אַתֶּם חֹכְעִים הִנֵּה בָא אֲמַר יְהוָה עֲבָאוֹת :
הָאֲנָא שְׁלַח מְלָאכֵי . וַיִּפְּנוּ אֲרֻחָא קְדָמֵי . וּבִתְכוּף יִיעוּל
לְהִיכְלִיה . רְבוּנָא דְאֲתוֹן בְּעֵין וּמִלֶּאךְ קָיָמָא . דְאֲתוֹן ע
עֲבָן כִּי־הָא אֲתֵי . אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת : וַיְמִי מִכְּלִילֵאת
יוֹם בָּאוּ . וַיְמִי הַעוֹמֵד בְּהִרְאֲתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מִצְרַף
וּבְבִרִית מִכְּבָסִים : וַאֲזַן מְסֹבֵד יֵת יוֹם מִיִּתְוֵהִי . וְאֲזַן יָקוּם
בְּאֲתַגְלִילֵרְתִּיה אֲרִי רְגִלִּיה כְּאִי־שִׁירָא מִלִּמְעֵי וּכְבוֹרִיתָא
דְּמִחֻוֹרִין בֵּה : וַיֵּשֶׁב מִצְרַף וּמִטְהַר כֶּסֶף וּמִסָּד צִת
בְּנֵי לֹוי וְנִקְק אֲתָם כְּנֻבָה וּכְכֶסֶף וְהִיכְלִיהוּ מִגִּישֵׁי מ
מִנְפֵה בְּעֻבְדָה : זִיתְגָלִי לְעֻרְמָא וְלִדְבָאָה כְּגֹדֵר וּמִצְרַף
וּמִדְכֵי כֶסֶף וַיִּדְכֵי יֵת בְּנֵי לֹוי וַיִּנְקִיק יִתְהוֹן כְּדֵה־בֵּי
וְכֶסֶף וַיְהוֹן קָיָה מִקְרִבִין קְרִבִין כְּלָכוּ . וְעֻבְדָה לִיהוּ
מִנְפֵת וְהוּדָה וַיְרוּשְׁלִים כִּימֵי עֵלָם וּכְשֹׁנִים קְדָמוּנִית
זִיתְקָבֵל קָיָה קְרִבִין אֲנָשׁ יְהוּדָה זִיתְבֵּי דְרְשָׁלַם כִּימֵי
עֵלְמָא וְכְשֹׁנִין דְּמִלְקָדְמִין :

דפטרות זיצא יעקב בתרי עשר

זעמי תלמיים למשעבתי ואל עם על בקרתי
לא ירומם : זעמי פליגין למתב לאחיות
במרוםא קשיא יתערעון כחדא לא יהסון

ב'קומא דקומא : איך אתנך אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך בארמה אשימך כעבאים נהפך עלילב
יחד נבמרו נחומי : איכדין אמסלינך אפרים אשימין
ישראל איכדין אמסלינך בארמה אשימין כעבאיים מתמלע
מימד קימי לקבלי כחדא מתגוללא דהמת אבהתבון לא
אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אר
אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבא בעיר : לא
אעביד פקוף לגני לא יתוב מימרי לחלוא פית ישראל
ארגלהא אגא ומימרי לעלמא קיים ולית עובדי כעבא
בקר אדדיין על ארעא ביך גזרית דבינכון אפיטני
בדושא ולא אחליף בקריא אחרי עור ית יי שלום
אחרי יהוה ילכו באריה ישאג ויחררו בנים מימי
בלר מלחנא די יהיבך מימריה באריא דמלך אריא
הוא יכלי ויתכלשון גלומא ממערבא : יחררו כלפון
ממצרים וכינגה מאכץ אשור והושבתים על בתיכם

תלמיים
ש.ת.ק.
דינא
אלה
י.ת.
י.א.ת.
י.י.ע.ו.
ת.ק.ע.
ל.א.ת.
י.ע.ר.ך.
א.ן.י.ק.ו.
ב.ו.ד.י.ת.
ד.צ.ת.
ש.י.מ.
י.מ.ע.ר.ך.
י.ב.ל.
ל.י.ה.ו.
ד.מ.ו.נ.י.ו.ת.
כ.י.ו.מ.י.
ד.מ.י.ן.

כי הוי
ישאג

נאם יהוה : כעופא דאתי בגלאי פין יתק דגל לארעא
דמצריים וכיזנה דתיבא לגו שובלה פין יתובון ד
דאטלסלו לארעא דאתור דאתיביון בשלם לבתיהון
דמימרו יהי בסעדהון אמר יי סכבוני בכחש אפרי
ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רק עם אל ועם
קדשים נאמן : אסגיאן קדמו כדבין בית אפרים
ובנכלין בית ישראל ודבית יהודה הון מתקפין
בפלאה עד דגלא עמא דאלהא מארעהון זאנון דהון
בלחין קדמו בבית מקדשא מתקרוז עמא קדישא
בכין הון כימין : אפרים רעה רוח ורדף קדים כל
היום כגב נשד ירבה וברית עם אמור יכרתו
ישמן למצרים יוכל בית ישראל דימן לירוח זלע
זעלעל חציר כל יומא כדבין וביא חסגן ^{עם}
אקימו וקרנא למצרים מובלין וריב ^{אתל אד} לחת עם
יבנה ולמקד על עקב כדרכין כמעלק שית
לוי אליטא קני נם דבית יהודה ולאסעודא על זמין
כאורחתי כעובדוהי תקנא יתיב ליה בבסין
עקב את אחיו ובאונן שרה את אלהים שביא
איהו למקד וא יעקב אבוכון עד לא אתליק א
אמיר דיסג מן אחוהי ובתקפיה אתרלב עם

מלמא

כ
ש
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא

על תלמי שרי : אם בלעדי הוּו אנוסין ברם בבית וגלגל
תולין לפעון דבחו אף אינורי הון אסגיאון פיהגין עז
תחומי חקלן ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל
באשה ובאשה שמד נביא אימד להון הא יעקב
אבוכון אל לחקלי אלם וכלח ישראל באותה ובח
ובאותה נטר ענא : ובגביא העלה יהוה את ישראל
מוצרים ובגביא שמר : ואף לך נחתו אבהתסון
למוצרים נביא שלח ע ואסיק ית ישראל מוצרים
ועל ידי נביא אתנטר :

וישלח יעקב בתי עשר

דזוזן עובדיה כה אמר אדני יהוה לאר ומ
שמועה שמענא מאת יהוה וציר בגוים
שלח קמו ונקמה עליך למחמה :
נבואת עובדיה כדכן אמר עי אליהם לאר ומ
במורא שמענא מן נני ואגוד בעממיא שליח קמו
ותעבר עליך לקדבא : גנה קטן בתתין בגוים
במורא מאר : הא חלש הכתר בעממיא בסיך
הוא לאר : זרזון לכך השואריך שכיכי בחגוני סלע מדום
שבתו

שבתו אומר בלבן מוי יורדו עבדך

רשע לפר אטעייך דאת דמי לנשרא דשרי בשניט כ
ביכא ברומא מותבה אמר בלביה מן יחתיני לארעא

אם תגביה פנשר ואם בין כופבים שים קיניך מעם

אוריך נאם יהוה : אם תרים כנטורא נאם בני כ

כופביא תשווי מדודך מתמן במימרי אחתינך אמר

י : אם גנבים באו לך אם שודרו לילה אין נדמותי

הלא יגבון דים אם ביצרים באו לך הלא ישארו עוללות

אם גנבין אתו עלך אם בלתי ליליא אכדין הויתא דמוך

עד דגנבו מסתהון אם חטופין כחטופין אתו עלך הלא

משאדין לך עוללן : איך נחפשו עשו בעו פיצפוניו

אכדין אתבלוש עשו אתגליון מטמוריהי : עד

הגבול שלחונך כל אנשי כריתיה השויתאוך יכלו לך

אנשי שלומיך לחימך ישומו מזור תחתיך אין ת

תבונה בו : מן תחומא אגליוך כל אנש קימך אטעין

יכולו לך אנש שלמר אכלי מתנרך שויתא תקבל

תחותרך מדלית כך סבלתנו : הלא ביום תהוא נאם

יהוה והאברתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו

הלא בעלמא ההוא אמר לי דאובד חכימין מאדום

ביום
זרמ
כל
אוי
כל
כא
בא
מח
תו
תה
צפ
זע
אנ
ול
יע
וב
ול
ני
אח
הו
ש

וכל גבר רביה סבלתנותא מברכא דעטמ: וחתובות
תימן למשן יכרת איש מפר עשן מקטול: ויתצחק גללך
דרומא בריל דישתיצי גברא רביה צרמא מברכא
דעשו מקטול: מחמס אחך ישקב תבסק בנושה ום
ונכרב לעולם: מחמוף אחור זעקב תחפיק בהתא
והשתיצי לעלם: ביום עמרך מנגר ביום שבור
זרים לו חילו ונכרים באו שערך ועל ירושלם ידו
גבל גם אתה כאחד מהם: ביום מקמך מקביל
ביומא דצלו עממיא נכסוהי אנכרתיך על בקלוהי
ועל ירושלם דמו ערביז אף את כחך מנהון: ואל
תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה
יום אבדם ואל תגדל כיום ביום צרה: ודחזיתא
ביומא דאין ביום תצריה ודחזיתא לבני יהודה
ביום תברהון ודאמגיתא למולא דכדכך בערן עקא:
אל תבא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם
אתה ברעתן ביום אידו ואל תשליך חילך
בתם אידו: דעלתא בתרעי עמי ביום תצריהון
דחזיתא אף את ככשתיר ביום תצריה ודא
דאושיתתא ירך כנכסוהי ביום תצריה: ואל תעמו
על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיהו

דאחוד

תשליח

סו 5
סו 2
ציר

ביום צרה ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מערקוהי
 דמסדתא משילבוהי בעדן עקא: כי קרוב יום יהוה על
 כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך
 ארי קריב ומא דעתיד למויתו מזן קדם ל על כל עממיה
 כמא דעבדתא ותעבד לך גמולך יתלב בלישך: כי
 כאשר שתייתם על הר קדשי ישתו כל פגוים תמיד
 תשעו ושתו ולעו והיו כלא היו: ארי כמא דחזיתון על
 מחת טורא דקדשי כין ישתון כל עממיה כס מענותהון
 תדירא דישתון דיסתלעמון ויהון כדלא הון: ובהר ציון
 תהיה בליטה והיה קדש וירשע בית יעקב את מנצחיה
 ובטורא דציון תהי שילצא ויהון קדישין דחסנון דבית
 יעקב ינכסי עממיה דהון לחסנון להון: והיה בית יעקב
 אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש וללקו בהם ואלם
 ולא יהיה שריר לבית עשו כי יהוק דבר: ויהון דבת
 יעקב תקיפין כמישתא ובית יוסף חסנון בשלה ביתא
 ובית עשו אלשין כקשא וישלמון בהון ויקטלונוכון
 ולא יהו שילצא לבית עשו ארי כמימורא דע גזיר כין
 וירשו הפגז את הר עשו והשילה את כלשתיה וישלמו
 את שדה אנכרים ואת שדה שמון ובנון וישלמו
 הגלעד: דחסנון יתבו דרוטא ית כלשתיה וישלמו
 שכולרתא ית אלע כלשתיה דחסנון ית כרון אנכרים וישלמו

ות

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ

יהי קרוי שומרון ודבית בנימין יחסנון יהי ית
ארעא גלעד וגלת החל לבני ישראל אשר כנענים
עד צרפת וגלת ישראל בספרד ירשו את
ערי הנגב: ל וגלות עמא רדין דבני ישראל דבארע
כנענאה עד צרפת וגלות ישראל דכספמיה יחסנון
יהי קרוי ארע דחמא: ועלו מושיעים בהר ציון לשמ
את הר עשו וקיתה ליהוה המלובה: ויסקון מש
משילבין בטורא דציון למדן יהי כרמא דעשו
ותגלי מלכותא דהי על כל יתבי ארעא:

הפטרות וישב בתרי עשר

כד אמר יהוה על שלשה ^{דעמיה} צטעיי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם ככסף צדיק
ומביון בעבור נעלים: כדון אמר יהי על חלוא חובי
ישראל זעל ארבעה לא אשבוק להון על דלבינו ככסף
לכאין וחשויכיא כדיל דיוחסנון: השואפים על עפר תרץ
כדאש חלים ודרר ענקים יטו ואיש ואביו ילכו אל נענה
למען חלל את שם קדשי: דשוטין כלפדה דארעא
חוש מסכניא ורין חשיכיא מסטן וגבר ואבורה חולק
לדת עולמיתא כדיל לאחלא יהי שמה דקדשי:
ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים
יטו

ישת
בסט
ואנכ
ארצי
ושן
בדמ
נשי
העל
שע
מילד
למיה
ד
ז
א
נ
ל
פ
ת
א

פטר

ישתו בית אלהיהם ועל שוויז דמשכון מסחלין במ
בסטר כל איגוריהו. וחמר אנסא שתן בית טעוהו
ואנכי השמדתו את האמוראים אשר כגבה
ארזים גבהו וקטן הוא כאלונים ואשמיר פרוץ משעל
ושמשין מתחת: ואנא שיצירתי ית אמוראה מן
בדמיהו. וכלום ארזין רומיה. וחמין הוא כללופין ושע
ושיעירתי אבה מלעילא ושורשנה מלדע: ואנכי ה
לעליתי אתכם מתרץ ואולך אתכם במדבר ארבעים ^{מצנים}
שנה לרשת ארצם ~~אמורי~~: ואנא חסיקית יתבן
מארעא דמצהים ודיליות יתבון במדברא ארבעין שנין
למילת ית ארעא דאמוראה: ואקים מבניכם לנביאים
~~ומסוריהם~~ ומסוריהם לנגידים האף און
גאת בני ישראל נאם יהוה: דאקימית מבניכון לנבין
ומעולומיכון למלכין האף לית דא בני ישראל אמר יי:
ותשקו את הנגידים יין ועל הנביאים צויתם לאמר
לא פגבאו: ואטעיתו ית מלכין בחמורא ועל נבין
פקידותון למינה לא תלכון לבואה: הנה אנכי מעי
תחתיכם באשר תעיק העגלה המלכה לה עמירי
אנא מיתי עליכון טקא ומעיק לכון דזתרכון. בטא

והפש הקשת לא יעמוד וקל בגלגל לא ימלט ורכב הסוס לא ימנע
ביום: ומהיו קשתא לא יקט או קליל בגלגלה לא ישותלב אלכב סוף

אם ישיר
פשו

דפיקא עלתא דטענת לה עמורא ואבר מוצא
מקל וחקק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו דבר
בית עירוקי מדקליל ודתקיף לא יחסין חיליה דגבור
לא ישויב נפשיה ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס
ביום ההוא נאם יהוה ודתקיף לביה עבדתי דלא
זין יערוק בערנא ההוא אמר יי: שמעתי את דבר הוה
אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המעשה
אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: כבית ית פתחו
הדין דגור ית עליכון בני ישראל

מארעא דמצרים למימר: קבילו ית בתמונה הדין דגור
י עליכון בני ישראל על כל זרעיתא דאסיקית מאדע
דמצרים למימר: רק אתכם ידעתי מכל זרעית א
ארעא. על כין אסער עליכון ית כל חוביכון: הילכו
שנים יחדיו בלתי אם ~~לפי מה שהיה~~ ~~הוא~~
תועדו: ליהכון תרין כחדא אהן אם אנדמנו

על כב
דל
משפחות
אומה
לכן אנקד
עליכם את
טובותיכם
עם
אתעית

הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו
ממעונתו בלתי אם לבר: הנהום אריא בחר שא
דמיה ליה חידים בר חריון קליה ממרבוועיתיה
אהן אם אחרי התפול עכול על פח הארץ ומזיק ש
אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכו
החמול

יחפ
מדה
אר
לא
זה
תקי
תה
יעט
עב
דפ
אר
לא
מל
יחפ
מדה
אר
לא
מל
יחפ
מדה
אר
לא
מל

ביתפול סגור על פה האבן ומקוש אין לה היעלה פה
מזהחלה ולכוד לא על התפול יפדה בקולא על
ארעא לעיוד לית ליה הישאר קולא מן ארעא מתיח
לא יחוד אם יתקע שוכל בעיר ועם לא יחודו אם
תהיה רעה בעיר ויהנה לא עשה אם יתקע שוכל
בקריתא בלא מוצא זמניה זעמא רבה לא ידועין
תהי בשותא בקרתא ומן קני לא אתעבידת: כילא
יעשה ארני יהול דבדל כי אם גלה סודו אר
עבדין הנביאים: אזי לא ששדין כתגמין
דמתעבדין קני להים אלהין גלי דליה לעבדוהי נבייא
אריה שאג מו לא יוצא ארני יהול דבר מו
לא ינבא: אריה נהים מן לא ידחלי: אריה
מליל מן לא יקביל נבואתא:

הפטרות ויהי מקץ במלכות

שלמה ונהנה חלום ויבא ירושלים
ועמול למי ארוז ברית יהוה ועל עולות
ועש שלמים ועש משתק לכל עבדין: ואתער
שלמה זהא חלמא דאתת לירשולם וקם קדם חזן
קמח

קימא דני דאסיק עלון ועבד נכסת קדשין אע"פ
 משתיא לכל עכ"ל דהיי: אי תבאנה שתיים נשים
 זונות אל המלך ותעמדנה לפניו: בזין את אר
 תדתיין נשין דהון לות מלכא וקמא קדמוהי ותאמר
 האשה האחת כי איני הנני והאשה השנייה
 יושבות בבית אחד ואני עמה בבית: ואמר לה
 אתתא הווא בזעו לבועי אנא ואתתא הווא יתע
 בביתא הווא וולידת עמה בביתא: ויהי כיום ה
 השלישי ללדתי ותלך גם האשה הזאת
 ואנחנו יחזיו איך זך אתנו בבית זולתי שתיים
 אנחנו בבית: והנה ביומא תליאתא למולדי וולידת
 אף אתתא הווא ואנחנו כחדא ילית כלדי טמנא
 בביתא להין דדתיין אנחנו בביתא: וימת בין
 האשה הזאת לילה אחד שכבה עליו: ומית
 בד אתתא כלילא ושכיבת עלוהי: ותקום
 בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמר לה
 ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכינה
 בחיקי: וקמת בגו ליליא ונסיבת ית בדי מלותי
 ואמר לה דמלכא ואשכיבתיה לותה יות כלל
 אשכיבת לותי: ותאמר האשה האחרת

כפית

חסד בבק
 כניק חת
 ונכה מת
 חתבון ליל
 כפול ונכה
 ומה היה בני אשר ילדה וקמית כלכלא לאונקרה ית בדי ומה מית נוספת לית

בנה כלכלא ומה הווא חסד כלכלא לילידת: ותאמר

אֵל כִּי בֶנֶן הָיָה וּבְנֵי הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִּי בֶנֶן
 הַמֶּת וּבְנֵי הַחַי וְתֹדַבְרֶנָּה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: וְאָמַרְתָּ אֲתָא
 אַחֲרֵיכֶם לֹא כִּין כִּין בְּרוּי הוּא וּבְדִיךְ מִיִּתְאֵר וְדָא אֵל
 אֲמַרְתָּ לֹא כִין בְּדִיךְ מִיִּתְאֵר וּבְרוּיֵיךְ אֵל וְזֵינָן קִדְּ
 מִלֹּכָא: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמַרְתָּ זֶה כִּי הַחַי
 וּבְנֵי הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִּי בֶנֶן הַמֶּת וּבְנֵי הַחַי
 וְאָמַר מִלֹּכָא דָא אֲמַרְתָּ דִּין בְּרוּי הוּא וּבְדִיךְ מִיִּתְאֵר
 וְדָא אֲמַרְתָּ לֹא כִין בְּדִיךְ מִיִּתְאֵר וּבְרוּיֵיךְ: וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי חֶרֶב וּבְיָמֵינוּ חֶרֶב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: וְאָמַר
 מִלֹּכָא אֵיתוּ לִי חֶרֶב וְאֵיתִיאוּ חֶרֶב לְקַדָּם מִלֹּכָא
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּזְרוּ אֵת הַיָּד הַחַי לְשֵׁנִים וְתַנּוּ אֵת
 הַחַי לְאֶחָת וְאֵת הַחַי לְאֶחָת: וְאָמַר מִלֹּכָא
 כְּסוּקוּיֵיךְ לְבִיא חֵיךְ לְתַרְזִין וְלָבוּ פִלְגָא לְחַדָּא: וְ
 וּפִלְגָא לְחַדָּא: וְתֹאמַר הַאֲשֶׁה אֲשֶׁר בְּנֵה הַחַי
 אֵל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רְחֻמֵיהָ עַל בְּנֵה וְתֹאמַר מִי
 אֲדַע תְּנֻה לָהּ אֵת הַיָּד הַחַי וְכַמֶּת אֵל תְּמִיתָהּ
 וְזֹאת אֲמַרְתָּ גַם לִי גַם לָךְ לֹא יִהְיֶה גַזְרוּ אֲמַרְתָּ
 אֲתָתָא וּבְדָה הֵיךְ לְמִלֹּכָא אֵל אֲתַגְלוּ מִלֹּכָא
 עַל בְּדָה וְאֲמַרְתָּ בְּבַעוּ רְבוּנֵיכֶם לָהּ יֵת לְבִיא כִּי
 הֵיךְ וְשִׁקְטָל לֹא תִסְטְלוּנִיה וְדָא אֲמַרְתָּ אֵל
 וְיֵעַן

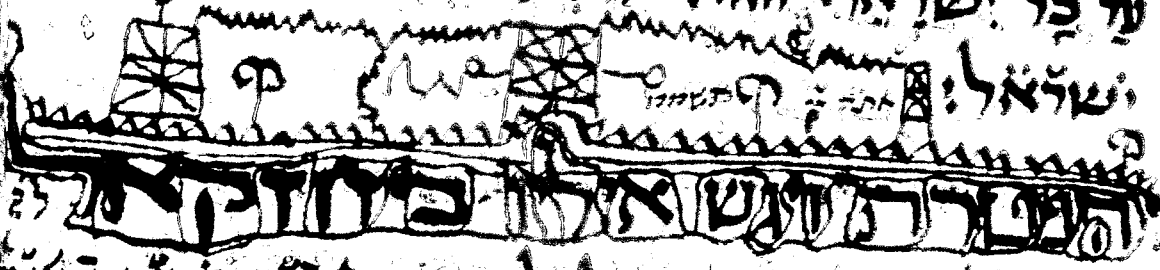
וְאֲמַרְתָּ
 נְשִׂים
 אֵל
 וְתֹאמַר
 אֵל
 אֲמַרְתָּ
 וְיֵעַן
 יוֹם ה
 ת
 אֲתִים
 וְיֵעַן
 דִּי טַמְנָא
 מֵת כִּן
 זְמִית
 תְּקָם
 אֲמַרְתָּ
 דִּי טַמְנָא
 וְיֵעַן
 יֵת בְּדָה
 וְיֵעַן

(דִּינֵיךְ קִדְּ מִלֹּכָא)

אֵל וְיֵעַן

דולף לא יהי פסוקו ויען המלך ויאמר תנו לה

הילוך חדה פתי ופמה לא תמיתו היא אמון ואתים אחר וכ
 מלכה ואמר הבו לה יה רביא חייא ומקטל לא תקם חביריו
 תקטלוניה היא אמירה וישמעו כל ישראל את
 המשפט אשר שפט המלך ויראן מפני המלך
 כי ראו כי חכמת אלהים בקרבן לעשות משפט
 ושמעו כל ישראל את דינא דין מלכה ודחילו מן
 קדם מלכה ארי חזו ארי חכמתה מן קדם
 במעוהי למעבד דינא ויהי המלך שלמה מלך
 על כל ישראל והוה מלכה שלמה מלכה על כל

ויהי דינא יהוה אלי לאמר והוה פתום נבוא
 נבואה מן קין עמי לחומר: ואתה בן און
 בק לך עץ אחר וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל
 חביריו ולקח עץ אחר ליוסף עץ אפרים וכל
 בית ישראל חביריו: ואת כל אדם קב לך
 לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודא
 ובני ישראל אחיהון וקב לוחא חד וכתוב עלוה
 שבטא דיוסף והו שבטא דאפרים וכל בית

ששאל
 שבת
 בים
 לך לעץ
 חד לוח
 אמרו
 לך: וכ
 לנה מ
 יהוה
 ושבט
 יהודה
 להון
 שבת
 אחיהו
 ואלעב
 אשר
 דתבר
 אמר

במח
עליו

וְשֵׂא אֶל אֲחֵיהֶן: וְקִרְבָּ אֹתָם אֶחָד מֵאֶחָד לְךָ עֵץ
 אֶחָד וְכַתֵּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֲפֵרַיִם וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 חֲבִירָיו: וְאַתָּה בְּרֹא אֲדָם סָבִיב לְךָ לוֹחֵא חָד וְכֹתוּב עֲלוּהוּ
 שִׁבְטָא דְיוֹסֵף דְּהוּא שִׁבְטָא דְאֲפֵרַיִם וְכָל בַּיִת

בֵּינָם יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶן: וְקִרְבָּ אֹתָם אֶחָד מֵאֶחָד

לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְכָל אֲחֵיהֶם בְּנֵיךָ: וְקָרַב לְךָ
 חָד לֹוֹת חָד לְךָ לְלוֹחֵא חָד וְיִהְיוּ לְחָד בֵּינְךָ וְכֹתוּב
 יִשְׂרָאֵל אֲלֵיךָ בְּעַמְּךָ לְאֹחֵי הוּא תַּגִּיד לְנוּ מִה אֵלֵינוּ
 לְךָ: וְכָד יִמְרֹזֵן לְךָ בְּעַמְּךָ לְמוֹסֵר הוּא דְכָד
 לְנָא מֵא אֲלֵיךָ לְךָ: וְכָד אֲלֵיהֶם כִּה אֲמַרְאֲרֵי
 יִהְיֶה הֵנָּה אֲנִי לְקָם אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֲפֵרַיִם
 וְשִׁבְטָא דְיִשְׂרָאֵל חֲבִירָיו אֲתַתִּי אֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ
 יִהְיֶה וְעִשִׂיתֶם לְעֵץ וְכָד אֲתַתִּי אֲתַתִּי
 לְהוֹן כְּרֵתֵן אֲמַר: אֵלֵיהֶם הוּא אֲנָא מְקַלְבִּי
 שִׁבְטָא דְהוּא שִׁבְטָא דְאֲפֵרַיִם וְשִׁבְטָא דְיִשְׂרָאֵל

אֲחֵיהֶן וְאֲחֵיהֶן יִהְיוּ עֲלוּהוּ יִתְּ שִׁבְטָא דְיִהְיֶה
 וְעַבְדֵיכֹן לְעִטָּא חָד וְיִהְיוּ חָד קְרָמִי וְיִהְיֶה בְּעַמְּךָ
 אֲשֶׁר תִּכְתֵּב עֲלֵיהֶם בֵּינְךָ לְעִבְרֵיהֶם וְיִהְיוּ עֲלֵיהֶם
 דְּכַתוּב ^{עֲלֵיהֶם} לְעִינֵיהֶן וְכָד אֲלֵיהֶם
 אֲמַר אֲרֵנִי יִהְיֶה הֵנָּה אֲנִי לְקָם אֶת

אֶחָד
 יוֹסֵף

תֵּי
 קָם
 נָא
 לְךָ
 לְכָל
 אֲחֵיהֶם
 נְבוֹא
 בְּן
 אֲחֵיהֶם
 עֲלוּהוּ
 בַיִת
 שִׁבְטָא

ישראל מבין הוֹיִים אשר יִלְכוּ שָׁם וְקִבְעֵתִי אֲנִי
מִסְבִּיב וְהִבַּאתִי אוֹתְכֶם אֶל אֲדֹמִיתִים וְאֵתְנֶנְכֶם
לְהוֹן כְּדָנָן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הֵא אֲנִי מִקְרִיב יְהוָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עַמֹּמִיז וְאֵתְגִלְיָאוּ לְתַמּוֹן זֹאכְנֵי
יְהוָה מִסְחָד סְחֹר וְאֵעִיל יְהוָה לְאֲרַעְהוֹן : וְעַד
וְעַשְׂוִיתִי אֲתֶם לְגוֹי אַחַד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן יִשְׂרָאֵל
וּמִן אַחַד יִהְיֶה לְכֹלָם לְמִלֵּךְ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד
לְשָׁנֵי גוֹיִים וְלֹא יִקְצוּ עוֹד לְשֵׁרֵי מַמְלָכוֹת עוֹד
וְאֲעֲבִיד יְהוָה לְעַמָּא חָד בְּאֲרַעְיָא בְּטוֹר קִדְשָׁא
דְּיִשְׂרָאֵל וְמַלְכָּא חָד יְהִי לְכֹלָהוֹן לְמַהֲדִי מַלְכָּא
וְלֹא יִהְוֶה עוֹד לְתַדִּין עַמֹּמִיז וְלֹא יִתְמַלְגוֹן עוֹד
לְתַרְתִּין מַלְכֹּן עוֹד : וְלֹא יִטְעֲנוּ עוֹד בְּגִלְוֵיהֶם
וּבִשְׁקֻצֵיהֶם וּבְכֹל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֲתֶם
מִכָּל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּהֶם וְטִיַּרְתִּי
חֹדְדִים יְהוּדִי לֵעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים
וְלֹא יִסְתַּאֲבֹן עוֹד בְּטַעֲוֵתְהוֹן וּבִשְׁקֻצֵיהוֹן
וּבְכָל מַרְוֵיהוֹן וְאֶפְרֹךְ יְהוָה מִכָּל מוֹתְבֵיְהוֹן
דְּחָבִן בְּתַן וְאֲרָכִי יְהוָה וְיִהְוֶה קִדְמִי לְעָם וְאֲנִי
אֶהְיֶה לְהוֹן לְאֱלֹהֵי : וְעַבְדֵי דְרֹד מַלְכָּא מִן עַלְיָהֶם
וְיִוַעֲדֵה אַחַר אֲתֶם לְכֹלָם וּבְמִשְׁמַנִּי יִלְכוּ עִם
וְחֻקוֹתֵי

והקרי
מלכא
וקימי
אשר
אבה
עד
זיתב
דיתי
ובני
לעל
יהיה
את
שלב
יתהו
והיה
והמ
ואה
ויד
יש
וידנ

ישראל במוהי מקדשי ביניהון לעל

הפטרת וידני במלכים בסימן

ויקרבן ימי דוד למורה וישו את שלמה בנו
לאמה וקריבו יומי דוד לטמית אפקוד
ית שלמה בדיה למימר: אנכי הולך בדרך כל
הארץ וחזקת ופיית לאיש: אנא אזיל באורח
כל ארעא ותתקף ותהי לגבר דחיל חטאין:
ושמרת את משמרת: הוה אלהיך ללכת ב
בדרכיו לשמור חקותיו ומצותיו ומשפטיו
ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם
ותטרי ית מטרת מימרא דני להך למהך בארץ
דתקנן קדמוהי למטר קימוהי אפקודוהי ודינור
ופהדותיה כמא דכתיב באוריתא דמשה בול
דתעלח ית כל דתעביד ולכל אתר דתקני לתמן
למען יקים יהוה את דבריו אשר דבר על לאמ
אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני פאמות
בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת
לך אש מעל כסא ישראל: בדיל דיהקים י
ית נתגמוהי דמליל עלי למימר אם יטרון בנך

ית

ית א
ובכל
כרמי
את
עשר
בן נ
מלחמ
אשר
ידעת
לתהין
ולעמ
ודמי
קרב
באנ
ועשי
שא
בש
חסו
בב
ולע

ית אורחהון למהך קדמי בקשונ כל לכבון
ובכל נפשהון למימר לא יפסוק לך גבר מעל
כרמי מלכותא דישראל וגם אתה יל עת
את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר
עשה לשני שקי עבאורת ישראל לאבנר
בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלום ויתן דמי מלחמה בחגורתו
אשר במתניו ובגילו אשר בגליו ואף את
ידעת ית דעבד לי יואב כך צרויה דעבד
לתיזן דבני תלואת דישראל לאבנר בר נר
ולעמשא בר יתר דקטילנן בערימורתיה
ודמי דמתחשוב דמהון עלוהי כדם תכדי כ
קרבא ויתב להון בכמנת שלמא ואשר דמון
באספניקי ובחרציה זרש בטליתא ובדגלוה
ועשית פחמתיך ולא תורד שויבתו בשלום
שאל ותעבד פחמתיך ולא תחית שויבת
בשלמא לשאל ולבני ברזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחניך כי כן קרבו אלי
בברחי מפני אבשלום אחיך ולבני ברזלי
ולעצאה תעבד טיבו ויהו בצאכלי פפ

מן
בנו
קיד
בר
ורח
ע
שאל
שאל
שם
יאר
נור
פול
תמן
אמ
גמת
ת
בנך
ית

כְּתוּרָךְ אֲרֵי אֲנֹן סוֹפִיקוֹן צוּכִי בְּמַעֲרָקִי מִן קוֹב
אֲבִשְׁלוֹם אַחוֹךְ : וְהִנֵּה עֲמֹךְ שָׁמַעִי בֶן נֶרְאָה
בֶּן הַיָּמִיעַ מִבְּחוּרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמֻדָּת
בַּיּוֹם לַכֶּתִי מִחֲנָנִים וְהוּא יָרַד לִקְרֹאתִי הִירֵד
וְאֶשְׁבַּע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם אֲמִיתְךָ בְּחֻב
וְהוּא עָמֹךְ שָׁמַעִי כִּי נֶרְאָה כִּי שִׁיבֹט בְּנִימֹן ט
מְעַלְמֵרֵךְ וְהוּא לֹטֵנִי לִיטֵן מוֹרֵךְ בַּיּוֹמָא דְאַלִּית
לְמַחְנָנִים וְהוּא נָחַת לְקַדְמוֹתֵי לוֹדְדָנָא וְקִיּוּמִית
לִיה בְּמִימְרָא דִּי לְמִימְרֵי דְלֹא אֶקְסְלִינְךָ ס
בְּחֻרְבָא : וְעַתָּה אֵל תִּנְקֵהוּ כִּי אִישׁ חֲכָם אֲתוּ
וְיִדְעַת אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרֵת אֵל
שׁוֹבְתוֹ בְּיָם שְׁאֵל : וְכַעַן לֹא תִלְכִּיעִנִי אֲרִיגְבֹר
חֲכִים אֵת וְתִדְעֵי ית דִּתְעַבִּיד לִיה וְתַחֲתִית יֵר
שׁוֹבְתֵיה בְּקִטְלָא לְשִׁאֵל : וַיִּשְׁכַּב דְּוֹד עִם
אֲבוֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דְּוֹד : וְשָׁכַב דְּוֹד עִם
אֲבוֹתָיו וְאֶתְקַבֵּר בְּקִרְתָּא דְּוֹד : וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר מָלַךְ דְּוֹד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעַם שָׁנָה
בְּחִבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ
שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנִים : וַיּוֹמְרֵן דְּמֹלֵךְ דְּוֹד
עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִין שָׁנִין בְּחִבְרוֹן מֶלֶךְ

30

שבע שנים זכור שלום מלך תלתין ותלת
שנים: ושלמה ישב על כסא דוד אביו נתן
מלכותו מאד: ושלמה יתיב על כרסי מלכותו
דוד אביו ואתקנת מלכותיה לחדא:
הפטרות זאלה שמעות ביחזק
נדרי דבר יהוה אלי לאמר: יהוה פתום
נבואה מן קדם יי עמו למימדי **בין**
אדם הודע את ירושלים את תועבותיה: בר
אוכח ית יתבי ירושלם זחוי להון ית תועיבתהון
ואמרת כה אמר יהוה לירושלים
מכודותיך ומולדותיך מארץ הכנעני אביך
האמורי ואמר חתית: ותימדי כדען אמר יי להים
ליתבי ירושלם תותבותכון זילדותכון מארע כ
כענאי תמן אתגליתו על אברהם אבוכון בין
בתריא והודעתיה דאתון נחתין לטעדיום זום
זכרע מרמם אנא פריק זתכון זככות אבהתכון
אנא מתליך מן קדמיכון ית אמוראי ומשיעו ד
ית חתאי ומולדותיך ביום הלית אתך לא פנת
שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא

קי מן קוד
בן ויהא
ה נמדעת
תי הידיך
תך בחרב
בנימן ס
ת דאלית
נא וקיימית
לינך ס
חכס אתה
א
אליגבר
ית ית
יוד עם
ז עם
: והימים
ש שנה
ס מלך
עלך דוד
ז
א

אפי

המלחת וקחתל לא חתלת ואף כד נחתו אמת
אבהתכון למצרים תותכין בארע לא דילהון מ
משעבדין ומטנן הות פנשתא דישראל דמא
לודא דרטיש על אפי ברא דלא אתפסיק שווי
ובמיה לא אשתטיף לאתנבדא ובמלח לא
אתמלח ובאסרין לא אתאסר : לא חסה עליך שן
שן עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך
ותשלכי אל כני השדה בגעל נפשך ביום
הלדת אותך : לא חסת עליכון עינא דפריעה
למעבר לכון טבא הדא לאנחא לכון מ
משעבדיכון לרחמא עליכון וגר עליכון גר
גזירת גמירא למרמי דכודיכון בנהרא לאנדא
יתכון בערן דהויתון במצרים : ואתעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמוך ואמר לך בדימוך
חיי ואמר לך בדמוך חיי : ועל דבלן קיים
אבהתכון קדמי ואתגלית למפרקכון ארי
גלי קדמי ארי אתון מעונן בשעבדכון ואמרי
לכון בדם פסחייא אפרוק יתכון : לבבך
כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותכאי
בעדי עדיים שדיים נכנל ושערך צמח ואת

לשון

עירם ועריה : רבות כצמחי הקלא יהבתכון
 וסגיתון ותקיפתון והויתון לזרעין ולשכטין
 ובעובדי אבהתכון תקנייא ערן פדקן כנישתכון
 מטא ארי אתון משעבדין ומענן : ואעבד
 עליך ואראך והנה עתך עת דודים ואפרש
 כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבוע לך ואבא
 בכרית אתך נאם אדע א יהוה ותהיי לי
 ואתגלית על משה באפנא ארי גלי קדמי ארי
 מטא זמן פדקנכון ואגונות במימרי עלי
 ואעדיתי חוביכון דקיימית במימרי למורק יתון
 כמה דקיימית לתבהתכון אמד יי להים למפס
 למהויכון עם משמש קדמי : וארחצך במינים
 ואשיטך דמיך מעליך ואסכך בשמן : ופלקית
 יתכון משעבאד מצרתי ואעדיתי תקוף מרותא
 מנכון ודכרית יתכון בחוראתא : ואלבישך
 דקמה ואנעלך תחש ואחכשך בשש ואכנך
 משי : ואלבישת יתכון לבושי ציולין מוחמות
 סנאיכון ויהבית מסן דיקר ברגליכון וקדישת
 מנכון כהנייא למהוי משמשין קדמי במצנפן
 דכוז

תו אמא
 ילהון מ
 אל דחא
 פסיק שורי
 ה ל
 עליך
 עליך
 כיום
 פדעה
 ון
 יכון ג
 לאצדא
 יד עליך
 בביזין
 לן קיים
 ארי
 וואמרי
 כר
 ותבאי
 יח ואת
 עירס

דְּבוּץ יִית כֹּהֵנָה דְבֵא בְּלוּשֵׁי צְבַעֲנִין וְאַעֲרֹךְ
עַד וְאַתְנֶה עֲמִידִים עַל יַדֶּיךָ וְדָבִיד עַל גִּוּוֹךְ
וְתִקְוֵית יִתְכוֹן בְּתִיקוֹן פְּתוּמֵי אֹדֵיתָא בְּתִיבִין
עַל תְּרִין לוֹחֵי אֲבֵיָא וְיִהְיֶיבִין עַל יְדֵי מִשְׁהָ יֵם
וּבְקִדּוּשָׁת שְׁמֵי דְבֵא קְרוֹשִׁית יִתְכוֹן: וְאַתָּן
נָגַם עַל אַמְךָ וְעִגְלִים עַל אֲזַנְךָ וְעֵטְרֵי
תַּפְאַרְתְּ בְּדֵא שֶׁךְ: וְיִהְיֶיבִית אֲרוֹן קִימֵי בִּינְכוֹן
וְעַם יִקְרֵי מִטְלַל עֲלוּכוֹן וְמִלְחָךְ שְׁלִיחַ מִן קְדָמֵי
מִדְּבַר בְּדֵי שְׁכוֹן: וְתַעֲרֵי יִהְיֶיבִי וְכַסְפִּי וְמִלְכוּתְךָ
שֶׁשׁ וְמִשִׁי וְרִקְמָה סִלְתָּ וְדִבְשׁ וְשִׁמְן אֲכָלֵת
וְתִפְיֵי בְּמֵאד מְאֹד וְתִצְלַחֵי לְמִלְחָמָה: וְיִהְיֶיבִית
מִשְׁכְּנֵי בִּינְכוֹן מִתְקַן בְּדֵהָב וּכְכַסְפִּי וְיִדְוִיעֵת
בוּץ וְצְבַעֲנִין וְמִנָּה דְטַב בְּסִלְתָּ וְכִדְבִישׁ יֵם
וְכַמֶּשֶׁח אֹכִילֵית יִתְכוֹן וְעֵתְרֵתְךָ וְתִקְוֵיתְךָ
לְחֵדָא לְחֵדָא יִתְצַלְחֵתְךָ וְשִׁלְיֻטְתְךָ בְּכָל
מְלָכוּתָא: וְיִצֵּא לְךָ שֶׁשׁ בְּגוּיִים בִּימִיד כִּי
פְּלִיל הוּא בְּהַדְרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי עֲלֶיךָ נָאם
אֲרֵנִי יְהוָה: וְעַבְדְּךָ לִיךְ שׁוֹם כְּנִשְׁתָּא דְקִימֵי
בִּינֵי עֲמִמֵּיָא בְּשַׁכְרִיךָ אֲרֵי גְמִיד הוּא
יִקְרֵי דְשׁוֹנֵיתִי עֲלֶיךָ אֲמַר: יֵם

אֲזַרְזִין

וְלֵי

ד. פטרת וארא ביד זקל בסיון

ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאיב מכל סביבתם השאטנים
אתם וידעו כי אני יהוה ולא
יהי עוד לבית ישראל מלך מבאיש ושלטון
מעיק מכל סחרניהון דבגזין יתהון וידעון את
אנא יי אלהים כה אמר יהוה ארני יהוה ב
בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו
בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על א
אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב כדנן אמר
יי אלהים כר אכניש ית בית ישראל מביני עממא
דאתבדחו בהון ואתקדש בהון לעיני עממא ייא
ויתבון על ארעהון ויהבית לעבדי ליעקב
וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים
וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטנים
אתם מסביבתם וידעו כי אני יהוה אלהים
ויתבון עלה לרחצן ויבנון בתין ויתבון כרמין
ויתבון לרחצן כר אעביד פרענות דינין כר
דבגזין יתהון מסחרניהון וידעון את

וידעון
לגדוק
מבית
אח
ואת
ד
בית
קדמי
מלבוס
אבלת
ויהבית
ויניעת
ש
וימרון
כל
וי
נאם
דשיל
וא
יא

יְיָ אֱלֹהֵינוּ : בַּשָּׁנָה הַעֲשִׂי יוֹרֵית בְּעֵשִׂי יוֹרֵית בְּשָׁנִים
עֲשֶׂה לְחֹרֵשׁ הִיָּה דְבַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְאֹמֵר : בְּשׁוֹרָתָא
עֲשִׂי יוֹרֵיתָא בְּעֵסִירָתָא בְּתֵרֵי עֲשֶׂה לְיֹרְחָא

הִנֵּה כְּתוּבָם נְבוֹאָה מִן קֳדָם יְיָ עֲמִי לְמִימֵר : בְּ
אֲרָם שִׁים פְּנִיךָ עַל פְּרִיעָה מִן מִצְרַיִם וְהִנֵּבֵא
עָלָיו וְעַל מִצְרַיִם כָּלָה בְּרֵי אֲרָם קָבִיל נְבוֹאָה
עַל פְּרִיעָה מִלְכָּא דְּמִצְרַיִם וְאַתְנַבִּי עֲלוּהֵי וְעַל
מִצְרַיִם כְּלֹהוֹן : דְּבַר וְאַמְרַת כִּה אֲמַר אֲרָם
יְהִנֵּה הִנֵּנִי עֲלִיךָ פְּרִיעָה מִן מִצְרַיִם הַתְנַנִּים
הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתַךְ יְאֻרְיִי אֲשֶׁר אֲמַר לִי יְאֻרִי
וְאַנִּי עֲשִׂיתֵנִי : אֲתַנְבִּי וְתִימֵר כְּדִן אֲמַר יְיָ
אֱלֹהִים הֵאֲנָא שְׁלַח רִגְלִי עָלַי פְּרִיעָה מִלְכָּא
דְּמִצְרַיִם דֵּאֲתָר דְּמִי לְתַנְנֵנָא דְּבֵא דְשִׁלְיִי כְּגו
נְהִרְוֹתָא דְּאֲמַר דִּילִי מִלְכּוֹתָא וְאַנָּא כְּבִשְׁתִּי
וְנִתְתִי חֲחִים בְּלֻחֵיךָ וְהִדְבַקְתִּי דִּגְתִּי יְאֻרִיךָ בִּ
בְּקִשְׁקִשְׁתֶּךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֻרִיךָ וְאַתְרִי
כָּל דִּגְתִּי יְאֻרִיךָ בְּקִשְׁקִשְׁתֶּךָ תִּדְבַק : וְאַתְרִי
שִׁירִין בְּלִיסְתֶּךָ וְאַקְטִיל שְׁלִטוֹנֵי תִקְפִּיךָ נִגְמִ
גִּבְרִיךָ וְאַבְטִילִיךָ מִמְּלֻכּוֹתֶךָ וְיִתְּ כָּל שְׁלִטוֹנֵי
תִּמְכָּר

תקַמְךָ עִם גִּבּוֹר יִתְקַטְלוּן : וְנִטְשֶׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה
 אוֹתְךָ וְאֵת כָּל דָּגְתָהּ יִאֲרֹךְ עַל פֶּעַ הַשָּׂדֶה תִּמְלֵךְ
 לֹא הָאֶסֶף וְלֹא תִקְבֹּץ לַחַיִּית הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַ
 הַשָּׁמַיִם נִתְתִּיךָ לֶאֱכֹלָה : וְאֶרְשָׁשִׁינֶךָ לְחַדְבָּלָה
 יִתְךָ זֵית כָּל שְׁלִטוֹנֵי תִקְמֶךָ. עַל אֲנִי בִרָא תְחִלְמִי
 נְבִילַתְךָ. לֹא תִתְכַנֵּשׁ וְלֹא תִתְקַבֵּר לַחַיִּית ~~בְּרָא~~
 וְלַעוֹפֵא דְשָׁמַיָא מִסְרֵתְךָ לֹא שְׁתִּיבָאָה : וְיָדְעוּ
 כָּל יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יֵשֶׁן הַיּוֹתֵם
 מִשְׁעֵנֶת קִנְיָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל : וְיָדְעוּן כָּל יִתְבִּי
 מִצְרַיִם. אֲרִי אֲנִי יְיָ. חֲלֹף דְהוּן. סִמֹּךְ קִנְיָ נִשְׁבֵּי
 דְעֵינָא לְבֵית יִשְׂרָאֵל : בְּתַנְשָׁם בְּךָ בְּסִפְּךָ דְרוּץ
 וּבְקַעַת לֶהֱם כָּל בְּתָף וּבִהַשְׁעָנָם עֲלִיךָ תִשְׁבֵּר
 וְהַעֲמִידֵת לֶהֱם כָּל מִתְנַיִים : בְּאִתְלַנְוֹתְהוֹן בְּךָ
 בִּיד מֹלֵךְ תִּקִּיף תִּתְמַסֵּר. וְיִיבֹר בֵּית רַחֲמֵנְהוֹן.
 וּבִאִסְתְּמוֹתְהוֹן עֲלִיךָ תִתְבָּר. וְלֹא תְהִי לְהוֹן לְ
 לְבֵית סִמְכָן : לִפְנֵי כֵה אֲמַר אֲרִי יְהוָה הִנְנִי
 מִבִּיא עֲלִיךָ חֲרָב וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ אֲדָם וּבִהֲמָה :
 בְּכִין כְּדוּן אֲמַר יְיָ לֵהִים. הֲאֵנָה מוֹיִתִּי עֲלִיךָ
 דְקַטְלִין בְּחַרְבָּא. וְאֲשִׁיזִי מוֹנֵךְ אֲנִישָׁא וְ
 וּבְעִירָא : וְהִיתָה אֲרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה
 וְחִיבֵי

להרע

יי בטעם
 שטותא
 ה
 מר: פן
 ו הנבא
 זא ר
 הי ועל
 א ז
 תנע
 לי יאר
 ער
 עלכא
 טו
 בשדת
 יי ב
 אר
 :ואתן
 נע
 שלטונ
 תזמן

וְחִרְבָּהּ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה יֵשֶׁן אֲמַר יָאֵר לִי
וְאֲנִי עָשִׂיתִי וְתִהְיֶה אֶרֶץ דְּמוֹצְרִיִּים לְאִשְׁתֵּמוֹת
וְחִרְבָּהּ וַיִּדְעוּ אֲרֵי אֲנִי יְיָ חֹף דְּאֲמַר מִלְּטָתָא
לֹא וְאֲנִי כְּבִשְׂתִּי לִכְן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֵל יֵאֲרָךְ
וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מוֹצְרִים לְחִרְבוֹת חֶרֶב שֶׁ
שָׁמַיְמָה מִמִּגְדַל סֹנֶה וְעַד גְּבוּל כּוֹשׁ בְּכִין
הָאֲנִי שָׁלַח לְגִנִּי עֹלָךְ וְעַל מְלֻכוֹתֶיךָ וְאֲתִין יֵת
אֶרֶץ דְּמוֹצְרִים לְחֹרֶב צָרוֹ וְאִשְׁתֵּמוֹת
מִמִּגְדַל סֹנֶה וְעַד תְּחוֹם כּוֹשׁ לֹא תַעֲבֹר
בְּהָ דָגֵל אֶרֶם וְדָגֵל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבֹר וְלוֹתֶשֶׁב
אַרְבַּעִים שָׁנָה לֹא תַעֲבֹר בְּהָ דָגֵל אֲנִישָׁא
וְדָגֵל בְּעִירָא לֹא תַעֲבֹר בְּהָ וְלֹא תִתְיַרְבֵּב
אַרְבַּעִין שָׁנָן וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מוֹצְרִים שֶׁ
שָׁמַיְמָה בְּתַךְ אֶרְצוֹת נְשָׁמוֹת וְעֲלוּהָ בְּתוֹךְ
עָרִים מִחִרְבוֹת תְּהִינָה שָׁמַיְמָה אַרְבַּעִים
שָׁנָה לֹא תַעֲבֹר בְּהָ וְהִמְצֹתִי אֶת מוֹצְרִים
בְּגוֹיִם וְזִרְיָתִים בְּאֶרְצוֹת וְאֲתִין יֵת
אֶרֶץ דְּמוֹצְרִים לְצָרוֹ בְּגוֹ מְדִינָן עֲדִין טַח
וְקִרְוָאָהָא בְּגוֹ קְרוֹן דְּהוֹאָה חֶרֶבֶן יְהוֹזִין לְצָרוֹ
אַרְבַּעִין שָׁנָן וְאֲגִלִּי יֵת מוֹצְרֵאֵי לְבוֹנֵי עַמְמֵי

וְאֲבִרְנָן

במדינתא : כי כה אמר אדני יהוה מקץ
 ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים
 אשר נפצו שמה : ארי כדנן אמר יי אלהים
 מסוף ארבעין שנין אכניש ית מצרואי מים
 מביני עממיא דאתבדרו לתמן : ושבת את
 שבות מצרים והשיבותי אתם ארץ פתרוס
 על ארץ מנפתם והיו שם ממלכה שפלה :
 ואתיב ית גלות מצרים : ואתיב יהוה לארע
 פתרוס : על ארע תותבותהון : ויהוה תמן מלכו
 חלשא : מן הממלכות תהיה שפלה ולא ת
 תנשא עוד על הגוים והמעטותים לבלתי
 דנות בגוים : מן מלכותא תהי חלשא : ולא
 תתרב עוד על עממיא : דאזערינון : כדיל דלא
 ישלטון בעממיא : ולא יהיה עוד לבית ישראל
 למבטח מזכיר : עון במנותם אחריהם וירעו
 כי אני אדני יהוה : ולא יהוה עוד לבית ישראל
 לאתרחצא עליהון לאתכרא חובין : באתפניותהון
 בתריהון : וידעון : ארי אנא יי אלהים : ויהי בעשוי
 ושבע שנה בדאשון באחד לחודש היה יבד
 יהוה אלי לאמר : זהוה בעסרין ושבע שנין

בתי מזהב

זר
 לא
 מלכותא
 על יארד
 יב ש
 בכין
 תלין ית
 אמון
 עבר
 ולו תשב
 נשא
 אב
 ים ש
 בתוך
 גים
 צרים
 י
 ז
 יין לצדו
 עממי
 כדנן

בְּקִרְמָה בְּהָר לִירוּחָאֵי הוּא פִּתְגָם נְבוּאָה מִן
קִי עַמִּי לְמִימְרֵי בֶן אָדָם נְבוּכַדְרֶצַּדְרִיס מֶלֶךְ צַבְרִי
הַעֲבִיד אֶת חֵילוֹ עֲבָדָה גְדוּלָה אֶל עַד כָּל דָּאֵשׁ
מִקְדָּח וְכָל פְּתָף מִרוּטָה וְשָׂכָר לֹא הָיָה לוֹ עִם
וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל הָעֲבָדָה אֲשֶׁר עָבַד עֲלֶיהָ צָר
אָדָם נְבוּכַדְרֶצַּדְרִיס מֶלֶךְ צַבְרִי מִלְּכָא דְבָבֶל אֶפְלַח יָרֵת
מִשְׁדֵּי תוֹה נֶלְחַן דָּב עַל צוּר כָּל סַעַר דִּישׁ נַפְו
אֹכַל כְּתָף אֶתְמָרִיט וְאַגֹּר לֹא הוּא לִיה וְלִמְשָׁרִי
תִּיה מִצוּר עַל פֶּלְחָנָא דְאֶפְלַח עֲלָה לִכְן
כִּי אָמַר אֲדִנִּי ~~שְׁלֵמִים~~ הֲנִי נֶתָן לְנְבוּכַדְרֶצַּדְרִיס
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשְׂאָהּ הַמִּנְהָ
וְשָׁלַל שְׁלָלָה וּבְזָז בִּזְזָה וְהִיתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ
בְּכִין כְּדָנָן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הֵא אֲנִי יְהִיב לְנְבוּכַדְרֶצַּדְרִיס
נֶעַד מִלְּכָא דְבָבֶל יָת אֶרְעָא דְמִצְרַיִם וְיִשְׁבֵּי
אֶתְרִגּוּשְׁתָּהּ וְיִבְזֹז בִּזְזָה וְיִעֲדִי עֲדָתָה וְתִהִי
אֲגֹר לְמִשְׁדֵּי תוֹה פְּעֻלְתּוֹ אֲשֶׁר עָבַד בְּרָה
נֶתַתִּי לוֹ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂו לוֹ
נֶאֱמַר אֲדִנִּי יְהוָה אֲגִרִיה דְאֶפְלַח עַל
יְהִיבִית לִיה יָת אֶרְעָא דְמִצְרַיִם וְיִרְחֹט לוֹ
קִדְשִׁי לְאֶתְפְּרֹעָא מִנְהוּן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים בְּיוֹם
הַהוּא

נבוכד

יהוה

בעת כיהן אצלם לא יבאזות עם מוסרן ומורטן ומעם טורא מן כחא וקללה
לקרובו ומכוסה אצור בגזו נגרים ילצו ל מקום עם י צבאות יהו ירון

הוא אצמיו קרן לבית ישראל ולך אתן מתחן
כה בתוכם וידעו כי אני יהוה בערנא הוא
אקים פרקן לבית ישראל ולך אתן מפרתך
כומא כנבואה כינעהון וידעון ארוי אנא

הפטרה דכי אני הכבדת

משא מצרים הנה יהוה דכב על עב קל
ובא מצרים ונעו אלולי מצריים
מפניו ולכב מצרים ימס בק רבו
זטל כס דלוט לאשקאה ית מצראי הא יי
מתגלי בענק יקרוה לאת פרעא מן מצראי ש
ויהכרוץ טעות מצראי מן קדמוהי ולי טא
דמצראי יהמס במעיהון : וסכסכתי מצרים
במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו
עיר בעיר ממלכה בממלכה : ואגרי מצראי
במצראי ויגיוחון קרב גבר באחוי וגבר
בחבדיה קרי בקרו מלכו במלכו : ונבקה
רוח מצרים בקרבו ועצתו אכלע ודרשו

בערנא הוא
יתניה בכחא
לקרובו
מכוסה
אצור בגזו
נגרים ילצו
ל מקום עם
י צבאות
יהו ירון
בנימין
מכוסה
אצור בגזו
נגרים ילצו
ל מקום עם
י צבאות
יהו ירון

בואה מן
מלך צבא
כל ראש
יהוה לו שם
עליה יצו
פלא ית
רוש נפדו
ה ולמשרי
לכן
בוכו נצו
המנה
בד לחיו
ב לנבוכד
א י שכי
ה ותהי
בא
עשו לו
ה י
ז
ביום
הוא

אל האלילים ואל האשמים ואל האבות ואל
הירענים : ותתמסי רוחא למצואי במעירון
וחכימהון אסלעים ויתבעון מן טעון ומן חושין
ומן כדון ומן זכורו : וסכרת את מצרים ביד
אדנים קשה ומלך עז ומשל בם נאם האדון
יהוה צבאות : ואמסר ית מצואי ביד רבון
קשיו ומלך תקיף ישלח בהון אמר רבון ע
עלמא נ י צבאות : ונשתו מים מהים ונהר
יחרב ויבש : ויצדון מים מימא ונהההון
יחרב ויבש : והאזניחו גהרות דללו וחובו
יארז מצוד קנה וסוף קמלו : ויצדון משא
נהרותא יבשון ויחרבון כהדיהון עמיק ייא
קני וגומא לא יסקון ערות על יאר על פי יאר
ובל מזרע יאר יבש נדף ואיננו : יבש דוכה
דנהרא ויהי ככיפיה וכל בית מזרע נהדיהון
יבש יחרוב ולא יצמוח : ואנו הדייגים ואנו
כל משליכו ביאר חכה ופרשי מכמהר
על פני מים אמללו : ויצדון ציידו נאניא לא
ויתאבלון כל דהוו דמן בנהרא חכתא ופיקי

מצדן

5
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

וּמִטְעִיאוּ יֵת מִצְרָאֵי כָּל עַוְבֵי הַיְהוּדִים כִּמְאֵ דְפָעִי דְהִיא
רַחֵם וּמִדְשֵׁשׁ בְּתוֹבִיָּה : וְלֹא יְהִי לְמִצְרִים מַעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וְאִשׁ וְיַעֲבֹד כַּפֶּה וְאֶגְמוֹן : וְלֹא יֵי
לְמִצְרָאֵי מֶלֶכָא דִּימְלוּךְ עֲלֵיהוֹן דִּישׁ וְאֶגְמוֹן סְלִטָּון
וְאֶטְרוֹן : בְּיוֹם הַהוּא יְהִי מִצְרִים כְּנַשִּׁים וְחֹדֶר
וּפְחָד מִפְּנֵי תְנוּכַת יַד יְהוָה עֲבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
מַנִּיף עֲלֵיו : בְּעֵרְנָא הַהוּא יְהוֹן מִצְרָאֵי חֲלָשִׁין
כְּנַשִּׂיא וַיִּזְוְעוּן וַיִּתְכַּלְּוּן מִן קֳדָם אֱלֹהֹת גְּבוּרָתָא
דֵּי עֲבָאוֹת דְּהוּא מְלִים עֲלֵיהוֹן : וְהִיתָה אֲדַמַּת
יְהוּדָה לְמִצְרִים לְחֶגְאָ כֹּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְהָ
אֵלֶין יִפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה עֲבָאוֹת אֲשֶׁר
הוּא יוֹעֵץ עֲלֵיו : וְתֵהִי אֲרֵעָא דְבֵית יְהוּדָא
לְמִצְרִים לְדַחְלָא כֹּל דִּי דַכְּרִי יִתֵּה לֵיהּ יִזְוְעֵ מִן קֳדָם
מֶלֶכָא דֵּי עֲבָאוֹת דְּהוּא מְלוּךְ עֲלֵיהוֹן : בְּיוֹם
הַהוּא יְהִי חֲמִשׁ עֲרִים בְּאַרְצָא מִצְרִים מְדַבְּרוֹת
שְׂפֵרַת כְּנַעַן וְנִשְׁבְּעוֹת לִיהוָה עֲבָאוֹת עֲלֵיהּ
הַהֲרִס : אֲמַר לְאַחַת : בְּעֵרְנָא הַהוּא יְהוֹן חֲמִישׁ
קְרוּן בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם סְטִלָּון מְלִל כְּנַעֲנָאֵי
וּמִקְיָמָן כְּשִׁמְאָ דֵּי עֲבָאוֹת קִרְתָּא בֵּית שֹׁמֵשׁ
דְּעִתִּידָא לְמַחְרַב יִתְאַמֵּר הִיא חֲדָא מְכַרְלָן

ביום ההוא יהיה מצבה ליהודה בתוך ארץ
מצרים ומצבה אצל גבולה ליהודה בעדנא
ההוא יהי מדבחה מתקן קני בנג ארעא ומצרים
וקמתא בסטר תחומה קני: והיה לאות ולעד
ליהודה צבאות בארץ מצרים כי יענקו אל יהוה
מפני לחצים וישלח להם מושיע ורצ והצילים
והזון לאת ולסהיד קדם י: צבאות בארעא ומצד
ארי יצולן קדם י: מן קדם דהקיהון וישלח להון
פריק ודיין וישויזבנון: ונזכע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה
ונגדו נדר ליה ושלמו: ותתגלי גבורתא דיה
לאיטבא למצראי וידעון מצראי למדחל מן קדם
יה בעדנא ההוא ויפלאון בזכסת קדשיז ובקרננין
וינדרון נדרין קני וישלמו: ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפא ושבו עד יהוה ונעתר להם
ורפאם: וימחי ית מצראי מחא ויסונק ויתוכן
לפלחנא דיה ויקביל צלותהון ויסי יתהון: ביום
ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה וצבא אשור
במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים ארץ

מאור

צווי דווי
ים מעשה
א
און שלטון
ים וחד
גשר הוא
חלשין
גבורתא
אדמת
אתו
אשר
א
מן קדם
ביום
מודעות
על
דין חמיש
נענאי
ת שמש
עבר
ביום

אשור : בעדנא הוא תהי אורח כבישא מ
ממצרים לאתור ויגחון אתוראי במצראי
ומצראי באתוראי ויפוחן מצראי ית אתוראי
כיום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב הארץ : בעדנא הוא
יהי ישראל הליתי למצראי ולא אתוראי ברכו
בגוה דאדעא : אשר ברכו יהוה עבאות לאמו
כדוך עמי מצרים ומעטה ידי אשור ונחלתי
ישראל : דברכיה יי עבאות למימר כדוך עמי
דאפיקית ממצרים דעלמכו דחבו קדמי
אגליתו יתהון לאתור וכדו דתבו מתקלן עמי
ואחסנתי ישראל

הפטרות בשלה בשופטים
זכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך
כנען לכנע בני ישראל : ותבר
ביום ההוא את יבין מלכא דכנען קדם
בני ישראל : ותלך יד בני ישראל הלך וקשה
שבעל יבין מלך כנען ואולת יד בני ישראל אולא
תג את יבין מלך כנען : ותקפח

אתק
יבין
אב
פני
שנ
אנ
יהו
גם
נה
ש
נהו
די
ד
א
א
ל
ע
י

שִׁיחוּ : מִקוֹל מִחְצֵצִים בֵּין מִשְׁאֲכִים שֶׁם : תִּתֵּן
 עֲדִיקוֹת יְהוָה : הִוֵּה עֲדִיקוֹת פְּרִזְוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֵיזוֹ יָרוּ
 לְשַׁעֲרֵים עִם יְהוָה : עֲנִי עֲנִי וְדַבֵּר עִנִּי עוֹרֵי
 רֵבְבֵי שִׁיר קוֹם בְּרֶק וְשִׁבְחָה שִׁבְיָה בֶן אֲדִיעַ
 אֲבִינַעַם : אֵיזוֹ יָרָה שְׁלֵיךְ לְאֲדִירִים עִם
 יְהוָה : יָרָה לִי בַגְּבוּרִים : מִנֵּי אֲפִרְיִים
 שֶׁרֶשֶׁם בַּעֲמֹלֶק אֲחִירֵיךְ בְּנִימִין בַּעֲמֹמִיד
 מִנֵּי מַכִּיר יָרָה מְחֻקְקִים וּמְזַבְּלוֹן מִשְׁכִּים
 בַּשֶּׁבֶט סוֹפֵר : וְשִׁירֵי בִישְׁבֹן עִם דְּבָרָה
 וַיִּשְׁאֲרֶה בֶן בְּרֶק בַּעֲמֹק שֶׁלֹּחַ בְּרִגְלוֹ בַּפְּלָגוֹת
 רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֲקֵי לֵב לְמָה יִשְׁבֹּת
 בֵּין הַמִּשְׁפָּחִים לְשׁוֹמֵעַ שְׁרִיקוֹת עֲרֵדִים
 לְמַגֵּרֶת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֲקֵי לֵב גִּלְעָד
 בַּעֲבַד בַּעֲבַד דִּירֵדָן שִׁכָן וְדָן לְמַדָּבָר
 לְמָה יָגוּר אֲנִיֹּת אֲשֶׁר יִשָּׁב לְחוּף יַמִּים
 וְעַל מַכְרָצִין יִשְׁכָן זְבֻלוֹן עִם חֲדָף
 נִפְשׁוּ לָמוֹת וְנִפְתְּלוּ עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה בְּאוֹת
 מְלָכִים נִלְחָמוּ אֵיזוֹ נִלְחָמוּ מְלָכִי
 בְּנֵעַן בְּתַעֲנַךְ עַל מִי מִגְּדוֹן בִּצְעַת כֶּסֶף לֹא
 לְקַחוּ מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים
 מִחֲסֵעֶת

מִמֵּת
 קִישׁ
 נִפְשׁוּ
 זִהָרָה
 אֲרוֹךְ
 יְהוָה
 יַעֲלֶה
 בְּאוֹת
 אֲדִיר
 יָדָה
 וְהֵלֵךְ
 וְמָה
 שִׁכָן
 כִּי
 אֵיזוֹ
 נִלְחָמוּ
 מִלְּכֵי
 מִי
 מִי

בִּישְׁבֹן

ממסלותם נלחמו	עם קיסרא : נחל
קישון גרפס נחל	קדומים נחל קישון תיר כבי
נכשי עז : אזילעו	עקבי סוס מדהרור
נהרות אביריו :	ארנו מרז : אמר מלאך יהוה ארנו
ארז ישביה	כי לא באו לעזרת
יהוה לעזרת	יהוה בגבורים : פברך מנשים
יעל אשר	חבר הקיני מנשים
באהל הנכר :	מים שאל חלב נתנה בספר
אדירים ה	הקריבה חמארה :
ידה ליתר	תשלחנה וימינה להלמות עמלים
והלמר	קיסרא מחקה ראשו
ומחצר	וחלפה נקתו : בין רגליה ברע נמר
שכב בין	רגליה ברע נמר באשר
ברע שם נמר שדוד :	בער החלץ נשקמה ותיבב
אם קיסרא	בער האשנב מדוע בשש
רכבו לבא	מדוע אחרו פעמי מרכבותיו ::
חכמות שדותיה	תעננה אף היא תשע
אמריה לרה :	הלא יטעאו יחלקו
שלו יתם	רחמתיים לראש

תנן
 יורה
 נביע
 עם
 ים
 איד
 כים
 יא
 גלות
 יטבת
 ידנים
 לער
 יא
 ים
 זרף
 תו ס
 ולכי
 נא
 כים
 עפ

גִּבּוֹר שָׁלַל עֲבָעִים לְסִיסָהּ שָׁלַל עֲבָעִים לְקָמָה
עֲבָעֵי יְקָמָה לְצֹאֲרֵי שָׁלַל כִּן יֵאבְדוּ
כָּל אֲנִיבֵיךָ יְהִנֶּה וְאֲהַבִּין כִּי צִאת הַשָּׁמַשׁ
בְּגִבּוֹרָתוֹ וְתִשְׁקֹט הָאֶרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה

תרגום

וְשִׁבְזֹזֹת

דְּבוּרָה אֲזַכֵּךְ בָּר אֲבִינֵעַם בְּעֹזָא
הֵהוּא לְמִימָר : כֹּד מִדְּרוֹ בִּירָה

בכך על נסא
ופכק גל
דית עבד
להן ליש
עמליה

יִשְׂרָאֵל בְּאוֹרֵיתָא אֲתוּ עֲלֵיהוּ וְטַדְרוֹנוֹן מִקְדוֹנוֹן
תָּבוּ לְמַעַבְדַּר אוֹרֵיתָא אֲתַגְבְּרוּ אֲנוֹן עַל
בְּעַלֵי דְבְּבִיהוּן תְּרִיכוֹנוֹן מַעַל תַּחֹם אֲרַעָא
דִּישְׂרָאֵל צִכִּין עַל מְרַעְנוֹת תִּבְר סִיסְרָא וְאַטְרֵיתָא
עַל נִסָּא וּפְרָקְנָא דְאֲתַעְבִּיד לְהוֹן לִישְׂרָאֵל דְּתָבוּ
חִימֵיָא לְמִיתָב בְּבִתֵי כְּנִשְׁתָּא בְּרִישׁ גְּלֵי
וְאַלְפָא יֵת עֲמָא כְּתוּמֵי אוֹרֵיתָא בְּכִין בְּרִיכוֹ
דְּאוּרוֹ קֵי : שְׁמַעוּ מְלִכֵיָא אֲרִיתוֹ שְׁלַמְּוֵיָא
דְּהוּן עִם יִבִּין מְלִכָא דְכְּנַעַן לֹא בְּחֵלְתִיכוֹן
דְּלֹא בְּגִבּוֹרֵתְכוֹן אֲתַגְבְּדִתוֹן וְסִלִּיקְתוֹן עַל דְּבִית
יִשְׂרָאֵל אֲמַרְהָ דְּכִרָה בְּנִכְנָאֵה קֵי אֲנָה מַשְׁבַּ
מַשְׁבַּחָא מְהֵרָה וְכִלְכִּילְתָּ אֲנָה מְשִׁבְחָא

דאתרועם
פסלרא לקרב

מורי
דיה
עמל
דצו
תחו
מכו
ק
מת
עלי
תט
דה
ומר
די
א
א
ד
ד

לאתנבאה בגו בית ישראל: כד אתדעיאן ביר
 ישראל למפלח לטעורתא. חדתן דמקריב אתעביא
 ולא אתעסקו בהון אבהתבון. אתו עליהון עממיה
 וטדונון מקריהון. וכד תבו למעבד אורייתא לא
 יכולו להון עד דאתגברו. וסליק עליהון קיסרא
 סנאה ומעיקא. בארבעין יישי משדיק בהמסין
 לטין אחירי סינין. בשותין לטין אחירי רמחין בשנען
 לטין אחירי תריסין. בתמנן לטין מחצתי גרין בר
 מתשע מאה דתכין דברזלא דהוה עמיה
דמכורה. ולא יכולו לאגחא קרבא בישראל
 כל אגין לפיא זכל אגין משדיתא. לא יכולו למקם
 קדם ברק. וקדם עשרה לטין גבדא דעמיה. ולא
 יכולו לאגחא קרבא בישראל: אמרה דבורה.
 דבורה בנבואה. אנא שליחא לשבחא לספרי
 ישראל. וכד הות עקתא ההיא לא פסקו
 מלמודש באורייתא. וכדו יאי להון דיתבין
 בבתי כנישתא ברישו גלי. ומלמין ית עמא
 כפין צריכו פתגמי אורייתא ומבדכין זמורן קיי: דהו
 ומודק
 חבטלין עסקיהון. דככין על אתנן דחשיבין
 במי

אגלין

במי
 זמתי
 באו
 להון
 מא
 לספ
 דהו
 הוה
 מן
 דיי
 דיי
 בכ
 דב
 וש
 מי
 עב
 את
 מ

אגיה קרבא ברבית עמלק בתלוהי קם מלכא
שאול מדבית בנימין קפול ית דבית עמלק
ואגיה קרבא בשאר עממיהא מדבית מזכר
נחתו ~~משמחן~~ בקרבא ומשיבט גבולון בנתין
בקלמוס דספר : ולברכי יששכר משתמעין
למולי רבורה ושאר שבטא די שבטא משמעין
קדם ברק משתלחין בקרוי מישרא לכל
אתר דצריך לתמן בתשלחתיה אזלין בדרעית
ראובן סגיאין נכלי לבא : למא תבתון משערות
קרבא למתב בין תחומיה בכרעות אורחא
למשמע בסודא רא מן דא לבדק אתון אמרין
דילך אנחנא לסיסרא אתון אמרין דילך אנחנא
למשמע בסודא למידע הידא היא משריותא
נצחא בקרבא למהוי עמה הכרין כשר לכון
למעבר דבית ראובן הלא ידעיתון דקדמורי
גלין מחשבת ליבא גלעד בעבדא דידדגא
שרו ורבית דין עברו ית ידדגא שויאו נכסיה
בסמיניא דבית אשר על ספר וממיה שח קרוי
עממיהא דכגרו תבו בנכון ויתבו בהון : דבית
גבולון

מלשמיין

דבית

גא

זכו
לקב
אר
מלכ
ממ
עמ
רב
נח
נסי
קיע
בר
נפ
לונ
ית
כד
נש
כר
תר
חל

זבולון. לקביל עממיא דגדיפו מסרו נפשוון ל
 לקטלא אנון ורביית נפילי ישבחונונון פלי יתני
 ארעא: אתו מלכיא אגוחו קרבא. בכין אגוחו
 מלכי כנען. בתענדך הוון שרן ומטון על מה טגרו.
 ממון דכסף לא קבילו: מן שמיא אר-גח
 עמהון קרבא. מאתר דנפקין כוכביא מכנשי
 דברי הון. תמן אתגח קרבא עם סיסלא: כ
 נחלא דקישון תבלינון. נחלא דאתעבדון ביה
 נסך וגבולן לישודל מלקדמין הוא נחלא כן
 קישון. תמן דוששאר נפטי קטילי גיבריהון
 בתקוף. בכין אשתלפא טופרו סוסורת הון.
 פנוכא דהוה מפעך קדם דתיכי גיבריה
 לוטו מלונ. אמר ברק נביא דני. לוטו אתברו
 ית יתבאהא. ארי לא אתו לסעודן עמירה דני.
 כד אגח קרבא בגיבריא: תתברך מבורכת
 נשיא טבתא יעו. אתת חכר שלמאר.
 כחרא מנשיא דמשמשן בבתי מדרשין
 תתברך: מיה שאיל יתה סיסלא רשיעא
 חלבא השקיא את יתיה למדע. אמ איר

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

דעיונהו

זבולון
 לקביל
 עממיא
 דגדיפו
 מסרו
 נפשוון
 ל
 לקטלא
 אנון
 ורביית
 נפילי
 ישבחונונון
 פלי
 יתני
 ארעא
 אתו
 מלכיא
 אגוחו
 קרבא
 בכין
 אגוחו
 מלכי
 כנען
 בתענדך
 הוון
 שרן
 ומטון
 על
 מה
 טגרו
 ממון
 דכסף
 לא
 קבילו
 מן
 שמיא
 אר-גח
 עמהון
 קרבא
 מאתר
 דנפקין
 כוכביא
 מכנשי
 דברי
 הון
 תמן
 אתגח
 קרבא
 עם
 סיסלא
 כ
 נחלא
 דקישון
 תבלינון
 נחלא
 דאתעבדון
 ביה
 נסך
 וגבולן
 לישודל
 מלקדמין
 הוא
 נחלא
 כן
 קישון
 תמן
 דוששאר
 נפטי
 קטילי
 גיבריהון
 בתקוף
 בכין
 אשתלפא
 טופרו
 סוסורת
 הון
 פנוכא
 דהוה
 מפעך
 קדם
 דתיכי
 גיבריה
 לוטו
 מלונ
 אמר
 ברק
 נביא
 דני
 לוטו
 אתברו
 ית
 יתבאהא
 ארי
 לא
 אתו
 לסעודן
 עמירה
 דני
 כד
 אגח
 קרבא
 בגיבריא
 תתברך
 מבורכת
 נשיא
 טבתא
 יעו
 אתת
 חכר
 שלמאר
 כחרא
 מנשיא
 דמשמשן
 בבתי
 מדרשין
 תתברך
 מיה
 שאיל
 יתה
 סיסלא
 רשיעא
 חלבא
 השקיא
 את
 יתיה
 למדע
 אמ
 איר

רעיונותי עלוהם בניו ונבדיא קריבת לקדמה
שמן רגבנין טבתא ועל אתת חדר שלמארה
דקיימת מא רכתיב בסנה דאורייתא דמשה
לא יהי תקון לין רגבך על אתמא ולא ירדקן
גבך בתקוני אתתא להין ידה לסכתא אושיטת
וימינה לארזמתא דנפחין. למהבדך רשיעין
ואנוסין. מחתיה לסיסרא. תבדת רישיה בעלת
מוחיה. אעבדת סכתא בערעיה בין רגליה
כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל. באתר דלמע
תמן נפל בנימא סיסרא מן חלכא אסתכיאת
ומדיקא. אמיה דסיסרא מביע אעייתא
אמרא מדין. אוחרא לתכונה ^{דסיסרא} כרע למיתו מדין
אתעכבו. להטייא. רהו מיתן לי אגרת נעחנן
חכימת פרסתויתארהא ענין לה יאר הייא
כחכמתה. מתכבא ~~למדין~~ לה: הלא מדימשכחן
מפלגין בנתא. יהבין גבך וביתיה לכלחד וחד
בזא סגי קדם סיסרא. כזת עיורי עבענין על
עורי נכסי עתיריא. ומני חמורא קדם גיבדוה
רבזו: כסיסרא. כין יכדון כל סנאי עמוך יי
וחמוהי

ולחמ
יקריה
כחמ
דוש
הפ
זינ
בער
זמא
טקא
בש
בש
ישב
ההי
אמר
כרנ
את
כננ
וחמוהי

אמלוד

וּלְחַמּוּהֵי צְרוּקֵיָהּ יִהְיוּ עֵתִידִין לְאִנּוּהָרָא בְּיַהוּדָא
יְקָרִיָהּ. עַל חֹד תֵּלֶת מָאָה אַרְבַּעִין וְתֵלַל דְּרָה
כְּמִמֶּק שׁוּמְשָׂא בְּגִבּוֹרְתֵיהּ. וְשׂוֹכֵת אֲרַעָא
דְּיִשְׂרָאֵל מִלְּמַעַבְדֵּךְ קָרְבָּא אַרְבַּעִין שָׁנָן ::::

הַפְּטָרָה וְיִשְׁמַע יַחְדָּו בִּישְׁעֵיהּ

וַיְנַהֲזֵם עָלֶינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה כְּנֶהְמֵת יָם וְעַט
לְאַרְצָא וְהִנֵּה חֲשָׁךְ יָרָד וְאִרְ חֲשָׁךְ
בְּעֵרִיפֵיהּ. וְדָלִי עָלָהּ בְּעַרְבָא הֵהוּא כְּאִנְדְּרִיגְוֵת
יְמָא דְאִם יִכְעֹן דְּשִׁיעִיא סְעִיד מִיְתְּבֵי אֲרַעָא
עָקָא וְתַבְדֵּד אִיתֵי עֲלִיהוֹן בְּרִם צְרוּקֵיָהּ וַיִּהְיוּ
בְּשַׁעֲתָא הַהִיא יִתְכַסּוּן מִן קָרָם בְּשַׁרְתָּא
בְּשַׁנַּת מוֹת קַטְלָא עֲזִיָּהוּ וְאַרְבָּעָא אֵת יְהוָה
יֵשֵׁב עַל כַּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ וְשׁוֹלֵן מְלָאִים אֵת
הַהִיכָל. בְּשַׁתָּא דְּאַתְנַגְעָא בְּהַ מְלַכָּא עֲזִירָה
אַחַר דְּבִיאָא חַיִּיתֵי יֵת יְקָרָא דְּיֵי שְׂרֵי עַל
כְּדָם רָם וּמְנוּטָל בְּשָׁמֵי מְרוּמָא וּמְזִין יְקָרִיָהּ
אֵתְמָלוּ הַיְכָלָא שְׂרָפִים עֲמָדִים מִמַּעַל לְוֵסֵת
כְּנַפֵּיָם שֵׁשׁ כְּנַפֵּיָם לְאַחַר בְּשַׁתֵּיָם יְכַסֵּה
כְּנַפֵּיָם

יְמָה
דְּ
זֵי
קָן
יְמָת
עֵת
יְהוָה
יְכַסֵּה
אֵת
אַחַר
חֲנִין
יְ
שְׂכָח
אַחַר
עַל
יְהוָה
יְ
הִ

הכרתה וישמע יתרו

נָעַן וּבְשֵׁתִים יָכַסָּה רַעְלֵן וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֶף:
 שְׁלֹשִׁים קָדִישִׁים בְּרוּמָה קְדוּמֹהי שְׂתָה גִפִּין
 שְׂתָה גִפִּין לְחֹד כְּתוּרִין מִכְסֵי אֲנָהי דִּילָא דְדִי
 וּבְתוּרִין מִכְסֵי גוּיְתִירָה דִּילָא מִתְחַזִּי וּבְתוּרִין מִכְסֵי
 וְקָרָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה יְהוָה
 צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מוֹרֵי
 וְאִמְרִין קְדוּשָׁה עַל בְּשׂוּמֵי מְרוּמָה עֲלֵאָה בֵּית
 שְׁכִינְתֵיהּ קְדוּשָׁה עַל אֲרֻעָה עוֹבְדֵי גְבוּרְתֵיהּ קְדוּשָׁה
 בְּעָלָם עֲלֵמֵי זֵי צְבָאוֹת מְלֵיכָא כָּל אֲרֻעָה זֵי
 יְקָדִיָּה: וַיַּנְעוּל אֲמוּתָהּ הַסְפִּים מִקוֹל הַקּוֹרָא עֲבָדֵי
 וְהַבֵּית יִמְלָא עֲשָׂן: וְזֵעוּ אֵלֹהִים סְמִי הֵיכְלָא מְלֵךְ
 מְלֵכָא וּבֵית מְלֵךְ שֵׁמֶשׁ אֲתֵמְלִי אֲתֵמְלֵתָא: וְאִמְרִין
 אֲנִי לִי כִי נִרְמִיתִי כִי אִישׁ טָמֵא שָׁפֵתִים
 אֲנִי וּבִתּוֹךְ עִם טָמֵא שָׁפֵתִים אֲנִי יִשָּׁב
 כִּי אֵת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינַי: וְאִמְרִין מִרְחֵי
 וְלִי אֲדִי חֲבִית אֲדִי גִבֹר חֵיִב לְאוֹכְחָא א
 אֲנָה וּבְגוֹ עֲמָא דְמִגְעַל בְּחוּבֵיךָ אֲנָה יְתִיב
 אֲדִי יְהִי יְקָר שְׁכִינְתֵי מִלְךְ עֲלֵמֵי אֲדִי צְבָאוֹת
 חֲלָאָה עֵינַי: וַיַּעַף אֵלָיו אַחַר מִן הַשּׁוֹפְרִים
 וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָחִים לְקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 וּמִשְׁתֵּי

מִשְׁתֵּי
 קְבִיל
 וְאִמְרִין
 חֲטָתוֹ
 תְּגַמְרֵי
 תְּכַפְּרוּ
 אֲשַׁלַּח
 וְהִלְכֵי
 וְאִמְרִין
 וְאִמְרִין
 תְּבִינֵי
 לְעֲמָא
 מִרְחֵי
 הַכְּבֹד
 יִשְׁמַע
 דְּעֲמָא
 לְמַא

וְיִשְׁתַּכְּחוּ וְיִתְּבוּחוּ וְיִשְׁתַּבְּחוּ לְהוֹן: וְאָמַר עַד מָתַי
יְהוָה וְיֹאמַר עַד אֲשֶׁר אִם שָׂאוּ עֲרִיסֵי מֵאֵין
וְיֹשֵׁב וּבְתִים מֵאֵין אָרְסָם וְהִאֲדָמָה תִּשְׁאָר
שְׂמֹנֶה: וְאִמְרִית עַד אֲמֹתֵי יְיָ וְאָמַר עַד דִּי
קְרוֹיָא מְבֹלֵי וְהִיבֵי וּבְתִיָּא מְבֹלֵי אֲנָשָׁא וְאֲרַעָא
תַּחְרוּב וְתַעֲרִי: וְלִחֲתֵק יְהוָה אֶת הָאָרְסָם וְרַבָּה תַּעֲרוּב
בְּקִרְבֵי הָאָרְסָא: וְיִרְחִיק יְיָ בֵּן אֲנָשָׁא וְתַסְגֵּי לְדִיּוּחָא
בְּגוֹה דְאֲרַעָא: וְעוֹד בְּהַ עֲשׂוּלְיָהּ וְשִׁבְהָ וְהִיֲתַרְתָּ
לְבַעַר כְּלָהּ וּכְאֵלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכִיתָ מִצִּבְתָּ כִּם זִרְעָ
קִדְשָׁא מִצִּבְתָּהּ: וְיִשְׁתַּאֲרוּן בְּהַ חָד מִן עֲמִירָא וְיִתְבַּב
וְיִהוֹן לְעִרְבָא כְּבִטְטָא וּכְבִלְסוּרָא וּכְבִלְוִטָא וּכְבִמְתָא
טַרְפִּיהוֹן דְּמִן לִיבִישִׁין וְעוֹד כְּעֵן אֲנוּן רְטִיבִין לְקִיּוּמָא
מִנְהוֹן זִרְעָא כִּין גְּלוּתָא דְיִשְׂרָאֵל יִתְכַנְשׁוּן וְיִתְבַּב לְאֲרַעָא
אֲרִי־זִרְעָא דְקִדְשָׁא נִצְבַתְהוֹן: כִּי יִלַּד יִלַּד לֵט בִּין נִתְּ
לְנוּ וְתֵהִי מְשֻׁבָּה עַל שְׂכֵמוֹן עִקְרָא שְׂמוֹן כְּלָא יִעֲזֵן אֲרִי
גְבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם: אֲמַר נְבִיא לְבֵית דָּוִד אֲרִי־זִרְעָא
אֲרִי־זִרְעָא לְנָא בְּרַ אֲתִי־הִיב לְנָא וְהִבִּיל אֲוִרִיתָא עֲלוּתָא
לְחַטְרָה וְאֲתִקְרִי שְׂמִיָּה מִן קִדְשָׁא מִפְּלוּ עֵינָא אֱלֹהֵי
גִבּוֹרָא עֲלֵהָ קִיִּים עֲלֵהָ מְשֻׁיחָא דְשִׁלְמָא יִסְגֵי עֲלֵהָ
בְיוֹמוֹהִי: לְמַדְבַּה מְשֻׁבָּה וְשְׁלוֹם אֵין קִין עַל כִּסְא
דָּוִד וְעַל מְמֻלְכֻתוֹ לְהַבִּין אֲתָהּ וְלִסְמֵרָה בְּמִשְׁפַּטְךָ וְשִׁ
וּכְעִרְבָא:

ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה זבאור
תעשה זאת: סג רבו לעבדי אוריתא ולנצדי שלמא
לית סוף על כרסי דוד ועל מלכותיה לאתקנא ית
ולמבנה בדינא ובזכותא מכעץ ועד עלמא במימרא

די זבאור תתעביד דא:

הפטרות ואלה המשפטים

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אלו
בית המלך עזקיהו ביום את כל העם

אשר בירושלם לקרא להם דוד: כתום נבואה
דהוה עם ירמיה מן קני כתר דגנר מלכא עזקיה
קים עם כל עלמא דבירושלם למקרי להון חייו: לשלח
איש את עבדו ואיש את שפתו העבדי והעבדיה
חפשים לבלתי עבדו במ ביהודי אחיהו איש:

לשלחא גבר ית עבדיה וגבר ית אמותיה גבר
ישלח ובלת ישלח בני צדיל דלא ימלחון בהון גבר
באחורי יהודה: וישמעו כל השורים וכל העם
אשר באו בבית לשלח איש את עבדו ואיש
את שפתו חפשים לבלתי עבדו במ עוד

ישמעו

עד מרת
מאין
שאתה
עוד דין
וארעא
בה קטנה
סג עדין
והיתה
בם זרע
זרא וימא
דבמות
ק לקימא
ק לארעא
לע בזנת
יעץ את
דוד אלו
א עלוה
ג אלה
יסג עלמא
ל כסא
שפטו
ובצדקה

חולין

וישמעו וישלחו: ושמעו כל רב רב־בֵּיא וְכָל עַמָּא דְעָלָא
 בְּקִימָא לְשִׁלְחָא גְבַר יֵת עֲבָדֵיהּ וְגַבַר יֵת אֲמֹרֵיהּ
 בְּנֵי חוּרִין בְּדוּל דְלֹא יִפְלַחֵן בְּהוֹן עוּד וְקִבְלוּ וְשִׁלְחוּ
 וַיִּשְׁכְּבוּ אַחֲרֵיהֶן וַיִּשְׁכְּבוּ אִתְּךָ הָעֲבָדִים וְאֵת הַסְּפִחוֹת
 אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפְשִׁים וַיִּכְשְׁוּם לְעֲבָדִים וְלִשְׁפִחוֹת:
 וְתָבוּ בְּתֵר כִּין וְאֲתִיבוּ יֵת עֲבָדֵיא וִיֵת אֲמֹהֲתָא
 דְפִטְרוּ בְּנֵי חוּרִין לְנַשְׁהוֹן וְכַבְּשׁוּנִין לְעֲבָדִין וְלֹא מֵרִין
 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: וְהוֹרֵ
 וְתַגְּמִם נְבוֹאָרָה מִן קִי עִם יִרְמְיָהוּ מִן קִי לְמִימְרָ:
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי פָנְתִי בְּרִית
 אֵת אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים כְּדָן אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 גְדֹרִית קָיִים עִם אֲבֹהֵיכֶן בְּיוֹמָא דְאֲמִיקִית יֵת־רִין
 מֵאֲרַעַת דְּמִצְרַיִם לְמִימְרָ: מִקֶּץ שִׁבְעַ שְׁנַיִם שָׁלְחוּ
 אִישׁ אֵת אַחִיו הָעֲבָדִי אֲשֶׁר יִמְרָ לְךָ וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ
 שָׁנִים וְשִׁלְחָתוּ חֲפְשֵׁי מַעְמָךְ וְלֹא שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֵת אָזְנֵם: מִסּוּף שִׁבְעַ שָׁנִין הִשְׁלַחְוּ גְבַר
 יֵת אַחֲוֵי בְרֵי יִשְׂרָאֵל דְּנִדְבָן לְךָ וְנִלְחָךְ שִׁית שָׁנִין
 וְתַכְּרִיעָה בְּרֵי חוּרִין מֵעַמְּךָ וְלֹא קִבְלוּ אֲבֹהֵיכֶן לְמִימְרָ
 וְלֹא אֲרִכְנוּ יֵת אֲרִנְהוֹן וְתִשְׁכְּבוּ אִתְּכֶם הַיּוֹם וְתַעֲשׂוּ
 אֵת

את
 ברי
 יומא
 לחבר
 עלוה
 עבד
 לנפ
 ולש
 גבד
 לנפ
 ולא
 אלו
 קרי
 ואל
 הא
 למי
 לכו
 יתכ
 קע

לאמ
 מבת
 עבדותא

את הישר בעיני לקרא דרוך איש לריעיהו ותכרתו
ברית לפני בפיך אשר נקרא שמי עליו: ותבתון אתון
יזמא לין ועבודתון ית דבשר קדמי למקרי חירו גבר
לחבריה וגלותון קיים קדמי בביתא דאתקרי שמי
עלוי: ותשבון ותחלו את שמי ותשובו איש את
עבדו ואיש את שמחתו אשר שלחתם מפשים
לנפשם והכבשו אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות: ותבתון ואחילתון ית שמי ואתיבתון
גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה דמטרתון בני חורין
לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי לכון לעבדין
ולאמהון: לכך כה אמר יהוה אתם לא שמעתם
אלו לקרא דרוך איש לאחיו ואיש לריעיהו הנגב
קרא לכם דרוך נאם יהוה אל החרב אל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם לנעורה לכל ממלכות
הארץ: בכך כדנן אמר: אתון לא קבילתון למימורי
למקרי חירו גבר לאחורי וגבר לחבריה האנא מכלי
לכון חירו אמר: מן חרבא מן מותא זמן למנא ואתון
יתכון לניע לכל מלכות ארעא: ונתתי את האנשים
העבדים את בריתי אשר לא הקימו את דברי
הבדירת

יעאל
ציה
לח
פחות
חורת
רין
היה
ית
ים
יהוה
לח
יש
ים
גבר
למימו
גשאו
את

הַכְּרִית אֲשֶׁר בָּרוּךְ לִפְנֵי הָעָם אֲשֶׁר קָדְמוּ לְשֹׁנֵי
וַיַּעֲבְדוּ בֵּין בְּתָרְיוֹ וְאֶתִּיץ יֵת וְבִלְיָא דְעַבְדוּ עַל הַיְיָ מִי
דְלֹא הַיְיָמוּ יֵת פְּתֹגְמֵי הַיְיָמוֹת וְגִלְדוּ קְדָמֵי עֹלָא
וּפְסָקוּ לְתִרְיָן וְעַבְדוּ בֵּין פְּלֹגְרֵי: שְׁרִי יְהוּדָה וְשְׁרֵי
יְרִשָׁלַם הַקְּרִיסִים וְהַכְּהֵנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הַעֲבָדִים
בֵּין בְּתָרֵי הָעָגֹל לְכַרְבֵּי יְהוּדָה וְלְבַדְבֵי יְרִשָׁלַם
לְבַרְכֵיָא וְכֹהֲנֵיָא וְכָל עַמָּא דְאֶרְעָא דְעַבְדוּ בֵּין
כְּלָנֵי מַלְאָחָא עֹלָא: וְנָתַתִּי אֹתָם בְּיַד אֲבִיהֶם וּבְיַד
מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נְבִלָתָם לְמֵאֵל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְלַבְּהֵמַת הָאָרֶץ: וְאֶתִּיץ יֵת הֶוֹן בְּיַד בְּעָלֵי דְבְּבִיהוֹן וְעַם
וּבְיַד דְבָעֵן לְמַקְטָלְהוֹן וְהֵי נְבִילַתְהוֹן מִשְׁגָּרָא לְמֵיֵל
וְלְעוֹפֵא דְשָׁמַיָא וְלְבַעֲרֵיָא דְאֶרְעָא: וְזֹאת צְדָקְתָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְזֹאת שְׁרֵי אֶתְּן בְּיַד אֲבִיהֶם וּבְיַד
מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בְּכָל הָעֹלָם
מִעֲלֵיכֶם: זֹאת צְדָקְתָּהּ מֶלֶךְ שְׁכִינָא דְבֵית יְהוּדָה
וְזֹאת לְבַרְכּוּהֵי אֲמָסֵר בְּיַד בְּעָלֵי דְבְּבִיהוֹן וּבְיַד דְבָעֵן
דְבָעֵן לְמַקְטָלְהוֹן וּבְיַד מִשְׁרֵיָת מֹלְכָא דְכָל
דְאֶסְתֵּלְקָא מִנְכּוֹן הַנְּעִי מִצִּיָּה נָאֵם יְהוָה וְהַשְׁבָּעִים
אֵל הָעֵד הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עֲלֶיהָ וְלַכְּרוּהָ וְשִׁלְחוּהָ
בְּאֵשׁ וְזֹאת עֲרֵי יְהוּדָה אֶתְּן שְׁמוּעָה מֵאִין יוֹשְׁבֵי
וְהָאֵת

הַאֵל
וְגִיחוּ
קְדָמֵי
אֲשֶׁר
בֵּין
עַם
שָׁב
וּדְבִי
הַלֵּל
דְּלֹא
לְחַד
יֵת
עֲלֵי
בְּיַד
כָּל
דְּבָעֵן
אֵת
בֵּין
דְּבָעֵן

לשבת רכב'יא דמייעל אלשבת מעשיה דר שאם
אמרלא : ואתן לנינו בע בית רכבים גביעים מלאים
ין וכוסות ואמר אליהם שתו יין : ויהיית קדם בע
בית רכב כלדין מלך המלך אכסין אמרית להון שרתו
חמרא : ויאמרו לא נשתה יין כיונרב בן רכב אמנו
צנה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם : ואמרו לא נשתה חמרא ארי יונרב דר רכב
אבונא פקיד עלאנא למימר לא תשתו חמרא אתון
ובניכון עד עלמא : ובית לא תכנו וזרע לא תזרעו
וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם צי באהלים תשבו
כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם : וביתא לא תבנו וזרעא
לא תזרעו וכרמא לא תצבון ולא יהי לכם ארי
במשכנן תצבון כל ימיכון בדיל דתתקיימון וימון
סגיאין על אפי ארעא דאתון דידין רמון : וגשמע
צבוקל יהונרב בן רכב אבינו לאל אשר צונו לבנותי
שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו
וקבילנא למימר יהונרב דר רכב אבנא לכל
דפקדאנא בדיל דלא למשתי חמרא כל יומאנא
אנחנו נשאנא בנאנא ובנתאנא : ולכל רב
בנות

בנו
לנו
והק
ונע
במ
אבו
אל
הפ
זהו
ארו
מש
יהו
מו
אל
ירש
יהו
א
הל
או

בנות בתים לשבתינו ופרם ושרה וזרע לא יהיה
 לנו וברוך הלא למבני בתין למתבאנא זכרון
 וחקלין ולדעה לא יהי לנו ונשב באהלים ונשמע
 ונעש ככל אשר צונו ונרב אבינו ויתבנא ב
 במשכנין וקבילנא ועבדנא ככל דמקדאנא יונדב
 אבונא ויהי בעלות נבוכד ראצר מלך בבל
 אל הארץ ונאמר בואו ונבוא ירושלים מפני חיל
 הפשרים ומפני חיל ארם ונשב בירושלים
 והיה כד סליק נבוכד ראצר מלכא דבבל על
 ארעא ואמרנא איתו וניעול לירושלמא קדם
 משרית ארם ויתבנא בירשולם ויהי דבר
 יהוה אל ירמיהו לאמר ויהוה כתנם נבואר
 מן קיי עם ירמיה למימר כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הלוח וצמרת לאיש יהודה וליושב
 ירושלים הלא הקחו מוסר לשמוע אל דברי נאם
 יהוה כדנן אמר יי צבאות אלהי ישראל הלוח
 וצמרת אייל ותימר לאנש יהודה וליתבי ירושלים
 הלא תקבלון אלפן לקבלא לפתגמי אמר יי הונק
 את דברי יהונרב בן זכב אשר ענה את בני
 לבנה

מן קדם
 משרית
 כמורה

מן קדם
 משרית
 כמורה
 ומוין
 שמע
 בלתי
 יונה
 אל
 אנה
 יונה
 בלתי

לבלתי שיהיה יין ולא שתה עור היום הזה כי שמעו את מצות
 אביהם ואנכי ודברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם
 אלי אתקיימו פתגמי יהונדב בר רכב דפקוד ית כנוריה כדיל
 דלא למשתי חמרא ולא שתיאו ערי יומא הדין אלי לבילות
 תפקידתא דאבוהון ואנא ^{אנא מקדים וממליל ולא}
 קבילתון למימרי ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים
 השכם ושולח לאמר שבו נא איש מנרכו הנעה והטינו
 מעליכם ואל תלכו אחרי אלהים לעבדם ושבו אל ה
 האדמה אשר נתתי לכם ולאבותיכם ולא הטידתם
 את אינשים ולא שמעתם אלי ושלחית לודת טון
 ית כל עבדי כבייא מקדים ומשלח למימר תובו טען
 גבר מארחה כשרתא ואתקיימו ס עובדיכון ולא תהון
 בחר טעות עממא למפלחכון ותיבו על אנשא דיהנות
 לכון ולא כה תכון ולא אונתרון ית אדנתון ולא קסלתון
 כי יהי מלמורי לכן כה אמר יהוה אלהי תבאות אר
 ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל שבטי ישראל
 את כל הנעה אשר דברתי עליהם ישן דברתי אליהם
 ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו טען כדון אמר
 אלהי תבאות אלהא דישראל האנא מית על אנש
 יהודה ועל כל יתבי ירשלים ית כל כשרתא ודגל ית
 עליהון חלף דמלילית עמהון ולא קבילו ואתנביאו
 ויהוה כע יהונדב בר רכב ית תפקידתא ואתקיימו ^{אנא מקדים וממליל ולא}
 למימרי

להון
 אמר
 על כ
 ותעו
 אמר
 חלף
 ית
 כה
 יכר
 בכי
 יכמו
 יומי
 דה
 ית
 ש
 ית
 ית

עלהית
 לותכון
 יתכל
 עבדי
 נביא
 אלהים
 כי יהי מלמורי
 הנני מביא
 את כל הנעה
 ולא שמעו
 אלהי תבאות
 יהודה ועל כל
 יתבי ירשלים
 ית כל כשרתא
 ודגל ית
 עליהון חלף
 דמלילית עמהון
 ולא קבילו
 ואתנביאו

להן ולא תבו: ולכית הרכבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם
על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ולבני בית ילד
אמר ירמיה כדנן אמר יי צבאות אלהי ישראל
חלף דקבילתון לתנקידת יהונדב אבוכון ונפנתון
ית כל מקודוהי ועבדתון ככל דפקיד יתכון: לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יס
יכרת איש ליונדב בן רכב עמר לפני כל הימים:
ככין כדנן אמר יי צבאות אלהי ישראל לא
ימסק גבר ליונדב בן רכב משמיש קדמי כל
ימיה:

הפטרות זיקזון לי תרומה נמלכי

ניהנה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי
שלם בין חירם ובין שלמה ויבדתו ברב
שניהם: אזי יהב חכמתא לשלמה כמא ומליל
ליה דהוה שלמה בין חירם ובין שלמה ונגדרו
קיים תרויהון: ועל המלך שלמה מס מכל

מצות
אמר
על מצות
ותעשו
אמר
חלף
ית כל
כה אמר
יכרת
ככין
ימסק
ימיה:
הפטרות
ניהנה
שלם
שניהם
ליה
קיים

ישראל ויהי המס שלשים אלף איש וזמן מלכה
שלמה מסקי מסין מכל ישראל והיו מסקי מסין
הלתיין אלפיין גבדא: וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחודש חליות חודש יהיו בלבנון שנים
חדשים בביתו ואדמרכם על המס: ושלחינון ל
לבנון עשרת אלפיין בירחא משתתן ירחא הון בלמ
בלבנון הדיין ירחא גבדא בביתיות ואדמרכם מנעא על
על מסקי מסין: ויהי לשלמה שבעים אלף ותמ
נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: והיו לשלמה בש
שבעין אלפיין דמפלוק בכתפא ותמנן אלפיין דמפלוק
בטורא: לבד משרי הנצבים לשלמה אשר
על המלכה שלשת אלפים ושלוש מאות
הרדים בעם העשים במלכה: ברי מלכא אסטור
פוגיא דממנן על עבדתא ולשלמה תלתא אלפיין
ותלת מאה דמפלוק בעמא דעבדין בעבדיתא
ויצו המלך וייסעו אבנים גדולות אבנים יקרות
ליסד הבית אבני גזית ופקוד מלכא וטקדו אבנין
לברצן אבנין טבין לשבללא ביתא אבנין פסילין
ויסעו

ויבנו העצים
 והאבנים לבנות הבית: ונסלחו ארדיכלי שלמו.
 וארדיכלי חירם וארגובלויא. ואת קעו. אפיא מאבטא
 למבני ביתא: ויהי בשמונים שנה וארבע מאות
 שנה לעאת בני ישראל מארץ מצריים בשנה
 הרביעית בחדש זיו הוא החדש השני לחון שלמה
 על ישראל ויבן הבית ליהוה: והיה בארבע מאות
 ותמנן שנין. למפק בני ישראל מארעא ומצריים
 בשתא רביעית כירח זיו נצטא. הוא ירחא תנינא
 לממלך שלמה על ישראל ובנא ביתא קדם יי:
 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים
 אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו
 וביתא. ובנא אולכא שלמה קדם יי. שתין אמיין חרבי
 ועשרין פתייה. ותלתין אמויק רומיה: והאולכא
 על מני היכל הבית עשרים אמה ארכו על מני רחב
 הבית עשר אמה רחבו על מני הבית: ואולמא
 על אפי היכלא וביתא. עסקין אמיין ארביה. על אפי
 פתיא וביתא. עסק אמיין פתייה על אפי ביתא:
 ויש

חלכא
 זין
 יני
 ינון
 זון
 אמגא
 אלף
 לשלמה
 דפסקין
 שר
 אסט
 זין
 דתא
 קודת
 אבנין
 סילין
 סלו

ויעש לבית חלונִי חלונִי שקופים אטומים: ועבדו
 לביתא ביון כתיחן מלגנו וקחימק מולכרא וחפיין
 כלונסא בית אבהת רישי שרית ארזיית: ויבן עלקד ובמכ
 הבית יציע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדון
 ויעש צלעות סביב: ובנא על כתיב ביתא זיזא סח
 סחל להיכלא ולבית כמור: ועבד מחצתא סח סח
 היציע התחתונה חמש באמה רחבה והתיכונה שש
 באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה
 לי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי ארז:
 בקירות הבית: מחצתא ארעיתא חמיש אמין
 פתיה ותליתיה שבע אמין פתיה ארזי נפכרתא
 וצד לביתא סח סח לגו ולכרא מן מחצית למרוז
 רישי שריתא נייחן על זיזא: ולא יהוין שריתא
 מעמין בתיב ביתא: והבית בהבנותא
 שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כל ברוז
 לא נשמע בבית בהבנותו: וביתא באתבנותה
 אבנין שלמן מטקס אתבניו וארזוכן וחולילין כל
 צדלין: לא אשמע בביתא באתבנותיה
 פתח הצלע התיכונה אל כתיב הבית הימנית
 ובלגים

ובלגים
 חרע
 זכר
 כל
 בע
 אמ
 דבר
 מן
 אתר
 ושנ
 את
 בית
 תע
 ית

זיזא
 סח
 צידה
 סח
 זיזא
 שנת
 אמין
 בתיב

עבדך וכלליתם יעלו על התבונה ומן התיכונה אל השליטים
תרעא. רמחצתא רעיתא פתיח לעיבר ביתא מימינא
עלקי ובמסכתא פלקין מן ארעיתא לעליתא באורח
ולדני מצינתא ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית
גבנים ושדרורד בארזים ובנא ית ביתא ושללה

אליל ית ביתא בלנתוכין ועילא מנהוק פדוא ד
דלכפת דמריש אעי ארזית ויבן את היציע על
כל הבית חמש אמורת קומתו ויאהז את הבית
בעצי ארזים ובנא ית תיקא על כל ביתא חמש
אמין לומיה ופליל ית ביתא באעי ארזית ויהי
דבר יהוה אל שלמה לאמר והוה כתגם פנא
מן קדם י. עם שלמה למימר הבית הזה אשר
אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת ביהם והקמת
את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך
ביתא הדין דאת בני אם תהך בפמי וית וית
תעביר ותטר ית כל פקודי ~~ל~~ צהוק ואקים
ית פתמי עמך דמולית עם דוד אבך ושכנת
בחוך

עבדך
תרעא
עלקי
ולדני
גבנים
שדרורד
בארזים
ובנא
ית
ביתא
ושללה
אליל
ית
ביתא
בלנתוכין
ועילא
מנהוק
פדוא
ד
דלכפת
דמריש
אעי
ארזית
ויבן
את
היציע
על
כל
הבית
חמש
אמורת
קומתו
ויאהז
את
הבית
בעצי
ארזים
ובנא
ית
תיקא
על
כל
ביתא
חמש
אמין
לומיה
ופליל
ית
ביתא
באעי
ארזית
ויהי
דבר
יהוה
אל
שלמה
לאמר
והוה
כתגם
פנא
מן
קדם
י.
עם
שלמה
למימר
הבית
הזה
אשר
אתה
בנה
אם
תלך
בחקתי
ואת
משפטי
תעשה
ושמרת
את
כל
מצותי
ללכת
ביהם
והקמת
את
דברי
אתך
אשר
דברתי
אל
דוד
אביך
ביתא
הדין
דאת
בני
אם
תהך
בפמי
וית
וית
תעביר
ותטר
ית
כל
פקודי
צהוק
ואקים
ית
פתמי
עמך
דמולית
עם
דוד
אבך
ושכנת
בחוך

כתוך בני ישראל ולא העזב את עמי ישראל
ואשר שכנתו בני ישראל ולא אלהים ית
עמי ישראל

הפטרת ואתה תצוה יחזקאל
אתה

בן אדם בגר את בית ישראל אחו
הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרו את
תכנית: את כל אדם חנו ית ביר
ישראל ית ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון ית
טקוסיה: ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית
אכונתו ומוצאיו ומוצאיו וכל צורותיו ואת כל
חבתיו וכל צורותיו וכל תורתיו הודע אותם וכתב
לעניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקדיו
ועשו אותם: ואם יתכנעון מכל ועבדו
במחלואון צורת ביתא וטקוסיה ומפכנו
ומעלניה וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל צורתיה
וכל פחיה ליה הודע תהון וכתוב לעניהון ויטלון ית
כל צורתיה וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון: זאת
תורת

תורה
קדש
אור
סוף
הוא
וטפ
שפ
זאל
אמ
וג
חד
הע
אחו
אר
עד
חד
אר
אמ

תצורה

תורת הבית על ראש הפר כל גבולו סביב סביב
 קדש קדשים הגה זאת תורת הבית: דא
 אוליתא דביתא על ליש טולא כל תחומיהם
 סוף קדש קדשין הא דא אוליתא דביתא: ש
 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה
 וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אר
 שפתה סביב זרת האחר ונה גב המזבח:
 ואלין משחת מדבחא באמיה באמתא דהיא
 אמה אפסך ותשויתא אמרתא ואמתא פתיא
 וגדלפא מקף לה על ספתה סח סח זרת
 חדא אדין טיקוס מדבחא ומחיק האפא עד
 העזרה התחתונה שתיים אמות ורוחב אמה
 אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה
 ארבע אמות ורוחב האמה: ומתשוית ארעא
 עד למסמתא ארעיתא תרתין אמיין ופתיא אמרתא
 חדא וממסמתא דעירתא עד למסמתא דבתא
 ארבע אמיין ופתיא אמרתא: וההרואל ארבע
 אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע:
 (מחצית)

תורת
 הבית
 ואלה
 מדות
 המזבח
 באמות
 אמה
 אמה
 וטפח
 וחיק
 האמה
 ואמה
 רחב
 וגבולה
 אר
 שפתה
 סביב
 זרת
 האחר
 ונה
 גב
 המזבח
 ואלין
 משחת
 מדבחא
 באמיה
 באמתא
 דהיא
 אמה
 אפסך
 ותשויתא
 אמרתא
 ואמתא
 פתיא
 וגדלפא
 מקף
 לה
 על
 ספתה
 סח
 סח
 זרת
 חדא
 אדין
 טיקוס
 מדבחא
 ומחיק
 האפא
 עד
 העזרה
 התחתונה
 שתיים
 אמות
 ורוחב
 אמה
 אחת
 ומהעזרה
 הקטנה
 עד
 העזרה
 הגדולה
 ארבע
 אמות
 ורוחב
 האמה
 ומתשוית
 ארעא
 עד
 למסמתא
 ארעיתא
 תרתין
 אמיין
 ופתיא
 אמרתא
 חדא
 וממסמתא
 דעירתא
 עד
 למסמתא
 דבתא
 ארבע
 אמיין
 ופתיא
 אמרתא
 וההרואל
 ארבע
 אמות
 ומהאריאל
 ולמעלה
 הקרנות
 ארבע
 (מחצית)

ומדבחה ארבע ארץ וממדבחה ולעילא קרנתא
 ארבע: והארץ אל שתיים עשרה ארץ בשתיים
 עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ומדבחה
 תיתה עשרי ארכא ברתתא עשרי פתיא מדובע
 על ארבעה סטורה: והעזרה ארבע עשרה
 ארץ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה
 והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה
 סביב ומעלותיהו כנור קדים: ומסמרתא ארבע
 עשרי ארכא בארבע עשרי פתיא על ארבע
 סטורהא וגדנא מקף לה סח סח פלגות אמתא
 ותשויתה לה אמתא סח סח ומאתר דסלקין לה
 מתפנן למדבחה: ויאמר אלי בן אדם כה אמר
 אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשורתו
 להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: ואמר לי בר
 אדם כדנן אמר יי אלהים אלין גזירת מדבחה
 ביום אתעבדותיה לאסקא עלוהי על-רתא
 ולמזרק עלוהי דם נכסת קרשיא: ונתתה
 אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק
 הקדושים אלי נאם אדני יהוה לשארתיי

99 ב
 מזדנ
 לשמ
 מדמ
 העזר
 ותס
 ארצ
 יתיה
 ושכ
 ית ה
 לציה
 שעי
 כהא
 צפיר
 פמז
 פד
 בש
 שול
 99 ב

פֶּרֶךְ בֶּן בֶּקֶר לְחַטָּאת: וּפְסִיחַ לְפָנֶיהָ לִיאֵי־אֲנָן
 מִזְדַּעַת דְּצִדוּק דְּקָרִיבִין לַפְּלֶאנִי אֲמַר־יִי אֱלֹהִים
 לְשֵׁם שָׂא קְדָמֵי הוּד בְּרַ תוּרִי לְחַטָּאת: וּלְקַחְתָּ
 מִדָּמָו וְנִתְתָה עַל אַרְבַּע קַוְנוֹתָיו וְאֵל אַרְבַּע פְּנוֹת
 הָעִזָּרָה וְאֵל הַגְּבוּל סָבִיב וְחַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפָרְתָהּ:
 וְתִסַּב מִדְּמִיָּה וְתִתִּין עַל אַדְבַּע קְרַנְתִּיהָ וְעַל
 אַרְבַּע זְוִיֹּת מִסְּמֵתָא וְעַל תְּחוּמָּא סָח סָח־וְתִדְכִי
 יִתִּיה וְתִכְפֹּר עֲלוּרָהּ: וּלְקַחְתָּ אֶת הַפֶּר הַחֲטָת
 וּשְׂרָפּוּ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לְמִקְדָּשׁ: וְתִסַּב
 יֵת תוּרָא דְחַטָּאת וְיוֹקְדִינִיה בְּאֵתֵר דְּחַזִּי לְבַב
 לְבִיתָא מְבֹרָא לְמַקְדָּשָׁא: וּכְיוֹם הַשַּׁע תִּקְרִיב
 שְׂעִיר עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחַטָּאוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 כַּאֲשֶׁר חֲטָאוּ בְּפֶרֶךְ: וּכְיוֹמָא תִּנְיָנָא תִּקְרִיב
 עֶפְרָד בְּרַ עִזִּין שְׁלִיִם לְחַטָּאת וְיִדְכֹן יֵת מִדְּבַחָא
 כְּמָא דְדִכְיָאוּ בְּתוּרָא: בְּפִלּוּתְךָ מִחַטָּאת תִּקְרִיב
 פֶּרֶךְ בֶּן בֶּקֶר תָּמִים וְאֵיל מִן הַצֹּאן תָּמִים: דְּ
 בְשִׁיעִיּוֹתְךָ מִלְּדָכְאָה תִּקְרִיב עֶפְרָד בְּרַ עִזִּין
 שְׁלִיִם לְחַטָּאתָא וְיִדְכֹן יֵת מִדְּבַחָא כְּמָא
 דְּדִכְיָאוּ בְּתוּרָא: בְּפִלּוּתְךָ מִחַטָּאת תִּקְרִיב

והקרבנות

תור בר תורו שלם
 ודבר מן טעם
 שלום

ת
 א
 מ
 כ
 ח
 א
 ו
 ב
 ע
 י
 ה
 ג
 ה
 ז
 ח
 ט
 י
 י
 ל
 מ
 נ
 ס
 ע
 פ
 צ
 ק
 ר
 ש
 ת

והקרבנות לפני אלהי ישראל הכהנים עליונים
 מלח והעלו אותם עולה ליהוה ותקדישנו קדש
 ויתנון בהניא עליהן מלחא ויסקון יתהון עלתא
 קדם יי שבעת ימים תעשה שעיר חטאת
 ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים
 יעשו שבעה יומין תעביד צפידא דחטאת
 ליומא ותור בו תורי ודכר מן ענא שלמין
 יעבדון שבעת ימים יכפרו את המזבח
 וטהרו אתו ומלאו ידיו שבעה יומין יכפרון
 על מדבחה וידכון יתירה ויקלכון קרבניה זכלו
 את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו
 הכהנים על המזבח את עולותיכם ואר
 שלמיכם וביצאתי אתכם נאם אדני יהוה
 וישלמון ית יומיא ויהי ביומא תמינאה וללאה
 יעבדון בהניא על מדבחתי עלותכון ויי
 נכסת קרשיכון ויתקבל קרבנכון קדמי אמר

בלענא

אלהים
 הפסדת כי תשאת במלכים
 זיהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל
 אלהו

אל
 אל
 למח
 עם
 לאח
 אליה
 ואלה
 בש
 הבי
 וקדי
 הוה
 אינ
 ויחכ
 ומי
 ודכ
 גבל
 ויא
 המי
 סוס
 אלהו

לעובדיה הליך בארעה של כל מבועי מיתא ועל
 כל נחליא מאם נשכח עקבא ונתיים סוסון
 וכדנון ולא נפסוק מבעורא : ויחלקו להם את
 הארץ לעבר בה אחאב הליך בדרך אחד לבדו
 ועבדיהו קלך בדרך אחד לבדו : ופליגו להון ירת
 ארעה לארעה זה אחאב הליך בארעה חדא
 בלחודוהי ועובדיה הליך בארעה חדא בלחודוהי
 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקבאתו ויבדלו
 ויפל על פניו ויאמר היתקה זה ארע אליהו
 זהוה עובדיה אול בארעה זהא ליה לקדמותה
 ואשתמודעיה ונפל על אפואהי ואמר הארע
 דין רבונא ליה : ויאמר לו אתי לך אמר לאדונך
 הנה ליהו : וחדא ואמר ליה אנה אינן לאימור
 לרבונך הא ליה : ויאמר מה חטאתי כי אתה
 נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני : ואמר
 מא חבית ארי את מסר ית עבדך בידא
 וחדא ואחאב למקטלי : חיו והוה אליהו
 אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח ארע
 שם לבקשך ואמרן אתן והשבוע את
 המלכה

המ
 הוא
 רבונ
 ית
 עת
 ובע
 והיה
 אש
 ימ
 והי
 ית
 ולא
 ית
 בה
 והו
 במ
 לוב
 נבי

הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: קיים
הוא יי' אלהיך. אם אית עם ומלכו ידלא שלח
יבונע לתמן למבעך. ואתח לא הוה בא ומוכעי
ית מלכותא דית עמא. ארי לא משכח לך:
ועתה אתה אמר לך אמר לאדנך הנה אליהו
וכען את אמר אייל אימר לזבונך הא אליהו:
נהיה אני אלך מאתך ורנח יהוה ישאך על
אשר לא אדע נבאתי להגיד לאחאב ולא
ימצאך והקנע ועבדך ירא את יהוה מנעורי
ויהי ער דאנא אייל מלודרך. ורוחא מן קדם
יי' ופליגך להתר דלא אדע ואתח ואתח לאחאב
ולא ישכחינך ויקפלינני ועבדך. דחיל מן קדם
יי' מדעורי: הלא הגד לאדנך את אשר עשיתי
בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא מנבאי
יהוה מצה איש חמישים חמישים איש
במערה ואכלכלם לחם ומים: הלא אתחור.
לזבונך ית דעבדיית כדו קפולת איזבל ית
נבייא דיי' ואטמריית מנבייא דיי' מאר.

חמאין

אריא

ל
את
ע
ד
א
ז
כ
ו
א
ד
נ
י
א
א
י
י
מ
ל

גברא חמשין חמשין גברא במערתא וסובלתא
בלחמא ובמיא ועתה אתה אמר לך אמר
לארעך הנה אליהו והרגני: ופען את אמר
אנייל. אמר לזכונך הנה אליהו ויקטלינני. ויאמר
אליהו הן יהוה עבאות אשר עמדתי לפניו כי
היום אראה אליו: ואמר ליה קיים הוא הן צבאו
דמשמי שונא קדמותי. תני יומא דין ארת רז
ליה: וילך עבדיהו לקראת אחאב וער לו וילך
אחאב לקראת אליהו: ואזל עובדיה לקדמות
אחאב וחוי ליה ואזל אחאב לקדמות אליה:
ויהי כדאות אחאב את אליהו ויאמר אחאב
אליו האתה יתה עבד ישראל: והוה טר
חזא אחאב ית אליה ואמר אחאב ליה
האת דין עכריה רישוראל: ויאמר לא עכותי
את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעובבכם
את מצורת יהוה ותלך אחרי הבעלים: ואמר
לא עכרית ית ישראל. אלהין את ובית אבון
בדשבקתון ית פקודיא דני. ואזלתון בחר
בעליא: ועתה שלח קבץ אל את כל ישראל

אל ה
וחמ
של
יש
וחמ
פתו
ויהב
אח
לשו
עד
יהוה
ולא
עמ
פלג
ולמי
ולא
אל
ונבי

תשא

אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות
 וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכל
 שלחן איזבל וכען שלח בנוש לותי ית כל
 ישראל לטור כרמלא וית נביי בעלא ארבע מאי
 וחמשים ונביי אשרתא ארבע מאה הכלי ב
 פתוח דאיזבל וישלח אחאב בכל בני ~~ישראל~~
 ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל ושלח
 אחאב בכל בני ישראל וכנש ית נביי בעלא
 לטור כרמלא ויגש אליהו אל כל העם ויאמר
 עד מתי אתם נסחים על שתי הסעפים אם
 יהוה האלהים לכו אחזיו ואם הבעל לכו אחריו
 ולא ענו העם אותו דבר וקריב ליה לות כל
 עמא ויאמר עד אימתי יאנון פליגין לתרתיין
 פלגין הלא יי הוא אלהים כלחו קדמוהי בלחודי
 ולמא אתון טען בתר בעלא דלית ביה צרוד
 ולא אתיבו עמא יתיה פתגם ויאמר אליהו
 אל העם אע נותרתי נביא ליהוה לבד
 ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש
 וחמרי

ברת
 נמר
 כי
 עכא
 ד
 ל
 אנה
 י
 א
 ד
 י
 יותי
 בכס
 נמר
 בוך
 י
 יא

ואמרו ליה לעמא אנא אשתארית נבייא קדם
 קדם בלחודי ונביי בעלא ארבע מאה וחמשין
 גברא ויתנו לנו שנים פדים ויבחנו להם
 הפך האחר וינתחמו וישוימו על העצים ואיש
 לא אשים ויהיה בזון לנא תרוץ תורץ ויבחרין
 להן תורא חד ויהרמוניה וישוןן על מעשה
 ואישתא לא ישון ואנא אעביד ית תורא חד
 ואתין על אעיא ואישתא לא אעיו וקראתם
 בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה ויהיה
 האלהים אשר יענה בעני הוא האלהים ויען
 כל העם ויאמרו טוב הנבד ותיקון בנין
 טעותכון ולא תתענון מן קדם דלית בהון זרון
 בדם אנא אעלי בשמא דני השלח ויחורר
 אישתא ארי ו הוא אלהים ואתיב כל
 עמא ואמרו תקין כתגמא ויאמר אליהו לנבא
 הבעל בחרו לכם הפך האחר ועשו ראשונה
 כי אתם הנביים וקראו בשם אלהיכם
 ואש לא תשוימו ואמרו ליה ונביי בעלא

ואש לא
 נשימו ואע
 אעיה את
 פפר בחור
 ונתתי על מעשים
 ויהי

מחורר

זכור
 סגור
 תש
 ויקר
 לאמ
 על
 להון
 טיה
 ומע
 בתנ
 הוא
 הוא
 זאמ
 דלמ
 אור
 ויקר
 ונת
 רב

בְּחֵרוֹ לִכְנֹן תּוֹרַת חַד וְעַבְדֵיךָ קְדָמוֹתָהּ אֵלֵי אֲתוֹן
סְגִי אֵיךְ וְתִקְרוֹן בְּשׁוֹם טַעוֹתֶיךָ וְאִישׁוֹתָ לְ
הַשּׁוֹן זִיכְרוֹ אֶת הַפֶּה אֲשֶׁר נִתַּן לְהֵם וַיַּעֲשׂוּ
וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִהַבְּקָר וְעַד הַצִּהֲרִים
לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵיךְ קוֹל וְאֵיךְ עֲנֵה וַיִּפְסְדוּ
עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה וְנִסְיָבוּ יַת תּוֹרַת דִּיהֶב
לְהוֹן זַעֲבָדוֹ וְקָרוּ בְּשׁוֹם בַּעֲלָהּ מִצְרַתָּה וְעַד עַד
טִי הִרְאָה לְמִמֶּר בַּעֲלָהּ עֲנֵנָה זֹלִית קָל זֹלִית דַּעֲנָה
וּמִשְׁטָן עַל אֲגוֹרָה דַּעֲבָדֵי נִהְיֵי בַּצִּהֲרִים וַיְהִי
בְּהֵם אֱלֹהֵי וַיֵּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל כִּי אֱלֹהִים
הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי שׁוֹן לֹן וְכִי דַבַּךְ לֹן אֱלֹהֵי יִשָּׁן
הוּא וַיִּקְרָץ זֶהוּהָ בַּעֲדָן טִי הִרְאָה זֶהוּךְ בְּהוֹן לֵה
זֵאמֹר קָרוּ בְּקָל רַב אֲרִי אֲתוֹן אֲמַדִּין דַּחֲלָה הוּא
דְּלִמָּה שׁוֹעֵי לִיה אֹן אֲשֶׁת־רַבָּה אֲשֶׁר־דִּיף אֵלָּו
אֲזַרְחָ הֵזֶה לִיה אֹן דְּלִמָּה דַּמֹּךְ הוּא וַיִּתְּעַר
וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּתְּגוֹדְדוּ כַּמִּשְׁפָּטִים בְּחֻמֹּת
וּבְחֻמִּים עַד שֶׁעַךְ דָּם עֲלֵיהֶם וְקָרוּ בְּקָל
רַב וְאֶת־הַמָּמוֹ כִּנְיֻמוֹסִיָּדוֹן כְּסִיפִין וְכִרְמוֹרִין

דס
שן
ו
ש
אן
ח
ע
ה
ע
ה
ע
ו
ו
ב
י
ו
ז

עד ראשתניך דמא עליהון : ויהי כעבו העוהים
 ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה
 ואין קשב : והוה כמעבד טיהרה ואשתטאו
 עד למסק מנחתא זלית דעני זלית דמיני :
 ויאמר אליהו לכל העם וישו אלי וישו כל העם
 אלין וירפא את מזבח יהוה בהרום : ואמר
 אליה לכל עמא קחכו לותי וקריבו כל עמא לת
 לותיה ובנא ית מדבחה דני דהוה מפגר וקח
 אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי
 בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
 ישראל יהיה שמיר : ונסיב אליה תרתי
 עשורי אבניא כמתן שבטי בני יעקב דהוה
 סתגם כבואה מן קי עמיה למימר ישראל
 יהי שמיר : ויבנה את האבנים מזבח בשם
 יהוה ויעש תעלה בבית סאתים גרע סביב
 למזבח : ובנא ית אבניא מדבחה בשמא
 ועבד מזקתא בבית סתן גרעא סתוס
 למדבחה : ויערך את העצים וינתח אר

הפך
 ית
 כרי
 שג
 מלו
 אע
 וילכ
 מלא
 מזק
 אלי
 ויש
 ואני
 האני
 נבי
 ומו
 ביש
 מתגם
 הזרה

הַקֹּדֶם וַיִּשָׁם עַל הָעֵצִים : וְסָדַר יְהוָה אֶתְּיָא אֱהִיִּים
יְת תּוֹרָה וַיִּשְׁוֵי עַל אֶתְיָא : וַיֹּאמֶר מִלֵּאן אֲרַבְעָה
כְּרִים מִיָּם וַיִּצְקוּ עַל הָעוֹלָה וְעַל הָעֵצִים וַיֹּאמֶר
שָׁנֹן וַיִּשְׁנֹן וַיֹּאמֶר שְׁלִשָׁן וַיִּשְׁלִשׁוּ : וְאָמַר
מִלּוֹ אֲרַבְעָה כְּרִין מֵיָּא וְאֲרִיָּקוּ עַל עֹלֹתָא וְעַל
אֶתְיָא וְאָמַר תְּנֹן וְתִנְנוּ וְאָמַר תְּלִיתֹן וְתִלִּיתֹן :
וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וְגַם אֶת הַתְּעִלָּה
מִלֵּא מִיָּם : וְאֵלּוּ מֵיָּא סִחַ סִחַ לְמִדְּבַחָא וְאַף יְת
מִזְבְּחָא מִלֵּא מֵיָּא : וְהִי בַעֲלֹת הַמִּנְחָה וַיִּגְשׁ
אֵלֶיהֶן הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יִצְחָק
וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִדְרַע כִּי אֶתְּךָ אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
וְאַנִּי עַבְדְּךָ וּבְדַבְּרְךָ עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה : וְהוּא בְּמִסְק מִנְחָתָא וְקָרִיב אֵלֶיהָ
נְבִיא וְאָמַר יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְאֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
וְיִמָּא דִּין יִתִּידַע אֲרוּי אֶת דְּשְׁכִינְתְּךָ שְׂרִיא
בְּיִשְׂרָאֵל וְאַנָּא עַבְדְּךָ וּבְמִתְגַּמְךָ עֲפָרִית יְת כָּל
מִתְגַּפִּיא הָאֵלִין : עֲנִינִי יְהוָה עֲנִינִי וַיִּדְעוּ הָעַם
הַזֶּה כִּי אֶתְּךָ יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאֶתְּךָ הַסְּנוֹת
חַת

הַקֹּדֶם
וַיִּשָׁם
עַל הָעֵצִים
וְסָדַר
יְהוָה
אֶתְּיָא
אֱהִיִּים
יְת תּוֹרָה
וַיִּשְׁוֵי
עַל אֶתְיָא
וַיֹּאמֶר
מִלֵּאן
אֲרַבְעָה
כְּרִים
מִיָּם
וַיִּצְקוּ
עַל הָעוֹלָה
וְעַל הָעֵצִים
וַיֹּאמֶר
שָׁנֹן
וַיִּשְׁנֹן
וַיֹּאמֶר
שְׁלִשָׁן
וַיִּשְׁלִשׁוּ
וְאָמַר
מִלּוֹ
אֲרַבְעָה
כְּרִין
מֵיָּא
וְאֲרִיָּקוּ
עַל עֹלֹתָא
וְעַל
אֶתְיָא
וְאָמַר
תְּנֹן
וְתִנְנוּ
וְאָמַר
תְּלִיתֹן
וְתִלִּיתֹן
וַיִּלְכוּ
הַמַּיִם
סָבִיב
לְמִזְבֵּחַ
וְגַם
אֶת הַתְּעִלָּה
מִלֵּא
מִיָּם
וְאֵלּוּ
מֵיָּא
סִחַ
סִחַ
לְמִדְּבַחָא
וְאַף
יְת
מִזְבְּחָא
מִלֵּא
מֵיָּא
וְהִי
בַעֲלֹת
הַמִּנְחָה
וַיִּגְשׁ
אֵלֶיהֶן
הַנְּבִיא
וַיֹּאמֶר
יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם
יִצְחָק
וַיִּשְׂרָאֵל
הַיּוֹם
יִדְרַע
כִּי
אֶתְּךָ
אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל
וְאַנִּי
עַבְדְּךָ
וּבְדַבְּרְךָ
עָשִׂיתִי
אֶת כָּל
הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה
וְהוּא
בְּמִסְק
מִנְחָתָא
וְקָרִיב
אֵלֶיהָ
נְבִיא
וְאָמַר
יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם
וְאֲבֹתֵיכֶם
יִצְחָק
וַיִּשְׂרָאֵל
וְיִמָּא
דִּין
יִתִּידַע
אֲרוּי
אֶת
דְּשְׁכִינְתְּךָ
שְׂרִיא
בְּיִשְׂרָאֵל
וְאַנָּא
עַבְדְּךָ
וּבְמִתְגַּמְךָ
עֲפָרִית
יְת כָּל
מִתְגַּפִּיא
הָאֵלִין
עֲנִינִי
יְהוָה
עֲנִינִי
וַיִּדְעוּ
הָעַם
הַזֶּה
כִּי
אֶתְּךָ
יְהוָה
הָאֱלֹהִים
וְאֶתְּךָ
הַסְּנוֹת
חַת

את לבם אֲחֹרְצִית: כָּבִיל עֲלוֹתַי יְיָ בְּאִישׁוֹתֶיךָ
קָבִיל עֲלוֹתַי כְּמִטְרֵי יִירְעוּן עִמָּא הַדִּין בְּמַעֲבָדְךָ
לְהוֹן נִסָּא אֲדֹי אַתְּ יְיָ אֱלֹהִים יֵאָדָר בְּלַחְמֶתְךָ יִתְרוֹן
מִשְׁתֵּאֵיל לְהוֹן בְּמִימְרְךָ לֹא תִכְוֹתְהוֹן לְדַחְלֶתְךָ וְאַנְט
יִהְיוּ יֵת לְבַהוֹן כְּלִיג: וְתַמְלֵךְ אִישׁ יְהוָה וְתֹאכַל אֶת
הָעוֹלָה וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הָעֶפְרָיִם
וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּתֵעֶלְךָ לַחֲכָה: וְנִפְלֵת אִישׁוֹ
מִן קִדְם יְיָ וְאֶנְלֵת יֵת עֲלוֹתָא זֵית אֵשׁא זֵית א
אֲבִיָּא זֵית עֶפְרָא זֵית מֵיָא וְכְמוֹזְבָתָא לְחִיכָת:
וְיִרָא כָל הָעַם וְיִפְלֹן עַל פְּנֵיהֶם וְיֹאמְרוּ יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְחִזָּא כָל עַמָּא
וְנִפְלֹן עַל אֶפְיֵהוֹן וְאֹמְרוּ יְיָ הוּא אֱלֹהִים יְיָ הוּא
אֱלֹהִים: וְיֹאמֵר אֱלִיהוֹ לְהֵם תְּפִשׁוּ אֶת נְבִיאֵי
הַבַּעַל אִישׁ אֶל יְמִלֵט מֵהֶם וְיִתְפָּשׂוּם וְיִרְיִדֵם
אֱלִיהוֹ אֶל נַחַל קִישׁוֹן וְיִשְׁחָטֵם שָׁם: וְאֹמֵר
אֵת לְהוֹן אֲחֹדְרוֹ יֵת נְבִיָּא בְּעֵלָא אֲנָשׁ לֹא שְׁתִּיב
מִנְהוֹן וְאֲחֹדְרוֹ נִנְוֹן וְאֲחִיתִינֹן אֱלִיה לְנַחֲלָא
דְּקִישׁוֹן וְנְכִיפִסְעִנֹן תִּמְוֹן: וְיֹאמֵר אֱלִיהוֹ לְאַחֲבָב
עֲלֵה אֲכַל וְשָׂתֵה כִּי קוֹל הַמּוֹן הַגָּשָׁם: וְאֹמֵר
אֱלִיה לְחַן לְאַחֲבָב סָק אֲכֹל וְאַשְׁתֵּי אֲדֹי קָל
אֲפִיגוּשְׁתִּי

את
אל
בין
סלי
בין
ים
שב
לאו
ואמ
הנה
עלה
הג
ענני
ואמ
יעכב
התר
אח
ונח
מטר

הַפְּטָרָה זִקְהָה בַּמַּלְכִים

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם
 מִצֹּר: וְשָׁלַח מַלְכָא שְׁלֹמֹה וְזָבַד
 יֵת חִירָם מִצֹּר: בֶּן אִשָּׁה אֲלֻמְנִי
 הוּא מִמֵּטָה נִפְתָּה לִי וְאֶבְיָן אִישׁ צַוֵּי חִירָם
 נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת הַחֲכָמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה
 וְאֶת הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָכָה בְּנַחֲשָׁר
 וַיָּבֵא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלֻכָתוֹ:
 בַּד אֶתֵּתָא אֲרֻמְלָתָא הוּא מִשְׁבֻטָא דְבִירָה
 נִפְתָּה וְאֶכּוּהִי גְבַר צוּרֵי אֹמֶן זַעֲבִידֵת נְחֹשֶׁת
 וְאֶתְמַלִּי יֵת חֲכָמָתָא וַיֵּת סְכֻלַתְנֹתָא וַיֵּת דַּעַתָּא
 לַמַּעֲבָד כָּל עֲבִידָא בְּנַחֲשָׁא וְאֶתָא לֹות מַלְכָא
 שְׁלֹמֹה וְזָבַד יֵת כָּל עֲבִידֵתִיהִ: וַיַּעַר אֶת שְׁנֵי
 הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עָמָה קוּמַת הָעַמּוּד
 הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עָמָה יִסַּךְ אֶת
 הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וְצֶד יֵת תְּרִין עַמּוּדֵיָא דְנְחֹשֶׁת
 תְּמוּטָא עֲסָרִי אַמּוּן רֹמְיָה דַּעַמּוּדָא חֲרִי וְרוּטָא
 מִשֹּׁח תִּרְתָּא עֲשָׂרִי אַמּוּן מִקָּף לִיהִ וְכֵן לַעַמּוּדָא

עטרה

תנינא

תנינ
 העו
 הא
 הר
 חמי
 מע
 אש
 וש
 עוב
 לקר
 סבי
 על
 ית
 לכם
 תני
 שונ
 עמו
 אמו

דָּרָךְ לְזִכְרוֹתֶיךָ חֲרָגָה וְהָמוּשׁ אֲמִין לְאֻמִּי

תִּנְיָתָא : וּשְׁתֵּי כֹתְרוֹת בָּהּ עָשָׂה לָתֵת עַל רָאשֵׁי הַ
הַעַמּוּדִים מִצֶּק נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֵת
הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֵת הַשֵּׁנִית : וְלִדְתָן
קִרְנֵתוֹן עֹבֵד לְעֵתָהּ עַל רִישׁ עַמּוּדֵיָא מֵתָךְ נְחֹשֶׁת
חֲמִישׁ אֲמִין . הַמַּחְזֵק לְזִכְרוֹתֶיךָ תִּנְיָתָא : שֶׁבְכָל
מַעֲשֵׂה שֶׁבְכָה גְדִילִים מַעֲשֵׂה שְׁרָשְׁרוֹת לְכֹתְרוֹת
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַעַמּוּדִים שֶׁבְעָה לְכֹתְרֵת הָאֶחָת
וְשֶׁבְעָה לְכֹתְרֵת הַשֵּׁנִית : סְרִיגִין עוֹבֵד סְרִיגוֹתָא
עוֹבֵד גְּדִיל . לְקִרְנֵתוֹן דְּעַל רִישׁ עַמּוּדֵיָא שֶׁבְעָה
לְקִרְנֵתָא תִּנְיָתָא וְעַשׂ אֶת הָעַמּוּדִים וְשָׂעִי סוֹדֵים
סָבִיב עַל הַשֶּׁבְכָה הָאֶחָת לְכֹסוֹת אֶת הַכְּתָרֵת אֲשֶׁר
עַל רֹאשׁ הַרְמוֹנִים וְכֵן עָשָׂה לְכֹתְרֵת הַשֵּׁנִית : וְעוֹבֵד
יָת עַמּוּדֵיָא תֵּרִין סְרִיגִין סֵחַ סֵחַ עַל סְרִיגֵתָא חֲדָא
לְכֹסְאָה יָת קִרְנֵתוֹן דְּעַל רִישׁ לְמוֹנֵיָא וְכֵן עוֹבֵד לְקִרְנֵת
תִּנְיָתָא : וְכֹתְרֵת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוֹשֵׁן בְּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת : וְקִרְנֵתוֹן דְּעַל רִישׁ
עַמּוּדֵיָא עוֹבֵד שׁוֹשֵׁנֵת לְקִיטָא בְּאוּלָם אַרְבַּע
אֲמִין : וְכֹתְרוֹת עַל שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִמַּעַל מִבְּ
מַעֲמוֹת

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מוא
מוב
מוג
מוד
מוה
מוז
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

הַנְּטִרְתָּ זִיקָהּ בַּמַּלְכִים

וַיִּשְׁלַח מִצֹּר
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם
מִצֹּר: וְשָׁלַח מַלְכָּא שְׁלֹמֹה וְדָבָר
יְהוָה חִירָם מִצֹּר: כֵּן אֵשֶׁה אֶלְמָנָה
הוּא מִמַּטֵּה נֶפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ עֲדֵל חָרָשׁ נֹכַח
נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת הַחֲכָמָה וְאֵת הַתְּבוּנָה
וְאֵת הַדַּעֲוִית לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָכָה בְּנַחֲשָׁר
וַיָּבֵא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלֻכּוֹתָיו
בַּד אֶתְהָא אֲדַמְלִתָּא הוּא מִשְׁבֻטָּא דְבִירָא
נֶפְתָּלִי וְאָבוּהִי גְבֵר עֹזֵר אֹמֵן בְּעִבְדֵי דֵת נְחֹשֶׁת
וְאֶתְמַלִּי יְהוָה חֲכָמָתָא וַיְהִי סְכֻלְתָּנֹתָא וַיְהִי דַעֲתָא
לְמַעַבְדֵּי כָל עִבְדֵי דֵת בְּנַחֲשָׁא וְאֶתְהָ לֹוֹת מַלְכָּא
שְׁלֹמֹה וְעַבְדֵּי יְהוָה כָּל עִבְדֵי דֵתִיהּ: וַיַּעַר אֵת שְׁנֵי
הָעִמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה אַמָּה קוֹמַת הָעִמּוּד
הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה יִסָּךְ אֶת
הָעִמּוּד הַשֵּׁנִי: וְעַד יְהוָה הָרִין עִמּוּדֵיָא דִנְחֹשֶׁת
תְּמַטָּטְסִי אַמִּין רֹמְיָה דִעִמּוּדֵיָא חֲדֵי וְרוּט
מִשָּׁח תִּרְתָּא עֲשָׂרִי אַמִּין מִקָּף לִיהּ וְכֵן לְעִמּוּדֵיָא

עשרה

דְּהַרְלֹנְתָא דְרֵאָה וְהַמְיֹשׁ אֲמִין לְאֵי

תְּנִינָא : וְשֵׁתִי כּוֹתְרוֹת עֲשֵׂה לָתֵת עַל רֵאשֵׁי הַ
הַעֲמוּדִים מִצֶּק נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת
הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכּוֹתֶרֶת הַשֵּׁנִית : וְלִיתָן
קִרְנַתוֹן עֹבֵד לַמִּצְוָה עַל רֵישֵׁי עֲמוּדֵיִיא מִתַּךְ נְחֹשֶׁת
חֲמִישׁ אַמּוּן . חֲמִישֵׁי קִדּוֹנְתָא תְּנִיִּיתָא : שְׁבַכִּי
מַעֲשֵׂה שְׁבַכָה גְדִילִים מַעֲשֵׂה שֶׁרָשָׁרוֹת לְכּוֹתְרוֹת
אֲשֶׁר עַל רֵאשֵׁי הַעֲמוּדִים שִׁבְעָה לְכּוֹתֶרֶת הָאֶחָת
וְשִׁבְעָה לְכּוֹתֶרֶת הַשֵּׁנִית : סְרִיגִין עוֹבֵד סְרִיגִין קְלִיעִין
עוֹבֵד גְּדִילֵי . לְקִדּוֹנְתוֹן דְּעַל רֵישֵׁי עֲמוּדֵיִיא שִׁבְעָה
לְקִדּוֹנְתָא תְּנִיִּיתָא : וַיַּעַשׂ אֵת הַעֲמוּדִים שֵׁנִי סוּדִים
סָבִיב עַל הַשְּׁבַכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֵת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר
עַל רֵאשֵׁי הַרְמוֹנִים וְכֵן עֲשֵׂה לְכּוֹתֶרֶת הַשֵּׁנִית : וְעוֹבֵד
יֵת עֲמוּדֵיִיא תְּרִין סְרִיגִין סָח־סָח עַל סְרִיגְתָא חֲדָא
לְכַסָּאָה יֵת קִרְנַתוֹן דְּעַל רֵישֵׁי רְמוֹנֵיִיא : וְכֵן עֹבֵד לְקִדּוֹנְתָא
תְּנִיִּיתָא : וְכּוֹתֶרֶת אֲשֶׁר עַל רֵאשֵׁי הַעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוּשַׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת : וְקִדּוֹנְתוֹן דְּעַל רֵישֵׁי
עֲמוּדֵיִיא עוֹבֵד שׁוּשַׁנְתָא לְקִיט בְּאוֹלָם אַרְבַּע
אַמּוּן : וְכּוֹתְרוֹת עַל שְׁנֵי הַעֲמוּדִים גַּם מִמַּעַל מֵלְעֵמֶת

דְּרֵאָה
וְהַמְיֹשׁ
אֲמִין
לְאֵי
תְּנִינָא
וְשֵׁתִי
כוֹתְרוֹת
עֲשֵׂה
לְאֵי
הַעֲמוּדִים
מִצֶּק
נְחֹשֶׁת
חֲמֵשׁ
אַמּוֹת
קוֹמַת
הַכְּתֹרֶת
הָאֶחָת
וְחֲמֵשׁ
אַמּוֹת
קוֹמַת
הַכּוֹתֶרֶת
הַשֵּׁנִית
וְלִיתָן
קִרְנַתוֹן
עוֹבֵד
לַמִּצְוָה
עַל
רֵישֵׁי
עֲמוּדֵיִיא
מִתַּךְ
נְחֹשֶׁת
חֲמִישׁ
אַמּוּן
חֲמִישֵׁי
קִדּוֹנְתָא
תְּנִיִּיתָא
שְׁבַכִּי
מַעֲשֵׂה
שְׁבַכָה
גְדִילִים
מַעֲשֵׂה
שֶׁרָשָׁרוֹת
לְכּוֹתְרוֹת
אֲשֶׁר
עַל
רֵאשֵׁי
הַעֲמוּדִים
שִׁבְעָה
לְכּוֹתֶרֶת
הָאֶחָת
וְשִׁבְעָה
לְכּוֹתֶרֶת
הַשֵּׁנִית
סְרִיגִין
עוֹבֵד
סְרִיגִין
קְלִיעִין
עוֹבֵד
גְּדִילֵי
לְקִדּוֹנְתוֹן
דְּעַל
רֵישֵׁי
עֲמוּדֵיִיא
שִׁבְעָה
לְקִדּוֹנְתָא
תְּנִיִּיתָא
וַיַּעַשׂ
אֵת
הַעֲמוּדִים
שְׁנִי
סוּדִים
סָבִיב
עַל
הַשְּׁבַכָה
הָאֶחָת
לְכַסּוֹת
אֵת
הַכְּתֹרֶת
אֲשֶׁר
עַל
רֵאשֵׁי
הַרְמוֹנִים
וְכֵן
עֲשֵׂה
לְכּוֹתֶרֶת
הַשֵּׁנִית
וְעוֹבֵד
יֵת
עֲמוּדֵיִיא
תְּרִין
סְרִיגִין
סָח־סָח
עַל
סְרִיגְתָא
חֲדָא
לְכַסָּאָה
יֵת
קִרְנַתוֹן
דְּעַל
רֵישֵׁי
רְמוֹנֵיִיא
וְכֵן
עוֹבֵד
לְקִדּוֹנְתָא
תְּנִיִּיתָא
וְכּוֹתֶרֶת
אֲשֶׁר
עַל
רֵאשֵׁי
הַעֲמוּדִים
מַעֲשֵׂה
שׁוּשַׁן
בְּאוֹלָם
אַרְבַּע
אַמּוֹת
וְקִדּוֹנְתוֹן
דְּעַל
רֵישֵׁי
עֲמוּדֵיִיא
עוֹבֵד
שׁוּשַׁנְתָא
לְקִיט
בְּאוֹלָם
אַרְבַּע
אַמּוּן
וְכּוֹתְרוֹת
עַל
שְׁנֵי
הַעֲמוּדִים
גַּם
מִמַּעַל
מֵלְעֵמֶת

תְּנִינָא

מלעמית הבטן אשר לעבד השבכה והדמונים טע
 מתים טורים סביב על הכתרת השנית: וקרנהוון
 על פריץ עמודייתא. אף מלעילא מלקביל ובקא דלענד
 פריגתא. ורמוניא מאתן סרדין עבדין לה סח סח.
 על קרנה הנ"ה: ויקם את העמודים לאהל
 יהיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו
 יכין ויקם את העמוד בשמאל ויקרא את שמו
 בעז: ואקים ית עמודייתא לגולמא דהיכלא ואתקום
 ית עמודא מימינא וקרא ית שמייה יכין ואתקום ית
 עמודא משמאלא וקרא ית שמייה בעז: ועל ראש
 העמודים טעשה שושן ותתם מלאכת העמודים:
 ועל ראש עמודייתא עובד שושנתא ושלימות עבדות

עמודייתא:

הפטרדת וארדה פקודי במלכים
 דיעש חירום את המדות ואת הגנים וארדה
 המזדקות ויכל סירם לעשות את כל
 המלכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה:

ועבד

ועבד
 ושיי
 שלמה
 הכתר
 שתיים
 ראש
 ראש
 אגני
 לשתי
 את ש
 רמוני
 רמוני
 דעל א
 עשה
 עשרה
 עשר
 ימות
 כל הכ

וְעַבְדְּ חִירוֹם יֵת כִּי־רָאָה זֵית חֲגֻלּוֹתֶיהָ זֵית סִדְרָהּ
וְשִׁינֵי חִירֹם לְמַעַבְדֵי יֵת כָּל עֲבִידֶיהָ דְעַבְדֵי לְמַלְכָא
שְׁלֵמָה בֵּית מְקַדְשָׁא דִּי: עֲמוּדִים שְׁנַיִם וְגֻלּוֹת הֵ
הַבְּתֻרָת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעֲמוּדִים שְׁתֵּי וְהַשְּׂבָכוֹת
שְׁתֵּי לְכֶסֶת אֵת שְׁתֵּי מַגְלֹת הַבְּתֻרָת אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הָעֲמוּדִים: עֲמוּדֵיָא תְּוִין וְאֲגֵנִי קִוְנָתוֹן דְעַל
רִישׁ עֲמוּדֵיָא תְּוִין וְסִדְרָתָא תְּוִין לְכֶסֶתָא יֵת תְּוִין
אֲגֵנִי קִוְנָתוֹן דְעַל רִישׁ עֲמוּדֵיָא: וְאֵת הַמְּוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת
לְשֵׁתֵי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם מְוֹנִים לְשֵׁבְכָה אֶחָד לְכֶסֶת
אֵת שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַבְּתֻרָת אֲשֶׁר עַל כַּנֵּי הָעֲמוּדִים: זֵית רַמֵּ
רְמוֹנִיָא אַרְבַּע מֵאוֹת לְתְּוִין סִדְרָתָא תְּוִין סִדְרִין
דְּרְמוֹנִין לְסִדְרָתָא חֲדָא לְכֶסֶתָא יֵת תְּוִין אֲגֵנִי קִוְנָתוֹן
דְעַל אֲנִי עֲמוּדֵיָא: וְאֵת הַמְּכֻוֹנֹת עֲשָׂר וְאֵת הַכִּזְרוֹת
עֲשָׂרָה עַל הַמְּכֻוֹנֹת: זֵית בְּסִיסֵיָא עֲשָׂר זֵית כִּי־רָאָה
עֲסָדָא עַל בְּסִיסֵיָא: וְאֵת הַיָּם הָאֶחָד וְאֵת הַבְּקָר שְׁנַיִם
עֲשָׂר הַחֵת קָמִים: זֵית יִמָּא חֲדָא זֵית תְּוִין תְּוִין עֲשָׂר תְּוִין
יִמָּא: וְאֵת הַסִּירֹת וְאֵת הַיַּעֲבִים וְאֵת הַמְּזֻרְקֹת וְאֵת
כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עֲשָׂה חֲרָט לְמִלְךָ שְׁלֵמָה בֵּית
יְהוֹנָן

אלה פקודי

יהיה נחשת ממדן: ויהי בית מגרופי ירמיה
ויהי מזדקיא: ויהי כל מנייא האלן בעובר מני משננ
דעבד משה כין עבד חירם למלכא שלמה בית
מקדשא דיי נחש טב: בככר היירדן יצקם המן
במעבה הארמה בין סכות ובין צנתן: כמישר
ירדנא אתיכעון מלכא בעובי גונישתא בין סכות
ובין צנתן: וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד
מאד לא נחקר משקל הנחשת: ואענע שלמה
ית כל מנייא מסני לחדא לחדא לית סוף למתקל
נחשא: ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית
יהיה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו
לחם הפנים זהב ועבד שלמה ית כל מנייא
דבבית מקדשא דיי ית מדבחא וירמיה וירמיה
פתורא דעלוהי לחים אפיא להבא ואת המנות
חמש מימין וחמש משמאל לכני הדביר זהב
סגור והפרח והגדוד והמלקחים זהב וירמיה
מנרתא חמיש מימינא וחמיש משמאל קדם

בית כפורי דהבא טבא ושושניא וכוזיניא וצמ
ועיבהיא דהבא והספות והמזקות והמזקות
והמזקות והכפות והמחתות זהב סגור והפותות
לדלתות הבית הננימי לקדש הקדשים לדלתו הבית
להיכל זהב וקוליית ומזמריית ומזרקיית וכוזיניית
ומחתייתא דהבא טבא ומגלקיית לדשי ביתא גואה
לקדש קדשיית לדשי ביתא להיכלא דהבא

הפטרדת זיקרא בישעיה נמימן
עם לו יציתי לך תהלתו יספרו עמא דין אבקע
אתקינית לפלחני בתשבחתי יהון משולען
ולא אותי קראת יעקב כי יגעתי בני ישראל
אמיר על ידי נביא ולא בפלחני ערעתון דבית יעקב
ארי לא יתון באלפן אוריתי ישראל לא הבאת
לי שרה עלתיך ונבחיך לא כבודתי לא העבדתיך
במנחה ולא הוגעתך בלבונה לא איתיתא קדמי
אמרין לעלא ונכסת קדשך לא יקרתא קדמי

ל

א
י משנ
ה בית
ה המ
ש
סכות
מאר
למה
מתקל
ר בית
על
ל
מנות
ה
ם
בית

לא אסגית עִלְךָ בְּקִדְבֵיךָ וְלֹא אֶתְקִיפִית עִלְךָ
בְּלִבְוֹתָיָא: לֹא קָנִית לִי בְּכֶסֶף קֶנֶה וְחֹלֶב וְכֹחַ
לֹא הִרְוִיתֵנִי אֵךְ הֶעֱבַדְתֵּנִי בְּחַטָּאתֶיךָ הוֹגַעְתֵּנִי
בְּעֹנוֹתֶיךָ: לֹא זָבִינְתָא קִדְמִי בְּכֶסֶף קֶנִי בְּסֶם וְתִרְב
נִכְסֵת קִדְשֶׁךָ לֹא דִהִינְתָא עַל מִדְבְּחֵי בָרִים. א
אֶסְגִּיתָא קִדְמִי בְּחֹבֶךָ. אֶתְקִיפִיתָא קִדְמִי לְעוֹיְתֶךָ
אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מוֹתָה פְּשַׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֵּר: אֲנִי אֲנִי הוּא שָׂבִיב לְחֹבֶךָ בְּיָד
שָׁמַיִ וְחַטָּאתֶיךָ לֹא יִדְכָרוּן: הוֹכִילֵנִי נִשְׁפָּטָרְךָ
יְחַד סַפֵּר אֶתְךָ לְמַעַן תִּצְדַּק: אֵימֹר כַּעַן נִדְיָן ט
כְּחֹדָא. אֲשַׁתְעִי אֶת אִם תִּיכּוֹל וְתִזְכֵּי: אֲבִיךָ
הָרֵאשׁוֹן חָטָא וּמִלִּיעֶיךָ פְּשַׁעוּ בִי: אֲבוּךָ ט
קִדְמָתָה חָטָא. וְמִלְפָּנֶיךָ מִדְּרוּ בְּמֵימֹרֵי: וְאַחֲלִיל
שָׂרֵי קִדְשָׁא וְאַתְנֶה לְחֹלֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים:
וְאִפִּים רַבְרָבֵי קִדְשָׁא. וְאַמְסֵר לְקַטְלָא יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
לְחִיסוּדִיךָ: יַעֲתָה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחִרְתִּי
בוֹ: וְכַעַן שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל דְּאֶרְדְּעִיתֵנִי

דַּרְקֵיהֶם יְיָ עֲבָאוֹת אֲנָה אֲנָה הוּא דְמִלְקָדְמוֹן אֶלְךָ
עָלְמִי עֲלֵמִיָּה רִילִי אֲנוֹן וְכֹר מִנִּי לִי אֱלֹהִים

הַפְּטָרָה עַל בִּרְמִיָּה בְּסִימֹן

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם

סָבוּ עַל זְבַחֵיכֶם וְאָכְלוּ בֶּשֶׂר כִּדְבַר אֱמֹר

יְיָ עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם אוֹסְפוּ

עַל נִפְקֹת קִדְשֵׁיכֶם וְאָכְלוּ בְּסוּא כִּי לֹא דַבַּרְתִּי

אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלוֹ עוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצֵי־אִי אֶרֶץ

מִאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דְּבַר עוֹלָה וְזָבַח אֲדֹי לֹא מוֹלִילִת

עִם אֲבֹהֵתְכוֹן וְלֹא פְקִידֵתִינוֹן בְּיוֹמָא דְאֶפְקִיד

יְתָהוֹן מֵאֶרֶעָא דְמִצְרַיִם עַל עִסְקֵי עֲלוֹן וְנִכְסֵי

קִדְשֵׁיךָ כִּי אִם אֶת הַנְּבִיִּי הִזְהָ עוֹתֵי אֶרֶץ

לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּדְתִּי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם

תְּהִיוּ לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֶ

אֶצְוֶה אֶתְכֶם לַמַּעַן יִטֵּב לָכֶם אֱלֹהֵיךָ יְיָ

כִּתְגָמָא דְרִין פְּקִידֵתִי יְתָהוֹן לְמוֹמְדֵי קְבִילוֹ לְמוֹמְדֵי

זֶאֱהוּי לָכוֹן לֵאלֹהֵי זֶאֱתוֹן תְּהוֹן קִדְמֵי לְעַם וְתִהְיֶה

בְּכָל אֶרְחָא דְאֶפְקִיד יְתָהוֹן כְּרִיל דְיִטֵּב לָכוֹן

וְלֹא

ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו כמו עיוור
 כשרידות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים
 ולא יקבילו ולא ארכיבו ית אדנהון והליכו בעוצתהון
 בהרהור לבהון כי שאל אחרון בבלחני קדל ולא
 שווי אוד חלתי לקבל אפיהון : למן היום אשר
 יצאו אבתיכם מארץ מצרים עד היום הזה
 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים וס השכם
 ושלח : למן יומא דנפקו אבהתכון מארעא דמצרים
 עד יומא הדין ושליחית לותכון ית כל עבדי נביאי
 בכל יום מקדים ומשלח : ולא שמעו אלי ולא
 הטו את אזנם ויקשבו את ערפם בקעו מאבותם
 ולא קבילו למימרי ולא ארכיבו ית אדנהון ואקשאו
 ית קדילהון אבאישו מאבהתהון : ודברת אליהם
 את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
 אליהם ולא יענובה : ותפליל עמיהון ית
 מתגמליא האלין ולא יקבלון מנך ותתנבי לבהון ולא
 יתיבונך : ואסרת אליהם זה הגו אשר לא שמעו

ויהי היום אשר
 יקרא עליהם
 ועל אבותיהם
 כי לא שמעו
 את קולי
 ויהיו לאחור
 ולא לפנים
 ולא יקבילו
 ולא ארכיבו
 ית אדנהון
 והליכו בעוצתהון
 בהרהור לבהון
 כי שאל אחרון
 בבלחני קדל
 ולא שווי אוד
 חלתי לקבל
 אפיהון : למן
 היום אשר יצאו
 אבתיכם מארץ
 מצרים עד היום
 הזה ואשלח
 אליכם את כל
 עבדי הנביאים
 וס השכם
 ושלח : למן
 יומא דנפקו
 אבהתכון
 מארעא דמצרים
 עד יומא הדין
 ושליחית לותכון
 ית כל עבדי
 נביאי בכל יום
 מקדים ומשלח
 : ולא שמעו
 אלי ולא הטו
 את אזנם ויקשבו
 את ערפם בקעו
 מאבותם ולא
 קבילו למימרי
 ולא ארכיבו ית
 אדנהון ואקשאו
 ית קדילהון
 אבאישו מאבהתהון

בקול יהוה אלהיו ולא לקחן מוסר אברה האמונה
 ונכרתה מפיהם: ותימר להן דין עמא דלא שמעו
 למימרא דניי אלההון ולא קבילו אלפן פסקה פשע
 הימנרתא ואתמנערת ממוטהון: כה אמר יהוה
 אל־ההלל חכם בחכמותו ואל־ההלל הגבור
 בגבורתו אל־ההלל עשיר עשי בעשורו: כדן אמר
 נִי לא ישתבח שלמה בר דוד חכימא בחכמתו:
 ולא ישתבח שמשון בר מנוח גיבדא בגיבורתו:
 ולא ישתבח אחאב בר עמור עתידא בעת־דו:
 נִי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אודי:
 נִי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ
 כי־אלה חפצתי נאם יהוה: להין בדא ישתבח
 דמשתבח דחכים ואילף למידע דחלתי ארי אנא
 עבידנא חסדא ודין דקשוט וזכו בארעא אר
 בארץ ועוא קדמי אמר ייגיל:

הפטרות ביום השמיני בשמיני

זיסקף עוד עוד את כל בחור בישראל שלשים
 אלף: ואוסף עוד עוד למכנש ית כל בחירי ישראל
 תלתין

האלהים ויאחדו בו כי שכחו ויבקר ואתו עד אתר
בתקו ואושיט עזא ית ידוה בארונא דיי ואחד ביד
ארי כרנהי תוריא ויחד אה יהוה בעזא ויכהו שם
האלהים על השל ויכת שם עם ארון האלהים ותקף
רגזא דיי בעזא וכחהי תקן כימרא דיי על דאשתלי
וכית תקו עם ארונא דיי ויחד לדוד על אשר פרץ
יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד
היום הזה ותקף לדוד על דתנע ייתרעתא בעזא
וקרא לאתרא ההוא אתרא דמיתביה עזא עד
יבא הבית וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר אין
עבא אלי ארון יהוה ודחיל דוד מן קלי ביומא ההוא
ואמר איברי ייעול לותי ארונא דיי ולא אבה דוד
להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד ויטהו דוד
בית עבד אדום הגתי ולא אבה דוד לאפנאה לותיה
ית ארונא דיי לקרתא דוד ואפנייה דוד לבית עבד
אדום גתאה וישב ארון יהוה בית עבד אדום הגתי
שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום ואת כל
ביתו וישרא ארונא דיי בית עבד אדום גתאה תלתא
מחזי ויברך בית עבד אדום וית כל ביתיה ויגד

דוד עליו קיי ונכסת קר שיון : ויכל דוד מה עלות העלה
והשלמים ויערו את העם בשם יהוה עבדות : ושיע
זה כל אסקא עלות ונכסת קר שיון וברוך את עמך
בשמה דיי עבדות : ויחלק לכל העם לכל הבון
ישאל למאיש ועד אשה לאיש חלת להם אחד
ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש א
לביתו ופליג לכל עמא לכל המונא דישאל למגנ
ועד אתא לגבר גרועתא דלחיס הדא ופלוג דוד : א
ומנתא הדא ואזל כל עמא גבר לביתיה : וישב
דוד לערו את ביתו ותעא מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נעבו היום מלך ישראל אשר
נגלה היום לעיני אמהות עבדיו מהגלות נגלוד
אחד הניקים : ותב דוד לברכא ית אנש ביתי
ונפקו מיכל בת שאול לקדמות דוד ואמרת מא
אתיקר יומא דין מלכא דישראד אתגלי יומא דין
לעיני אמהות עבדו : נכמא דחליץ ומתגלי דוד
מן סריקא : ויאכור דוד אל מיכל לפני יהוה : א
אשר בחר בי מאביר ומכל ביתו לצות אתי נגיד
על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה
ואמר דוד למיכל קיי דאתיעי בי מאביר ומכל

ביתו

בַּיְתִיחַ לִפְנֵי אֵתִי לְכַהֵן מִלֵּכָא עַל עַמֵּא דִּי עַל
 יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְחִית לִי וְנִקְלִית עִוָּל מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שְׂפַל
 בְּעֵינֵי יְעֵם הָאֲמֻתּוֹת אֲשֶׁר אִמְרַת עִמָּם אֲכַבְדָּהּ
 וְעִירְנָה עִוָּל מִיָּדָא וְאֵיהִי מִסִּין בְּעֵינֵי נַפְשִׁי מִכַּכִּין
 יְעֵם אֲמֻתּוֹת דְּאֵת אֲמֻרָא בְּעֵינֵיהוֹן אֵיהִי יְקִיר וְלִמְיֻכַּל
 בְּתִישְׁאֵל לְאֵתָהּ לֵה יֵלֵךְ עַד יוֹם מוֹתָהּ וְלִמְיֻכַּל בֵּית
 שְׂאֵל לֹא הָיָה לֵה וְלֵי עַד מוֹתָהּ וְיָרָה
 כִּי שֶׁבַח הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וְהָיָה הַנִּחַל מִסְבִּיב כֹּחַל
 אֲבִיּוֹ וְהָיָה כִּד יִתֵּב מִלְּכָא בְּבֵיתֵיהּ וְיֵי אֲנִיחָ לֵיהּ
 מִסְחוֹ סְחוֹ מְכַל בְּעַלֵּי דְבְנֵיהּ וְיִאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֵל
 עַתָּה הִנֵּנִי רֹאדָה אֲנִי וְיִשְׁבְּגֵינִי אֲרֻסִים וְאֲרֻן
 וְאֲלֵהִים יֵשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה וְיִאֲמַר מִלְּכָא לְעַתָּה
 בְּנִי אֵהִי כַעֲדָא אֲנִי יֵיבֵב בְּבֵיתָא דְמִטְלֵל בְּסִינִי
 אֲדִיאֲרֻנָא דִּי שְׂרִי בְּמִשְׁכְּנָא בְּגוֹ יְרִיעָתָא
 וְיִאֲמַר עַתָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי
 יִהְיֶה עִמָּךְ וְיִאֲמַר עַתָּה מִלְּכָא כֹּל וְנִלְכֵן אֵיהִי
 עִירְנָה אֵלֵי מִיֻּמְרָא דִּי בְּסַעֲדָן עִירְנָה

כד סוף ספר
 ככל המצא

הַפְּטָא אֵשֶׁה כִּי תוֹרִיעַ

במלכים ב' ד'

וְאִישׁ נָא מְבַעַל שְׁלֹשָׁה וְנִבָּא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
 לְהֵם בְּכוֹרִים עֲשֵׂי מִלְּחָם שְׁעָרִים וּמְרַקְל בְּעַקְלָנֹו
 וְיִאֲמַר תָּן לְעַם וְיִאֲכֵלוּ וְגַבְרָא אֲנָהּ קְדָאָרְעַ

וירמיה

דְּרוֹמָא וְאֵת יַלְנַבְיָא דְיִיגְלָחִים בְּכוּרִין עֶסְרִין טוֹלְמִין
דְּלָחִים סְעֵרִין וּפִירִין וְכֹן בְּלִבְשֵׁיהּ וְאָמַר הֵב לַעֲבָדָא
וְיִכְלוּן וְיֹאמַר מְשֵׁרְתוּ מַה אֲתִין זֶה לַפְנֵי מַלְכָא
אִישׁ וְיֹאמַר תּוּ לַעֲסִי וְיֹאכְלוּ כִי כִדְאָמַר יְהוָה אֱכוּל
וְהוֹתֵר וְיֹאמַר מְשֵׁרְתֵיהֶם אֲתִין דִּין קִדְמָם מַלְכָא
גְּבֵרָא וְאָמַר הֵב לַעֲבָדָא וְיִכְלוּ אֲרִי כִדְנִן אָמַר
וְיִכְלוּ וְיִתְרוּן וְיִתֵּן לַפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִתְעַבְּרוּ כִדְנִן
יְהוָה וְיִדְבַּק קַדְמֵיהוֹן וְיֹאכְלוּ וְיִתְעַבְּרוּ כִדְנִן
וְנַעֲמִין שֶׁר־עָבָא כִלְךְ אֲרַם תִּיהִי אִישׁ צָדִיק
לַפְנֵי אֲדִנִּין וְנִשְׂוֹא פָנִים כִּיבֹן נִתְדָהוּ תְשׁוּעָה לְאִים
וְהָאִישׁ הִיא גְבוּר חֵיל מְצֹרֵעַ וְנַעֲמִין דְּבִלְא
דְּמִלְכָא דְאֲרַם הִיא גְבוּר רַב קְרִבֻנִיהּ וְנָסִיב אֲפִין
אֲרִי עַל יְדֵיהֶם וְנִצְחָנָא לְאִנְשׁ אֲרַם וְגְבֵר אֲהִיהּ
גְּבוּר חֵילָא וְהוּא לְסִי בְּסִגִּירוֹתָא וְאֲרַם יַעֲוִי צְדִיקִים
וְיִשְׁבוּ מֵאֲרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וְתֵלֵי לַפְנֵי אִשְׁתִּי
נַעֲמִין וְאִנְשׁ אֲרַם נַפְקוּ בְּמִשְׁרֵיין וְשִׁבְנוּ מֵאֲרֶץ יִשְׂרָאֵל
עוֹלָמָתָא זְעִירָא וְהוּוּ מְשִׁמְשָׁא אֲתֵת נַעֲמִין
וְתֹאמַר אֵל גְּבֵרְתָהּ אֲחֵלִי אֲדִנִּי לַפְנֵי הַנְּבִיא אֲשֶׁר
בְּשִׁמְרוֹן אֲזִי יֹאסֶרֶה אֲתִין מְצֹרֵעָתוֹ וְאִמְרֵת לְמִדְרָתָהּ
טוֹבִי רְבוּנִי אִם יִזְדַּל לְקִדְמָם נְבִיא דְבִשְׁמִרוֹן בְּטוֹן
יְסִי יְתֵיהּ מְסִגִּירוֹתָהּ וְיִבְנָא וְיִגְדֵל לְאֲדִנִּין לְאֲתֵת
מַלְכָא

וְיִתְעַבְּרוּ

וְיִתְעַבְּרוּ

כֹּזֵב וְכֹזֵבֹת דְּבַר הַנְּעֻרָה אֲשֶׁר מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַתָּה וְחָוִי לְרַב־נְיָה לְכִימֵר כְּדִין וְכִדִּין מְלִילֹת
עוֹלֵיכֶם אֶרְמֵי דְיִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ מֶלֶךְ לְאַרְסֵי
בְּתָר וְאַשְׁלַח סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִלְךְ וְיִקַּח בְּדוֹ
עֵשֶׂר כֶּסֶף לְסֵף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֵשֶׂר חֲלָפוֹת
בְּגָדִים וְאֶחָד מִלְכָּא דְאַרְסֵי אִיזִיל אִתָּא וְאַשְׁלַח
אֲגֵרְתָּא לֹת מִלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל וְנִסִּיב בְּיַדְהוּ עֵסֶר
כְּרִין דְּכֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִין דִּינִרְיָן דְּהַב וְעֵסֶר
אֲעִטְלֹן דְּלְבוּשָׁא וְיִבְאֵה סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְאֹמַר וְעַתָּה נְבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפְּתוּ מִצְרַעְתִּי וְאִתִּי
אֲגֵרְתָּא לֹת מִלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל לְכִימֵר וְעֵשֶׂר כֶּסֶף
בְּתָר וְכַעֲן כְּמִיתָּ אֲגֵרְתָּא הִיא לֹתְךָ הִיא שְׂדֵרִית
לֹתְךָ יֵת נַעֲמָן עַבְדִּי יִתְּסִינִי מִסְּגִירוֹתֶיךָ וְיִתְּ
נִקְרֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֵּפֶר וְיִקְרַע בְּגָדָיו וְיֹאמַר
הָאֱלֹהִים אֲנִי לְחַיִּים וְלִחַיִּים וְלִחַיִּים פִּיזָה שְׁלַח אֵלַי
לְאַסּוּף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֲרֵד עִנְיָנוּ רְאוּ כִּי
מִתְאַנֶּה הוּא לִי וְהוּא כִּי קָרָא מִלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל יֵת
אֲגֵרְתָּא וְנִבְעֵל לְבוּשָׁה וְאֶחָד הַעֲרוֹן אִתִּי מִן
קִוִּי לְכֹקְטָל וְלֹא־הָאֵת אֲרִי דִין שְׁלַח לֹתְךָ לְאַסּוּף

גוברא

גוֹבֵרָה מִסְגִּירוֹתֶיהָ אֲרִי צָרִים כִּיעֵן דָּעוּ וְהִזּוּ אֲרִי ע
וְסִקּוֹפָא הוּא בְּעִי לֹא תִגְרָאֵהּ בִּי וַיְהִי כִשְׂכֻמֵי אֱלֹשֶׁע
אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע כְּלִד יִשְׂרָאֵל אֶת פְּגָדוֹ וַיִּשְׁלַח
אֶל הַכְּלִד לֵאמֹר לִמְהֵרָה קָרַעַת בְּגָדֶיךָ יְבִיא נָא אֵלַי
וַיֵּדַע כִּי נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל וְהוּא הוּא שְׂמֹרֵעַ אֱלֹשֶׁע
נְבִיא דִּי אֲרִי כְּדָע כְּלִמָּה דִּישְׁרָאֵל יֵת לְבֹשְׁתֵּיהּ ע
וְשִׁלַּח לֹתָהּ כְּלִמָּה לְמִיכָהּ לְמָא בְּזַעְתָּהּ לְבֹשְׁתֵּיהּ
כִּיעֵן לֹתָהּ וַיֵּדַע אֵת נְבִיא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּבֵא נְעֻמָן
בְּסוּסָיו וּבִרְכָבוֹ וַיַּעֲמֵד בְּפֶתַח הַבַּיִת לֵאמֹר אֱלֹשֶׁע וְאַתָּה
נְעֻמָן בְּסוּסוֹהֵי וּבִרְתֻכֹּהֵי וְקָם בְּמַעְלָנָה בְּבִיחָה ע
דְּלֵאִישֶׁע וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלֹשֶׁע כְּלִמָּה לֵאמֹר הֲלוֹ
וּרְחַצְתָּ שִׁבְעַת פְּעָמִים בְּיַרְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּיַרְדֵּן לֵךְ וַיִּטְהַר
וְשִׁלַּח לֹתָהּ אֱלֹשֶׁע אֲזַגְדָּה לְמִיכָהּ אִיזוּלָתָהּ כְּבֹל
שִׁבְעַת זְמַנִּין בִּירְדֵּנָה וַיִּתְּנֵהּ בְּסֹרְךָ לֵךְ וְאַתְּסִי וַיִּקְצֶהָ
נְעֻמָן וַיִּלְךְ וַיֵּאמֶר הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֲלֵי יֵצֵא יֵצֵא ע
וְעַמֵּד וְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִנֵּה הָיוּ אֲרִי
הַמַּקּוֹם וְאַסְתָּה הַבּוֹצֵרֵעַ וּרְגִילֵךְ נְעֻמָן וְאַזְלֵ וְאַמֵּר
הֵא הָיִיתִי אֲמֵר לֹתִי כִּיפְלֵךְ יִפּוֹק וַיִּקּוֹם וַיֵּצֵא בְּשֵׁמָה
דִּי אֱלֹהֵי זֵרִים יִדְּיָהּ עַל אֶתְרֵי בֵּית מַחְתָּא וְתַתְּסִי

רמבע

סגירותא

סגירותא : הלא טוב אכונה ופרפרנה רות
דמשק כזל כיומי ישראל הלא איתא ביה
וטהרתי ויפון וילך פחמה : הלא טובין אכלה ופרפר
נהרי דמשק כזל כיומי ארע דישלם הלא אטכול
כהון ואתם ואתפני ואזל כרגו : ויגשו עבדיו וידעו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא ופר אלה הלא
תעשה ואת כדאמר אלה רחא וטהר : וקנינו עבודה
ומלילו עבודה ואמרו מר אלו פתגמא רבא נביא
כליל עמך הלא תעביה ואת אהין דאמר לו טב
ואתם : וימר ויטפל ביהוה שפע פעמים סדר איש
האלהים וישב בשורו כבשר נער קטן ויטהר ונחת
וטבל ביד נא שבע זמנין כפתגמא דנביא : ויהי
אתב בסריה כבסר יניק זעיר ואתם וישב אלאיש
האלהים וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו :
ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים בכל הארץ
כי אסבישראל ועתה קחנא פרכה מאת עמך
ותב לות נביא דילי הוא וכל משרתיה ואתא וקם
למחיה ואמר הא לען ידעות ארי לית אה קיים
בכל ארעא אהין בישלם ובען קביל לען
תקוונתא כזו עבדך : ויאמר הייתה אשר

עבודתי

עמדתו לפניו אם אקה ויפער בני לנקת וינקא
ואמהקיים הוא יידינ של שנה קרנזוהי אם אקה
ואתקה ביה לקבלא ולא אבה ויאמר נעמן וילא
יותנא לעבדה כשא עמד פנדים אדקה לו לא
יעשה עוד עבדה עולה וזבח לאלהים אחרים כי
אם ליהוה ויאמר נעמן וילא יתיהב לעבדה טעון
זוג כודלון כעפר אדמתא אפי לא יעביד עוד
עבדה ~~ל~~ לטעות עכמיה אהין לשלא
44: לדבר הזה וסלח יהוה לעבדך בבוא אדני
בית רבון להשתחות שכה והוא נשען על ידו
והשתחוויתו בית רבון בהשתחוויתו בית רבון
וסלח יהוה לעבדך בדבר הזה לפתגמא אהין
ישבוק יי לעבדך בכוי על רבוני בית רבון למסגד
תמון והוא סמוך על ידי ואסגוד בבית רבון בהסגד
בבית רבון ישבוק יי לעבדך בפתגמא אהין
ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו פגרת אר
ואמר ליה איזיל לשלם ואזל מלאתיה כרוב
אר: עדי הפטרת זאת תהיה בעלכיס מ' 2
ויאמר אלישע שקע ודבר יהוה פה אומר

אין
צלוח
זמכות
קר שוה

יהוה פעת כחור סאה סלג בשקל וסאתים שיערים
 בשקל בשער שכרון ואמר אישע קבילו פתגמא
 דיי כדנן אכור יי כעלנא הדין כחור סאה סלגא
 בכלעא וסאתו סערין במלעא בתרעא דשוכרון
 ויעון השליש אשר לקלך נשען על ידו את איש
 האלהים ואמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים
 היהיה הדבר הזה ואמר הנראה בעיניך ומשם
 לא תאכל ואתיב גברא דמלכא סמיר על ידיה
 ית נביא דיי ואמר ואו יי פתח לוין זכחית טובא
 מן שמיא הדין כפתגמא הדין ואמר האת הדין
 בעינך ומתקן לא תיכול וארבעה
 אנשים היו מוצרעים פתח השער ויאמרו איש
 אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו וארבעה
 גברין הוו סגירין יתבין במעלנא דתרעא ואמר
 גבר לחברה מה אנחנו יתבין כא עד דנמות אם
 אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם
 ישבנו פה וסאתנו ועתה לכו ונפלה אל כחנה ארם
 אם יחיונו נחיה ואם נמותנו ומתנו אם נומר ניעל
 לקרתא וכפנא בקרתא ונמות תלון דאם ניתב הנא
 ונמות וכיעו איתו ונשתכע לכשרית ארם אם

וְחִזְזָנָה נִיחִי וְאִם יִקְטֹלֶנָּה אֲנִי קָטָן יְלִי וְיִקְוּוּ בְנֵי שָׁרָה
לְבֹנֵי אֱלֹהֵי הַחַיִּים אֲרָם וְיִבְנֵאוּ עֲדֵקָעָה בְּחֶמְדָּה אֲרָם וְהָיָה
אִישׁ אִישׁ וְלִכְלוּ בְּקִבְלָהּ לְכִי עַל לְכִישְׁרֵי יָד
אֲרָם וְאֵתוּ עַד סִיפֵי לְכִישְׁרֵי אֲרָם וְהָיָה לִי תִלְכוּ אֲנִישׁ
וְאֲדָלָה הַשְׂמִיעַ שֶׁשֶׁם בְּחֶמְדָּה אֲרָם קוֹל רֶכֶב לְכָל סוֹס
קוֹל הַיָּל גְּדוֹל וְיִאֲמָרוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו הִנֵּה שְׂכָר
עָלֵינוּ כֹּלֵךְ יִשְׂרָאֵל אֶתְּמַלְכֵי הַחַיִּים וְאֵת מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְבֹנֵי עָלֵינוּ וְכִן יִקְרָא אִשְׁתִּי מִלְכָּה לְכִישְׁרֵי
אֲרָם כֹּל רֵתִיכִי לְכָל סוֹסֵיךְ כֹּל לְכִישְׁרֵיךְ סִגְיָאן וְאֶלְכָר
גְּבֹר לְאַחֲזֵהוּ הֵא אֲגִר עֲלֶיךָ מִלְכָּה דִישְׁרֵי יָד
מִלְכֵי הַתָּאִי וְזֵאת מִלְכֵי מִצְרַיִם לְכִישְׁרֵי עֲלֶיךָ וְיִקְוּוּ
וְיִנְסוּ בְנֵי שָׁרָה וְיַעֲזֹבוּ אֶת אֱהֹלֵיהֶם וְאֶת סוֹסֵיהֶם
וְאֶת חֲמוֹרֵיהֶם הַבְּחֶמְדָּה כְּאֲשֶׁר הוּא וְיִנְסוּ אֶל יַעֲקֹב
וְלָכוּ וְעָרְקוּ בְּקִבְלָהּ וְשִׁבְקוּ אֵת מִשְׁכַּנְהֶוּן זֵאת
סוֹסוֹתֶהוּן וְזֵאת חֲמוֹרֵיהֶוּן לְכִישְׁרֵיהֶוּן כֹּלֵי דְהָיָה
וְעָרְקוּ לְשִׁיזְבָּא לְפִשְׁהוּן וְיִבְנֵאוּ הַמִּצְרַיִם עֵינִים
הָאֵלֶּה עֲדֵקָעָה הַבְּחֶמְדָּה וְיִבְנֵאוּ אֶת אֱהֹל אֶחָד
וְיִאֲכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיִשְׁאֲנוּ כִשֶׁם כֶּסֶה וְהָיָה וּבְגָדֵים
וְלָכוּ וְיִטְבְּעוּ וְיִשְׁבּוּ וְיִבְנֵאוּ אֶת אֱהֹל אֶחָד וְיִשְׁאֲנוּ
כִשֶׁם וְיִלְכוּ וְיִסְמְנוּ וְזֵאתוּ סִגְיָאן הַשֵּׁן עַד סִיפֵי

קול

כִּשְׂרִיתָא וְעָלוּ לְכַשְׁכְּנָא דְהָרַךְ וְאָכְלוּ וְשָׂתוּ
וְנָסְבוּ כִּתְמִין כְּסָנָא וְדִהֲבָא וְלִבְשֵׁינָא וְאֵלּוּ וְאֵטְלוּ
וְזָבְנוּ וְעָלוּ לְכַשְׁכְּנָא אַחֲרָנָא וְנָסְבוּ כִּתְמִין וְאֵלּוּ
וְאֵטְלוּ : וַיֵּאמְרוּ אִישׁ אֶלְרֵעֵהוּ לֹא כִּן וְאַנְהֵנוּ
עֵשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשׂוֹרְתָהּ הוּא וְאַנְהֵנוּ כִּחְשִׁים
וְחִטְנֵנוּ עַד אֹרֶךְ הַבָּקָר וּמִצְאֵנוּ עֵינָא וְעֵתָהּ לְכוּ
וְנִבְנֶאֱה וְנִגְדֵה בֵּית הַקִּלְדָּא : וְאֵלְרוּ גְבֵר לְהַבְרִיָה לֹא
כִּשְׂרִיתָא מֵאֵלְאֵנְהֵנָא עֲבָדִין יוֹמָא דִּין יוֹם בְּסוּלָא הוּא
זֵלָא אֲנְהֵנָא שְׂתַקִּין וְמוֹרְכִין עַד מִיָּהָר צִפְרָא
וְיַעֲרֵעֲנָנָא חוּבָא וְכַעַן אִיתוּ וְנִתְכַטִּי וְנִחֵוִי בֵּית
כִּלְכָא : וַיֵּבְאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שַׁעֲרֵי הָעִיר וַיִּגְיִדוּ
לְהֵם לֹא כֹזֵר בְּאֵנֵי אֶלְמַחְנֵה אֲלֵם וְהֵנָּה אִידִשְׁמִ
אִישׁ וְקוֹל אֲדָם כִּי אִסְתַּחֲסוּס אִסוּר וְהַחֲמוֹר אִסוּר
וְאֵהֲלִים כְּאִשְׁרֵי הַמָּקָה : וְאִתּוּ וְקָרוּ לְנִטְרֵי תְרֵעַ
קִרְתָּא וְהוּיָאוּ לְהוֹיֵן לְכִימָר אֲתִינָא לְמִשְׁלֵי אֲלֵם
זֵהָא לִית תְּמִין גְּבֵר וְתָל אֲנִשׁ אֲהֵינן סוּסוֹן אִסוּר
וְחֲמוֹרִין אִסוּרִין וְכַשְׁכְּנִין כְּמֵא דְאֵנֹז : וַיִּקְרְאוּ
בְּשַׁעֲרֵיִם וַיֵּבְאוּ בֵּית הַקִּלְדָּא בְּעֵמְקָה וְקָרוּ צִפְרָא
תְרֵעַא וְהוּיָאוּ בֵּית כִּלְכָא לְגֵי : וַיִּקְרְאוּ הַקִּלְדָּא לְיֵהוּ
וַיֵּאמְרוּ אֶל עֲבָדֵי אֵינְהָ נָא לְכֵם אֶת אֲשֶׁר עֲשׂוּ

לְכוּ

לנו ארם יד עיניך ענינם אנתנו ויצאו מזה המקור
להנהיג בהשגה לאמר כדבצאוי מזה עיר ונתפשט
חיים ואלה עיר גנה ויקם כללנה בלי ליה ואמר
לעבדוהי אהוי לען לען ונת עבדו לנה אנה ארם
ודען ארם לענין אנהנא ונפקו מן משרותא
לאטמורא בהקלא לכחבר ארם יפקו מן קרתא
ונחידנון כד תנו ולקרתא נישול וניען אמר מעבדו
ויאמר ויקחתיא חכו שיה מזה סוסיה הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל הקון ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל הקון ישראל אשר תבו
ונשלחה ונראה : ואתיב הו מעבדוהי ואמר
יד ברון לען חמשה מן סוסותא שא לא דאשתאו
בה האנון כלל המונא דישראל דאשתאו בה ואם
יבדו האנון כלל המונא דישראל ^{דקפ} ונשלח
ונחזי : וזקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרו
מתנה ארם לאמר לכו וראו : ודברו תריין דלני סוסון
וישלח כללנה בתר משרות ארם לכחבר איזר ^{וזמלנו}
וילכו אחריהם עד תירדו והנה מלכה ברך מלאכה
בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבעו
המלאכים ויעדו למלך : ואזלו בתריהו עד וירדנא

והא

וזה כל אורחא מליא לבו שיין וכוונן זכנו אנש
אלס באת עות יהון למעלק זכנו אנש וכוונן
לכלכא וינעא העם וכוונן את כחנה אלס וכוונן
סאדסקת בשקל וסאתים שערים בשקל טענ
יהוה ונפק עכא וכוונן משרית אלס והוה סאת
סלתא בסלעא וסאתן סערין בסלעא כפתגמא דיי
והמקלר הפקוד אתה שלישי אשר נשען על ידו
על השער וירכסוהו העם בשער ויבית כאשר
דבר איש האלהים אשר דבר בחדת המקלר אל ידו
וכלכא חני ית גינלא וסמין על דיה על תרעא
ודשודי עמא בתרעא וכוונן כמא דכליל נביא דיי
דכליל כד נחת מלכא לזתיה ויהו סמין איש
האלהים אלהי המקלר סאתים שערים בשקל וסאת
סלת בשקל יהוה כעת מחר בשער שכוונן והוה
כד כליל נביא דיי עם כלכא לחימר סאתן סערין
בסלעא וסאת סלתא בסלעא יהו כעידנא וכוונן
מחר בתרעא דשוכרון וינען השלישי את איש
האלהים ויאמר ונהנה יהוה עשה ארבות בשמים
יהוה כדבר יהוה ויאמר הנכה ראב בענייה ומשם
לא תאכל ואתה גילא ית נביא דיי ואלמר ואל
פתח כיון ומחית טענא כו שכוונן וכוונן

לאמר

לאמר
לאמר

קפ

קפ

כפונגמא וזיין וואכרה האת הדי בעיניך וכותמו לא
וזכור : ויהי ילדו כן וירקסו אתו דעם בישער
ויבנות : והיה ליה כן ולשון זתיה עכא בטרעא זכות
ויקח ויהיה אונם וירחמם ויפן אליהם לקען
בריתו את אברהם ויצחק ויעקב ויהא אבא
השחיתם ולא השליכם כעל פניו עד עתה : וזה
עליהון זרחים עליהון ואתפני בכי זרחיה
לאיטבא להון בדיל קיימיה דעם אברהם יצחק
ועקב ולא אבא לחבלותהון ולא אגר ינון
מארע בית שכינתיה עך לען : עדי

דאחרי מות ביהוקא כח

ויהי דבר זהנה אלי לאמי : ואתה בך אדם
התשפט התשפט את עיר הדמים והונבעתה
את כל תועבתיה : ואת כל אדם התולח התוכח
ית קרתא דאשדי דם זכי בגוה זחוי לה זת כל
תועיבתהא : ואמרת לה אמר אדני יהוה עיר
שפכת דם בתוכה לבנא עתה ועשתה גלגלם
עליה לטמאה : ותיכר כדנן אמר יי אהים
קרתא דאשדי דם זכי בגוה כטא ערף תברר
ודפלהין לטעותא בגוה בדיל לסאבותה :

ב
ע
ע
ה
ט
א
נ
נ
ו
נ
ה
ל
ל
א
י
נ
נ
ה
ל
ל
א
י
נ
נ
ה
ל
ל
א
י
נ
נ

בְּכֹחַ אֲשֶׁר שָׁפַכְתָּ אֲשֶׁר בָּרַח וּבְגִלְיָה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ טְמֵאתָ וְתִקְרִיבִי יְמִיךָ וְתֵבֵא עִדְשֵׁנוֹתֶיךָ
עַל כֵּן נִתְתֶיךָ חֹרֶפֶל לְגוֹיִם וּמְלָמָה לְכָל
הָאָרְצוֹת : בְּחֹזֶק דָּם זָכִי דֹאֲשַׁדְתָּ הַגֵּת וּבְפִלֵּן
טַעוֹתֶיךָ וּפְלֹחַת אִסְתָּאֲבַת וּקְרִיב יוֹם תִּבְרִיךְ
וּמֵטָא עוֹן בְּשִׁתְּיךָ עַל כֵּן יִהְיֶיךָ חֶסֶד לְיָן
בְּעֵלְמָיָה אֲלֵעִיב לְכָל מַדִּינָתָא : הַקְרִבְתָּ
וְהִרְחַקְתָּ מִמֶּךָ יִתְקַלְמוּ בְּךָ טְמֵאתָ הַשֵּׁם
רַבַּת הַמְהֻבָּה : דְּקִרְיָן וּדְרַחֲלִין מְנִיךְ
יִתְלַעֲזוּ בְּיָד סוֹאֲבַת שְׂבִיָּה דְסִגְיָא אֲתִרְגִּישְׁתָּא :
הִנֵּה בְשִׂימֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לֹזֵר עָוֹ הָיָה בְּךָ
לְמַעַן שִׁפְךָ דָּם : הָאֵל לְבָרְכֵי יִשְׂרָאֵל גְּבַר
לְתַקְפֵּיהּ הָיָה בְּיָד בְּדִיל לְמַשְׁפָּךְ דָּם זָכָא
אֲבֵי וְאִם הִקְלוּ בְּךָ לְגַר עֲשׂוּ בְּעֵשֶׂק בְּתוֹכְךָ
יָתוּם וְאֶלְמָנָה הוֹנוּ בְּךָ : אֲבָא וְאֶמָּא אֶקְלוּ
בְּיָד לְגִינּוֹרָא אֲנָסוּ אֲנָסָא בְּגוֹיךָ יִתְמִין
וְאֶרְמוּלִין אֲנִיאוּ בְּיָד : קִדְשֵׁי בְּדִיתָ וְאֶת שַׁבְּתֵי
חִלַּלְתָּ : עַל קִדְשֵׁי בְּסִרְתָּ וְיִת יוֹמֵי שְׂבִיָּה
דִּילִי אֲחִילַת : אֲנִישֵׁי רְכִיל הָיוּ בְּךָ לְמַעַן
שִׁפְךָ דָּם וְאֶל הַהָרִים אֶכְלוּ בְּךָ זְמָה עֲשׂוּ

כתוב

בתוכך : גוברי אכלו קר יצא הוּו בוך בדיח למשה
דם זכאי ובטוריא פלח בוך לטעורתא עיעת חטין
עברו בגויך : ערות אב בלח בך טמאת הנדה עמו
עזית אבא גליאו בוך אתא טומאה עניאו בוך
ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את
כלתו טמא בגמה ואיש את אחתו בת אביו
ענה בך : וגבר ית איתת חברה עבר תועבה
וגבר ית כלהו פאיב בעיעת חטין וגבר ית
אחתי בת אבוחי עניאו בוך : שחד לקחו בך
למשן שפרך דם נשך ותרפית לקחת ותביעשי
רעיר בעשק ואתי שכחת נאם יהוה אלהים
שחלא דבילו בוך בפיר למשחך דם זכאי
חובוליא זרבייתא נסיבת זאהנית רחוקך באנסא
זמולחני שבקת אמר יי אלהים : והנה הפיתו פני
אלביתעך אשר עשית ועל דמך אשר רחין
בתוכך : והא איתית פוד ענותי עלך ברזובי
למון אונסך דאנסת ועל דם זכאי דאשתתך
בגויך / היעמוד לךך אם תחזקנה ידך לוימים

77

מ
ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אשר אני עושה אותך אני יהוה רבתי ועטרת
היתקה לבוך אם יתחלפך ידיך ליומיה דאני
עתיד למעבד עמך אנא יי גרית במלמדי ואקיים
והפצותי אותך בגוים ונחיתוך בארצות והתמותי
טמאה ממך ואבלי יתוך לבני עממיה ואבדתיך
במדינתא ואסיף סאובתיך מניך ונתלת בך
לפיני גוים וירעת כראני יהוה ואתקדש בך
לפיני עממיה ותדעין אלי אנא יי

הפטרות קדשים ביחזקל כ

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש
באו אנשים מזקני ישראל לדריש את יהוה
וישבו לפניו והוה בשתא שבו עינתא ב

באמישאה בעשרה לירחא אהו גוברין מסבי אמר
ישורל למותבע אמן מן קדם יי ויתבו קדמי

ויקי רבך יהוה אלי לאמר

והוה מתגם נבואה מן קדם יי עמי למימור

בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם

פה אמר אלני אלהים הלדריש אתי ארבע

באים חידאני אים ארריש לכם נאב ארני
יהוה : בר ארם אהנב : יסבי ישראל ותימר
להון כדנן אהנב אהנב הלוטבע עמן כון קולו
אתק אהן קיים אהנב אים אשתהיל לטון ב
במימרי אמר יי לריב : התישנט אתם
התשפט בן אדם אתהועבת אבתם הודיעם
הלוכה יההון הלוכה בר ארם ית הועברת
אנההון הודיענון : ואמרת אלהם כר
אמר ארני יהוה ביום בחרי בישל אל ואשא
ידי לרע בית יעקב ואודע להם בארץ
מיצרים ואשא ידי להם לאמר אהנהו
אלהים : ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
באמר דאתרעית בישל אהל וקיימית במימרי
לרעא דבית יעקב ואתגלית למפרקהון בארעא
דמיצרים וקיימית במימרי להון למימר אנה
יי אלהכון : ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר הוצאתי
להם צאת חלבוודש יצאו הוא לכל הארצות

א
א
ש
מי
בי
ע
ע
בו
לה
די
לכ
דנ
הנ
לע
ב

בְּיוֹמָא הַהוּא קִיּוּמֵי בְּמִיּוֹמֵי לְהוֹן לְאֵלֵי מְקוֹתְהוֹן
מֵאֲרֵעָא דְמִצְרַיִם דְּלֵאֲרֵעָא דִּיהֲבִית לְהוֹן עֲבָרָא
הַלֵּב וּרְבִישׁ תְּשַׁבְּחָא הֵיא לְכֹל מְרִינְתָא : וְאִמְר
אֱלֹהִים אִישׁ שְׂקוּינִי עֵינֵי הַשְּׁלִיכוּ וּבְגוּלֵי מִצְרַיִם
אֶל־הַטְּמֵאוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְאִמְרִית לְהוֹן
שְׂקוּינֵוְהִי אֲרַחֵיקוּ כּוֹקְבֵי עֵינוֹהִי וּבְמִלְחָן טַעוֹת
מִצְרַיִם לֹא הִסְתַּבֵּחוּ אֲנִי אֱלֹהִים : וַיִּמְרוּ
בִּי וְלֹא אָבִו לִשְׁמֵעַ אֱלֹהִי אִישׁ אֶת־שְׂקוּינִי ע
עֵינֵיהֶם לֹא הַשְּׁלִיכוּ וְאֶת גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא
עָזְבוּ וְאִמְר לְשַׁפֵּךְ חַמּוֹתַי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אֶפְרַיִם
בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְסָרִיבוּ עַל מִיּוֹמֵי וְלֹא אָבִו
לְקַבֵּלָא לְנַבִּי־גִבּוֹר יֵת שְׂקוּינִי עֵינֵיהוֹן לֹא אֲרַחֵיקוּ
זֵית מִלְחָן טַעוֹת מִצְרַיִם לֹא יִשְׁבְּקוּ וְאִמְרִית
לְמִשְׁפַּךְ חַמּוֹתַי עֲלֵיהוֹן דִּי יִחַל רַגְזִי בְּהוֹן בְּגוֹ אֲרֵעָא
דְּמִצְרַיִם : וְאֶעֱשׂ לְמַעַן שְׁמוֹ לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינַי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר רָבָה בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר נִודַעְתִּי אֱלֹהִים
לְעֵינֵיהֶם לְהוֹיָאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְעַכְרִית
בְּדִיל שְׁמֵי בְּדִיל דְּלֹא יִתְחַלְּלֵי עַמְּהוֹן אֲנִי לְעֵינַי

בִּנְיָהוּן דְּאֵתְגְלִיתִי לְמִפְרָקְהוֹן לְעִנְיָהוֹן לְאֵתְקוֹהוֹן
מֵאֲדַעַא דְּמִעְרִים : וְאִוְצִיָאֵם מִבְּרִיטְ מִעְרִים
וְאִבְנָם אֶל־הַמְדְבָר : וְאֵתְקִתְנוֹן מֵאֲרֵעָ
דְּמִעְרִים וְאֵתְקִתְנוֹן לְמִדְבָרָא : וְאֵתְקִתְנוֹן לְהַם אֶתְ
הַקוֹתִי וְאֵתְ מִשְׁמַטִּי הוֹדִיעַתִּי אֲתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אוֹתָם הָאֲרָם וְחִי בְהֵם : וְיִהְיִיתְ לְהוֹן יֵת בְּקִימִי דִּיתְ
דִּינִי הוֹדִיעַתִּי יִתְהוֹן דְּאֵם יַעֲבִיד יִתְהוֹן אֲנִישָׁא יִחִי
בְּהוֹן בְּחִי עֲלִמָא : וְגַם אֶתְ שַׁבְתוֹתִי נִתְתִּי לְהַם
לְהִיֹּת לְאֵת בִּינִי וּבִינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשָׁם
וְאֵת יֵת יוֹמֵי שַׁבְּיָא יִתְבִּית לְהוֹן לְמִוְהוֹי לְאֵת בִּין
מִימְרֵי אֲבִנְהוֹן לְמִוְדַע אֲרִי אֲנָא יֵתִי מִקְדֵּשׁ יִוֹן
וְיִמְרוּ בִּי בֵּיתִי שְׂרָאֵל בְּמִדְבָר בְּחִקְתִּי לֹא הָלַכּוּ
וְאֵת מִשְׁמַטִּי מֵאִסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאֲרָם
וְחִי בְהֵם וְאֵת שַׁבְתוֹתִי חֲלִילוּ מֵאֲדִי וְאֵמַר לְשַׁמֵּךְ
חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם בְּמִדְבָר לְכַלּוֹתָם : אֲסִרִּיבּוּ עֲרִי
מִימְרֵי בֵּיתִי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָרָא בְּקִימִי לֹא הָלַכּוּ
זֵית דִּינִי הָיָה דְּאֵם יַעֲבִיד יִתְהוֹן אֲנִישָׁא יִחִי בְּהוֹן
בְּחִי עֲלִמָא זֵית יוֹמֵי שַׁבְּיָא דִּילָא חֲלִילוּ לְחִרְדָּא

ואמרתי למושׁר חמתי עליהן במדברא לשיעוריהן :
ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המק בהוכם הוצאתים לעיניהם : ועבדית בדייל
שמי בדייל דלא והחל לעיני עממיה דאמיקרתנן
לעיניהן : וגם אני נשאתי ירי להם במדבר לבלתי
הביא אתם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב
ודבש עבדי היא לכל הארצות : ואף אנא קיימית
במיומרי להון במדברא בדייל דלא להעלא ותהון
להרעא דיהבית עבדא חלב ודבש האשבחא היא
לכל מדינתא : יען במושׁטי מאמו ואת חקורתי
לא הלכו בהם ואת שבתתי חללו כי אחרי גלוליהם
לזם הולך : חלק ובריני קינו וית קיימלא הליכו
בהון דית יומי שבילא דילי אהיל ארי בתר מלחן ט
טעוהון לבהון טעי : ותחס עיני עליהם משחתם
ולא עשיתי אתם פלה במדבר : וחם מיומרי עליהון
מלחבותהון ולא עבדית ~~למלח~~ גמורא
במדברא : ואמר אל פניהם במדבר בחקי אבתיכם

אל גלכו ואת משפטיהם אל השמוחו וצדקה ליהם
אל גמלאו : ואת מרת לבניהון במדבא בגזירת
אבהון לא ההכון דית נמוסיהון לא הטרק . ובו
ובמלחן טענתהון לא ההאבון : אני יהוה אלביכם
בהקתי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם : אנה
יש אלהון בקיימי הליכו וית דיני טרו ועצירו יתרון
ואת שבתתי קדישו והיו לאות בני וביניכם
לדעת פי אני יהוה אלביכם : דית יומי שביא
דילי קדישו ויהון לאת בין מומרי אביניכון למדע
ארי אנה יש אלהון :

הפטרות אמור ביהוקל יתן לך

והפנים הלויים בני צדוק אשר שמדו את מנומות
מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו
אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם
אדני יהוה : וכהגיא ליואי בני צדוק דנטרו . ורת
מטרת מקדשי בטעי בני ישראל מברכר
כול צדני וגון יתקרבון לפני לשרתני .

וי
בכ
מקד
אהב
יתק
ויט
קחי
עליה
ובית
באנא
בתרע
עלדי
יחגד
דבון
לכרון
החצר
אשר
קדשי

וַיִּשְׁמַעְשׂוּן עַל מַדְבַּח־יְהוָה לְקַרְבַּת קָדְמֵי הַרְבֵּב זָדֹנִים
בַּסֶּת קוֹדֶשֶׁת אֵמַר יְיָ אֱלֹהִים: הֲמֵה יָבֹאוּ אֲרָזִים
מִקִּדְשֵׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שֹׁלְחֵנִי לְשָׂרְתָנִי וְשִׁמְדוּ
אֶת־מִשְׁמַרְתִּי: אֲנֹכִי יִעֲלֶה לְמִקְדָּשִׁי וְאֲנֹכִי יִת
תִּקְרְבוּן לְפָנָיו לְחַיִּים אֲתֵּיךְ דְּלִי לְשִׁמְשָׁא קָדְמֵי
דְּיִטְרוּן יֵה מְטָרֵת מִיַּמְרֵי: וְהִיָּה בְּבֹאֵם אֲרָזִים
הַחֲצִיר הַפְּנִימִי בְּגִדֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׁוּ וְלֹא יֵעֲלֶה
עֲלֵיהֶם יִצְמַר בְּשָׂרְתָם בְּשַׁעֲרֵי הַחֲצִיר הַפְּנִימִי
וּבֵיתָה: וְהִי בְּמִעְלָהוֹן לְהַרְעֵי דְרֵתָה גֹוִיתָה לְבֹשֵׁי
בֹאֵתָה לְבִשׂוֹן וְלֹא הִי עֲלֵיהֶן כְּסוּת עֲמִיר בְּטַמְטוֹהֶן
בְּהַרְעֵי דְרֵתָה גֹוִיתָה וְלֹא: פִּיִּי פִשְׁתִּים יִהְיוּ
עַל־רֵאשֵׁם וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מַתְנִיָּהם לֹא
יִחַרְךָ בְּטַע: קוֹבְעִין רְבֹוֹן יֵהוּן עַל רִישֵׁיהֶן וּמִכְנָסֵין
רְבֹוֹן יֵהוּן עַל חֲרִיצֵיהֶן לֹא יִסְרוּן עַל חֲרִיצֵיהֶן עַל
לְבָבוֹן יִסְרוּן: וּבִצְאָתָם אֶל־הַחֲצִיר הַחִיצוֹנָה אֶל־
הַחֲצִיר הַחִיצוֹנָה אֶל־הַעַם יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגֵדֵיהֶם
אֶשְׁר־הֵמָּה מִיַּשְׂדֵּיתִים בָּם וְהִנְיֹוּ אֶתְּם בְּלִשְׁנוֹת
הַקֶּדֶשׁ וְלִבְשׁוֹ בְּגָדִים אֲתֵרִים וְלֹא יִקְדָּשׁוּ אֲרָזִים

הַעַם בְּבַדֵּיהֶם : וּבְמִתְקַהֵן. מוֹדֵד הָא דְקוֹדֵטָא
לְדִרְתָא בְרִיתָא לֹא תֵעָרְבָא עִם עַמָּא יִשְׁלֹחֵן
יֵת לְבוּשֵׁיהֶן. דִּלְכַּן מִשְׁמִיעָן בְּהֶן. וְיִחְתְּלוּן
יִתְהוֹן בְּלִישְׁכַת קוֹדֵשָׁא. וְיִלְבָּשׁוּן לְבוּשֵׁין
אֲחֵרִין. וְלֹא יִתְעַרְבוּן עִם עַמָּא בְּלְבוּשֵׁיהֶן :
וְהַשֵּׁם לֹא יִבְלֶהוּ וְיִפְרָע לֹא יִשְׁלַח כְּסוּם
: כִּסְמוּ אֶת דֹּאשֵׁיהֶם : וְדִישְׁהוֹן לֹא יִבְלֶהוּ
וְיִפְרָע לֹא יִרְבוּן. כִּמְרָא יִסְתְּרוּן יֵת סֵעַר רִישְׁהוֹן
זִין לֹא יִשְׁתּוּן כֹּל כִּתְּן בְּבוֹאֵם אֶל הַחֲצֵר הַקְּנֵמִית
זִמְרָא לֹא יִשְׁתּוּן כֹּל כִּתְּן בְּמִיעֵלְהוֹן לְדִרְתָּא
גְּזִיתָא : וְהַלְמֵנָה וּבְרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לְהֵם לְנִשְׁיֵם
כִּי אִם בְּהַלּוֹת מְזִרְע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַלְמֵנָה אֲחֵר
תְּהִי אֶלְמֵנָה מִכֶּתֶן יִקְחוּ : וְהַדְּמֵלָא וְהַתְּרַכָּא
לֹא יִסְבוּן לְהוֹן לְנִשְׁיֵיהֶן בְּהַלּוֹתָא מְזִרְעָא דְבֵית
יִשְׂרָאֵל וְהַדְּמֵלָא דְתֵי אֶד מְלִיתָא סֵאֵר כְּהֵנִיא
יִסְבוּן : וְהַתְּעַמֵי יוֹדוּ בֵּין קָדִישׁ לְחֹל וּבֵין טִמְאָא
לְטָהוֹר קוֹדֵשׁ : וְיֵת עַמֵי יִלְמְדוּן בֵּין קוֹדֵשׁ לְחֹלָא
זִבִּין מִסְתַּבְּא לְדִתָּא יְהוּדֵי עוֹנוֹנוֹן : יְעַלְּ רִיב

הַנִּ
הַז
שֶׁ
לְמִ
בְּיִ
יִקְ
אֵם
לֹא
לֹא
זִלְבִ
זִמְרָ
דְּלוֹת
הַקְּנֵ
חֲטָא
לְהֵ
אֲמֵר
וְאֲחֵר

המה יעמדו למשפט במשפט י שפטו ואת
הורה ואת הקוהי בכל מועדי ישמרו ואת
שבתתי יקדשו : ועל כלוגת דינא אנון יקמון
למולך דיני רעותי דינאנון וית אוייתו וית
קיימי בכל מועד טרוך וית יומי שביא ויה
יקדשו : ואלמת אדם לה יבוא לטמאה ס
אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר
לא היתה לאיש יטמאו : ועל מיתא דאנשא
לא ויעול לאסתאבא עלין לאב ולאם ולבר
ולבת לאח ולאחת דלא הוה לגבר יסתאבון
ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו וזבתו
דכותיה שבעא יומן ימנון ליה : וביום בואו אל
הקדש אלה חצר הפנימית לשרת בקדש יקריב
חטאתו נאם ארני יהוה : וביום כניעליה לקודשא
לדרתא גוהא לשמשא בקודשא יקריב חטאתו
אמר יי אלהים : והיתה להם לנחלה אני נחלתם
ואחזקה לא תתנו להם בישראל אני אחזקתם :

וְתָהִי לָהֶן לְחֹלֶק מִנֹּתֵר קִרְבָּנֵי חוֹלְקֵיךָ וְאַחֲמַנָּה
לֹא תִתֵּן לָהֶן בְּיִשְׂרָאֵל מִנֹּתֵן דִּי הַבֵּית לָהֶן
אֲנִי אַחֲסַנְתֶּהֶן : הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאָה וְהַזֶּבֶח
הַגָּמֵל יֵאָכְלוּ וְכָל הָרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יְהִי :
מִנְחָתָה וְחֲטָאָתָה וְהַזֶּבֶח אֲנִי יִכְלוּ וְנֹתֵן
וְכָל הָרֶם בְּיִשְׂרָאֵל דִּי לָהֶן יְהִי : וְרֵאשִׁית
כָּל צִבּוּרֵי כֹל וְכָל הַרְוּמֹת כֹּל מִכָּל תְּרוּמַתֶּיכֶם
לְכַהֲנָיִם יְהִי וְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֶיכֶם תִּתְּנוּ לְכֹהֵן
לְהַנְיֵחַ בְּרַכָּה אֶל בֵּיתְךָ : דְרִישׁ כֹּלֵךְ בְּכוּרֵי
כֹּלֵךְ וְכָל אֲמִלְשׁוֹת כֹּלֵךְ מִכָּל אֲמִלְשׁוֹתֶיכֶן
לְכַהֲנָיִם יְהִי דְרִישׁ אֲמִלְשׁוֹתֶיכֶן תִּתְּנוּ לְכַהֲנָיִם
לֹא שְׂרָפָה בְרַכָּה בְּבֵיתְךָ : כָּל גְּבִילָה וְטַרְמֵה
מִן הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא יֵאָכְלוּ הַכַּהֲנָיִם : כָּל
גְּבִילָה וְהַבִּירָה מִן עוֹמָה אֲמֵן בְּעִירָה לֹא יִכְלוּ
כַהֲנָיִם :

הַפְטֵרָה בְּהַר פִּינִי שִׁמְעוּ
בִּידְמִיָּה

יְהוָה עֵץ וּמַעַץ וּמְנוֹסֵי בֵּינוֹם יָצָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם

א
א
ה
ג
ל
ג
ח
ח
ב
ה
ע

יבאו כוֹתְמֵי אֶרֶץ וְיִאמְרוּ אֶךְ שִׁקְרָא עָמְרוּ
אֲבוֹתֵינוּ הַבַּל וְאִי־כֶם כּוֹוֹעִיל : יְיָ הוֹקְמֵי אֲרוֹחֵנוּ
וּמִשִּׁיבֵי בְעִירָן יִנְקֵא לְשִׁימוֹעַ גְּבוּרַתְךָ עֲמֵמוֹא
יִתּוֹן מִסִּינַי אֲרֵעָא וְיִימָרוּן בְּרַם לְשִׁקְרָא מְלָרוּ
אֲבֵהֶנָּא לְלֵמָא זֵלִית בְּהוֹן הַנָּא : הִיעֲשֶׂהֲלוּ אֲרַם
אֱלֹהִים וְהִמָּה לֵא אֱלֹהִים : הָאֵשֶׁר דִּבְעֵבִיר לֵיךְ
אֲנִישָׁא דְחָלָן וְאֲנֹן טַעוֹן דִּלִּית בְּהוֹן יַעֲרוֹךְ : לְכֹן
הַנְּנִי מוֹדִיעַם בְּנַעַם הַזֵּאת אֲוֹדִיעַם אֲתִידִי וְאֵת
גְּבוּרַתִּי וְיִדְעוּ כִּי־שָׂמִי יְהוָה : בְּכִין הָאֵנָּה מֵרֵזִי
לְהוֹן בְּזִמְנָא הָדָא אֲחֻזְנוֹן יֵת מִוֹרְעוֹתֵי אֵית מַחַת
גְּבוּרַתִּי וְיִדְעוּ אֲרִי שָׂמִי יְיָ :

חֲטָאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעַט בְּרַזִּל בִּצְמָרוֹן שְׁמִיר
חֲרוּשָׁה עַל לֹוח לְבָם וְלִקְרָנֹת מַעֲבֹתֵיכֶם : חוּבֵי
בֵּית יְהוּדָה כְּתוּבִין בְּעַט דְּבִרְזִל בְּטַמָּר שְׁמִיר
חֲרִיתִין עַל לֹוח לְבָהוֹן וְלִקְרָנֹת אִיבֹדִיכֹן : כ
כּוֹכֵר בְּנֵיהֶם מַעֲבֹתֵיכֶם וְהַשִּׁירִיָּהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן
עַל גְּבַעוֹת הַגְּבוּלוֹת : כְּאֵדְכֵרָא בְּעָהוֹן אִיבֹדִי הוֹן

וְאֵשֶׁר יִהְיוּ תְהוֹת כָּל הַיּוֹן עֲבוּרָה עַל רִמְתָּהּ מ
מִנְטֹלְתָהּ : הִרְרִיב־שָׂדֶה הַיּוֹלֵךְ כֹּל־אֲצִרְוֹתֶיךָ
לִבִּי : אֵתָּן בְּמוֹתֶיךָ בְּחֵטְאֵת כָּל־גְּבוּלֶיךָ : יַעַל
דַּלְחָתוֹן עַל טוֹרֵי־הָאֵל בְּחֻקֵּי־הָאֵל נִכְמִיכּוֹן אֲכַל
בַּיִת גְּנִיכּוֹן לִבִּי־הָאֵל אֲמַסֵּר בְּחֻבִּין דְּהוּוֹתוֹן מִלְּחָן
לְטַעוֹת־הָאֵל שְׂבֹל תְּחֻנּוּכּוֹן : וְשִׁמְטָתָהּ וְגַם
מִנְהַלְתֶּךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶרֶץ
אֲבֹתֶיךָ בְּאַרְצָה אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ כִּי־אֵשׁ קָדְחָתָם
בְּאֶפְרַיִם עַד־עוֹלָם תִּנְקַד : וְאֵתִי סָנְאָה עַל־
אֲרַגְמוֹן וְהִי יַעֲרִי־אֵל כִּשְׂמֹטָתָהּ וּבְכִין־הָעֵבֶד
כֹּדֵעֵנוֹת דְּמִינֵי עַד דְּאֲגִלִּי יִתְכּוֹן מִוֶּאֱחָסֵנְתְּכּוֹן
דִּיהֲבִית לִקּוֹן וְהַשְׂהַעֲבֹדוֹן לְבַעֲלֵי דְבְּכִיכּוֹן
בְּאַרְעָה דְּלֹא יִדְעָתוֹן אֲדִי קָרוֹם תִּכְךָ קָרוֹם
כֹּאֲשֶׁר נָמַק מִן קָדְמוֹ בְּרַגְזֵי עַד עַל־מֵאֵה יְחֹלִי :
כִּי אָמַר יְהוָה
אֲדוֹר הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר
זָרְעוֹ וּמִן־הַהוּא יִסּוֹר לִבּוֹ : כִּי־נָן אֲמַר לִי לִיט

ג
רו
מע
רו
כע
וי
את
ברו
מבכ
וי
מים
יבא
ידא
דנשו
שור
טרנ
ולא

תמן

גֹּבְרָא דִּיתְרַחֲיִין בְּנֵי־נִשְׂאָ וּישׁוּי בְּמֵרָא
רוחֲצִנְיָה דְּמִן קָדָם יְיָ יַעֲרִי לְבֵיתָ : וְהִירָא
כַּעֲרַעַר בְּעֵרְבָה וְלֹא יִרְאָה כִּי־בֹא טוֹב וְשִׁכְן
תְּרַרִים בְּמַדְבַּר אֶרֶץ מִלְחָה וְלֹא תִשָּׁב : וְהִי
כִּלְכֹּבִיתָא בְּמִישְׁלָה וְלֹא יִחְזִי אֱרִי יִתִּי טָבָא
וְיִשְׂרֵי דְלֹא זָלִי בְּמַדְבַּרָא כְּאֶרֶע סָדוּם דְלֹא
אֶתִּיתְבַּת :

בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה
מִבְטָחוֹ : בְּרוּךְ גֹּבְרָא דִּיתְרַחֲיִין בְּמִישְׁלָה דְיִשְׂרָאֵל
וְהִי נְוִימָוֵא דְיִשְׂרָאֵל רֹחֲצִנְיָה : וְהִיָּה כַּעֲרַעַר שְׂתוּל עַל
מַיִם וְעַל־יִבְלֵי־שִׁלְחַ שְׂרֵי־שִׁינּוּ וְלֹא יִרְאָה כִּי
יָבֹא תָם וְהִיָּה עֲלֵהוּ רִיעָן וּבִשְׁנַת בִּצְרָתָא
יִדְאָג וְלֹא יִמַּשׁ מִעֲשׂוֹת פְּרִי וְנִגְוִי כְּאִילָן
דְּנִשְׂתַּל עַל כְּבוֹעַ דְּכַמִּיָן וְעַל נִבְדִּין יִשְׁלַח
שׁוֹרֶשׁוֹ וְלֹא יִחְזִי אֱרִי יִתִּי חוּמָא וְיִרְלוֹן
טְרַפּוֹהִי עֲבֹקָה וּבִשְׁנַת בִּצְרָתָא לֹא יִתְרַ
לֹא יִמְסֹק כְּנֹלְמַעֲבָד פִּירִין : עַקֵּב הַלֵּל

מוכל ואנוס הוא מי ידענו : נכונ לייצא מכול
ותקיה הוא מן ידיעיה : אני יהוה חקר לב
בחן כליות ולתת לאיש כדרך כיון כפרי מעלה
אנא יי חקר ליבא ברוח כוליתא ולמיתן להנש
כאורחיה כעובדוהי כפירי עובדוהי :

בית

קרא דגרו וליא ילד עשה עשר וליא במשפט בחצי
ימיו יעבדו ובאחריתו יהיה נבל : הא כקוראיה
דמכניש ביעין דלא ולשחין אמרו חין ~~דמכניש~~
דבתוהי לא יהכון כין כל גבר רשיע דבגנ נכסין
בלא בדינא בעלבות יומוהי שביק להון ובסומיה
מתקרי רשיעא : כסא כבוד מרום מראשון מ
מקום מקדשנו : פורענותא הוה עביד מניה
מן קדם דשכינתיה על כורסי יקלא בשמימר
מרומא עיל מן אולא נוביל אתר בית מקדשנא
מקוה ישראל יהוה כל עבדי יבשו ומרי ב
בארץ יסתבו כיעבדו מקור מים חיים אר
יהוה : סיבור ישראל יש כל דשבקו מולחנך

יבֹהֲתוּן וְרָשִׁיעִים דַּעְבְּרוּ עַל מִי מִלֶּךְ בְּגִיהֹנֵם אֲנִי
עֲתִידִין לְמוֹפֵאֵל אֲרִי שֶׁבָקוּ מִלְחֲנֶךָ יְיָ דְבַרְיָלִיךָ
אֵת מִיתֵי עַלְיֵהוּן יִקְרָא כְּמִבְדֵּעַ דְּכַיִּין דְּלֵא לְמַבְקִין
מִוְהִי ! רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
וְאֹשְׁעָה כִּי־תִהְיֶה אֶתְּךָ : אֲסִינִי יְיָ אֲהַתְּסִי מִרְחֻקֵי
אֲהַתְּרִיק אֲרִי תוֹשַׁבְחֹתֵי אֶת :

הַפְטָרָה אִם בַּחֲבָתִי בִּיחֻקֵי מִצְוָה

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְהוֹה פִּתְגָם נְבוֹאָה
מִן בָּרָם יְיָ עָמוּ לְמוֹמֵר : בְּקִרְבָּם הִנְבֵּא עַל
רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּא וְאִמְרֵת אֱלֹהִים לְרַעִים כֹּה
אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה הוּא רִיעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוֹרַעִים
אֹתָם הֲלֵא הִצֵּאן יִרְעוּ הָרַעִים : בָּר אֱלֹהִים
אֲהַתְּנִבִי עַל מְרֻמֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַתְּנִבִי אֲתִימֵר לְרִחוֹן
לְפָדְנָסִיא כִדְנֹן אֲמֹר יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל מְרֻמֵי יִשְׂרָאֵל
לְרִחוֹן מְפָרְנָסִין לְנִשְׁחָוִן הֲלֵא לְפָדְנָסִיא עֲמֹר
אֲהַתְּנִבִי מְרֻמֵי יִשְׂרָאֵל : אֲהַתְּחַלֵּב הַאֲפִלֹן וְאֲרִי
הַצֵּמֵר הַלְבִּשׁוּ הַבְּרִיאָה הַזְּבָחוּ הַצֵּאן לֵא מִדְּעוּ
יֵה טוֹבָא אֲהַתֵּן אֲפִלֹן וְעֵמֹר נָקִי אֲהַתֵּן לְכֹסֵי שִׁין

פְּטִימָיָא אֶתּוֹן נְכַסִּין יַמָּא לִית יִכּוֹן מִמְדַּנְסִין :
אֶת הַנְּחֻלּוֹת לֹא תִנְקְתֶם וְאֶת הַחֹלֶה לֹא דַמְאֶתֶם
וְלִנְשַׁבְּרֵי לֹא חֲבִשְׁתֶּם וְאֶת הַנְּדָחַת לֹא
יִשְׁבַּתֶּם וְאֶת הַאֲבֵדָה לֹא בְקִשְׁתֶּם וּבְחִזְקָה
יָדִיתֶם אֲתֶם וּבְפִקּוּךְ יֵת כֹּאבִיא לֹא תִקְיַפְרֶתּוֹן
וְלִמְרִיעִיא לֹא אִמְיַתּוֹן וְלִתְבִירִיא לֹא יַמְדַּתּוֹן וְיֵת
וְאֶטְלִטְלוּ לֹא אֶתִּיבְתוּיֵת דֶּאֲבֵרוּ לֹא בְעִירְתּוֹן
וּבְתוֹקְפֵא אֶסְלַחְתּוֹן בְּהוֹן וּבְקִשְׁיוֹ : וְתַפּוּיַצִּינָה
מִבְּלִי רַעָה וְתַהֲיִינָה לְאֹכְלֵה לְכֹלֵי חַיֵּי הַטְּהֵרָה
וְתַפּוּיַצִּינָה : וְאֶתְבְּדֵרוּ מִבְּלִי פְרַנְסִי וְאֶתְמַסְרֵוּ
לְאֶשְׁתִּיּוּצֵאָה לְכֹל מְלַכּוֹת עֵמְמִיא וְאֶטְלִטְלוּ : יִשְׁבּוּ
יִצְאֵנוּ בְּכָל הַהָרִים וְעַל כָּל גְּבֻעָה רַמָּה וְעַל כָּל מְנַיִ
הָאָרֶץ נְפִיצוּ יִצְאֵנוּ וְאִין דֹּרֵשׁ וְאִין מְבַקֵּשׁ שׁוֹטְעוּ עֵמְמִי
בְּכָל טוֹרָה יֵא וְעַל כָּל רַמָּה מְנַטְלָא אֶעֱלֵ כָל אֶמְיֵא
אֶרְעָא אֶתְבְּדֵרוּ עֵמְמִיּוֹת דִּתְבַּע אֶלִּית דְּבִנְיָנֵי :
לְכֹן רַעִים שִׁמְעוּ אֶת דְּבַר
יְהוָה : בְּכִין פְּרַנְסִיא קְבִילוּ אֶת פִּתְגָמֵי יְהוָה :
חִיָּאֵנוּ נְאֻם אֲדֻרֵי יְהוָה אִם לֹא יַעֲן הָיִיתָ יִצְאֵנוּ
לְכֹן וְתַהֲיִינָה יִצְאֵנוּ לְאֹכְלֵה לְכֹלֵי חַיֵּי הַשְּׂדֵה מִאִין

רעה ולא דרשו רעי את צאתי וירעו הרעים אתם
ואת צאתי לא ידעו ואלהים אמר יעלה הים אתם
לא חלף דהוון עמנו לבניא ואתמוסרו עמו לא שתיצא
לכל מלכות עמו לא מובלי פרנס. ולא תבעו מרנסי
יה עמי ורניסו מרנסיא כפשהון אית עמי לא
מרנסו : לכן הרעים שמעו דברי הוה : בכין
מרנסיא קבילו פתגמה דיעי : כה

אמר אדני יהוה הנני אלה הרעים ודרשתי את
צאתי מידם והשבתיים מרעות יצאן ולא ירעו עוד
הרעים אתם וקיצלתי יצאנו ממייהם ולא תהיינה
להם לאכלה : כדנן אמר יעלה הים אתם שלא
דוגזי על מרנסיא ואתבע ית עמו מידהון :
ואצטליכון מלמרנסא עמא. ולא ימרנסון עוד
מרנסיא כפשהון. ואשניב עמי מידהון. ואל
יתמסרון בידהון לא שתיצאה :

כי כה אמר יהוה אלהים הנני אצטליב
את צאתי ובקרתיים : אלה כדנן אמר יעלה הים
אתם מתבלי. ואתבע ית עמו ואצטליבון.
כבקרתי רעה עדרו ביום היותו בתוך צאתו

נמדשות כן אבקר את צאני והיזלתי אתהם
מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערמל
כמה רמבקר רענא ערריה ביומא דהווי בגו עננה
ומפריש להון כין אבקר ית עמנו אה שנים ויתרון
נכלל את ריבא דאתבדרו לתמן ביום עננה ואמפתה
והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארץ צור
והבאותים אל אדמתם ורעיתים אלהרי ישראל
באפיקים ובכל מוסבי הארץ : זה פיקנון מוכיב
עממא דאכע טנון מן מדינתא דאעולאנון לארעהון
דאפר טנון על טורי ישראל במעידיא ובכל
מותבי ארעה : במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי כורב ישראל יהיה נויהם שם תרבינה
בנה טוב ומרעה שמן תרעינה ארעה
ישראל : במרנום טוב אפרנים ויתרון ובטור
קורשא דישאל יהי בית משריהון תמן יטרון
באתר דיאוי ומרנום טוב יתפרנסון על
טורי ישראל : אני ארעה עאני ואני ארבינס
ואם ארע יהוה : אנה אפרנים עמו ואנה
אשריכון לרחמן אמר יי אלהים : אר

האבדת אבק שואת הנדחת אשיב ולגשבת
אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת
התזקה אשמיר ארענה במשפט: ית דאצרו
את בעויות דאטל טלו אתיב. זלת ביריה אצמור
ולמריעיה אסנבר זית חטאיה זית חייביה
אשיצו אפרנים עמו בדינא: ואתנה ינאני כה
אמר ארני יהוה הנני שפט בין שיה לשר
לאלים ולעתודים: ואתון עמי כדון אמר יי
להים. ה-אנא דאין בין גבר לגבר לחטאיה
ולחייביה: המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויותר מרעיכם תרמסו בגליכם ומשקע מים
תשתו ואת הנותרים בגליכם תרשישון
הצעיר לכון דפרנוס טוב אתון מתפרגכין
זמותר דרנוסילון. אכלין שמישיכון ומשרתי
מתקן אתון שתן זית מותרא שמישיכון שתן:
וצאני מרמס בגליכם תרענה ומרש בגליכם
תשתינה: זעמי מותר מילל שמישיכון אכלין
זמותר משרתי שמישיכון שתן. □

לכן כה אמר אדני יהוה אלהים הנביא **אני**

את צאתי וכו' ואתם יושבי ^{בבבל} בין שנה ברחה ובין

שנה רצה : בכך אלדנן אמר ילי ליהם להון האנא

מהגלו ואלרון ביק גבר עתיה ובין גבר ממכין :

יען ביצר ובכתף תהדמו ובקרניכם תנגחו כר

הנחלות עד אשר הפייצותם אתנה אל החוץ

חלק דבר שע אבד לע דחקתון ובתומקלון תברתון

כל כאבא עד רבדדתון יתהון לביני מדינת

הושעתי ליצאני ולא תהיינה עוד לבג ושפסתי

בין שנה לשנה : ואמרוב לעמי ולא יתמסרון עוד

לביטא וארוף בין גבר לגבר : והקימתי עליהם

רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דוד הוא ירעה

אתם והוא יהיה להם לרעה : ואקים עליהון כר

סדמ חר ויפרעם יתהון ית עבדי דוד הוא

יפרעם יתהון והוא יהי להון לפרעם : ואני יהוה

איהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם

אני יהעל דברתי : ואנא יש אהוי להון לאלה

ועבדי דוד מלכא ביניהון אנא יש בגרית במימר

וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהַשְׁבַּתִּי חַיֵּה דְעַה מִן
הָאָרֶץ וְיֵשְׁבוּ בְּמִדְבַר לְבַטַח וְיֵשְׁנוּ בְּיַעֲרֵיהֶם
וְאֶגְדֹּל לָהֶן קֵיץ שְׁלָם וְאֶבְצִי לְחַיֵּיהֶם מִן הָאָרֶץ
וְיִתְּבוּן בְּמִדְבַר לְחַיֵּין וְיִתְעַתְּקוּן בְּהַר שֹׁלֵה
וְנָתַתִּי אֲתֶם וּמְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְרַכָּה וְהוֹרַדְתִּי הַ
הַגֶּשֶׁם בְּעַתּוֹ בְּשָׁמַיִם בְּרַכָּה יִהְיוּ וְאֲשֶׁר־יִתְּהוּן
וּסְחֹר סְחֹר לְבֵית מַלְאָכָיו וְיִהְיוּן נֹבְלִין וְאֲהִיִּת
לָהֶן מַטֵּר בְּמִזְרָח בְּעֶרְבֹנָה מִמְּרוֹץ דְּבִרְכַן יִרְלוּן
וְנָתַן עֵץ הַשֵּׁדֶה אֶת־פְּרִי וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ
וְהָיוּ עַל־אֲדָמָתָם לְבַטַח וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרִי
אֶת־מִטּוֹת עֲלֵם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד הָעַבְדִּים בְּהֵם
וְיִתֵּן אֵילָן חֶקֶל־אֶת־אֲבִיהֶם וְהָאָרֶץ רִמְעָן
עַל־לִתֶּהּ וְיִהְיוּן עַל־אֲדָמָתָם לְחַיֵּין וְיִדְעוּן אֲרִי
אֲנִי־יְיָ כִּדְ אֲתַבֵּר יִתְּנִי תִיר הַקֶּפְהוֹן לְאֲשֵׁי־בְנֵי
מִיִּד דְּמַפְלָחִין בְּהוֹן וְאֲתֵן עֲאֵנִי עֲאֵן מְרַעִיתִי
אֲכִם אֲתֵם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נֶאֱמַר יְיָ אֱלֹהִים וְאֲתֵן
עִמִּי עִם דְּאֲתַקְרִי טְמִי עֲלוֹהֵי בֵית יִשְׂרָאֵל אֲתֵן אֲנִי
אֱלֹהֵיכֶן אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים

וְהָיָה כִּי יִסְמַר זְכוּתָא בְּמִקְוֵם אֶשְׁרֵי אָמַר לְהֵם לֹא עָמַד
אֵתֶם יֵאמַר לְהֵם בְּעַל אֱלֹהִים וְהֵיכַלֵּנוּ בְּעַל יִשְׂרָאֵל
כִּי כָלֵם דִּימָא דִּלְנָא מִתְּלַל וְלֹא מִתְּמַנֵּי וְיִרְיֵי
בְּאַתְרָא דִּי אֲתַבְּלֵנָא לְבֵינֵי עַמְמֵינָא כִּד עֲבָדוּ עִלָּי
אֲרִיתָא וְאַתְתָּאמַר לְהֵן לֹא עָמִי אֲתֵנוּ יִתְּוֹבֹן
דִּי תִרְבֹּן וְיִתְּאֲמַר לְהֵן עַמְמֵי דִּי אֲלֵלָא קִי יִמָּא
וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי הַיְוֵדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִחְדּוּ וְסָמוּ לְהֵם
רֵאשִׁי אַחֲרֵי וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ כִּי בָרַח יוֹסֵף בְּנֵי עֵאֶרָל
וְיִתְּלַנְטֹן בְּעַל יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֵלָא וְיִמְכֹּן
לְהֵן רֵישָׁא לְבֵית דִּוֵּד וְיִסְתַּקֹּן מִהָרַע גְּלוּתֵהֶן
אֲרִי לֵב יוֹם כְּנוֹסֵהֶן : אֲמַרו לְאַחֵיכֶם עִמִּי
וְלְאַחֵיכֶם רַחֲמָה : נְבִיאָא אֵיכוּרוּ לְאַחֵיכֶן
עַמֵּי תוֹבוּ לְאַחֵיכֶם וְעַל כְּנִסְתֵּתְכֶן אֲרִיכֵי
רִיבֵן בְּאַמְכֶם רִיבֵן כִּי הִיא לֹא אֲשֵׁתִי וְאַנְכִי לֹא
אִישִׁי וְתִסַּר זְנוּתָא מִכֶּנְהָ וְנִחְסֹפִיָּה מִבֵּין
שְׂדֵיָה : אֲזַלְחוּ לְכַנְטָתָא דִּי יִשְׂרָאֵל וְאֵימָרוּ

לֹא אֱלֹהֵי הָאָרֶץ הֵיא לֹא מוֹתֵעֵנָא בְּמִלְחָמָא אֲמִיתָרָא
לֹא מְקַבֵּיל עֲלֵיהּ עַד דְּתַעֲרֵי עֹבְדֵיהּ בִּישָׁא
מְקַבֵּיל אֱלֹהֵא אֲפֻלְחָן טַעֲתָהּ מִבֵּין קְדוּהָא
פִּן אֲנִישֵׁיטְנָה עֲרוּמָה וְהַעֲבָתִיהּ כִּיּוֹם הַוִּלְדָה
וְשַׁחֲתִיהּ כַּמְדַּבֵּר וְשַׁחֲתָהּ כַּאֲרֵן צִירָא
וְהַמְתִּיהּ בַּעֲמָא : דְּלִמָּא אֶסְלִיק שְׂמִיפֹרְתֵי
מִינָהּ וְאֶעֱרֵי יִקְרָה אֲשֵׁוּיָנָה דְּטִישָׁא
כִּיּוֹמָא קְדִמָּאֵי עַד לֹא אֶהֱקִרְבַת לְפִלְחָנָא
וְיַחֲזִיל רֹגְזֵי עֲלֵהּ כַּמָּא דְּחַל עַל עַם דְּרָא
דְּעֵבְרוּ עַל אֻרִיתֵי בְּמַדְבְּלָא אֲשֵׁוּ אֲרֵעָה
צִירִיא אֶהֱקִטְלִינָה בְּבַעֲרִתָּא : וְאֶת־בְּנֵיהּ
לֹא אֲרַחֵם כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה : אֲעִיל בְּנִלָּא
לֹא אֲרַחֵם אֱרֵחִים אֲרֵי בְּנֵי דְּטַעֲן אֲנֹן : ט
זָנְתָה אֲמָם הַזֹּבִישָׁה הַזֹּדֵתָם כִּי אָמַרְהִי
אֱלֹהֵי אַחֲרֵי מֵאֲרֵבִי נָתַנִּי לְחַמּוֹ וּמִיּוֹמֵי אָמַרְתִּי
וּפְשַׁתִּי שְׂמֹנֵי וּשְׂקֹנֵי אֲרֵי טַעַת כִּלְשֵׁרְתָהוֹן
צִתְרֵי צִבְיִי שְׂקִלָּא בְּהִיתוּ מִלְּמִיכּוֹן דְּהָוֵרַת

אמרה אהר. בתר טעות עממיה רחמי. מסכרי
מילי ומשתי כסורב מילא זבויג. משח זכר
פרנמי :

לכן הנני סך את דרכך בסירים וגדרתי את
גדרה ונתיבתי לא תמצא : בפין. האנא
מקלקילי את אורחתיך כמא דסובין בכובלי.
ואלסיק כמא רמכסקין בכתליא. וטבילא
לא תשכח : ורדמה את מאהביה ולא תשיג
ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז.
מעתה : והרלוף שלם עם עממיה רחמיה
ולא תדביק יתלון ותבטי פעיר ולא תטכח
ותימר. אהר. ואתוב למולחן רבוני קרמאה
ארי טב לי כד הויתי פלחא קלמוהי. מכען
לא אפלח עוד לטעותא : והיא לא ידעה
כי אנכי הרב נתתי לה קדגן והתירוש והיצור
ולקף הרביתי לה וזהב עשו לבעל. ואנן

לֹא יִדְעִין אֲרֵי אֵלֶּה אִמָּנָה בְּרִיכוֹת לַהֲדוֹן
עֲבוּרָה וְהִמְרָה וּמִשְׁחָה אֹכְסָנָה אֲסִבִּירָתִי
לְהוֹן-וְדִהֲבָה נִוְנִיר עֲבָדוֹ לְטַעוֹתָהּ : לְכִן
אֲשׁוּב וּלְקַחְתִּי דַבְּנִי בְּעֵתוֹ וְתִירוֹשֵׁי בְּמוֹעֵדוֹ
וְהִצַּלְתִּי יַמְרִי וּנְשֹׁתִי לְכַסּוֹת אֶת עֲרוּרְתִּי :
בְּכִן יִתּוֹב מִיַּמְרֵי לְמַלְטָה עֲבוּרָה בְּעֵדֶן אֲדִרְיָה
וְהִמְרָה בְּזִמְנֵן מִעֲצֵר הִיָּה וְאֲמִיל כְּסוֹת מוֹלָה
אֲבוּן דִּיהֲבִית לָהּ לְכַסָּאָה זֹת קָלָנָה : וְעֵתָהּ
אֲגִלָּה אֶת נַבְלוֹתָהּ לְעֵינֵי מֵאֲהַבִּיהָ וְאִישׁ לֹא
יִצִּילָהּ מִיָּדִי : וְכַעַן אֲגִלִּי זֹת קָלָנָה לְעֵינֵי
עַמִּמֵּיהָ רַחֲמָהּ אֲגַבֵּר לֹא יִשְׁעֲבִינָה מִן יָדֵי
וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מִשְׁוֹשֵׁה חֲגָה חֲדִישָׁה וְשִׁבְתָּהּ
וְכָל מוֹעֵדָה : וְאֲבִטִּיל כָּל הַדּוֹתָהּ חֲגָהּ
דְּרַחֲמָה אֲשַׁבְּהָ אֹכְלֵ מוֹעֵדָהּ : וְהִשְׁמַתִּי
גִּבּוֹרָה וְתִאֲנִתָּה אֲשֶׁר אֲמַרְךָ אֲתִנֶּה לְמִי
לִי אֲשֶׁר נָתַנּוּ לִי מֵאֲהַבֵּי וְשִׁמְתִים לְיַעַר
וְאֲכַלְתֶּם חֵית הַשָּׂדֶה : וְהִצַּרְתִּי כִּיִּרֵי בְּאִמָּנָה

וְהִנֵּה דְהוּת אֲמַרָא יִקַּר אַנּוֹן לִי דִיהִבּוּ לִי
עֲמֻמִּיא רַחֲמֵי וְהַשׁוּיִנּוֹן לְחֹרֶשׂא וְתִכְלִלּוֹן
הֵיט בְּרָא : וּפְקֻדְתִּי עָלֶיךָ אֶת יְמֵי הַבְּעֻלִים
אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְהַעֲד נַגְמָה וְחִלְיָתָה
וְתִלַּךְ אַחֲרֵי מוֹאֲהִבִּיה וְאֵתִי שְׂכַחָה נַאֲם יְהוָה
וְהַסְעֵר פְּלֵה יוֹת יוֹמִיא דְהוּת פְּלֵחָא לְטַעוֹתָא
וְמַסְקָא לְהוֹן בּוֹסְמִין הוּת דְמוֹיא לְאַתְרָתָא
וְשַׁבְּקַת יֵת בְּעֵלָה וְאַתְקַנַּת בְּקֻדְשָׁא 1
וְצַחֲלִיטַת מִרְגְּלִיתָהָא וְטַעַת בְּתַר דְרַחֲמָהָא
כִּיִן כְּנִשְׂתָא דִישְׂרָאֵל דְחִימַת לְמַפְלָר
לְטַעוֹתָא וְכוֹלְחֵנִי שַׁבְּקַת אֲמַר יְיָ
לִכֵּן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיחַ וְהוֹלְכְתִיךָ הַמִּדְבָּר
וְדַבַּרְתִּי עִל לִבֶּךָ : בְּכִיִן הֵאֱזַנָא מִשְׁעַבְדִּיר
לֵךְ לְאַוְרִיתָא וְהַעֲבִיר לֵךְ נַסִּין וּבְאוֹרִן כְּמֵא
דְעַבְדִּית לֵךְ בְּמִדְבָּרָא וְצִיד עֲבָדִי צַבִּיחַ אֲמַלִּיל
תַּחֲוֹמִין עַל לִיבֶךָ : וְנִתַּתִּי לֵךְ אֶת כְּרִמְיָךְ
וְאֵת עֲבֹק עֵנּוֹר לְפִתַח תְּקוּהָ וְעֲנַתָּה שְׂמָה

כְּנִשְׂתָא
דִישְׂרָאֵל

מִשְׁס

כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים
ואמני לה ית פֶּרְנָסָהּ מִתַּמּוֹן אֵיזֶת מִי־שָׂר
עָכוּר לִתְחִמוֹרֵי נַפְשׁוֹ דִּיתְנַחוּן תַּמּוֹן לְנוֹמְרֵי
כִּי־מִי קָדַם וְאֵף אֵנָּה אֶעֱבִיד לְהוֹן נִסִּין
וּגְבוּרֵן כִּי־וּם מִמְקַהֲוֹן מֵאֲרֵעָא דְמוֹעֲרֵיב
וְהִיּ בְיוֹם הַהוּא נִאָּם

יְהִי תְקֵרָאֵי אִישִׁי וְלֹא תְקֵרָאֵי לִי עוֹר
בְּעָלֵי : וְיִהְיֶה בְּעֵרְנָה הַהוּא אֵלֶּמֶר יִנְתַּנְחוּן
לְמוֹלַחְנֵי וְלֹא תִפְלַחוּן עוֹר לְטַעוֹלָה :

וְהִסְרֵתִי אֶת שְׂמֹת הַבְּעָלִים מִפִּיה וְלֹא
יִזְכְּרוּ עוֹר בְּשִׁמְכֶם : וְאֶעֱדִי יֵת שׁוֹם טַעוֹת
עִמְכֶּמְיָא מִמִּתְנַחוּן וְלֹא יִהְיֶה דְלוֹכְדֵן מִשׁוֹמְחֵן
עוֹר : וְכִרְתִּי לְהֵב בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִם

חֵית הַיְשָׁרָה וְיֵם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמְשֵׁי
הָאָרְצָה וְקִשְׁת וְחָרֶב וּמִלְחָמָה אִישְׁבָּר מִן
הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתֶּם לְבַטָּח : זֶה גִּגְדֵךְ לְהוֹן
קָיִים בְּעֵרְנָה הַהוּא דְלוֹחֵן עִלַּם עִם חֵירָה

בָּרָא אֶלֶס עוֹמָא דִּישְׁמִיָּא וְרוּחַשׁא דְאֲרִישָׁא וְקִשְׁתָּא
וְחַרְבָּא וְעַבְדֵי קְרִבָּא אֲבִטְוִיל מִן אֲרִישָׁא וְאֲשֵׁרֵי טוֹן
לְרַחֲמֵן : וְאֲרִישְׁתִּיק לִי לְעוֹלָם וְאֲרִישְׁתִּיק לִי בְּעֵדֶךָ
וּבְנוֹשְׁפֵט וּבְחֹסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאֲהִי־מִנְכּוֹן קִדְלוֹ
לְעַלְמִים וְאֲהִי־מִנְכּוֹן קִדְמֵי בְּקִשְׁטָא וּבְדִינָא וּבְחֹסְדָא
וּבְרַחֲמֵי : וְאֲרִישְׁתִּיק לִי בְּאֲמוּנָה וְיִדְעֵת אֶת־יְהוָה :
וְאֲהִי־מִנְכּוֹן קִדְמֵי בְּהִי־מְכוֹתָא וְתִרְעוֹן אֲרִי אֲנָה יְיָ :

הפטרות נישא בשופטים

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצִּירְעָה מִמְּשַׁנְּחַת הַרְנִי וְשִׁמּוֹ
מִטּוֹחַ וְאֲשֶׁרוֹ עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָה וְהָיָה גוֹבְרָא חָד
מִצִּירְעָה מִלְרַעִית דָּן וְשִׁמּוֹ מִטּוֹחַ וְאֲתַתִּיר
עֵקֶרָא וְלִית לָהּ וָלִד : וַיְרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲנֵא֫נָה אַתְּ עֵקֶרָה וְלֹא יִלְדָת וְהָיִית
וְיִלְדָת בֵּן : וְאֲנִי מִלְּאֲכָא דְיִי לֹא־תִתָּא וְאֲמַר לִי
לֹא כִעַן אַתְּ עֵקֶרָא וְלִית לִיךְ וָלִד וְהִעֲרָן וְתִלְדִין בֵּר
וְעַתָּה הֲשִׁמּוֹרֵי טָא וְאֶל־הִשְׁתִּי יִין וְשִׁכְרָא וְאֶל־תִּאֲכַלֵּי

כֹּל טָמוּאָה ; וְכַעַן אִסְתַּמְרִי כַעַן וְלֹא תִשְׁתַּן
הַחַר הַדָּת וְעֵתִיךָ אֲלֹא הִיכְלִין כֹּל כּוֹסֵאב ; כִּי הַנֶּךְ
הָרָה וַיִּלְדֶת בֵּן וּמִוֹרְהָ לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ כִּי
נָזִיר אֱלֹהִים צַדִּיק הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל
לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מְלִשְׁתֵּיב ; אֲרִי
הָא מַעֲדִיָּא וְהַלִּירִין בְּרִי וּמִסְתַּר לֹא יַעֲבֹר עַל
רִישֵׁיהָ אֲרִי נְזִירָה דִּינָה יְהִי רַבִּיא מִן בְּטָנָה אֲהוּא
יִשְׂרָאֵל לְמַתְרֵק יֵת יִשְׂרָאֵל מִיִּדָא דְכַלְשֵׁתָאִי ;
וְתַבָּא הָאִשָּׁה וְתֹאמַר לְאִישָׁהּ לְחַמּוֹ אִישׁ ה
הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאָהוּ כְמִרְאָה מִלְּחָךְ ה
הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׂאֵלִיתְהוּ אִי מִמֶּנָּה
הוּא וְאֵת שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי ; וְאַתָּת אֵיתִיתָא
וְאַתָּת לְבַעֲלָה לְמִימַר כְּבִיא דִּישִׁי אַתָּא לְאִתִּי
וְחַזְוִיהָ כְּחַיָּו מְלִאכְמָא דִּישִׁי חֲסִין לְחַדָּא אֲרִי
שְׂאֵלִיתִיהָ אִי מִרִין הוּא אֵיתִי שְׁמוּיָהּ לֹא חֻז לִי ;
וְאִמַר לִי הַנֶּךְ הָרָה וַיִּלְדֶת בֵּן וְעֵתָה אֵל־תִּשְׁתִּי
יִין וְשִׁכְרָא וְאֵל־תֹּאכַל כֹּל טָמוּאָה כִּי כְנִיר

אלה
לי
חמר
דני
ויע
אשר
לנער
כבד
נעב
מכור
ישב
יני
לזות
לית
ותא
ביום
לבע
בזות

אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו : זאמר
לי. הא את מפדיא ותלדין ברי וכען. זא תשרין
חמור הדת אעתיק. זלא תיכען כל מטאב ארי נזיר
דיני יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה :

ויעתר מנוח אליהו ויאמר בני אדוני איש הללים
אשר שלחת בבאכא עוד אלינו וזרנו מה עשה
לנער הילך : זעלי מנוח קלם יני זאמר. בבועו יני
נביא דיני ייתני כען עוד לזתנא. זילמיכנא. מא
נעביד לרביא דיתוליד : וישמע האלהים בקול
מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא
ישבת בשדה ומנוח אישה אין עמה : זקביח
יני צלותיה דמנוח דאתא מלאכא דיני עוד
לזת איתתא. זאלא יתבא בחקלא. זמנוח בעלה
לית עמה : זתמר האשה ותרין ותבד לאישה
זתאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בצ
ביום אצלי : זאחיהת אתתא. זרה טמ וחיהת
לבעלה. זאמרת ליה. הא אתחני לי בערא. זאא
בזמא דיני לזתי : זיקם וילך מנוח ארזרי

אֲשֶׁתּוֹ וַיְבֵא אֱלֹהֵי אִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֶי הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֲנִי
וְקָם וְהָאֵל מִנּוּחַ בָּתֵּר אֶתְתִּיר וְאֵתָה לְזֹרֵת
גּוֹבְרָה וְאָמַר לִיהִ רְהָת גּוֹבְרָה דְנֹוֹלִילֵרָה
עִם אֶתְתָה וְאָמַר אָנָּה : וַיֹּאמֶר מִנּוּחַ אֵל
עֵתָה יְבֵא רִבְרִיךְ מִהִיָּה מִשְׁכַּט הַנְּעֵר
וּמַעֲשֵׂהוּ : וְאָמַר מִנּוּחַ כִּלְקִן יִתְּקֵי מִן פִּתְגָמְךָ
מָה יְהִי דִתְּנִי לְרַבִּיךָ אֲמָה נְעֵבִיד לִיהִ : וַיֹּאמֶר
מִלְאָךְ יְהוֹה אֵל מִנּוּחַ מִכָּל אִישׁ אֲמַרְתִּי אֵל
הָאִשָּׁה הַשְּׂמֹר : וְאָמַר מִלְאָכָה דִּינֵי לְמִנּוּחַ
מִכָּל דְּהַכְרִית לֹאֲתָתָה הַסְתַּמְרִי : מִכָּל אֲשֶׁר
יֵצֵא מִגֶּפֶן הַיִּיזָן לֹא תֹאכְלֵה וַיִּין וְשִׁכְרֵה אֵל
הַשֵּׁת וְכָל טַמְאָה ~~הַ~~ תֹּאכְלֵה כָּל אִישׁ עֲוִיתִיה
הַשְּׂמֹר : מִכָּל דִּינִימֵךְ מִגּוֹפְנָה דְהַמֹּרָה לֹא
הִיכֹוֹל דְהַמֹּר חֲדִית דְעֵתִיךָ לֹא תִשְׁתִּי זְכֹוֹר
מִסְתַּב לֹא תִימֹוֹל כָּל דְּעִקִּידָתְךָ הַטָּר : וַיֹּאמֶר
מִנּוּחַ אֵל מִלְאָךְ יְהוֹה נְעֵטְרָה נָא אֶתְךָ וְנַעֲשֵׂה
לְפָנֶיךָ גְּדִי עֲזִים : וְאָמַר מִנּוּחַ לְמִלְאָכָה דִּינֵי

בכל הנהגת
הרב

אל

נִחֹדַר כְּעֵץ וְהָרַךְ וְנִעְבְּדוּ קְדֻמֹּךְ בְּדוֹא בְרַ עֵינַי
וַיֹּאמֶר מִלֶּאךְ יְהוָה אֱלֹהֵי מִנּוּחַ אִם תִּשְׁנֶלְעֵ לְיָ
אֲכַל בְּלַחֲמֶךָ וְאִם תִּעֲסֶה עֲלֶיךָ לִיחֹה תִעֲלֶנָּה כִּי
לֹא יִדַע מִנּוּחַ כִּי מִלֶּאךְ יְהוָה הוּא : וַיֹּאמֶר מִמֶּה
לִלְאֵכָא דִּיעֵי לְמִנּוּחַ אִם תְּהֵי יִכְנֵי לֹא אֵיכֹוֹ
בְּלַחֲמֶךָ וְאִם תִּעֲבִיד עֲלֵתָא קָלִים יְיָ תִּסְקִינָה אֲרִי
לֹא יִדַע מִנּוּחַ אֲרִי מִלְּאֵכָא דִּיעֵי הוּא : וַיֹּאמֶר
מִנּוּחַ אֱלֹהֵי מִלֶּאךְ יְהוָה מֵי שְׂמִיךְ כִּי יִבּוֹא דְבִרְךָ
וְכַבְּדֶנּוּךָ : וַיֹּאמֶר מִנּוּחַ לְמִלְּאֵכָא דִּיעֵי מִן שְׂמִיךְ
אֲרִי יִתְקַיִּימוּן פִּתְגָמֶיךָ וְנִיִּקְרִינֶךָ : וַיֹּאמֶר
מִלֶּאךְ יְהוָה לִמָּה זֶה הַשְּׂאֵל לִשְׂמִי וְהוּא פִּתְגָמֶיךָ :
וַיֹּאמֶר לִיָּה מִלְּאֵכָא דִּיעֵי לִמָּה דִּינֵן אֵת שְׂאֵל
לִשְׂמִי : וְהוּא מִכְּלֵשׁ : וַיִּקַּח מִנּוּחַ אֶת־גְּדִי הַ
הַעֲזִים וְאֵת הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצֹּר לִיהוָה
וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת וּמִנּוּחַ וְאֵשׁוֹ רִאִים : וְכַסֵּב
מִנּוּחַ יְהוָה בְּדוֹא בְרַ עֵינַי דְּאֵת תְּקַרְבַּתָּא וְהַסִּיק
עַל־טִיבִילָא קָלִים יְיָ וּמִכְּלֵשׁ לְמַעַבְדֵי אִמְנוֹרָה
וְהַתְּלִיָּה אֲנֵן : וְהַיְבֵעִלוֹת קִלְבֵי מַעַר

הַמַּעֲבָדִים הַשְּׂמִימִים וַיַּעַל מִלֶּאֱרֶחֶק בְּהַר
הַמִּצְבֵּחַ וּמִנֹּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם
אֲרִצְקָה וְהוּא בְּמוֹסְרֵךְ שְׁלֵה־בֵּיתָא מִיַּעֲלוֹן מִדְּבַח
לְיֵצִית טַמְיָא וְסִלְיֵךְ מִלְּאֵכָא דִּינֵי בְּשֵׁלֵה־וּבִית
מִדְּבַח־וּמִנֹּחַ וְאִתְּתִיָּה תְּנִין־נַבְּלוֹ עַל אֶפְיֵהוּן
עַל אֶרְעָא : וְלֹא יִסַּף יַעֲוֵד מִלְּאֵךְ יִהְיֶה לְהַדְרָא
אֶל־מִנֹּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אֵיךְ יִדַּע מִנֹּחַ כִּי־מִלְּאֵךְ
יִהְיֶה הוּא : וְלֹא אוֹסִיף יַעֲוֵד מִלְּאֵכָא — יֵינִי
לְאִתְּחַזְּאָה לְמִנֹּחַ וְלִאִתְּתִיָּה בְּכִין יִדַּע מִנֹּחַ
אֲרִי מִלְּאֵכָא דִּינֵי הוּא : וַיֹּאמֶר מִנֹּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ
מֹות נִמּוֹת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ : וְאָמַר מִנֹּחַ
לְאִתְּתִיָּה מֹות נִמּוֹת אֲרִי מִלְּאֵכָא דִּינֵי תְּנִין־נַבְּלוֹ
וְהָאֵמַר לוֹ אִשְׁתּוֹ לֹא חֲפִין יִהְיֶה לְהַמִּיתֵנּוּ לֹא
לְקַח מִיַּדְנּוּ עֲלֵה וּמִנַּחֵה וְלֹא הִדְרָאנוּ אֶת־כֹּרֵ
אֱלֹהִים וּבִעַת לֹא־הִשְׁמַעְנוּ כְּמַאת : וְאִתְּמַר לִיָּה
אִתְּתִיָּה אֱלוֹ רִעּוּא קָדָם יֵי דְנִמּוֹת לֹא בְּבִירָ
מִנֹּכָא עֲלֵתָא וּמִנַּחֵתָא־וְלֹא אִתְּנִינָא יֵת כֹּרֵ
אֱלִין וּכְעִידִין מִן־לֹא אִשְׁמַעְנָא כְּהָלָא : וְתִלְד־

הַאֵשׁ בֶּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שׁוֹן וַיְבַדֵּל הַנְּעָר
 וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה : אֵלֵי־דָת אֱתָתָא בְּהוֹקֵלֶת יִרְג
 שְׁמִיהַ שְׁמוֹ שׁוֹן וְרַבָּא רַבּוּא וְבָרְכִיהַ עֵי : (וְתַחֲלֵל
 רוּחַ יְהוָה לִפְעָמוּ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין יַרְעָה וּבֵין א
 אֲשֶׁת־אֱחָוִי : אֲשֶׁר־יָהֵת רוּחַ גְּבוּרָה מִן קָדָם
 לְתַקְמוֹתֶיהָ בְּמִטְרֵיהֶן בֵּין יַרְעָה וּבֵין א
 אֲשֶׁת־אֱחָוִי)
 הַפְּטוּרָה בְּהַעֲלֹתְךָ גְּמָרִיהַ סִּי

ע"פ סג
 הכתובה
 על
 ס' חנה
 זנו
 ש"ל נלסי
 הרמב"ם
 נספח אגה
 ענין
 הכתובה

רַבִּי וַיִּשְׁמַחֵי בֵּית־עִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וּשְׁכַנְתִּי בֵּי
 בְּתוּכְךָ נְאֻם־יְהוָה : בּוֹעִי וְחֹלָה כְּנַטְלָה דִּי־עִיּוֹן
 אֲרִי הֲרַבָּא מִתְּגַלִּי וְאֲשֶׁר־י שְׂכִינָתִי בְּבוּיךָ אֲמַר
 עֵי : וְנִלְוִי בְּנִים רַבִּים אֵלֵי־יְהוָה בֵּינָם הָהוּא וְרַבִּי
 לִי לְעַם וּשְׁכַנְתִּי בְּתוּכְךָ וַיִּדְעַת כִּי־הוּא יִצְבְּאוֹת
 שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ : דִּיתוּסְמִין עִמְמִין סְגִיִּין עַל עַמּוּיהַ
 דִּי־יִצְבְּאוֹת הָהוּא וְהוּן קְדָמִי לְעַם וְאֲשֶׁר־י
 שְׂכִינָתִי בְּבוּיךָ אֲתִדְעִין אֲרִי יֵשׁ יִצְבְּאוֹת שְׁלַחְנִי
 לְאֵת־יִצְבְּאוֹת לִיךָ : וְנִלְוִי יְהוָה אֲתִי־הַחֲדָל חֲלִיקוֹ
 עַל אֲדָמַת הַקִּדְשׁ וּבְקָרָא עוֹר בִּי חֲשָׁלִים :

וַיִּחַמְקוּ יְשׁוּעָה לְדַבְּרוֹת יְהוָה חוֹלְקֵהוֹן עַל אֵלֵי עַמְּךָ
דְּהוֹרֵשׁ אֲדֹתָיִךְ עוֹד בִּירוּשָׁלַם : הֵם כִּלְבָּטָר
מִמֶּנִּי יְהוָה כִּי נִעֹר מִבְּעוֹן קָדְשׁוֹ : מִמֶּנּוּ כָל
רְשִׁיעִים מִן קִדְּם יְיָ אֱלֹהֵי אֲתָבְלִי מוֹמְדוֹר
קוֹדְשִׁיךָ : וַיִּרְאֵנִי אֱתָהּ יְהוֹשִׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עֹמֵד לִפְנֵי מוֹלְחָךְ יְהוָה וְהַשֹּׁטֵן עֹמֵד עַל־יְמִינִי
לְשֹׁטְנוֹ : וְאֶחָד־צַדִּיק יִתְּ יְהוֹשִׁעַ כִּהְנֵה רַב־קָאִים
קִדְּם מִלְּאֲכָא דְעִיִּיחֻטָּא. קָאִים עַל דְּמִינֵיהּ לְאֲמַנָּה
לִיה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל הַשֹּׁטֵן יִבְעֵר יְהוָה בְּךָ
הַשֹּׁטֵן וַיִּבְעֵר יְהוָה בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַם הַלֵּא
זֶה אִוֹד מִיַּד מַלְּאֲכָא : וְאֶמְרֵי לְחַטָּא יִבְעֵר יְיָ
בְּךָ חַטָּא וַיִּבְעֵר יְיָ בְּךָ וְאֶת־כָּל־יְעִי לְאֲשֵׁר־אֵת
שְׂכִינְתִּיהּ בִּירוּשָׁלַם הַלֵּא דִּיק אִוֹד מִשִּׁטְבַּ מִיְהוֹדָא
וְהוֹשִׁעַ הֵמָּה לְבוּשׁ בְּגָדִים יְצָאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי
הַמֹּלְחָךְ : וַיְהוֹשִׁעַ הוֹה לִיה בְּנֵן דְּנַסִּיבֵן לְהִין
נְשִׁין דְּלֵא לְשֵׁרֵן לְכַהֲנָתָא וְקָאִים קִדְּם מִלְּאֲכָא
וַיֵּץ וַיֹּאמֶר אֵל הַעֲמֻדִים לְפָנָיו לְאֲמֹר הַסִּירוּ
כְּבָבָדִים הַיְצָאִים מִשְׁלִין וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ דְּאֲרָה

494

העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחליפות
זה תוב זה אמר לדמשכושין קדמוהי למימר
איכרו ליה דיקניק נישין דלא כשין לכה נבא
מביתיה דאמר ליה חני דאעריית מינך חובך
דאלבישית ילך צוון : ואמר ישימו צנקה
טהור על ראשו וישימו היצנקה הטהור על
ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמך
ישוה מוצנפה לכיה על רישיה דשוואו
מוצנפה לכיה על רישיה דאסבואי אתרתא
דכשרא לכה נבא ומלאכא דעי קאים : ויעד
מלאך יהוה ביהושע לאמר : דאמריד מלאכא
דעי ביהושע למימר : כה אמר יהוה צבאות
אם בדרבי הלך ואם את משמדי תשמור וגם
אתה קדין אתבית וגם תשמור את חצרי
ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה : כדען
אמר יי צבאות האם באור חן דתקנן קדמו
תלך ואם ית מצולת מימרי תכיר ואתה ארת

תָּרִין לִדְמֵשֶׁשׁוּן בְּבֵית מִקְדָּשֵׁי יִצְחָק תִּטָּר
יֵה עֲגֹתַי וְזָבָא חֵיוֹת מִיֵּהִיא אֵהִינִךְ וְאֵרִינִךְ
לִךְ רִגְלִין מֵהַלְלִיךְ בֵּין סוֹלֵמָא הַשִּׁין : שְׁמַע נָא
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְהָ זְרַעֲךָ הַיְשָׁבִים לִפְנֵיךְ
כִּי אֲנָשִׁי מוֹפֶת הַמֹּד כִּי הִנְנִי מֹבִיא אֶת עַבְדֵי
זִמְחָ : שְׁמַע כְּעַן יְהוֹשֻׁעַ כֹּהֵנָא רַבָּא אֱרֵר
וְחַבְרֵךְ דִּי תַבְרִין קָדְמָךְ אֲרֵי גֹבְרִין כְּשֵׁרִין לְמַעַבְדֵי
לְהוֹן נִסָּא אֲנוֹן אֲרֵי רַבָּנָא מִיֵּהִי יֵה עַבְדֵי מִסִּיחָא
זֵהֲגֵלִי : כִּי הִנֵּה הָאֲבֹן אֲשֶׁר נָתַתּוּ לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
עַל אֲבֹן אַחַת שִׁבְעָה עֵינִים הִנְנִי מַמְתַּח פִּתְחָה
נָאם יְהוָה יִבְאֹת וּמִשְׁתִּי אֶת עוֹן הָאָרֶץ הַקִּיָּא
בְּיוֹם אַחַד : אֲרֵי הָאָ אֲבִנָא דִּי הֵבִיתָ קָדָם
יְהוֹשֻׁעַ עַל אֲבִנָא חֲדָא שִׁבְעָה חֲזִין לְהֵבִנָא
גְּלִי חֲזִיתָה אֱמֹר יְיָ יִבְאֹת וְאֶעֱדִיחָ חוֹב
אֲרֵעָ הֵרִיא בְּיוֹמָא חֲדָ : בְּיוֹם הַהוּא נָאם
יְהוָה יִבְאֹת תִּקְרָאוּ אִישׁ מִלְּדַעְתּוֹ אֱרֵר
תַּחַת גִּפְסוֹן וְאֵל תַּחַת תֵּאֲנִיחָ : בְּעֵרְנָא הַהוּא

לְהַגִּיף לְבָנָו
וְכַתְּבָה
כְּמַלְכוּתוֹ וְכִי עִיָּר

אמר יי' יצבאות תִּעַרְעֶן גִּבּוֹר לְחִבְרִיהֶן לַתְּחוֹת
כִּי־יִבְנֶנּוּ וְלַתְּחוֹת כִּי־הִנּוּחִי וְיֹשֵׁב הַמִּלְאָךְ
הַדָּבָר בִּי וַיַּעֲרֹנֵי כַּאֲשֶׁר אֲשֶׁר יַעֲוֹר מִשְׁנֵי־גוֹ
אֲתָב מִלְּהַכְלֵא לִי מִמְּלִיךְ עִמִּי וְאֶעֱרֹנֵי כַּבּוֹבֵר־אֵל
דְּמִיתֵעַר מִשִּׁינְתִּיהָ : וַיֹּאמֶר אֵלֵי מַה אֲתָרָה
רֵאָה וַאֲמַר וְהִנֵּה מִנּוֹרֹת זָהָב כְּלֵה וְגִלְהָ עֵר־^{דֹּאֵיִתִּי}
רֵאִישָׁה וְשִׁבְעָה נִרְתִּיהָ עֲלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה
מוֹצֵקוֹת לְנִרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאִישָׁה : וַאֲמַר לֵאמֹר
מַה אֵת הַזֵּי וְאֵמְרִית־הֲזִיתִי וְהֵא מִנְרֵתָא
דְּדִהֲבָא כֹּהֵל וְגִלְתָּה עַל רֵישָׁהּ וְשִׁבְעָה
בְּוִעִינָהּ דְּעֵלָהּ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה דְּמִלִּיקָיִן
מִנְהוֹן מִשְׁחָהּ לְבִוְעִינָהּ דְּעַל רֵישָׁהּ : וְשִׁנִּים
זָהָב עֲלֶיהָ אַחַד מִימִין הַגִּלְהָ וְאַחַד עֵר־
שְׂמֹאלָהּ : וְתִרְיִן זִיָּהוֹן דְּעֵלָהּ הָרִי מִימִין בְּלֵתָא
וְאַחַד עַל שְׂמֹאלָהּ : וְאַעֲן וַאֲמַר אֵל הַמִּלְאָךְ
הַדָּבָר בִּי לְאִמּוֹת גִּוֵּה אֵלֵהּ אֲדֹנֵי : וְאֵתִיבִיר
וְאֵמְרִית־לְמִלְּהַכְלֵא לִי מִמְּלִיךְ עִמִּי לְמִימָר

מֵאֵל אֵלֶיךָ רַבּוֹנִי וְיִשְׁעֵךָ הַמּוֹלֵאךְ הַדְּבַר בִּי וְאָמַר
אֵלֵי הַלֵּא יָדַעַתְּ כִּי־הִמָּה אֱלֹהִים וְאָמַר לֹא אֲדַנִּי
וְאֵתִיב מִלְּאֲכָא דִּי־מִלִּי עִמּוֹ וְאָמַר לִי הַלֵּא
יָדַעַתְּ מָא אֲנֹן אֵלֶיךָ וְאֵמְרִית לֹא רַבּוֹנִי וְיִשְׁעֵךָ
וְאָמַר אֵלֵי לֵאמֹר זֶה דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
זְרַבְבֵּל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בַכַּח כִּי אֲמַדְרוּן
אֲמַר יְהוָה יִצְבָּאוֹת וְאֵתִיב וְאָמַר לִי לְמִי־מֹר
דִּין פִּתְגָמָא דִּינִי יַעַם זְרַבְבֵּל לְמִי־מֹר לֹא בְחִיל
וְלֹא בַגְבוּרָה אֵלֶיךָ בְּמִי־מֹר אֲמַר יְיָ יִצְבָּאוֹת
מִי אַתָּה הַר הַגְּדוֹל לִפְנֵי זְרַבְבֵּל לְמִי־שׁוֹר וְהוֹצֵא
אֶת הָאֲבֹן הַר אִשָּׁה תִּשְׁוֹאוֹת חֶן חֵן לָהּ מָא
אֵת חִשְׁבָּא מַלְכוּתָא טַפְשֵׁתָא קָדָם זְרַבְבֵּל
הַלֵּא כְּמִי־שָׂא וּיְגַלִּי יָת מַשְׁחִיָּה דְּלְמִי־שָׂמִי
מַלְקֻדְמִין וְיִשְׁלוּט בְּכָל מַלְכוּתָא וְיָקִי
דְּבַר יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר וְהִוָּה מִתְגַּם נְבוּאָה מִן
קָדָם יְיָ עִמּוֹ לְאֵמֹר וְיָדִי זְרַבְבֵּל יִסְדֹן הַבֵּירָת
הַזֶּה וְיָדִין תִּבְעֵעֵנָה וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהוָה יִצְבָּאוֹת

ש
ב
ת
וי
א
ה
זו
יה
ב
זו
י
ה
ל
ל
י

שִׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם : יְדֵי זָרְבָבֶל שְׂרֵי אֶהָלִמְבֹנֶה
בֵּיתָא הַדִּין וַיְדוּהִי תִשְׁכַּל לְעֵה אֶתְדִיעוֹן אֶרֶי יִעִי
נִבְאֹת שִׁלַחְנִי לְאֶתְנַבְאָה לְכֹן :

הַפְטָרָת שִׁלַח דָּרְ בִּיהוֹשֻׁעַ ט 4

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּקֶלֶן מִן הַשָּׁטִים שְׁנַיִם
אֲנָשִׁים מִרְבֵּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת
הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ וְלִכּוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אֲשֵׁר
זוֹנָה וְשִׁמְמָה רַחֲבָ וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה : וַיִּשְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ בָּר נָוֹן מִן שָׁטִין תְּרִין גּוֹבְרִין מֵאֱלֹהִין
בְּרוּ לְמִימָר אֲנִי לֹו הִנּוּ יֵת אֶרְעָא וַיֵּת דִּירִיחוֹ
וְאֲזִלוּ וְעָלוּ לְבֵית אֶתְהָא מִנְדַּקִּיתָא וַיִּשְׁמְרוּ
רַחֲבָ וּשְׁכִיבּוּ תֵמֹן : וַיִּתְּמֹר לְמַלְךְ דִּירִיחוֹ לֵאמֹר
הֲנֵה אֲנָשִׁים בָּאוּ תַנָּא הִלִּילָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְחַמְרֵי אֶת הָאָרֶץ : וְאֶתְהָמֹר לְמַלְכָא דִּירִיחוֹ
לְמִימָר הָא גּוֹבְרִיָא אֶתּוּ הֲלָצָא בְּלִילִיתָא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאֶלְהָא יֵת אֶרְעָא : וַיִּשְׁלַח מַלְךְ
דִּירִיחוֹ אֶל רַחֲבָ לֵאמֹר הוֹצִיא הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים

אֵלֶיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפְרָא אֶתְכֹלְתָּ אֲרִי
בָּאוּ : וְשִׁלַּח מַלְכָּא דִּירִיחוֹ לֵדוֹת רַחֲב לְנוֹי מֶלֶךְ
אֲמִיקֵי גּוֹבְרִיא דְּהָתוּ לְזוֹתִיךְ דְּעָאֵלוּ לְבֵיתְךָ
אֲרִי לְאֵלִילָא יֵת כָּל אֲרַעָא דְּהָתוּ : וְתַקַּח הָאִשָּׁה
אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתִצְמְנֵנּוּ וְתֹאמְרוּ כֵן בָּאוּ אֲרִי
הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי קָמָה : וְדַבְרַת אֶתְתָּא יֵת
יֵרִין גּוֹבְרִיא וְאֵטְמוּרַתְנוּ דְּהָתוּ דַּת בְּקוֹשְׁטָא
אֵתוּ לֵדוֹת גּוֹבְרִיא וְלֹא יָדַעְתִּי אֵימְנֵן אֲנֹן : וְהָיִ
הַשַּׁעַר לְסַגּוֹר בַּחֲשֵׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יִצְאוּ לְאֵי־דַעְתִּי
אֲנָה הָלַכְוּ הָאֲנָשִׁים דְּדָמוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי הִ
הַשִּׁיבּוֹם : וְהָיִ עִירָן לְמִיחָד תְּרַעָא בְּקַבְלָא
וְגוֹבְרִיא נְפָקְתִּילָא יָדַעְתִּי לֵאמֹר אֵלֵּוּ גּוֹבְרִיא
דְּרוּמוֹ בְּפִרְיָע בְּתִרְיָהוֹן אֲרִי תְּרַבְּקוֹנוֹן : וְהָיִ
הַעֲלֵתֶם הַגָּגָה וְתִטְמַנְנֶם בְּמִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרוּכּוֹת
לָה עַל־הַגָּג : וְהָיִ אֵסִיקְתֵּנוּן לֵאמֹר אֵתְמוּרַתְנוּ
בְּטַעוֹנֵי כַּתְנָא דִּסְדִירִין לָה עַל אֲגָרָא : וְהָאֲנָשִׁים
דְּדָמוּ אַחֲרֵיהֶם דְּרִי הַיְרִדוֹן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר

סגור
אגב
בית
העיר
על
לוח
כית
על
לב
וא
כל
אי
בי
מל
אע
דל

סגרו אחרי כאשר יצאו ררדפים אחריהם
וגובריא רדכו בתריהון אורח ירדנא ער
מגזתא ותעא אחרו בחר דנמרו רדמא ב
בתריהון : והיא העלתם הגבה והטמננם בנשרתי
העין הער : והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם
על הגב : ואנזן ער לא ישכבו והיא סליקת
לועהון לאגרא : ותאמר אל האנשים ירעתי
כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם
עלינו וכי נמגו כל יושבי מפעכם : ואמר
לגובריא ירענא ארי יהב יני לכון ית ארעא
וארי נמלת אימתכון עלנא וארי אתברו
כל יתבי ארעא מן קדמיכון : כי שמענו את
אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפעכם
בצאתכם ממערים ואשר עשיתם לשנ
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיתון ולעוג
אשר חרמתם אותם : ארי שמענא יר
רביש יני ית מי ימא דסוף מן קדמיכון במהקמן

ממַעַרִים זֶרְעֵבְרִתָּוּן לִתְרִין מִלְכִי אֱמוּרָאָר
דְּבִעְבְּרָא דִּירְדְנָא דְלִפְיָהּ וְלִעֻב דְּגִמְוִדְתָּוּן יִתְהוֹן
וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא בָמָה עֹוד רוּחַ אֱלֹהִים
מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת וְיִשְׁמַעְנָא זֵאתְמַס
לְבַנָּא וְלֹא אִשְׁתְּאַרְת עֹוד רוּחַ בְּאִנְשׁ מִן קְדוּמִיָּוּן
אֱלֹהֵי אֱלֹהִיָּו הוּא אֱלֹהִים דִּישְׁכִּינְתִּיה בְּשָׁמַיָּא
מִלְעֵילָא דִּישְׁלִיט עַל אֲרֵעָא מְלִרְעָא וְעִרְבָה
דִּישְׁבַּעְתָּא לִי בִיהוּ כִּי עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
וְעֲשִׂיתֶם גַּם אִתְּכֶם עִם בֵּית אֲבִי חֶסֶד וּנְתִתְבֶם
לִי אֹת אֲמַת וְכַעַן קָיָמוּ כַעַן לִי בְּמִיָּוִלָא דִּישְׁכִּי
אֱלֹהֵי עֲבָדֵי עַמְמִיָּוּן טִיבֻו וְתַעֲבָדוּן אִתְּכוּן
עִם בֵּית אֲבָא טִיבֻו וְתַתְּבֹו לִי אֵת דִּיקְשׁוּכָא
וְהִתִּיתְכֶם אִתְּ אֲבִי וְאִתְּ אֲמִי וְאִתְּ אַחֵי וְאִתְּ
אֲחִיוֹתִי וְאִתְּ כָּל אִישׁר לְהֶם וְהִעֲלִיתְכֶם אִתְּ
נְפִישְׁתֵּינוּ מִמּוֹת וְתַחֲוֹן יֵת אֲבָא וְיֵת אֲמָא
וְיֵת אַחֵי וְיֵת אֲחֹתֵי וְיֵת כָּל דִּילְהֹוּן וְתַשְׁיַמְוּן

יֵאָמֵר נִשְׁתַּחֲוֶה לָמוֹתָא : וַיֹּאמְרוּ לֵהּ הַאֲנָשִׁים
נִשְׁנוּ תַחְתִּיכֶם לָמוֹת אִם לֹא תִבְדְּדוּ אֶרֶץ
דְּבַרְנוּ זֶה וְהִיא בַת יְהוָה לָנוּ אֵת הָאָרֶץ
וַעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֵמֶת : וַאֲמָרוּ לֵהּ גּוֹבְדֵי יֵאָמֵר
נִשְׁתַּחֲוֶה בְּסִירָן הָאֵלֶּה נִשְׁתַּכּוֹן לְמוֹת אִם
לֹא תִחַוּוֹן יֵת פִּתְגָמָנָא דִּין וַיְהִי כִּד יִתִּין יֵיטִי
לָנָא יֵת אֶרְעָא וְנַעֲבִיד עִמָּיךְ טַיְבוּ וְקִשּׁוּטֵי
וְתוֹרְדִם בְּחַבְלֵי צַעַר הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר
הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת : אֲשֶׁלְשִׁילָתְנוּן
בְּאֶטְמוֹנָא מִן הָרְלָא אֶרֶץ בֵּיתָה בְּכַתְלֵ שׁוּרָא
וּבְשׁוּרָא הִיא יֵתְבָא : וְתֹאמַר לְהֵם הִתְרָה
לָכוּ פְּרִיפְגִיעוּ בְּכֶם הַרְדָּמִים וְנַחֲבִיעֵם שְׁמֵרָה
שְׁלִשֶׁת יָמִים עַד שׁוּב הַרְדָּמִים וְאַחַר תֵּלְכוּ
לְדַרְכְּכֶם : וְאִמְרַת לְהוֹן לְטוֹרָא אֲנִילֵי דְלִמָּא
יַעֲרֵעוּן בְּכּוֹן דְּרִמִּיא וְתִטְמָרוּן הֵמֶן תְּלִיתָא יוֹמוֹן
עַד דִּי תוֹבּוֹן דְּרִמִּיא וּבִתֵּר כִּין תִּהְכּוֹן לְאִוְדְחִכּוֹן

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַאֲנָשִׁים נְקִיִּים אֲנַחְנוּ מִשְׁבוּעַתְךָ
הִנֵּה אִשׁ הַשְּׁבַעְתָּנוּ : וְאָמְרוּ לָהּ גּוֹבְרִיא לְכָאִין
אֲנַחְנָא לְמוֹמְהִיךְ הָדָא דְקִיִּימָה עֲלֵנָא : הִנֵּה
אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאַרְצְךָ אֶת-תְּקוּת חוּטֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
תִּקְשְׁרֵי בְּחֵלוֹן אִשְׁרֵי הוֹרְדָתָנוּ בּוֹ וְאֶת-אֲבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ וְאֶת-אֶהְיֶיךָ וְאֶת כָּל-בֵּית אֲבִיךָ הַאֲנָמִי
אֵלֶיךָ רַבִּיתָהּ : הֲאֵאֱנַחְנָא עֲלִיךָ בְּאַרְעֵא-יִתְּ
תּוֹרָא דְחוּט זְהוּרִיתָא הָדִין תִּקְטְרִין בְּהַרְכָּא
דְּשִׁלְשִׁילְתֵינָא בֵּית דִּיתָא-בּוֹךְ דִּיתָא אִמִּיךָ דִּי-
אֲחֵךְ דִּיתָא לָל בֵּית אֲבוּךָ-הַכְנַשְׁיִן לְוֹתִיךְ לְבֵיתָא :
וְהִיא כָּל-אִשְׁרֵי-יֵצֵא מִדְּלֵתֵי בֵיתְךָ הַחוּצָה דְּמִן
בְּרֵאשֵׁי וְאֲנַחְנוּ נְקִיִּים זְכָאִין אִשְׁרֵי יְהִי אִתְךָ
בְּבֵית דְּמִן בְּרֵאשֵׁי אֲמִיד תְּהִיָּה בּוֹ : וְהִיא
כָּל דִּי-מִזְק כֵּר מִדְּשֵׁי בֵיתְךָ לְבֵלָא חוּבְרָה
קְטוּלִיהָ בְּרֵי-שִׁיחָא וְאֲנַחְנָא לְכָאִין זְכָאִי-דִּיהָ יַעֲמִיךְ
בְּבֵיתָא חוּבְתָא קְטוּלִיהָ בְּרֵי-שִׁנָּא אֲמִיד אֲנָשׁ

תְּהִי בַיּוֹם : וְהִסְתַּגְּדִי אֶת דְּבָרֵינוּ זֶה וְהִינֵנּוּ
נְקִיִּים מִשְׁבוּעַתְךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ : וְהִם הִתְוֹן
יָת הַתְּבַלְמָנָה דִּין וְנָהִי זְלָאִין מִמּוֹמְהֵרָא דְקִיּוּסְתָא
קִלְנָה : וְהֵאמֵר כְּדַבְּרִיכֶם כֵּן הוּא וְהִשְׁלַחְתֶּם וְיִלְכוּ
וְתִקְיֶשֶׁר אֶת תְּקוּת הַשָּׁנָה בְּחִלּוֹן : וְהֵאמֵר
כִּמְתַבְּמִיכּוֹן כִּיֹּן הָאֵל וְיִשְׁלַחְתָּנוּן וְהֵאֱלֹהִי וְקִטְרֵרַת
יָת תּוֹרָא דְזִהוּרִיתָא בְּהַרְלָא : וְיִלְכוּ וְיִבְאוּ הֵמָּה
וְיִשְׁבוּ שֵׁשׁ שְׁלִישֵׁת יָמִים עַד שְׁבוּ הַרְדֵּימִי
וְיִבְקֶשׁוּ הַרְדֵּימִי בְּכָל הַדֶּרֶךְ וְלֵאמֹר מִיָּמָא : וְהֵאֱלֹהִי
זִעְלוּ לְטוֹרָא וְיִתִּיבוּ הֵמָּן הֵלֵא יוֹמוֹן עַד דְּתִבּוּ
רְדֵּימִיָּא וְיִבְעוּ רְדֵּימִיָּא בְּכָל אֹרְחָא וְלֵאמֹר אֲשַׁלְּחוּ
וְיִשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְיִרְדּוּ מֵהַר וְיַעֲבְרוּ
וְיִבְאוּ אֶל הַחֹשֶׁעַ בְּזַנּוֹן וְיִסְפְּרוּלוּ אֶת כָּל
הַמִּצְוֹת אֲתֶם : וְתִבּוּ תֵּלִין גְּזַבְרִיָּא וְנִתְרַמוּ
מִן טוֹרָא וְיַעֲבְרוּ זֵאתוּ לֹאֵת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן
וְאִשְׁתַּעֲיָאוּ לֵיהּ יָת לָל דְּעֵרְעָא יְתִלּוֹן : וְהֵאמֵר

אל הוֹשִׁיעַ כִּי נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ
וְגַם נִמְגְּבוּ כָּל יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ : וְאָמְרוּ
לְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי מִסֵּר יְיָ בְּיָדֵנָּה יֵת כָּל אֶרֶץ
זֶה אֲתַבְּרוּ כָּל יְהַבֵּי אֶרֶץ מִן קְדֻמֹּת :

דוֹיִקָּח קָרָח בְּשֵׁמוֹאֵל יֵ

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵל הָעַם לֵכוּ וְנִלְכֶה הַגִּלְגָּל
וְנַחֲרֹשׁ שָׁם הַמִּלֻּכָה : וְאָמַר שְׁמוּאֵל לְעַמָּה
אֵיתוּ וְנִזְיֵל לְבַלְגָּלָה וְנַחֲרִית הַמֶּן מִלְּפֹתָהּ :
וַיֵּלְכוּ כָּל הָעַם הַבָּלְגָּל וַיְמַלְכוּ שָׁם אֶת שֶׁאֱוֹל
לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיַּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שֶׁאֱוֹל וְכָל אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
עַד מָאוֹד : וְאָזְלוּ כָּל עַמָּה לְבַלְגָּלָה וְאָמְרוּ לֵכוּ
הַמֶּן יֵת שֶׁאֱוֹל קָדָם יְיָ בַּבַּלְגָּלָה וְנַכְיִסוּ הַמֶּן
נִכְפַּת קוֹרֵשִׁין קָדָם יְיָ וְחָדִי הַמֶּן שֶׁאֱוֹל וְכָל
אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד לְחֹלָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵל
כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקוֹלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר

אמרתם לי ואמליך עליכם מלך : ואמר שמוע
לכל ישראל הוא קבילית למימרכון לכו
דאמרתון לי דאמליכית עליכון מלכא : ועתה
הנה המלך מתהלך למניכם ואני זקנתי ושבת
ובני הנם אתכם ואני התהלכתי למניכם מנעורי
עד היום הזה : וכען הוא מלכא מדבר ברישכון
ואנא קשית וסיבית ובני האנון עמכון ואנא
הליכית קדמיכון מנעורי עד יומא הדין : הנני
ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי
לקחתי וחמור מילקחתי ואת מי עשקתי ארז
מי ריצותי ומוי מילקחתי כפר ואעלים עיני
בו ואשוב לכם : הא עד דאנא קיים אסלידו
בי קלם יעי וקלם משיחיה ית תורא דמן דבליית
וחמרא דמן שחלית אית מן עשקית ית מן
אגסית ומיך מן קבילית ממון דשקר ותבשית
עיני מניה בדינא ואתיב לכו : ויאמרו ויא
עשקתנו ולא רעותנו ולא לקחת מיד איש

מאומה : ואמרו לא יִשְׁקֹתָנָא וְלֹא אֲנִסְתָּנָא
וְלֹא קְבִילְתָּא מִיַּד אֲנִישׁ מוֹדְעִים : וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים עַד יְהוֹה בְּכֶם וְעַד מִשִּׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא
מִצִּאתֶם בְּיַדִּי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד : וְאָמַר לְהוֹן
סְהִיד מִימְרָא דְעֵי בְּכוּן וְסְהִיד מִשִּׁיחִיה יוֹמָא
הַדִּין אֲרִי לֹא אֲשַׁכַּחְתּוּן בְּיַדִּי מוֹדְעִים וְאָמְרוּ
סְהִיד : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵל הַעַם יְבוֹה אֲשֶׁר
עִשְׂתָּ אֶת מוֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הִעֲרִיתָ
אֶת אֲבֹתֶיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְאָמַר שְׁמוּאֵל
לְעַמָּה יְיָ דְעַבְדֵּי דְבֹרוּן עַל יַדֵּי מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
דְּאָסִיק יֵת אֲבֹתְכוֹן מֵאֶרֶץ דְּמִצְרַיִם : וְעַתָּה
הֲתִיעֲבוּ וְאֲשַׁפְטוּ אֲתֶכֶם לְפָנֵי יְהוָה אֵת כָּל
יַדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עִשְׂתָּ אֲתֶכֶם וְאֵת אֲבֹתֶיכֶם
וּכְעַן אֲתַעֲתֶרוּ וְאֲתוּכַח עִמְכוֹן קִדְּם יְיָ יֵת כָּל
זְכוֹתָא דְעֵי דְעַבְדֵּי עִמְכוֹן וְעַם אֲבֹתְכוֹן :
כֹּא שְׂרֵבָא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב אֲבֹתֶיכֶם

אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן
וַיֹּצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיּוֹשִׁיבוּם
בְּמִקְוֵהָהָר : כִּי עָאָל יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם וַזְעִיקוּ
אֲבֹתֵיכֶם קָדָם יְיָ וַשְׁלַח יְיָ אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן
וַאֲמִיָּהוּ יְיָ אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֹתֵיבֹנוֹן בְּאֶרֶץ
גִּרְזֵן : וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְּכֶם
בְּיַד סִיסְרָא שַׂר צְבָא חֲצֹר וּבְיַד הַלְשֵׁתָם וּבְיַד
כּוֹלֵךְ מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם : וְאֶת צְשִׁיאוֹ יְיָ מִלְחַמָּה
דְּיַי אֱלֹהֵהוֹן וּמִסַּר יְתָהוֹן בְּיַד סִיסְרָא רֵב הַיִּלָּא
דְּחֲצֹר וּבְיַד הַלְשֵׁתָא וּבְיַד מִלְכָּא דְּמוֹאָב
וְאֶגְיֵחוֹ קָלְבָא בְּהוֹן : וַזְעִיקוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּאֲמְרוּ
חַטָּאנוּ כִּי עֲלַבְנוּ אֶת יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת הַבְּעֵלִים
וְאֶת הָעִשְׂתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילְנוּ מִיַּד אֵיבֵינוּ
וַנַּעֲבֹדְךָ : וַזְעִיקוּ קָדָם יְיָ וַאֲמְרוּ חֲבִנְנָא אֱרֵי
שְׂבָקְנָא יְיָ מִלְחַמָּה דְּיַי וּמִלְחַמָּה יְיָ בְּעַרְשָׁא
הָאֵת עִשְׂתָּרְתָּא וַנַּעֲשֵׂן שְׂזִיבְנָא מִיַּד בְּעַלֵּי דְ

דבבנא ונמלה קדנור : וישלח יהוה את רבער
ואת ברו ואת יפתח ואת שמואל ויעל אתכם
אל איביכם מסביב ותשבנו בטח : ושלח יי
ית גדיעון דית שמושון דית יפתח דית שמואל
אשניב יתכון מיד בעלי דבבין. מפחור פחור
ויתבתון לרחיצון : ותראו כי נחש מלך בני עמון
בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלוק ע
עלינו ויהוה אלהיכם מלכם : זה יתון א
נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון זה מרתון
לי לא אלהין מלכא ומלוק ולי אלה כון
מלככון : ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר
שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך : וככל
הא מלכא דאתרעיתון דשאליתון והא מנ
יע עליכון מלכא : אם תיראו את יהוה
ועבדתם אותו ושמיעתם בקולו ולא תמרו
את פי יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר

מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם : אם הדחלון
 מן קרב יי ותמלחון קדמוני ותקבלון למימריה
 ולא תסרבון על מימרא דיי ותהון אף ארלון
 ואף מלפא דימלך עליכון בתר מלחנא דיי
 להכון : ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם
 את פי יהוה והיתה ידיהוה בכם ובאנתיכם :
 ואם לא תקבלון למימרא דיי ותסרבון ער
 מימרא דיי ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות
 באבהכון : גם עתה התייבבו וראו את הדבר
 הגדול הזה אשר יהוה עשה לשניכם : אף
 כען אתערתו והגזו ית מתגמא דבא הרין דיי
 עבד ליעניכון : הלא קציר הטיב היום אקרא
 אלהוה ויתקולות ומטר ודעו וראו כי דעתכם
 רבב אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
 מלך : הלא הער הטיב יומא דין אעלי קרב
 יי ויתין קלין ומטר ודעו והגזו אדי בישתכון
 סביאה דעבדכון קרב יי למשאל לכון מלכא :

מתגמא

וַיִּקְרָא שְׁמוֹתָי אֵלֵי יְהוָה וַיְהִי יְהוָה קִלְתָּ וּמִטְר
בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֵת
שְׁמוֹתָי : וַיֹּצִיֵּי שְׁמוֹתָי בְּרָם יָדַי וַיִּהְיֶה יָדַי קָלִין
וּמִטְר בַּיּוֹמָה הַהוּא וְדַחִיל כָּל עַמָּה לְחַדְלָה מִן
קָדָם יָדַי וְאִתְּגַמְי שְׁמוֹתָי : וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם
אֵל־שְׁמוֹתָי הַתְּפִלָּה בְּעַד־עַבְדְּךָ אֵל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵל־נַמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עָלֵינוּ כָּל־חַטָּאתֵינוּ
רָעָה לְשִׁמּוֹל לֵבָנוּ כְּחֹךְ : וַאֲמָרוּ כָּל עַמָּה לֵ
לְשִׁמּוֹל יָדַי עָלַי עַבְדְּךָ קָדָם יְיָ אֱלֹהֵי אֶרֶץ־^{נְחוֹת}
אוֹסִיפְנָה עָלַי כָּל חֻבְנָה בְּשִׁתָּה לְחַשְׂתָּה לְנַפְּ
מֹלֶכָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוֹתָי אֵלֵינוּ אֵל־הוּא
אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אֵלֵינוּ
תְּקַוּוּ מֵאַחֲרַי יְהוָה וְעַבְדְּתֶם אֶת־יְהוָה כְּכֹ
לְבַבְכֶם : וְאָמַר שְׁמוֹתָי לְעַמָּה לֵאמֹר הַחֲלוּק
אֶתֶּן ~~לְבַבְכֶם~~ יָת כָּל בְּשִׁתָּה הוּא בְרָם קָלִי
תִּסְטֹן מִבְּתֵר מֹלֶכְנָה דְלֵי וְהַכְּלִחוּן בְּרָם יָדַי
355 לְבַבְכֶם : וְלֹא תְקַוּוּ כִּי־אַחֲרַי הֵלְלוּ אֲשֶׁר

אֶתְּגַמְי

לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי תָהוּ הַמָּה : וְלֹא תִסְטֹון
מִבְּתֵר מִוְלַחְנִיה וְלֹא תִפְלַחֹון לְטֹעוֹתֶיהָ דִּאֲנֹון
לֹא זֹלִית בְּהוֹן הַנָּהָה וְלֹא מִשְׁשֶׁבֶן אֲרִי לְמַד
אֲנִין : כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׂמֹו
הַבְּדוּל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹו לְעַם
אֲרִי לֹא יִדְחִיק יְעִי יֵת עֲמִיָּה בְּדוּל שְׂמִיָּה רַבָּה
אֲרִי רַעוֹה קָרָם יְעִי לְמַעַבְדֵי יִתְכּוֹן לָשׁ לְעַם : לְאִי מִלֹּה :

הַפְטָרָה חֲקוּתָא ~~בְּשִׁפְטֵי לֵי~~
בְּשִׁפְטֵי לֵי

וַיִּמְתַּח בְּגִלְעָדִי הִיָּה גִבּוֹר הִיָּל וְהוּא בֶן אִשָּׁה
זוּבָה וְיוֹלֵד בְּלֵעַד אֶת־יִמְתַּח : וַיִּמְתַּח בְּלֵעַדָּהָה
הוּוּ גִבּוֹר הִיָּלָה וְהוּוּ בֶר אִיתְתָּהּ מִנְדִּיקִירָה
דְּאִוְלִיד בְּלֵעַד יֵת יִמְתַּח : וְהָרִד אִשְׁת־בְּלֵעַד לֹו זְבֻנִים
וַיִּבְדְּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה וַיִּגְרִישוּ אֶת־יִמְתַּח וַיִּאֲמְרוּ לֹו
לֹא תִגְחַל בְּבֵית אֲבִינוּ בִּי בֶן־אִשָּׁה אַחֲרַת אֶתְהָ :
וַיִּלְיֵדֵת אִיתְתַּח בְּלֵעַד לִיָּה בְּנִין וְרַב־אֲנָבְנֵי אֶתְתָּהּ
וְתָרִיכוּ יֵת יִמְתַּח דְּאִמְלוֹל לִיָּה לֹא תַחֲסִין בְּבֵית אֲבִינוּ
אֲרִי בֶר אֶתְתָּהּ אַחֲרֵי אֶתְהָ : וַיִּבְרַח יִמְתַּח מִפְּנֵי־

אֲחִיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלַקְטוּ אֶל־יְמֵתָר
אֲנָשִׁים רַקִּיב וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ וְעֵדֶק יִמְתַּח נֹן קָרָב
אֲחֹהֵי וַיְהִיב בְּאֶרֶץ וַאֲתַכְנִישׁוּ לֹוֹת יִפְרָתָר
בּוֹבְרִין וְנִמְקוּ עִמּוֹהֶּ : וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּלְחַמּוּ בְּנֵי
עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל : וַהֲוֶה לְנִמְקֵי יוֹמָיו וַאֲגִיחוּ קָרְבָּא
בְּנֵי עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־נִלְחַמּוּ בְּנֵי
עַמּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכּוּ־זַקְנֵי גִלְעָד לְקַחַת אֶרֶץ
יִמְתַּח מֵאֶרֶץ טוֹב : וַהֲוֶה כֹּד אֲגִיחוּ קָרְבָּא בְּנֵי עַמּוֹן
עִם־יִשְׂרָאֵל וַאֲזָלוּ סְבִי גִלְעָד לְמַדְבַּר יֵת יִמְתַּר
מֵאֲרָע טַב : וַיֹּאמְרוּ לִימְתַּח לִכְהֵ וְהִיִּתְבֵּ לְנוּ
לְקִצִּין וְנִלְחַמְהָ בְּבְנֵי עַמּוֹן : וַאֲמָרוּ לִימְתַּח אֵיתָא
וַתְּהִי לְנֶאֱלָבָא וְנִגִּיחַ קָרְבָּא בְּבְנֵי עַמּוֹן : וַיֹּאמֶר
יִמְתַּח לְזַקְנֵי גִלְעָד הֲלֹא אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֶרֶץ
זַמְרִישָׁנִי וְאַתֶּם נִמְקֵי וְנִמְקֵי עִמָּהּ אֵלֵי עֵתָר
בְּאֶשֶׁר יָצַר לָכֶם : וַאֲמָרוּ יִמְתַּח לְסְבִי גִלְעָד
הֲלֹא אַתֶּן סְנֵיתוֹן יְהִי וְתִרְיַכְתּוֹנִי מִבְּיַת אֲבָא
וְלִמְדִין אֲתִיחוֹן לֹוֹתִי כַעֲזָן כֹּד עֵקֶת לְכֹון וְנִמְקֵי
זַקְנֵי גִלְעָד אֶל־יִמְתַּח לְכֹון עֵתָה שְׂבִנוּ אֵלֶיךָ

והלכת
לכל וע
כען תב
עמוך ו
ימתח
להלח
אהיה
מלובי
וי ית
ויאכ
בית
סבי
אם
זקני
ולק
במי
עב
כל

והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש
לכל יושבי גלעד : ואמרו סבי גלעד לימחה בכין
כען תבנא לזוקך ותהך עמנא ותגיה קרנא בבני
עמון ותהי לנא לרישא לכל יתבי גלעד : ויאמר
ימחה אלזקני גלעד אם מושיבים אתם ארתי
להלחם בבני עמון ונתן יהוה אתם לפני אנכי
אנהי לכם לראש : ואמר ימחה לסבי גלעד אם
מתובין אהון יהי לאגחא קרנא בבני עמון ונסר
ימי יהלון בקדמי אנא אהוילון לרישא :
ויאמרו זקני גלעד אלימחה יהוה יהיה שמע
בינתינו אמלא כדברך כדעשה : ואמרו
סבי גלעד לימחה מוירא ליה יהי סהיד בינא
אם לא כמתגמך כין נעביד : וילך ימחה עם
זקני גלעד וישמו העם אתו עליהם לראש
ולקצין וידבר ימחה את כל דבריו לפני יהוה :
במצפה : ואזל ימחה עם סבי גלעד ומנא אותה
עמא עיליתין לריש ולרביא : וסדר ימחה ית
כל סתמנהי קדם יש במצפא : וישלח ימחה

מלואכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ורך
כי באת אלי להרוגם בארצי : ושלח יפתח
אנגליו לזות מלכא רבני עמון למימר מאד
ולך ארז אתיתא דוה לאגחא קרבא בארצי :
ויאמר מלך בני עמון אל מלכא כי לקח
ישראל את ארצי בעלתו ממיצרים מארנו ועד
היבק ועד הירדן ועתה רשיבה אתהן בשלום :
ואמר מלכא רבני עמון לאנגליו יפתח ארז נפס
ישראל ית ארע במסקיה ממיצרים מארנונא
ועד יזבא ועד ירדנא וכען אתנב יהלון בשלום :
ויוסף עוד יפתח וישלח מלואכים אל מלך בני
עמון : ואוסף עוד יפתח ושלח אנגליו לזות
מלכא רבני עמון : ויאמר לו כה אמר יפתח
לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ
בני עמון : והמר ליה כדכנ אמר יפתח לא נפס
ישראל ית ארע מואב וית ארע בני עמון :
כי בעלתם ממיצרים וילך ישראל במדבר
עדים סוף ויבא קדשה : אלי במסקיה וין

ממיצרים
ואת
מלך
מלך
וישב
אנגליו
בארץ
לזות
ברקם
ואת
מואב
מואב
ואת
ממ
בעב
מואב
יש
מו

מִמִּצְרַיִם זָהָלָה יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר לֹא עַד יָמָה דְסוּף
זָהָתָה לְרַקָּם : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיו וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ אֲדוּם לֵאמֹר אֶעֱבְרָה נָא בְּאֶרֶץְךָ וְלֹא שָׁמַע
מֶלֶךְ אֲדוּם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבְרָה
וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִרְיָשׁ : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
אֶזְבֵּדִין לֹוֹת מִלְכָּה דְאֲדוּם לְמַלְאָכָה עֲבָר כְּעֵן בְּ
בְּאֶרֶץ זָלָה כְּבִיל מִלְכָּה דְמוֹאָב דְאֲדוּם וְאִתְּ
לֹוֹת מִלְכָּה דְמוֹאָב שָׁלַח זָלָה אֲבָה וַיְהִיב וַיִּסְרֵל
בְּרַקָּם : וַיִּלַּךְ בְּמִדְבַּר וַיִּסַּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם
וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ
מוֹאָב וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אֲרִנָן וְלֹא־צָאוּ בְּגִבּוֹל
מוֹאָב כִּי־אֲרִנָן גְּבוּל מוֹאָב : זָהָלָה בְּמִדְבַּר לֹא
זָהָקִיף יוֹת אֲרַע אֲדוּם וַיִּת אֲרַע מוֹאָב זָהָרְנו
מִמִּדְבַּח שְׁמֵשׁ לְאֲרַע דְמוֹאָב וְשָׁו
בְּעֵבֶר דִּירְדָנָה דְאֲרִנָן זָלָה עָלוּ בְּתַרְחוּם
מוֹאָב אֲרִי אֲרִנָן תַּחוּם מוֹאָב : וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֲמֹרִי
מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן וַיִּזְמַר לוֹ וַיִּשְׂרָאֵל נֶעֱבְרָה

נַח בְּאֶרֶץ עַד מִקְוֵי : וְשָׁלוֹחַ יִשְׂרָאֵל
אֲזַדְדִּין לֹות סִיחֹן מִלְכָּה אֲמֹרָאָה מִלְכָּה
דְּחֶשְׁבִּזֹון וְאִמְרֵי לִיהַּ יִשְׂרָאֵל נַעֲבֹר כְּעַן
בְּאֶרֶץ עַד אֲתָרֵי : וְלֹא הֶאֱמִין סִיחֹן אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל עֲבָד בְּנִבְרֹו וַיִּאֲסֹף סִיחֹן אֶת כָּל
עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּאֶרֶץ וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל : וְלֹא
הֵימִין סִיחֹן יֵת יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְר בְּתַחֲוֹמֶיהָ וְכִנְשׁ
סִיחֹן יֵת לְכָל עַמּוֹת וְאֵתוֹ לִיהֲלֹךְ וְאֶגְזִיחַ בְּקִרְבָּא
עִם יִשְׂרָאֵל : וַיֵּתֵן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
סִיחֹן וְאֶת כָּל עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּסֹם וַיִּירֶשׁ
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל אֶרֶץ הָאֱמֹרִי וַיֹּשֶׁב הָאֱרֶץ
הַהִיא : וְאִמְרֵי יֵשֶׁהָ דִּישְׂרָאֵל יֵת סִיחֹן וַיֵּת
כָּל עַמּוֹת בִּירָא דִּישְׂרָאֵל וְכַחֲכַן וַיִּירֵית יִשְׂרָאֵל
יֵת כָּל אֶרֶץ אֲמֹרָאָה יֵתִיב אֶרֶץ הַהִיא : וַ
וַיִּירֶשׁוּ אֶת כָּל גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאֶרֶץ וְעַד הַיַּבֵּק
וּמִן הַמִּדְבָּר וְעַד הַיַּרְדֵּן : וַיִּירֵיתוּ יֵת כָּל תְּחֹם
אֲמֹרָאָה מֵאֶרֶץ זֹנָא וְעַד יֹבְקָא וּמִן מִדְבָּלָא
וְעַד יִרְדֵּנָא : וַיַּעֲרֶה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַזֵּרִים

את ה
וכען
קדם
את
כל
הלא
דיה
ועתה
מואב
בם
דמוא
בהון
ובער
ארנ
בעת
ובפנ
דיעו

את האמרי כופני עמנו ישראל ואתה תירשנו
וכען ייטלה דישראל תליך ית אמוראה מן
קדם עמיה ישראל ואת מדמי למידתה : הלא
את אשר יורשה כמוש אלהיך אתו תירש ואת
כל אשר הוריש יהוה אלהינו מסנינו אתו נירש
הלא ית דיחסניך כמוש טעותך יתיה תחסין
דית כל די תליך ייטלהנא מן קדמנא יתיה נירת
ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן עמור מליך
מואב הרב רב עם ישראל אמנלחם נלחם
בם : וכען הטוב טוב את מבלק בר עמור מלכא
דמואב הנודן דן עם ישראל אם קרבה הגור
בהון : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה
ובערער ובבנותיה ובכל הערים אשר עליה
ארנן שלש מאות שנה ומדוע לא העליתם
בעת ההיא : כדי יתיב ישראל בחשבון
ובכרמיה ובערער ובכרמיה ובכל קרמיה
דעל תחומי ארנן תלת מאה שנין אמדין

ובכרמיה

לֹא שִׁינִיתוֹן בְּעוֹלָם הָיָה : וְאֵנֹכִי לֹא חָטָאתִי
וְאַתָּה עֲשֵׂה אֵתִי וְעֵשֶׂה לְהַלְחֵם בִּי : שְׁפֹט יְהוָה
הַשְׁפֹּט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן :
וְאֵכָּא לֹא הָטִית לְךָ וְאַתָּה עֲבִיר עִמִּי בִישׁוּבִי
לְאֶגְרָא בְּרַבָּא בִי יְדִין יְיָ דְעֲבִיר דִּינָא יוֹמָא
דִּין בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא שָׁמַע
מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל דְּבַרֵּי יִמְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח
אֵלָיו : וְלֹא קִבְּלֵי מַלְכָא דְבְנֵי עַמּוֹן לְפִתְגְמֵי
יִפְתָּח דִּישְׁלַח לְוֹתֵיהּ : וְתֵי עַל־יִפְתָּח דְרוּחַ
יְהוָה וַיַּעֲבֵר אֶת הַגְּלִיעָד וְאֶת מִנְשֵׁה וַיַּעֲבֵר
אֶת מִצְפָּה גְלִיעָד וּמִמִּצְפָּה גְלִיעָד עֲבַר אֶת
בְּנֵי עַמּוֹן : וְשָׂדֵת יְלָל יִפְתָּח רוּחַ גְּבוּרָה מִן
קָדָם יְיָ דְעֲבַר יֵת גְּלִיעָד דִּיֵּת כּוֹנֵשֶׁה דְעֲבַר
יֵת מִצְפָּה דְגְלִיעָד וּמִמִּצְפָּה דְגְלִיעָד
עֲבַר יֵת מִנְשֵׁה בְנֵי עַמּוֹן : וַיִּדְרֵי יִפְתָּח
נְדָר לִיהוָה וַיֹּאמֶר אֵם נָתַן תִּתֵּן אֶת בְּנֵי
עַמּוֹן בְּיָדִי : דְּקִיִּים יִפְתָּח קִיָּים קָדָם יְיָ

וְאָמַר אִם מִמָּסַר תִּמְסַר יֵת בְּנֵי עַמּוֹן בִּירֵי וְהִיָּה
 הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְּלֹתַי בֵּיתִי לְקַרְאֹתַי בְּשׁוֹנֵי
 בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהִיָּה לִיהוָה וְהָעֲלִיתִי
 עֲלָהּ׃ וְהִי דִינֹק מִיָּמֶק בַּר מֹדֵשׁוּ בֵּיתִי לְקַדְמוֹת
 כִּד אֵתוֹב בְּשָׁלֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהִי קָלֶם יְעִי וְאֵל
 וְאֶסְקֵנִיה עֲלֵתָא׃ וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לִ
 לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ׃ וַעֲבָר יִפְתָּח לֹוֹת בְּנֵי
 עַמּוֹן אֲלֵהֶם קָרְבָּא בְּהוֹן וְמִסְרֵנֹן יְעִי בִּירֵיה׃ ו
 וַיִּכַּסּ מִעֲרֵעַר וְעַד־בְּאֶרְךָ מִנֵּת עֲשָׂרִים עִיר וְעַד
 אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדֹלָה מְאֹד וַיִּכְנַעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִמְחֻנֹן מִעֲרֵעַר וְעַד מִעֲלֻנָּא דְמִנֵּת
 עֲסָרִין קְרוּיִן וְעַד מִיִּשְׂרָאֵל כְּרָמִיָּה מִחֲתָא רִבְבָתָא
 לְחֵלָא וְאֵתְבָרוּ בְּנֵי עַמּוֹן קָלֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיָּבֵא יִפְתָּח הַמְּצַפֵּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוֹ יּוֹצֵאת
 לְקַרְאֹתוֹ בַּת־פִּיִּם וּבְמַחְלֹת וְרַק הִיא יְחִידָה
 אִידֻלוֹ מִמֶּנּוּ בֵּן אֶחָד בֵּת׃ וְהָתָּה יִפְתָּח לְמִצְפֵּנָא
 לְבֵיתִיה וְהִיא בְרַתִּיה נִמְקָא לְקַדְמוֹתֶיה בְּתוֹפִין

וּבְחַנְגִּין וְלַחֹדֶר הַיָּמָּה יְהוּדָה לֵית לִיה מִיֶּכָה בָר
אִוּ בָרַת : וַיְהִי כִּרְאִיוֹ אֶתָּה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו
וַיֹּאמֶר אַהֲהָ בְתוֹ הַכְּרִיעַ הַכְּרִיעַתֵּנִי וְאֶת הַיִּית
בְּעַכְרִי וְאֲנֹכִי מִיֵּצִיתִי מִיֵּאֱלֹהִים וְלֹא אֹכְרָ
לְשׁוֹב : וְהוּא כִּד הָאָה יָתָה וְנִעַיִת לְבֹשׁוֹרָה
וְאֶמֶר וְיֵ בָרַתִּי אֶכְרִיעַ אֶכְרִיעַתִּינִי אֶתָּה הַיִּית
בְּעַכְרִי וְאֶתָּה הַתְּחִית מִוּמִי בְּנִדְרֵי קָדָם יְיָ אֱלֹהִים
אֵי־כֹל לְמַתָּב : וְהֵאמֶר אֱלֹהִים אָבִי מִיֵּצִיתָ אֶת
פִּיךָ אֱלֹהִים עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ אֶחְרָי
אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ : הוּא נִקְמֹת מִאֲבִיךָ מִכָּבֶד
עַמּוֹן : וְאֶמְרַת לִיה אֶתָּה הַתְּחִיתָ יָת מִוּמִךְ
בְּנִדְרֵי קָדָם יְיָ עַבְדִּי לִי כִמָּה דַנְמָק מִמִּוּמִךְ בְּתֵר
דְּעַבְדִּי לְךָ יְיָ פֹרַעַנְתָּהּ מִבְּעַרְיִי דְבַבְךָ מִכָּבֶד
עַמּוֹן : וְהֵאמֶר אֱלֹהִים אָבִיךָ יַעֲשֵׂה לִי הַדְּבַר הַזֶּה
הַרְמֵה מִמִּנִּי סַעֲסַע חַדְשִׁים וְהֵלְכָה וַיַּרְדֵּתִי עַל
הַהָרִים וְהֵבֵכָה עַל־בְּתוּלֵי אֲנָכִי וְרַעוּתִי : וְאֶמְרַת
לְאֲבוֹהָא יַתְעַבִּיד לִי פִתְגָמָה הַדִּין שְׂבוֹב מִנִּי

הַרְיִן יִרְחִין וְאֶת־לְבָבִי יַעַל טוֹרֵי־אֵל אֲהַבֵּנִי
עַל בְּתוּלֵי־אֵנָה וְחִבְרֹתַי : וַיֹּאמֶר לִכְנִי וַיִּשְׁלַח
אֹתָה שְׁנֵי חֲדָשִׁים וְתֹלֵךְ הִיא וְרַעוּתֶיהָ
וְהַבֶּךְ עַל בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים : וְאָמַר אֲנִי־יָדָע
וַיִּשְׁלַח יְתֵה הַרְיִן יִרְחִין וְאֶגְלֹת הִיא וְחִבְרֹתֶיהָ
זְבַחַת עַל בְּתוּלֶיהָ עַל טוֹרֵי־אֵל : וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם
חֲדָשִׁים וַתֵּשֶׁב אֶל־אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נִדְרוֹ
אֲשֶׁר נָדָר וְהִיא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וְתַהֲיֶהק בִּישְׁרָאֵל
אֵלֶּה מִמֶּנֶּה הַרְיִן יִרְחִין וְתִבַּח לֹאֵת אֲבוֹהָ אֲעֹד
לָהּ יֵה כֹדֵרִיהָ דִּנְדָר וְהִיא לֹא יָדְעַת גְּבֻרַת אֵלֹהִת
לְגִזְרֹת בִּישְׁרָאֵל בְּדִיל דְּלֹא לְהַסְתֵּק גְּבֻרַת יְרֵכָה
בְּרִיָּה אֵלֶּה בְּרֵהִיָּה לְעֹלְתָהּ כִּמְאֵד עֲבָד יִפְתַּח
גְּלִיעָדָהּ וְלֹא שָׁאֵל לְמִינַחַס כִּהְנֵה אֲרָא
שָׁאֵל לְמִינַחַס כִּהְנֵה הוּהוּ פְרִיק יְתֵה בְּרִמְיָן :
מִיָּמִים יָמִימָה הִלְכְּנָה בָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת
לְבַת יִפְתָּח הַגְּלִיעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה :
מִזְמָן לְזִמְן אֲזַלְיָן בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַסְתֵּק לְבַת

פִּתְחָהּ בַּלְעֲרָאָה אֲרֻבְעָה יוֹמִין בַּשָּׁתָהּ
דְּוִירָא בְּרֵיק בְּהַעֲבֵיכִי טו

וְהִיא יִשְׁאָרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמּוּם רַבִּים כְּטַרְל
מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּיבִים עַל־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא
יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבִנֵי אָדָם : וְהִיא שְׂאֵרָא
דְּבֵית יַעֲקֹב בְּגוֹ עַמּוּמִין סְגִיָּאן כְּטַרְלָא מִן קֶרֶב
לִי כְרַסִּיטִי מִלְּקוֹשֵׁא דְעַל עֵשֶׂבָא דְלֹא מוֹרִיךְ
לְאִנְשׁ זֶלָא מִכְתֵּר לְבֵר אִנְשׁ : וְהִיא יִשְׁאָרִית
יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמּוּם רַבִּים כְּאֲרִירָא
בְּבִהְמוֹת יַעֲר כְּכַפִּיר בְּעֲרִירִיָּאן אֲשֶׁר אֵם
עֵבֶר וְרַמֶּס וְטַרְקָה וְאִין מִעִיל : וְהִיא יִשְׂאֵרָא
דְּבֵית יַעֲקֹב בְּעַמּוּמִיא בְּגוֹ עַמּוּמִין סְגִיָּאן כ
כְּאֲרִיא בְּבִיעֲרָא בְּחֲרִישָׁא כְּלִיתָא בְּעֲרִירִי עֲנָא
דְּאֵם יַעֲרִי דְּיִרְמוּס וְיִקְטוּל דְּלִית דְּמִשְׁלִיב :
תֵּרֶם יִדְרַךְ עַל־יַצְרִיךְ וְכֹל אִיבִיךָ יְכַרְתּוּ : סְגִי

מבכין תתקף ירך ישראל על סנאך וכל בעלי
דבכך ישתיצון : והיה ביום ההוא נאם יהוה
והכרתי סוסך מקרבך והאבדתי מרכבתך : ויהי
בעדנה יהוה אמר יי ואשיני סוסות עממי
מבינך ואוביד רחביהון : והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך : ואשיני קרוי עממי
מארץך ואמגר כל כרכיהון תקימא : והכרתי
כשפים מירך ומשוננים לא יהיולך : ואשיני
חושין מבינך ומעננין לא יהון לך : והכרתי
פסיליך ומצבתך מקרבך ולא תשתחווה
עוד למעשה ידך : ואשיני ילמי עממי
זקמתהון מבינך ולא תשה עברי עוד לעובדי
ירך : ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי
עריך : ואעקר שתלי עממי מבינך ואשיני
בעלי דבכך ועשיתי באף ובחמה נקם ארץ
הגוים אשר לא שמעו : ואעביד ברגז ובחמא
פורענות דין מן עממי ולא קבילו אלמן

אוריתא : שמיעו לרא את אשר יהוה אמר קום
ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך
שמיעו כען ית דמי אמר קום דין עם טוריא
דישמען רנותא קרך : שמיעו הרים את דיב
יהוה והאיתנים מוסרי ארין כי ריב ליהור
עם עמו ועם ישראל יתוכח : שמיעו טוריא
ית דינא דמי ועיקריא יסודי ארעא אלו דינא
קדם מי עם עמוה ועם בית ישראל עביר תופיחא
עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתך ענה בי עמי
מא טבא אמרית למעבד לך ולא עבדית או
למרועא קשיא אסגית ערך אסהיד קדמי
כי העליתך מארין מוצרים ומבית עבדי
פריתך ואשלח לפניך את משה אהרן
ומרים : ארי אסיקתך מארעא רמוצרים
זמבית עבדותא פלקתך ושלחית קדמך
אלתא נבי משה ואלמא למרת ודינן אהרן
לכמרא על עמו אמרים לאוראה לנשיא :

עֲמִי זְכוֹרָנָא מִהִיעֵץ בִּלְךָ מִלֶּךְ מוֹאֵב וּמִה
עֲנָה אֲתוּ בִלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשְּׂטִיִּים עַד
הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת יַדְקוֹת יְהוָה : עָמִי אֲדַכֵּר
כִּי־עַן מֵאֵה מִלֶּךְ בִּלְכָא מִלְּלָא דְמוֹאֵב זְכוֹרָא אֲתִיב
יְתִיה בִלְעָם בֶּר בְּעוֹר הֵלֵא גְבוּרָן אֲתַעֲבִידָא
לְכוּן־זְכוּרָא שֶׁר שְׂטִין עַד בֵּית גִּלְגָּלָא בְּרִי
לְמִידַע זְכוּתָא דִּישִׁי : בְּמַה אֲקָרַם יְהוָה אַכְרָה
לְאֵלֵהִי מִרוֹם הָאֲקָרַמְנוּ בְּעֵלוֹת בַּעֲבָלִים בְּנֵי
שָׁנָה : בְּמַה אֲמַלַח קָדָם יְיָ אֲשֶׁת־עַבְדִּי לְאֵלֵהֵא
דְּשָׁכִינְתִיה בִּישְׁמִי מִרוֹכְמָא הָאֲמַלַח קָדָמוֹרִי
בְּעֵלוֹן בַּעֲבָלוֹן בְּנֵי־יִשְׂנָא : הִירְעָה יְהוָה בְּאֵלֵי
אֵלִים בְּרַבּוֹת נְחֵלֵי־שָׁמַן הָאֲתָן בְּכָרִי פִשְׁעֵי
פְּרִי בִטְנֵי חֲטָאת נִפְשֵׁי : הִיתְרַעֲוִי יְיָ בְּלַמִּי ד
דְּכָרִין בְּרַבּוֹת נְחֵלִין דְּמִישַׁח הָאֲתָן בְּרִי בּוֹכְרִי
חֵלְף חוֹבֵי חָבוֹב מַעֵי חֵלְף חֲטָאֵי נִפְשֵׁי : הַגִּיד
לֶךְ אֲרָם מִה טוֹב וּמִה יְהוָה דְּרִישׁ מִמֶּךָ כִּי

אֲבֵעֵשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאֶהְבֵּת חֶסֶד וְהִצַּנְעֵ לֶכֶת
עִם אֱלֹהֶיךָ : אֵת הַחַוָּה לֶךְ אֲנִישָׂא מֵא טַב
וּמֵא יֵי תִבֵּעַ מִיִּנְךָ אֲהִיִן לִמְעַבְדֵי דִין וְקִישׁוּט
אֲמַרְתֶּם בְּמִילֵי הַסְרָא וְהוּי יַנְיַע לְהִלְכָא ב
בְּהַלְתָּ אֲדָהּ לְהִלְכֵךְ :

הַפְטֵרָת מִיִּנְחָם בְּמַלְכֵי יֵי

זִיִּדְיָהוּהָ הֵיִתָה אֵל אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁנַם מִתְּנֵי
וַיִּרְדֵּן לִפְנֵי אַחָאב עַד בְּאַכְהָ יִזְרַעְאֵל :
אֲדוּחַ בְּבוֹרָא מִן בְּרָם יֵי הָוֹת עִם אֱלֹהֵי זְרֵיִן
בְּרָם חֲרֵצִיָּה וְרַחֲטֵ לְחַיִּימוֹת אַחָאב עַד דְּהִלְכָא
לִיִּזְרַעֵל : וַיִּגְדֵי אַחָאב לְאַיִזְבֵּל אֵת כָּל
אֲשֶׁר עֵשָׂה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הִרְגֵי אֶרֶץ
כָּל הַנְּבִיאִים בְּחָרָב : וְהוּי אַחָאב לְאַיִזְבֵּל יָת
כָּל דְּעַבְדֵי אֱלֹהֵי זֵיִת כָּל דְּקִקְלֵ יֵת כָּל נְבוֹיִן שְׂקֵלָא
בְּחָרְבָא זְנוֹת שְׂלֵחַ אִיזְבֵּל מִלְּאֵךְ אֵל אֱלֹהֵינוּ
לְאֲמַר כְּהֵעֵשָׂו אֱלֹהִים וְכֵה יוֹסֵפוֹן כִּי בְעֵת

מוחר אישים את נפשך כנפש אחד מהם
ושלחת אינבל אנבל לזות אלוה למוימר
כדין יעבדן דהלתא וכדין ייקמן ארי כעדנא
הדין מחר אשוי ית נפשך כנפשא דחד מנהון
וירא ויקב וילך אל נפשו ויבא באר שביב
אשר ליהודה וינה את נערו שם : ותנא זקב
זאל לשיבא נפשיה דאתא לבאר שב
דלשיבט יהודה ושכב ית עולימיה תמן : והוא
הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם
וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה את
יהוה קח נפשי כילא טוב אנכי מאבתי : והוא
הלך במדברא כוהלך יומא דאתא ויתב תחות
רתמא חד ושאל ית נפשיה למות דאמר סבי
לי ארלא עד אמותי אנא מטדף כדין כען יני
סב נפשי ארי לא טוב אנא מאבתי : וישכב
וישן תחת רתם אחר והנהגה מלאך נגב

במקום
כנפי

בן ויאמר לו קום אכול : ושכב ודמוך תהות
רתמא חר זהא דין מלאכא קריב ביה ואמר
ליה קום אכול : ויבט והנה מראשתיו ענת
רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב
וישכב : ואסתכי זהא איסדוהי הדר א
מעפא ואלו חיתא דמיוא ואכל ושתו ותב
ושכב : וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אטר כי רב נומך הדרך : ורנב
מלאכא דין תנינות וקריב ביה ואמר קום
אכול ארי סגי מינך אורחא : ויקם ויאכר
וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים
וארבעים לילה עד שהר האלהים חרבסד :
זהם דאכל ושתו ואכל כחילה דאכילתא ההיא
ארבעין ימין וארבעין לילון עד דאתא ל
לטורא דאתגלי עלוהי יקלא דיש לאחורב
ויבא שם ארדמעה וילן שם והנה דבר

כדיעבד
עכ

יה
לה
עכ
קנ
בר
ואר
ויב
קד
יש
כה
נפ
יהו
זמו
הר
ות
מו

110
יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו : ועאל
להמון למערתא זבת המן והא מתבמא וי
עמיה ואמר ליה מא לך לא אליה : ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אלהי יעבאות כיעבדו
בדיהך בני ישראל את מעבחתך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני רלברי
ויבקשו את נפשי לקחתה : ואמר קנאה קנאתי
קדם ייזלה יעבאות אהי ששבחו קיימך כעב
ישראל ית מדבחוך פגרו וזת נבייך קטלו בח
בהרבא ואשתהארית אנה בלחודי ובעו ית
נפשי למקטלי : ויאמר יצא ועמדת בהל לפני
יהוה והנה עבר ורוח גדלה וחלק ממדק הלי
ומשבד סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר
הרוח רעש לא ברעש יהוה : ואמר פוק
ותקום במזלא קדם ייז והא ייז מתגלי וקדמוהי
מטרות מלאכי רוחא כמרקק טוריא ומתברין

כִּי־יֵאָדָם בְּרָבִי לֹא בְּמִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי רֹחַ
שְׂכִינָתָא דִּי־יֵי אֲבֹתָר מִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי רֹחַ
מִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי זִיעָא לֹא בְּמִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי
זִיעָא שְׂכִינָתָא דִּי־י : וְאַחַר הִרְעֵשׂ אִישׁ לֹא
לֹא בְּאִישׁ יְהוָה וְאַחַר הָאִישׁ קוֹל דְּמִמָּה דְּבָקָה :
אֲבֹתָר מִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי זִיעָא מִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי
אִישְׁתָּא לֹא בְּמִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי אִישְׁתָּא ט
שְׂכִינָתָא דִּי־י אֲבֹתָר מִשְׁרֵי־ת מִלְּהֶכְנִי אִישְׁתָּא
כָּל דְּמִשְׁבָּחִין בְּחִשְׁבֵּי : וְהָיָה כִּשְׁמַע אֱלֹהִים
וַיִּלֶּט נִפְעוּ בְּאֲדָרְתוֹ וַיִּזְנֶא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעוּרָה
וְהָיָה אֱלִינוּ קוֹל וַיֹּאמֶר מִהֲלֵךְ פֶּה אֱלִינוּ :
וְהָיָה כִּדְ שִׁמְעֵ אֱלִינוּ וְכִדְ אֱמֹהִי בְּשׁוֹשְׁמִי
וְנִמְךָ וְנִקָּם בְּתִרְעָ מַעֲדָתָא וְהָיָה עִמּוּיָה בְּלֹא
וְהָיָה כִּדְ לֹךְ כֹּא אֱלִינוּ : וַיֹּאמֶר קָטָא
הִנְנֵנִי לִיְהוָה אֱלֹהֵי יַעֲבָאֹת כִּי־עֲנִבּוּ בְּרִיתְךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַזְּבָחֶיךָ הַרְבּוּ וְהָרְבּוּ

נביאיה הרגו בחרב ואותר אני לבדוי ויבקטו
את נפשי לקחתה : ואמר קנאה קנתי קדם יש
אלהי יצבאות ארי שבכו קיימור בני ישראל
יה מדבחר תבדלו וית נבייך קטלו בהרבה
ואשתארית אנה בלחודי ובעו ית נפשי
למקטלי : ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך
מדברה כמשק ובאת ומשחת את חנא
למלך על ארם : ואמר יש לי אגיד תוב
לאורחך למדבר דמסק ותהך ותמשח ית
חזק למהוי מלכא על ארם : ואת יהוא בך
נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע
בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא ת
תחיה : וית יהוא בר נמשי תמשח למהוי
מלכא על ישראל וית אלישע בר שפט
נמשישור מחולה תמשח למהוי נביא גחוק
והיה הנמלט מחרב חנאל ימות יהוא והנמלט
מחרב יהוא ימות אלישע ויהי רישתיה

הא
זא
ט
ל
כה
גמי
ט
תא
דו
רה
ז
ז
ז
ז

מִחֶרֶב בָּא דִּיהוָה יִקְטוֹל יְהוָה וְדִישָׁתִּיב
מִחֶרֶב בָּא דִּיהוָה יִקְטוֹל אֱלֹהֵי שָׁע : וְהִשְׁאֲרֵת
בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֱלֹהִים כָּל הַבְּרִיּוֹת
אֲשֶׁר לֹא נִרְעוּ לַבַּעַל וְכָל הַמָּה אֲשֶׁר לֹא
נִשְׁבַּח לוֹ : וְאֵשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעָה עֶמְקֵי כֹל
דְּכֹבֵיָא דְלֹא כְרִיעָא לַבַּעַל וְכָל מִוְנָה דְלֹא
נִשְׁיֵב לֵיהּ : וְיִלָּךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת אֱלֹהֵי שָׁע
בְּן שְׁמֹנֶט וְהוּא הָרִישׁ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי עֲמֻדָּיִם
לְפָנָיו וְהוּא בִשְׁנַיִם הָעִישָׁר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵיהֶן
אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתוֹ אֵלָיו : וְהָלַל מִתְּמֵן
וְאֵשְׁכַח יֵת אֱלֹהֵי שָׁע בֵּר שְׁמֹט וְהוּא לְרֵי
הָרִי עֶסֶר עֲדָנִין דְּתוֹרֵיָא עֲמֻדָּין בְּלִמְוָרָה
זְכוּרָה בְּחֵד מִתְּרֵי עֶסֶר זְעֵבֵר אֱלֹהֵיהֶן לֹא תִיהַב
וְרִמָּה שְׁוֹשְׁמִיהַ עֲלוֹהֵיהֶן : וַיַּעֲזֹב אֶת הַבְּקָר
וַיִּרֶץ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה נַא לְאֲבִי
וְלְאֲמִי וְאֶלְכֶה אַחֲרֵיהֶן וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוּב
כִּי מִהֲעַשִׂיתִי לָךְ : וְשַׁבַּק יֵת תּוֹרֵיָא

וְהָיָה בְּתֵר שָׁמַיָא וְהָיָה אֵשֶׁת כְּעֵן לְהַבָּא וְהָיָה
וְהָיָה בְּתֵר וְהָיָה אֵשֶׁת כְּעֵן לְהַבָּא וְהָיָה
לֵךְ : וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת עֲמֵר הַבֶּקֶר
וַיִּזְבְּחֵהוּ וּבְכָלֵי הַבֶּקֶר בְּשֵׁלֶם הַבִּישָׁר וַיִּתֵּן לְעַם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְּמוּ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁדָּתְהוּ אֹתָם
מִבְּתֵרוֹהֵי וְנָסִיב יֵת פֶּדֶן תּוֹרִיא וְהָיָה אֹתָם וְנָסִיב
תּוֹרִיא בְּשֵׁי לְהוֹן בְּסֵלָא וַיִּהְיֶה לְעַמָּא וְהָיָה
זָקִים וְהָיָה בְּתֵר אֱלֹהֵיהֶם וְשָׂמֵשׁ :

וְהָיָה כָּל יִשְׂרָאֵל לְהוֹת מִמִּטְרֵיהֶם בְּשֵׁלֶם שְׂבָחוֹת
קוֹדֶם לְהַטְעָה בְּאֵב בְּרַבְרֵי תוֹכַחָה לֹא בְעֵנָן
הַמִּרְטָה וְהָיָה הֵן : שְׂבַת רַאשׁוֹנָה דְרַאשׁוֹ
הַמִּטְוֹרֵת חֲלֵלָה יִרְמִיָּה

דְּבָרֵי יִרְמִיָּהוּ בְּחֻלְקֵיהֶם מִן הַכְּהֻנִּים אֲשֶׁר
בְּעִנְתוֹת בְּאַרְץ בְּנִימָן : פִּתְגָמֵי נְבוֹאָה
יִרְמִיָּה בְּרַ חֻלְקֵיהֶם מִן רִישֵׁי מְטָרָה כְּהֻנִּים
מִן אֲמֵר כְּלִיא דְהוֹן בִּיר שְׁלֹם בּוֹבְרָא דְקָבִיל
אֲחֻסְתֵּיהֶם בְּעִנְתוֹת בְּאַרְעֵי שִׁיבְטֵי בְנֵימָן :

סימון ד' ח

אֲשֶׁר נִקְרָא דְבַר יְהוָה אֵלָיו בְּיוֹמֵי יִשְׁתַּיְהוּ בֶן־
אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לְמָלְכוֹ : וְהָיָה כִּתְּבָם נִבְוֵאָה מִן קָדְמֵי יְשׁוּעָה עַמִּיה
בְּיוֹמֵי יִשְׁתַּיְהוּ בֶן־אֲמוֹן מֶלֶךְ שְׁבַט־דְּבִיר
יְהוּדָה בְּתֹלַת עָסְרֵי שָׁנָן לְמַמְלָכְתָּהּ : וַיְהִי
יְהוֹזָבָב בֶּן־יִשְׁתַּיְהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֵּבַד
עֲשֵׂתֵי עֵשְׂרֵה שָׁנָה לְיַצְדִּיקָהּ בֶּן־יִשְׁתַּיְהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּרֹדְדָה
חַמִּישִׁי : וְהָיָה בְּיוֹמֵי יְהוֹזָבָב בֶּן־יִשְׁתַּיְהוּ
מֶלֶךְ שְׁבַט־דְּבִיר יְהוּדָה עַד דְּשָׁלִימָא
דְּדָא עָסְרֵי שָׁנָן לְיַצְדִּיקָהּ בֶּן־יִשְׁתַּיְהוּ
מֶלֶךְ שְׁבַט־דְּבִיר יְהוּדָה עַד דְּאָרְנָא
נְבֻזַרְדַּנְזַר מֶלֶכָא דְּבַבְלָא דִּינָר עַל יְדֵי שְׁלֹמֹס
הֵלֵל שָׁנָן דְּאֲגָלֵי עִמְלָא דְּבָהּ בִּירְחָא הַמִּיטָא
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לְאָמֹר : וְהָיָה כִּתְּבָם
נִבְוֵאָה מִן קָדְמֵי יְשׁוּעָה עַמִּיה
אֲצִרְךָ בְּבֵטֶן יְדֵי עֲתִיקָךְ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מִדַּחֶם

רָאה וְאָמַר סִיר נַמּוּחַ אָנִי רָאה וַיִּנָּיו מִיָּגֵי
עַמּוּנָה : אִהוּ כִּתְגֵם נְבוּאָה מִן קָדְשׁ יְיָ עַמִּי
הַנִּינּוֹת לַמֵּימָר מֵאֵת הַגִּי וְאִמְרֵית מְלָךְ
דְּרַתָּח כָּרוּר אֲנָא הַגִּי אֶלְקֵים מְשַׁרְיָרְתֵיהּ
דְּמִדְבָּרִין וְאִתְּמַן מֵהַמִּי עַמּוּנָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי מֵעַמּוֹן תִּפְתַּח הָרַעָה עַל כָּל־שְׂבֵי הָאָרֶץ
וְאָמַר יְיָ לִי מֵעַמּוּנָה הֲשֵׁנִי בִשְׂתָא לִמְוֵרְתֵי
עַל כָּל יִהְיֵי אֲרֵעָא : כַּעֲתֵנִי קִרְא לְכָל מִסְפַּחוֹת
מִמַּלְכוֹת עַמּוּנָה נָאִם יְהוָה וּבָא זַנְתְּנוּ אִישׁ
כְּסָאוֹ פִּתַּח שְׁעֵרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חַמּוֹתֵיהּ
סְבִיב וְעַל כָּל עַרְי יְחֻדָּה : אֵרֵי אֲנָא מִכְּלֵי
לְכָל זַרְעֵית מַלְכוֹת עַמּוּנָה אֲחַרְדָּל אִתְרָבּוֹן
אִירַמּוֹן גְּבָר כַּרְמוֹהִי לְהַבִּיל תְּרֵעֵי יִרְשָׁלַם
וְעַל כָּל שְׂוַרְהֵם סְחֹר סְחֹר וְעַל כָּל קְרוּא
אֲבֵית יְהוּדָה : וּדְבַרְתִּי מִשְׁמַשְׁי אֲתָם עַל כֵּה
דְּעַתְּם אִישׁ עַבְדְּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֵלֵיהֶם

ו
ב
ע
ב
י
ו
ו
ש
ד
ל
ש
ז
ז
ז
ז
ט
ו
מ
מ
מ
מ

אחרים וישתחוו למעשה ידיהם : ואמרו ליה
פורענות דיני שמיאן על כל בישתהון דעבדון
חולחני ואסיקו בסמיאן לטעות עמומיא
ואשתעבדו לי עבדי יהוהון : וארצה
האזור מהניך וקמת ודברת אליהם את כל
אשר יצא אינוך אל תחת מפניהם : כן
אחתי לפניהם : זאת ותתקף חריץך ורעבון
ותעבבי להון יהלל דאנא מעתיד לך : וא
תתמנע מלאזכחותהון ולכוא אתבריך
קדמיהון : ואני הנך נופתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל ולחומת עושת ער
כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה לעם
הארץ : ואנא לא ירבתיך יומא חדין תקיף
כקריא כרילא וכעמוד בצדל ובשאר רבתי
לאשתקאה בסדלוט לכל יתבי אריגא
לכל נא רבית יהודה לרב רעהא לבה נא

הַקְדִּישְׁתִּיךָ נָבִיא לְגוֹיִם נִתְקַדֵּשׁ : עַד לֹא
בְרִיתְךָ מִמֶּשֶׁן אֶתְקִינְתֶךָ וְעַד לֹא אֶתִּיתָ
לְעַלְמָא זְמִינְתֶךָ נְבִי מִשְׁתִּי כִּסְ דְּלוּטָא
לְעַמְמֵינָא מְנִיתֶךָ : וְאָמַר אֱהֵא אֲרֵנִי יְהוָה
הִנֵּה לֹא יִדְעָתִי דְבַר כִּינְעַר אֲנָכִי : וְאִמְרִית
כְּבוֹל בְּעוֹתֵי יְיָ אֱלֹהִים הֵא לִית אֲנָא יִדְעֵ
לֵא תִנְבְּאָה אֲרֵי רַבִּי אֲנָא וּמְשִׁירֵי אֲנִי עֲקָא
וְגָלוּ אֲנָא מִתְנַבִּי עַל עַמְמָא הַדִּין : וְאָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֵי אֲמַרְתִּי אֲנָכִי כִי עַל כָּל
אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחָךְ הִלֵּךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲעֹרֵךְ
תִּדְבַר : וְאָמַר יְיָ לִי לֹא הִימָר רַבִּי אֲנָא אֲרֵי
לְכָל אֲתֵר דְּאֲשַׁלְּחִינְךָ תֵּרֵךְ דִּית כָּל דְּאִמְרִינְךָ
תִּתְנַבִּי : אֱלֵי תִירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי אֲתֵרְךָ אֲנִי
לְהַצִּילְךָ נַאֲם יְהוָה : לֹא תִדְחַל מִן קִלְמֵיהוֹן אֲרֵי
כִּסְ עַדְךָ מִימְרֵי לְשִׁנְבוֹתֶךָ אֲמַר יְיָ : וְיִשְׁלַח
יְהוָה אֶת־רוּחוֹ וְיִבֶעַ עַל־פִּי וְיִאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי

לְכָל
זְבָקוֹ
ז
ו
כָּל
כָּד
מִי
ז
ד
ו
עַל
נַעַם
זִי
יִבְחַשׁ
ז
זְבָח

הנה נתתי דברי בפיך : ושלח יני ית פתגמי
נבואתיה וסדר במומי ואמר יני לי ויא
שויתי פתגמי נבואתי במונך : ראה הנקדתי
היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתן ש
ולנתן וילהביר ולהרוס לבנות ולנטוע :
הני דמניתך יומא הדין על עממיא ועל
מלכותא למעקר ולתועא ולאבדא ולתגרא
ועל בית ישראל למובני ולהקיימא : ויהי דבר
יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני ראה : והוה פתגם נבואה
מן קדם יני עמו למימרי מאה את חנייך מור
ואספית מלך מוחי לאבאשא אנא חני :
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשותו : ואמר יני לי יאורת
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה

וְלַעֲמֹא דְאָרְעָא : וְנִלְחַמּוּ אֵלַיִךְ וְלֹא יִזְכְּלוּ
 לָךְ כִּי־אֵתֶרְךָ אֲנִי נֹאֵם יְהוָה לְהַצִּילְךָ : וַיִּרְדּוּן
 לַיְנָן וּמִגִּיחִין לְקַבְלָךְ לְמִסְתָּר יֵת מִתְּגָמִי כִּי
 נְבוֹאֵתְךָ זֹלָא יִפְלוֹן לָךְ אֲדִי בְּפִעֻךְ מִימֵרִי
 אֲמַר עֵי לִשְׁנֵבּוֹתֶיךָ :

דוּ אֵלֶּה מִסֵּעַ הַחֵלֶת יַעֲשֶׂה :

תַּזְוֹן יִשְׁעֵיהוּ בְּן־אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל־הַיְהוּדָה
 וַיְרוּשָׁלַם בִּימֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אֵתוּ יִתְנַקְּהוּ מִלְכֵי
 יְהוּדָה : נְבוֹאֵת יִשְׁעִיָּה בֶרֶךְ אֲמוּץ דְּאֵתֶנְבִי
 עַל אֲנָשׁ יִתְנַקְּהוּ זֵיתָבִי יְרוּשָׁלַם בִּינְמֵי עֲזִיָּה יוֹתָם
 אֵתוּ יִתְנַקְּהוּ מִלְכֵי דְבֵית יְהוּדָה : שְׁמַעוּ שְׁמִיעוּ
 וְהֶאֱזִינֵי אֲרִיץ כִּי יְהוָה דְּבַר בְּנֵם בְּדִלְתֵי וְרוֹמְמוֹתֵי
 וְהֵם פִּשְׁעוּ בִי : שְׁמַעוּ שְׁמִיעוּ דְלִעְוֵי כֹד יִתְבִּירַת
 אֲוִרֵיתִי לְעַמִּי וְהֶעֱזִיתִי אֲרֵעָא מִתְּרַבִּימָרַת
 מִן קָלָם מִתְּגָמִי אֲדִי יְעִי מִלְּיָל עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 קָרִיתִי דִּלְהוֹן בְּגִין הַבִּיבְתַנּוּן וַיִּקְרַחֲתֵנּוּן וְאֵלֶּן
 מִרְדּוּן בְּמִימֵרִי : יִדְעַ שׁוּר קִנְהוּ וְחֲמוּר אֲבוּם

דגמ
 יא
 פקדתי
 נוש
 זע
 יג
 דבר
 וואמר
 ואה
 זיה
 חזי
 שקד
 ורת
 צבדיה
 ארתה

בעליו ישראל לא ידע עמו לא התבונן
ידע תורה שבנה וחמרה אוריה דמורה
ישלם לא אילף למידע דחלתו עמו לא
אסתכל למתב לאוריתו הוי גוי חוטא עם
כבר עון זרע מרעים בנים משחיתים עיבוי
אתיהוה נבינו את קדוש ישראל גור
אחור וזי על דאתקריאו עם קדוש דחטו כנטא
בחירה אסביאו חובין אלניו בזרעא דחילמא
ואבאישו ואתאמר להון בנין הביבין דחבילו
אורחיהון שבבין ית מולחנא דיש סקין
בדחלה קדישא דישלם בריל עובדיהון בישלם
אסתחרו דהון לאחלא : על מה תכו עוד
תוסינו סרה כל ראש לחלו וכל לבב דוי
לא מסתכלין למימר על מא דקנינא עוד
מוספין למחטי לא אמרין מדין כל מרע
וכל ויב דוי : מכה דגל ועד ראש און ממתם
מצע ותבורה ומכה טריה לאחור ולא חבשו

ול
די
סל
לא
וא
יש
לנב
זרי
ארי
זבר
לנכ
כמו
כני
דק
דא
יהו

וְלֹא רִכְכָּה בִּשְׂמֹן : מִשְׁאֵר עֲמַת יַעֲרֹ־
רִישֵׁיָּהּ לֵית בַּהוֹן דִּשְׁלִים בְּדַחְלָתִי כִּלְרֵוֹן
סִלְבִּין וְמַדְרִין אֶתְגַּעֲלוֹ בַחוֹבִין כַּמֵּחַ מֵרַסְמָה
לֹא יִשְׁבַקֵּן פֶּסְדוֹנָהוֹן זֹלָה מֵהַמְדִין לַתּוֹבָתָהּ
זָהָה לֹא זָכֹן לַהוֹן לְהִגְנָה עֲלֵיהוֹן : אֲרֵעֲכֶם
יִשְׁמַחַה עֲרִיכֶם שְׂרָמוֹת אֵישׁ אֲדַמְתְּכֶם
לְנַבְדְּכֶם זָרִים אֲכֻלִּים אֶתָּה וּשְׁמַחָה כַּמְהַמְכָה
זָרִים : אֲרֵעֲכוֹן יַדְיָהּ קְרוֹיִכֹן יִקְוֹלֵת טוֹר־
אֲרֵעֲכוֹן לֶקְבָלְכוֹן עַמְמִיָּה מֵאֶסְנִין יִרְתֵּהּ
זַבְחוֹבִילוֹן יַדְיָהּ מִנְכֹן אֶתְחַלְמֵת זֶהוֹרֵת
לִנְכַרְאִין : וְנֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כַּסֶּה בִכְרִים
כַּמְלוֹנָה בַּמְקֶשֶׁה כַּעֲרַן נֶאֱרָה : וְאִשְׁתְּאֵת
כַּנְשָׁתָה דִּצִּיּוֹן כַּמְטָלְתָהּ בַּכְרָמָה בְּרֵתֵר
דְּקַטְמוֹהִי כַּעֲרַקְל מֵבַתוֹתָהּ בַּמְקֶטוֹה בְּתֵר
דְּאִבְעִיּוֹהִי פְקִדְתָּהּ דִּצִּיּוֹן עֵלָה : וְאוֹרֵי
יְהוָה צַבְאוֹת הַזֹּתִיר לָנוּ שְׂרָיִד כַּמְעֵט כַּסְדִּי

ו
ס
ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בְּכָרֵם הַיְיָ וְעִמּוּרָה רְמִינֵנוּ : לֵאמֹן מוֹתֵר טוֹבִיר
דְּיֵי עֲבָאוֹת אֲשֶׁר לָנָא שִׁינְבָא בְּרַחֲמוּרָה
אִית עֲמָנָא הוּבִיךְ דְּכֹאֲנֵשׁ כְּדוּם סוֹן אֲבִדְנָא
וְכִי־תֵבִי עִמּוּרָה אֲשֶׁר־תִּצְיֵנָא : שְׂמוּעוּ דְּבִר
יְהוָה קִצְיֵי כְּדוּם הַאֲנִינֵנוּ תוֹדַת אֱלֹהֵינוּ עִם
עִמּוּרָה : כְּבִילוֹ פִּתְגָמָא דְּיֵי שְׁלִטְוֵנָא
דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישׁוּן כְּשִׁלְטוֹנֵי כְּדוּם אֲעִירְנוּ
לְאֹרִיתָא דְּאֱלֹהֵנָא עֲמָנָא דְּעוֹבְדֵיהוֹן רְמֵן
לְעַם עִמּוּרָה : לְמַה־לֵּי רַב זְבַחֵיכֶם יֵאמֹר
יְהוָה שִׁבְעַתֵּי עֲלוֹת אֱלִים וְחֵלֶב מֵרִיָּאִים וְדָם
פִּרְיִם וְכִבְשִׁים וְעֵתוּדִים לֹא חִסְצְתִּי : לֹא דְעוֹא
קְדָמִי בְּפִגְיָאוֹת נִכְסַת קוֹרֵישִׁיכֹן אֲמַר יְיָ מִסַּת
עֲלוֹת דְּכִרִין וְתִרְבַּת פְּטִימִין וְדָם תּוֹרִין אֲאִמְרִין
וְגִרִין דְּרַפְּשִׁין לֹא דְעוֹא קְדָמִי בְּהוֹן : כִּי־תֵבִאוּ
לְרֵאת פְּנֵי מִי־בִקִּישׁ זֹאת מִי־דַכֶּם רַמַּס חִצְרֵי
דְּאֵתוֹן אֵתוֹן לֹא־תִחַזְּאֵה קְדָמִי מִן תְּבַע דְּלֹא
מִי־דַכֶּן לְמִיתִי לֹא תְרוּשְׁחוֹן עֲזַרְתִּי : לֹא תוֹסִימוּ

ה
ו
א
מ
מ
ב
נ
נ
א
ע
ר
ע
ב
א
ה
ב
מ

הביא מנחת ישוב קטרת הועבה היא לי חוט
ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה
לא תיספון לאיתאה מנחה אינכא קר
מחקה הוא קדמי ירחיק ושבין כנישא ארתון
מהכנשין לא שבקין חוביכון להבלא יצלותכון
בעידן כנישתכון : חד שיכם ומועדיכם שנאה
נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשוא : ירחיכון
זמועדיכון דחיק מימרי הון קדמי לריחוק
אסגיתי למשבק : ובמרשכם כפיכם אעלים
יעני מכם גם כיתרבו תפלה אינני שמע ידעם
רמים מלאו : זכר מרסין ירהון ליללא
עליכון ממליקנא אמי שכינתתי מנכון וארה
כד ארתון מסגן ליללא לא רעוא קדמי להבלא
יצלותכון מלידיכון דם זטאי מליין : ררוננו
הזכו הקירו רוע מעלליכם מנגד יעני חדרו
הרע : תובו לאוריתא אדכו מ'חוביכון אעדו
בישזת עובדיכון מהביל מימרי אתמנעו מ
מלאבא ישא : למרו היטב דרשו משפ

אִישְׁדוֹ חֲנוּן יִן שִׁפְטוֹ יְהוֹם רִיבוֹ אֶל־מִנֶּה : א
אֵילָמוֹ לֹא־יִטְבֵּא תִבְעוּ רִינָא לְכוּ לְאֲנִים רִינֹ
רִינֹ יתֵמֵא עֲבִידוֹ קְבִילֵת אֶרְמִלֵּתָא : לְכוּ־נָא
וְנוֹכַחָה יֵאמֵר יְהוָה אֲמִי־הִיוּ חֲטָאִיכֶם כִּשְׁנִים
כִּשְׁלֹשׁ יְלִבִּינוּ אִם יֵאָרִימוּ כִתּוּלֵעַ כִּעֲמֹר יְהִיוּ
בְּכִין כֹּד תְּתוּבֹון לְאֹרְיֵתָא תִבְעוּן מִן קִרְיֵי
וְאֶעֱבִיר בְּעוֹתְכֹון אֲמֹר יֵי אִם יְהוּן חֻבִּי־סוּן
כְּתִימִין כִּעֲבָעִין כְּתִלְגָא יְחֹרְוֹן אִם יִסְכּוּקוֹן
כְּהֹרֵי־תָא כְּעִמֹר נְקִי יְהוּן : אִם תֵּאָבֹו וְשִׁמְעֵתָם
טוֹב הָאָרֶץ תֵּאֲכֹלוּ : אִם תִּיבֹון וְתִקְבְּלוּן לְמִימֵי
טוֹבָא דְאָרְעָא תִיכְלוּן : וְאִם תִּמָּאֲנוּ וּמְרִיתֶם
חֲרַב תֵּאֲכֹלוּ כִי פִי־הוּהוּ דְבַר : וְאִם תִּמְרָבוּן
זֵלָא תִקְבְּלוּן לְמִימֵי בְּחֵרֵב פְּנָאָה תִתְקַטְלוּן
אֲרִי בְּמִימְרָא דְיֵי גְזִיר כִּין :

אִם תֵּאָבֹו וְשִׁמְעֵתָם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאֲכֹלוּ

שֶׁבֶת שְׁלִישִׁית דְּאֵלָה דְּדַבְרֵי־

בִּישְׁעִיהֵי סִי ב

אִיכָה הִי־תֵה לְזוֹנָה קְרִיָה נְאֻמְנָה מִלְאֲרֵי

משפט צדק ילין בה ועתה מרעחתי
 איכדין תבו עובדהא דמהוי כטעיתא קרתא
 מהימנהא דהות מהימנתא מליא עברי דינא
 קושטא הוה מתעביד בה וכען אנון קטולוי
 נפשן : כספר היה לסיגים סבאר מהול במים
 כספיר הוה לעסולא חמריך מערב במיא פריך
 שריך סררים ותברי גנבים כלו אהב שחר
 ורודה שלמונים יהום לא ישפטו וריב
 אלמנה לאיבוא אליהם : רברבך ^{מחייך} לשותמך
 לגנבין כולהון רחמין לקבלא שחרא אמרין
 גבר לחבריה עביד לי בדיני דאשלים לך
 בדיניך דין יהמא לא דינין וקבילת ארמלתא
 לא עלת לקדמיהון : לפן נאם דהארון
 יהוה עבאות אביר ישראל הוי אנחם
 מיצרי ואנחמה מאיבי : בכין אמר רבון
 עלמא ילי עבאות תקימא דישראל

א
 ינו
 גא
 זנים
 יהיו
 סכי
 ון
 דון
 מעתה
 לחיימך
 ריתב
 יבון
 יטלון
 ילו
 ילו
 ילו
 ילו

קריתא ירושלם אנה עתיד לנהמותה ברם
והלשיעיה כד אתגלי למעבד סרענות
דין מטנאי עמא ואתנב נקמא לבעיל דבבא
ואשיבה ידי עליך ואצרה כבר סיבך ואסורה
כל בדיליך ואתנב לוחת גבורתי עלך ואתנב
כמא דמנא רמנאן בגוריתא כל רשיבך
ואעדי כל חילך : ואשיבה שפטוך כבראענה
ויעצור כבתחלה אחריכון יקרא לך עיר
הצדק קריה נאמנה : ואלמני בוך דיני ב
קושטא תקנון כד במקמייתא ומלכו מלכך
כד מן אולא בתר כין נתקדי לוך קדושתא
דקושטא קרתא מהימנתא : יציון במשפט
תפדה ושביה ביצדקה : יציון כדיתעבדי כה
דינא תהמריקוד עבדו אורייתא יהובון לה
בלכו : ושבר פשעים וחטאים יחדו ועבדי
יהוה יכלו : ותברון מלגין והייבין כהדא

ודי
אני
אה
זהו
בה
מי
מר
מה
יח
כנ
כמ
כח
בין
כה
לנ

וְדִשְׁבְּקוּ אֱוֹלֵיתָא דִּינִי יִשְׁתִּי צוֹן כִּי בִשְׁנוּ מֵאֱלִים
אֲשֶׁר חִמְדַתֶּם וְתַחֲסִרוּ מִהַגְנוֹת אִישׁ בַּחֲרָתֶם
אֲרִי גַפְהֶרֶן מֵאֵילָנִי טַעוֹתָא דְחַמְיִדְתוֹן . 1
וְהַתְּלַנְטוֹן מִבְּנֵי אֲדָךְ טַעוֹתָא דְאֲתוֹן מִסְתֵּי עֵין
בְּהוֹן כִּי תִהְיוּ כְּאֵלֵה נְבִלַת עֲלִיָּה וְכַגְבָּה אֲשֶׁר
מִים אֵין לָהּ : אֲרִי תִהְיוּ כְּבַטְמָא דְבַמְרִירָא
טְרִפוֹהִי וְכַגְנָה שְׂקִיָּא דְחַמְיִן לִית לָהּ וְהִיא
חֲסִין לְנַעֲרַת וּפְעֵלֵהּ לְעִי צוֹן וּבַעֲרוּ שְׁנַמְסָא
יַחַד וְאֵין מִכְבָּה : וְהִיא הוֹתֵמְהוֹן דְרִישֵׁי עֵינֵיהּ
כְּנַעֲוֹרַת כְּתָנָא וְעוֹבֵד יִדִּיהוֹן כְּנִי צוֹן נֹרָא
כְּמָא דְמַקְדָּבִין דִּין אֶסְטֵר דִּין וְדִלְקִין דְרִי חַמְיִן
כְּחֹרָא כִּין יְסוֹמֹן רִישֵׁי עֵינֵיהּ אֲנֹן וְעוֹבֵד יִהְיוֹן
בִּישׁוֹא וְלֹא יִהְיֵ עֲלִי הוֹן חֵיס : עֵין בְּמַסְכָּט הַטְּ
וְשִׁבְיָה בְּעִדְרָה

לְתַשְׁעָה בְּאֵב בִּירְמִיָּה ח

כִּי אָמַר יְהוָה עֲמֹדֵי עַל דְרָכִים וּרְאוּ וְשִׁאֲלוּ
לְנַתִּיבוֹת עוֹלָם אֵתָה דְרַךְ הַטּוֹב וְלִכְוֹכְרָא

ומינאו מרבוץ לנפשכם ויאמרו לא נלך : כהנן
אמר אל בןנו על אורחן והלנו וישאלו לשב ילדי
דמן עלמה אילא אורחא דהקנא והליכו ברה
ואשכחו גיה לנפשכון דאמרו לא נזיל : והקמת
עליכם יגפיה הקשיבו להקול שופר ויאמרו לא
נקשוב : ואבקימת עליכון כולפין אגיתו למחלי
פביא ואמרו לא נקבול : אסה אסיפם נאם
יהוה אף ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה
גבל ואתן להם יעברום : שיצאה אישיציון ה
אמר ילד ויסופון כמסך ענבין כמגפן וכנבלא
מתאנינא וכטרף מאילן על דיהבית להון אולית
כסיתו ועברו עלה : עלמה אנחנו ישובים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה ה
אלהינו הדמנו וישקינו מיראש כי חטאנו ליהוה
על מא אנהנא יתבין אתכנשו וניעול דלק רויך
לריכון ונתוב תמן ארי יתו אנהנא איתי עלנא
תבר ואבהתנא ואשקיינא כס דלוט ביש

ו
נ
ל
פ
מ
י
ע
ע
ל
ק
נ
נ
כ
א
ד
ד
נ

כַּרְיֵשׁוֹ חוּן אֲרִי חַבְנָא קְדָם יֵי : קוּה לְיִשְׁרָאֵל
 וְאִין עוֹב לְעַת מִרְסָא וְהַנָּה בְּעַתָּה : כְּבִרְנָא
 לְיִשְׁרָאֵל וְלֵית טַב לְעֵידָן כְּלִיחוֹת חוּבָן וְרֵיא
 פּוּרְעָנוֹת הֵטָאן : מִדּוֹן נִשְׁמַע נִחְרַת מוֹסָיו
 מְקוּל מַעְהֲלוֹת אַבִּירָן רַעְשָׁה כְּלָהָא רַחֲמֵי
 וְיָבִאוּ וְיֵאֲכִלוּ אֶרֶץ וּמְלֵאָה עֵיר וְיִשְׁבִּי צַדִּיק
 עַל דְּפִלְחוֹ לְעֵבְרָא חַבְדָּן מִלָּךְ בְּמִשְׁרֹתָהּ יִסְק
 עֵלְיָהּ דִּיגְדֵי יִתְהוּן מִקַּל־מִסְכּוֹעִית גְּבֻרָהּ יִחְדְּעֵן
 כֹּל יִתְבִּי אֲרַעֲא וְיִתְהוּן וְיִבְנוּן אֲרַעֲא וּמְלֵאָהּ
 קַדְיָא וְדִי־תָבִין בְּהוּן : כִּי־הֲנַע מִשְׁלַח בְּכֻמֵּ
 נְחֻשִׁים יִמְעַנְנֵם אֲשֶׁר אֵין לְחֵשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם
 נֶאֱמַר יְהוָה : אֲרִי הָאֵנָּה מַגְדִּי בְּכּוֹן עֵמֻמוֹן גְּטוּלִין
 כְּחִוּוֹן חֶרְמִינָן דְּלֵית לְהוּן לְחֵשָׁא וּבְקִטְלוֹן יִתְבְּנוּ
 אֲמַר יֵי : מִבְּלִיגִיתוֹ עֵלֵי יִגּוֹן עֵלֵי לְבוֹ דְּרוּ : עֵלֵי
 דְּהוּן מְלַעְבָּן לְקַבִּיל נְבִיָּא דְּמִתְנַבְּנוּן לְהוּן דְּ—וִוְנָא
 דְּנַחְתָּא אֵיתֵי לְהוּן מִן קְדָם חוּבִיחוֹן עֵלְיָהּ אֲמַר
 נְבִיָּא לְבִידֵי : הִנֵּה קוּל שְׂוִיעַת בְּתַעֲמוֹ מֵאֶרֶץ

מחמקים הירוד אין בעיון ^{מלכה} אהם ~~למה~~ אין בה
מדוע הכיעוסני במסיליהם בהבלי נכר : לא
קל יזוהת כנשתא דעמי כוארע דחיקא נביא
אוכח יתהון רשכינתא דעי לית בעיון אים
מלכה לית בה מדין מרגזיף קדמי בעלמניהון
במולחן טעותא : עבר קעיר פלה קיין ואנחנו
לא נושענו : אמרת כנשתא דיישראל עלא
זימנא שליב קיעא דאנתנא לא מותמרבדין :
על שבר בתעמי השברתי קרתי שמור
החזיקתי : אמרת ידשלם על תבר כנשרתנא
דעמי אנדענעיות אתתמיא : אכלום אכלמין
לקדרא אשתממו אחתנבי : הערי אין בגלעד
אבדנא אין שם כי מדוע לא עלתה ארוכרת
בתעמי אמר ירמיה נביא דלמא לא אית
לי יעובדין טבין למבעי על בית ישראל הלא
נעמדי הוית ללמניה דאליה נביא דמגלעד
דמתבמיה אנון אמותא ארי על דלא תבבו

בכ
מי
יו
כנ
דל
במ
מא
ית
דא
ארי
לש
באר
ידע
של
תק
אמר
מרי

בכין לא סליקה אמן למחת כנשתא דעמי
מיתון ראשי עיני מקור דמעא ואבכר
ומם וליה את חללי בת עמי : מן יתון ריש
כנחל דמיון ועיני כמבוע דמען ואבכי יימם
דליה על קטלי כנשתא דעמי : מי יתנג
במדבר מלון ארחים ואעזבה את ~~א~~ ואלכה
כואתם כי כלם מנאסים עזרת בגדים : מן
יתנגני במדברא בית מבתות עדי אודין
דאשבוק ית כנשתא דעמי ואתך מלוחתהון
ארי כולחון זנאין סיעת שקרין : וידרכו את
לשונם קשתם שקר ולא לאמונה בגר
בארץ כי מרעה אלדעה יעאו ואותי לא
ידעו נאם יהוה : ולימו ית לישנהון מרתגמי
שקר דמן אנון פקשת נכילא ולא להימנותא
תקימו בארעא ארי מבשתא לבשתא נלקו
ומדע דחלתי לא אילמו אמר לי : איש
מרעו השמרו ועל כל אח אלתבטחו כי

כִּלְאֵחַ עֵקֶב יַעֲקֹב וְכִלְדֵּיעַ רַכִּיב יִהְיֶה יְגָדֵר
מִחֲבָרִיָּה אִסְתַּמְרוּ וְעַל כֹּל אֲהָא לֹא תִתְרַחֲצוּן
אֲרִי כֹל אֲהָא מִכְמֹן כְּמִין אֲכֹל רְחִימִים בְּנִכּוּלֹן מ
מִהָלִיק וְאִישׁ בָּרַע הוּא יִהְיֶה וְאֵמֶת וְאֵל
יִדְבְּרוּ לְמִדְוָן לְשׁוֹנָם כִּי שָׂקָר הָעוֹה נִלְהוּ
וְגָדֵר בְּחֲבָרִיָּה מִשְׁקָרִין וְקוֹשְׁטֹא לֹא מִהָלִיק
אִיִּמוּ לִישְׁנֵהוֹן מִתְגַּמֵּי שָׂקָר אֲטַמְשׁוּ טַעֲו
שׁוֹבְתֵךְ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנֹן דְּעֵרַב
אֲחֻזֵי נֶאֱמַר יְהוָה יִתְבִּין בְּבֵיתִי כִּי שִׁתְּהוֹן
וְמוֹשֵׁתֵעַן עַל עוֹיְתֵהוֹן בְּנִכּוּלֵין מִסְרַבִּין לְמִידַע
דְּחֵלְתֵי אֲמַר יְיָ לִכֹּן כִּה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הֲנִי צוֹרֵם וּבַחֲנֻתִים כִּי אֲמַר אֲעִשֶׂה מִסַּבִּ
בֵּית עַמִּי : בְּכִין כִּדְלוֹן אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת הֲאֵנִי אֵל
מִיִּתִי עַל־הוֹן עָקָא וְצָרִיף לְהוֹן וְצָחַר לְהוֹן
אֲרִי אֵי־כִדִּין אֲעֲבִיד מִן בָּלִים חוּבֵי כְּנִשְׁרָא
דְּעַמִּי : חֵץ שְׁחֻטָא לְשׁוֹנָם מִרְמָה דְּבַר בְּפִי
שְׁלוֹם אֲתִרְעֵהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֲרַבְּבוּ

כְּבִיר רַמְתָּרָף לִישָׁנָהּוֹן נִכְלֵן מֵהַשֵּׁיב בְּמוֹמָהוֹן
 שְׁלֹמֹה גִבֹר עִם הַבְּרִיָה מִמְלִיָן. וְבַמְעוֹרָה
 מִשׁוֹי לְמִינְתֵיהֶּ: הָעֵל־הָלָה לֹא הִפְקֹד בְּ
 נִאֲסִיחוֹהָ אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כֹּה לֹא הִתְנַקֵּם נִפְשֵׁי
 הָעֵל אֱלִיָן לֹא אִסְעַר לֹא־יִתְאָהֵר בְּיִשְׂרָאֵל
 אִמְרֵי יֵשׁ אִם מִן עַמָּה דְכַדִּיךְ עוֹבְדוֹהֵן לֹא אֲתַמְרֵעַ
 מִנְהוֹן כִּרְעוֹתָי: עַל־הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִי וְנִהְיֵי
 וְעַל־נִאֲוֹת מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצַּתוּ מִבְּלִי־אִישׁ
 עִבְרֵי וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹת הַשָּׁמַיִם
 וְעַד־בְּהֵמָה נִדְּרוּ הֲלָכוּ: עַל טוֹרֵיָה אֲנֵנָה מְרִים
 קָלִי בְּכִי וְמִצְוֹת־הָעֵל דִּירֹת מִדְּבַלָּה אֲלִיָה־הָרִי
 יִצְרִיָהוּ מִבְּלִי אֲנִישׁ דְּעַד־יִזְלָה אֲשֶׁת־מַעַ קָלִי
 בְּעִירָה בְּאַרְעֵהוֹן מִעוֹמָה דְּשִׁמּוֹנָה וְעַד בְּעִירָה
 אֲטַלְטְלוּ בָלוּ: וְנִתְתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִבְרִים
 מִעוֹן תְּנִים וְאֶת־עֲרֵי יְהוּדָה אֶתְן שְׁמוֹמָה
 מִבְּלִי יִשָּׁב: וְאֶת־יֵת יְרוּשָׁלַם לְיִגְרִין מִחוּר
 יְרוּדִיָן. וְיִזְנֵן קְרִיָה דְּבֵית יְהוּדָה אֶתְן לְיִצְרָהוּ

גִּבֹר
 חֲצוֹן
 מ
 אֵל
 נִלְהוּ
 לִלְיָן
 ז
 ר
 ו
 יִדְעַ
 וְרַת
 ג
 א
 ון
 גֵּא
 י
 ון

מבלי יתיב : מיהאיש החכם ויבן את הארץ
ואשר דבר פי הוה אליו ויבירה על מה אברה
הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר : מן גבר
דחכים ויסבר ית דא וראתמלל מן קדם ינעמסה
ויחזינה על מה חרובת ארעה יצריאת כמדברא
מבלי עוי : ויאמר יהוה על ענבם את תורתני
אשר נתתי למעמם ולא שמעו בקולי ולא
הלכו בה : ואמר ילי על די שבקו ית אוריתני
די הבית קדמיהון ולא קבילו למימרי זרלא
הליכו בה : וילכו אחרי שדירות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום אבותם : דאקלו בתר
הרהור לבהון ובתר בעליה דאלי מונן אבהתהון
לכן כה אמר יהוה יצבאות אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה לענה והשקותם מן
ראש : כסין כדנן אמר ילי יצבאות אלה דוסרם
האנא מית יעקא על עמא הדין כורד כגודין
ואשקינן כסדלוט ביש כרוטי חוין : והפנתים

בבונים
אחרי
ביני ע
בתריו
כה את
והבוא
אמר
אלהכי
עלעו
מים
ענמ
לא קול
מאר
אלי
בהת
יצמי

בגוים אשר לא ידעו המה והבתם ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אתם : ואבדו רנן
ביני עממיא דלא ידעו אנון זאב התהך חתגרי
בתריהון דהטולין בהרבא עד דהשימי ירתהון
כה אמר יהוה עבדות התבוננו וקראו למקוננת
ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבאנה : כדון
אמר ליעצבות אסתכלו וקרו לשיתא דיתין
ולחכימתא פלחו דיתון : ותמהרנה ותשנה
עלעו נהי ותרדנה עיני דמלכה ועמעמינו יתלו
מים ויוהיין דיכלין עלנא אליא דישגרון
עיןמא דמלכין דגלילי עיננא יבדון דמעין מוא
כל קול נהי נשמע מיתיון אידך שדדנו בשגו
מאר כיעבדנו ארין סי השליכו משכנתיו
ארי קל אילא אשתמע מיתיון אידך אתבנינא
בהתנא לחרא גבי חוצת ארענא גרי
ישיאיה צינתנא : כי שמענה נשים דבר

יהוה ותקח חזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיבם
נהי ואשה ועושה קינה : ארי שעמלא נשוא
מתגמא דישי ותמית אדנכון למול נביוהי ו
זה לי לא לבנתכון אליה זה תתא לחברתה
ענהא : כי עלי מות בחלוננו בא בארמנות
להכרית עולל מחוץ בחורים מרחובות : ארי
סליק מותא בהר כנא על בביר נותנא אש יצא
ינקין משוקא עולי מן מרחובן : דבר כה ^{נאום}
יהוה ונמלה נבלת האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף : אתנבי
כדנן אמר ילי ותתרכי נבילתא דתא שוא פ
כניבל מבדרי על אפי הקלא וכעמלא מבתי
חילודא דלית דימכנישי כהואמר יהוה אלה
יתהלל חכם בחכמתו ואל תהלל הגבור
בגבורתו אלהי תהלל עשיר בעשירו וכדנן
אמר ילי לא ושתבח שלמה בר דוד הפלא

כח
בג
בע
הש
מש
יהוה
זא
הכל
דע
יע מקונ
בכחמזה
אכש
נחמו
תלחו
ירוש
כרע
חטא

בְּחַכְמַתֶּיהָ יִלְדָה יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שׁוֹן בְּרַ מְנוּחַ גִּבְרָה
בְּבִרְוֹתֶיהָ יִלְדָה יִשְׁתַּבַּח אֲהָבָה בְּרַ עֲמוּדֵי עֵתִיחַ
בְּעוֹתֶיהָ : כִּי אִם בְּנֵאת יִתְהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל
הַיִּשְׁכַּל וַיִּדְעֵ אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה יַעֲשֶׂה חֶסֶד
מִשְׁמַט וַיִּצְרַקָה בְּאֶרֶץ כִּי בִאֵלֶה חֲסִיעַתִּי נֶאֱמַר
יְהוָה יִלְדָה יִלְדָה יִשְׁתַּבַּח דְּמִשְׁתַּבַּח דְּחַכְמִים
וְאֵלֶה לְמִידַע דְּחַלְתִּי אֲרִי אֲנִי יְהוָה עֲבִידֵי נֶאֱמַר
חֶסֶד אֲרִי דְקִשׁוּט אֲזַכּוּ בְּאֶרֶץ אֲרִי בְּאֶרֶץ
דְּעוֹא קִדְמֵי אֲמַר יְהוָה :

יש מקומות שנהגו להיות ספטיריך מאחר תשעה באב יעד ה'—
בכחמות ישעיה וכן טבע סבתות טבע נחמות לטבע סבתות וכן נ'—
ארכש ול'— : דאשונה ואתחנך ביטעה ר'

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם : נִבְיֵא אֲתַנְבוּ
תַּלְחוּמוֹן עַל אֲבֵי אֲמַר לְהַמּוֹן : דְּבָרוּ עַל לֵב
יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מוֹלֵאָה יִבְנֶאָה
נִרְעָה עוֹנָה כִּי לְקַחָה מִעַד יְחַה כַּמְלִים בְּכַר
חֲטֵאתֶיהָ : מְלִינְנוּ לִיבָה יוֹרֵשֶׁלַם וְאֲתַנְבוּ

עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי עֲתִידָא דַּתְתַּמְוִלִי מֵעַם גְּלוּתָא אֱרֵי
 אֲשֶׁתְּבִיקוּ הַזְּבֻהָא אֱרֵי קְבִילִית כֶּסֶם תַּנְחַוּוּן מִן
 קָדָם יַעֲנֵנָּהוּ לִבְקַת עַל הָדִי תִרְיִן בְּנֵל הַטְּאָהָא
 קוּל קוּרָא בְּמִדְבַר פִּנּוּ דִּרְרָ יְהוּהּ יִשְׁרוּ בְּעֻדְבָה
 מִסְלָה לְאֱלֹהֵינוּ : קִל דְּמַכְלִי בְּמַדְבְּרָא קִנְוּ א
 אֲוֹרְחָא קָדָם יַעֲמֹא דִּינִי כְּבִישָׁן בְּמִיִּשְׁרָאָא לְבַשָּׁן
 קָדָם כְּנִשְׁתָּא דְּאֵלֵהֶנָּא : כֹּל גִּיאֵי נִשְׁתָּא וְכֹל
 הָרַ וְגַבְעָה יִשְׁמִלוּ וְהִיּוּהּ הַעֲקֵב לְמִיִּשְׁרָא וְהַרְכִּים
 לְבַקְעָה : כֹּל הַלֵּיאָ יִרְדָּמֻן אֲכֹל טָוֹר אֲרַמָּא יִכְתָּבֻן
 וְהִי כְּפִלָּא לְמִיִּשְׁרָאָא אֲבִית בְּדוּדִין לְבַקְעָה וְנִגְלָה
 כְּבוֹד לֵי וְדָאוּ כֹל בְּשַׁר יַחְדוּן כִּי פִי יְהוּהּ דְּבַר
 זִיגְלִי יִקְרָא דִּינִי זִיחְזֻן כֹּל בְּעֵי בְּסִרָא כְּחִרָא אֱרֵי
 בְּמִיִּכְוֹרָא דִּינִי גְזִיר כִּין : קוּל אֲמַר קוּרָא וְאִמַר
 מִה אֲקִרָא כֹל הַבְּשַׁר חֲצִיר וְכֹל חֲסִדוּן כִּינִי מִן
 הַשְּׁדָה : קִל דְּאִמַר אֲתַנְּבִי וּמֹתִיב דְּאִמַר מֹת
 אֲתַנְּבִי כֹל רִשְׁעֵינָא כַּעֲשָׁבָא אֲכֹל תְּקַמְחֻן כְּמוֹתָא

ר
 נ
 נ
 ב
 י
 ל
 ו
 ג
 ק
 א
 ס
 ק
 א
 ד
 מ
 ע
 ס

עמויה דכל עובדיהון גלון קדמויה : כרעה
עדרו ירעה בודעו יקבץ טלאים ובחיקו
ישא עלות נהל : כרעיא דעדריה רשע
בדרעיה מכניש אמרון ובחניה ממובר רכיפון
מינקתא בניח מדבר : מימודר בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל בשליש עמר הארץ
ושקל בפלם הרים ובבעות במואזנים : מן אמר
לון קיים אמר ועביר דכל מן עלמא חשיבין
קדמויה כטימא בשעולא ומשחת שמיא
לאו בזרתא כותקנין ועמרא דארעא כאילו
במכילא אתכל וטוריא לאו מותקל תקולין
זרמתא הא כר במנציא : מי תכן את רוח
יהוה ואיש ענתו יודיענו : מן תקין ירת
רח קודשא במום כל נביא הלא יתי ועדיקא
עבדי מימריה פתגמי רעותיה הודיענון : את
מי נועץ ובינהו וילמדהו בארץ משפכ
וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו : לרון

רבעון
אורח ד
דסוכל
כמר מד
איים כו
מדול וכ
כדוקא
אין די ע
ולאדלקא
כל הגויב
כל עממ
אנון חני
ומהדמו
קלב אל
הספל נס
ורתקות
עביר וק

רבעון מן קדמוהי אסבר^{למ} הכמא ואלי פנון
אורח דדין ויהב לבנהון אורייתא ואורח
דסוכלתנו לבני בניהון הודעינן : הן גוים
כמר מדלי וכשחק מאנניב נחשבו^{הן}
איים כרק יטולי טורח : הא עממיה כטמא
מדול וכעיוול מונציה השיבין הא נגזותא קלסוד
כחקה דלמח : ולבנון אין די עולא וחיייתו
אין די עולה : ואילני לבנון לא יסקרון לאיל
ולאדלקא וחיותא דביה לית היא למסת לעלא
כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבדלו
כל עממיה כלמא עובדיהון גמירא וטיצאה
אנון השיבין קדמוהי : ואל מי תדמיון אל
ומה דמות הערכולו : ולמן אתון מדמן למדן
קרב אל ומה דמות דאתון מסדיון קדמוהי :
המסיל נסך חרש וצורף בזהב יקרב ענו
ודתקות כסף צורף : הא אלמא נגד
עביר וקין את ברהב מחמי ליה ושישלין

רכסָה בְּיָנָהּ כִּי נִאֶהָרָה כִּי אֶחָיִד לִיָּהּ : הַמִּסְכָּן
 הַרוֹמָה עֵינַי לֹא יִרְקַב יִבְחַר חָרָשׁ
 חָכֵם יִבְרַךְ שֶׁלֹּו לְהַכִּיֵּן פֶּסֶל לֹא יִמָּוֵט
 אֲדָרָךְ בְּרִי אֵלֶּה דִּוְלָהּ אֶחָיִד בֵּיהּ רִקְבָא
 בְּחַר נָגִד אֲוֹמֵן בְּעֵי לִיָּהּ לֹא תִקְנָא יְעִילֵם
 דִּלְיָהּ יִצְטָרִי : הָלֵא תִדְרְעוּ הָלֵא תִשְׁמַעוּ
 הָלֵא נָגִד מִרְאֵשׁ לָכֵם הָלֵא הַבִּינְתֶּם
 מִוִּסְדְּרוֹ דְהָאֲרִיץ : הָלֵא יִדְעִיתֶן הָלֵא
 שְׁמַעְתֶּן הָלֵא אֶתְחֹוֹא מִן אֲוִלָּהּ עֹבְדֵי
 מִדְּרִי בְרֵאשִׁית לִלְכוֹן הָלֵא תִסְתַּבְּרוּ
 לְמִדְחָל קָרָם מִן דְּבִרְאָ יִסְוִדִי אֲרִיעָה
 הִישָׁב יַעַל חֹוֵג הָאֲרִיץ וְיִשְׁבִּיר
 כַּחֲגָבִים הַנְּטָה כִדְקִי שְׁמִיָּם וַיִּמְתַּר
 כִּי אֶהְיֶה לְשִׁבְתִּי : דִּבְרֵי בִתְקוּף רֹמָה

שְׁמִיָּהּ

שְׁכִינַת יְקָ
 כְּמִצִּין דְּג
 לְבִית שְׁכִינָה
 עֲשֵׂה : דְּמִלָּה
 עֲבִיד : אֲדָרָה
 בְּאֲרִיץ גִּתִּי
 פִּקְשֵׁי וְשִׁבְרָה
 יִתְדָבוּן בְּעֵי
 וַיִּבְחַרְתֶּן וְכִי
 וְאֶל־מִי תִבְרַךְ
 דְּלִמִּי וְתִשְׁעוּ
 וְדִרְאוּ מִיִּבְרַךְ
 בְּשֵׁם יְקָמָה
 זְקוּפוֹ לְרֹמָה
 אֲלִין דְּאֶפְיָק
 קְלִי מִסְמִיָּהּ
 מִתְעַלְבֵּי : דְּ
 לְשׁוֹנֵם בְּעֵי
 לֹא אֶעְזָב

שְׂכִינַת יְקָרְיָה זְכַר יִתְבָּי אֲרַעָא חֲשִׁיבִין קְדָמוֹרִי
כְּמַצִּין דְּמִתַּח כְּזַעִיר שְׂמִיָּא וּפְרִסְעוֹן כְּמַשְׁכּוֹן יִקְרִי
לְבֵית שְׂכִיבָתִיה : הִנֵּתוּן רוֹזְעִי לְאִין שְׂמִיָּי אֲרַאפְתִּיהוּ
עֵשָׂה : דְּמִסְרָ שְׁלִטְנִין לְהַלְשָׂא לִי יִזְנִי אֲרַעָא פִּלְמָא
עֵבִיד : אִיף בְּלִינְטָעִי אִיף בְּלִיזְרִעִי אִיף בְּלִי שְׂרִישׁ
בְּאַרְצֵי גֵהֶעִם וּבַסְּכִיפֵי בְּהֵם וַיִּבְשׂוּ וַסְּעִרְוּ
פִּקְשׁ תְּשַׁאב : אֲפִילוּ יִפְשׁוּן אֲפִילוּ יִסְבּוּן אֲפִילוּ
יִתְדַבּוּן בְּעַמְמָא בְּנִהוּן וְאִיף רִבְדִּיה יִשְׁלַח בְּרִי
וַיְבָהֲתוּן וַיִּמְרִיה כְּעִלְעוּלָא לְקִשָּׂא יַבְדֵּר יִתְרִי
וְאִלֵּי מִי תְרַמְיִט וְאַשְׁנִיה יֵאמֵר בְּקֹדֶשׁ : וְלִמֵּן תִּדְמִין
דְּרַמֵּי אֲתַעֲוִין יִימֵר דְּרִישָׂא : שְׂאֵר מְרוֹס עֵינְכֵם
וְדֹאֵר מִיבְרָא אֱלֹהִי תְמוּצִיא בְּמַסְפֵּר צְבָאֵס לְכִלְסֵ
בְּשֵׁם יִקְרָא מְרוֹב אֲנִים וְאַמְיָץ כַּח אִישׁ לֹא נְעִדֵר
זְקוּמוּ לְרוּמָא עֵינְכוֹן זְחִלוּ לְמִדְחַל קְדָם מִן דְּבִרָא
אֲלִין דְּאִפִּיק בְּמִנֵּן חִילִי שְׂבִיעָא לְכִלְהוֹן בְּשֵׁמֵהוֹן
קְרִי מִסְגֵי גְבוּרָן וְתִקִּיף חִילִי חַד מִסְדְּרִיה לֹא
מִתְעַלְב : חֲטֵעִים וְהֵאֲזִינִים מִבְּקִשִׁים לִיִּם וְאִין
לְשׁוֹנֵם בְּצִמָּא נְשֻׁתָה אֵטִי יְהוּה אֲעַנְבֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא אֲעַזְבֵם : עֲנֹתֵנִי וְחֲשִׁיבִיָּא דְּמַחְמֵדִין

לא אפנא הא כעיהא למיא זלא משכחין רוחאון
בסגופא מעלהיא אנא יס אקביל צלותון להא
והאמר ציון עזבני יהוה ואדני שוכני על דאמרת
ציון סליק שכינתיה יני מני דיני להקניני
התשבה אשה עולה מרחם בן פטנה גם
אלה תשבחה ואנכי לא אשבחה
האפשר דתתנשי אתמא ברה מלחצמא על בר
מעהא אף אם אליו יתנשא ומימרי לא יחקינד
הן על פנים חקתך חמתך גמרי תמיד הא כד על
דין את ציילא קלמי שורך לקבלי תדילא מהרו
בניד מהרסיד ומחרביד ממך יצאו יחור יבנו
חרבתיך מפגדך ומחרבך מניד ילון שאיפניב
עניך וראי כלם נקבצו באולך חיצו נאם יהוה
כי כלם בעדי תלפשי ותקשרים בפלה זקופי
ירושלם סחור סחור עינד וחצו כל בני עם
גלותיך מתכנשין וצתן לבויד קיים אנא אמר
יהוה אהי כולהן לך כלבוש דיקר ועובדי יון
בגניד בקשוט כלתא כי תרבותיך ושמתך

ושעיק דישראל לא
מט

מתיבא
בשעת
דעלה
ואמרת
אם לית
קדמוהי
מתעאה
למה לא
אמתנא
הא עבדי
בכל דילב
מתיבא
בשעת
דעלה
ואמרת
אם לית
קדמוהי

וארץ ה
אחי חו
תרחקי
באזניך
מכען י
נוח לי
אלה ז
גדל ה
בליביך
ומטולפ
אלין א
הנה א
בניד ב
אלהים
נסיחין
מלכס
ישתח
אשר

והאמר ציון עזבני יהוה ואדני שוכני על דאמרת ציון סליק שכינתיה יני מני דיני להקניני

וְאֶרֶץ הַדְּרִימֹתָיִךְ כִּי עָתָה תֵּצֵרֵנִי מִיּוֹשֵׁב וּדְחָקוֹ מִבְּלִעְיָד
אֶרֶץ חֲרָבִיתִיךְ וְצָרִיתִיךְ וְאֶרֶב מִסַּבְּרֹתֶיךָ אֶרֶץ כְּעֵן
תִּדְחֲקִינִי מֵעַתָּה וְיִתְלַחֲקוּן מִפְּלִעְמֶךָ עוֹד יֹאמְרוּ
בְּאָזְנוֹךָ בְּנֵי שׁוֹפְלוֹיֶיךָ צָר־לִי בְּמִקְוֵי גִשְׁהַ לִּי וְאֲשַׁבְּרֵהוּ
מִכֶּעַן יִמְרוּן חַד חַד בְּגוֹיֶיךָ בְּנֵי עַם גְּלוּתֶיךָ עֵקֶל לִי תִתְנֶחַח
רוּחַ לִי וְאֲתִיב וְאֲמַלִּית בְּלִבֶּיךָ מִי יִלְדֶךָ לִי אֶת־
אֱלֹהִים וְאֲנִי שִׁכְנִילָה וְגַלְמוּדָה גוֹלָה וְסוֹרָה וְאֱלֹהִים מִי
גִדְּלִי הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי אֱלֹהִים אֲפֹאֵהָם וְחַמּוּן
בְּלִבֶּיךָ מִן רַבִּי לִי יֵת אֱלֹהִים וְאֲנִי תִכְלָא וְיִחִידָא גְּלִיָּא
וּמְטוֹלְטוֹלָא וְאֱלֹהִים מִן רַבִּי הֵא אֲנִי אֲשֶׁת־אֶרֶץ בְּלַחוּדִי
אֱלֹהִים אֵיכָה הוּן כִּה אֲמַר אֲרֵב יוֹנָה

הִנֵּה אֲשַׁא אֱלֹהִים יְהִי וְאֶל־עַמִּים אֲרֵם נֶסֶךְ וְהִבִּיאֵנִי
בְּנֶכֶד בְּחַצֵּן וּבְנֶתֶךָ עַל־פִּתְחָה תִּנְשָׂאֲנִי כִּדְגָן אֲמַר יְיָ
אֱלֹהִים הֵא אֲגִלִּי בְּעַמְמֵיָהּ בְּבוֹרְתִי וְעַל מַלְכוּתָהּ אֲרֵם
נֶסֶךְ וְיִיתוֹן בְּנֶד בְּצַבִּין וּבְנֶתֶךָ עַל פְּרֹנֵי יִתְנַטְּלֵם וְהִוֵּהוּ
מְלָכִים אֲמִנְךָ וְשִׁרְתִּיהֶם מִיְּנִיקֶתֶךָ אֲפִים אֶרֶץ
יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וְעַפְרָה וְגִלְיָד יִלְחָכוּ וְיִדְרַעַת כִּי אֲנִי הוּא
אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קוֹי וְיִהוּן מַלְכֵיָהּ תוֹבִיטְךָ וּמַלְכוּתֶיךָ

יִשְׁמָשׁוּנֶךָ עַל אֲפִיקוֹן עַל אֲדָמָה יִשְׁתַּחֲוֶה לְמַעַנֵי מוֹנֶךָ
וְעַפְרָה לְגֵלֶךָ וְיִלְחָכֶךָ וְתִרְעֶיךָ אֵלֵי אֲנִי יְיָ דָּלָה וּבִהַתּוֹן
צוּרֵי יִאֵה דַמְבַסְרֵיךָ לְטוֹהַבֵּי : הֵיכָן מִגְבוֹר
מִלְקוֹחַ וְאִם־שָׁבָה יִדְרֶיךָ יְמַלֵּט : הַאֲפֶשֶׁר דִּיתְנַסִּיב
מִגְבֻרָה עֲבִי־וְאִם דִּשְׁבוּ זָכָאִין יִשְׁתַּיָּב :
כִּי־כִהֵי אָמַרְתָּ יְהוָה גִּבְשׁוּ גְבוּרֵי יָקוּחַ וּמִלְקוֹחַ עֲרִיץ
יְמַלֵּט וְאֶת־יְרִיבְךָ אֲנִכִי אָרִיב וְאֶת־בְּנֶיךָ אֲנִכִי אֲשִׁיעַ :
אֵלֵי כֹלֵךְ אֵמַר יְיָ אִף דִּשְׁבוּ גְבֻרֵי אֲתִיב וְדַעְדוּתְקֵינִי
אֲשִׁיזִיב דִּית פּוֹרְעֵבוֹתֶיךָ אֲנִי אֲתַפְרֵעַ דִּית כַּכְךָ אֲנִי
אֲפְרוֹק : וְהֶאֱכַלְתָּ אֶת־מוֹנֶיךָ אֶת־בְּשָׂרֶם וּכְעַסִּים
דְּמָם יִשְׁפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל־בְּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶיךָ
וְגֹאֲלֶיךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : זֵאתִיךָ יֵת בְּסַר דִּהוּן מִגֻּלְלִיךָ
מֵי־כָל לִכְלֵל עוֹפֵא דְשַׁמַּיָּא וְכַמְא דַּמְתְּרוּן מִחַמְרֵי
מִרִית כִּיךָ חֵית כִּדְא מִדְּמַהוּן תִּתְרוּ דִּידְעוּן כֹּר
כִּנִּי כִסְרָא אֵלֵי אֲנִי יְיָ פִרְקִיךָ וּמְשִׁיזְכִּיךָ תִקְיָפֵא
דִּיעֲקָב : כִּהֵי אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סִפְרֵךָ
כְּרִיתוֹת אֲמוֹכָם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהֶן אִו מִי־מְנוּשֵׁי אֲשֶׁר
מִכְרַתִּי אֲתָבֶם לִי הֵן בְּעוֹנֵיכֶם נִמְכַדְתֶּם וּבַפְשֵׁיכֶם

שלחה

שלחה
פטור
מן גב
הא בי
כניש
עוכה
להציד
תבאע
שלחו
אתכם
לשידע
מדב
אלב
אלכם
אלד
את
לשמ

שְׁלַח אֶמְכֶם : כִּדְכֹן אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹת
פְּעוּרִין רִיבֵיבִית לֹכְנֵשׁתִּכּוּ אֲרִי אֶת־חֻקְתִּי ^{לְדוֹ מִבְּתֵי פוֹלְגֵי}
מִן גְּבֻר דְרִיב חוֹבֵא קִדְמֵי דְזִינִית יִתְכוֹן לִיגְר
הָא בְחוֹבֵיכּוֹן אֲזִינִיתוֹן וּבְמִרְדֵיכּוֹן אֶת־חֻקְתִּי
כִּנְשֵׁתִכּוֹן : מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קִרְאתִי וְאִין
עוֹבֵדֵי הֶקְצוֹר קִעְרָה יְדֵי מַפְלוֹת דְאִם אִין בִּי כִחַ
לְהַצִּיל הֵן בְּגַעְלִיתִי אֲחֵרִיב יָם אֲשֵׁים כִּהְרוֹת מוֹדֵר
תְּבֹאֵשׁ דְּזִתִּם מִזִּין מִיָּם זִתְמוֹת בְּעֵלְמָא : מִרְדֵי
שְׁלַחִית נְבִיִי וְלֹא תִבְלֵ אֶת־נְבוֹאוֹ וְלֹא קִבִּילוּ אֶת־קִרְבָּא
אֶתְבְּקָלִית גְּבוּרִיתִי מִלְמַפְלָקָא וְאִם לִית קִדְמֵי חֵיל
לְשִׁיבְבָא הָא בְּמַזְזוֹפִיתִי אֲחֵרִיב יִמָּא אֲשׁוּי כְּהֵרִין
מִדְּבִרָא יִסְרוֹן כּוֹנֵהוֹן מִבְּלֵי מֵיָא זִימּוֹתוֹן בְּעֵהוֹתָא
אֲלִיבֵיִשׁ שְׁמַיִם בְּקִרְוֹת וְשִׁק אֲשֵׁים כְּסִתִּים :
אֲכַסִּי שְׁמַיָּא כִּד בְּקִבְלָא וְכִסְקָא אֲשׁוּי כְּסוֹתָהוֹן :
אֲדַבֵּי יְהוָה כְּתוּב לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת
אֶת־יְעֻף דְּבִר יְעִיר וּבִבְבָּק פִּבְבָּק יַעֲרֵד לִי אֲזִין
לְשִׁמְעַת כְּלִמּוֹדִים : יֵא אֱלֹהִים יְהֵב לִי לְיַשְׁוֹן

דמלפין

דמלפין להודיע לארץ לצדיקיא דמשרהן לפתגמי
אורייתיה חכמא ככין בצפר בצפר במקדים לשלחא
נביוהי מאם יתפתחו אודני היביא ויקבלין אלפין
ארע יהוה פתח לי און ואגבן לא מרתי אחר לי
נסוגתי : יי אהים שולחנ לאתנבאה זאנא לא סריבית
לאחרא לא אסתחרית : גוילתתי למפס ורחע למוטס
פני לא הסתרתו מפלמוז ורק : גבי יהבית למחן
וליסתי למרטיא אפי לא טמרות מאתכנעו ורוק
וארע יהוה יעזר לי על פן לא נבלמתי על פן טמרות
פני כחלמיש וארע כירלא אבוש : ויי אלהים סעיד
לי על פן לא אתכעית על פן שויתי אפי תקיפן כטנא
וידענא ארי לא אבהת : קרוב מצדיקי מיריב
אפי נעמדה יחד מיבעל משפט יבש אלי קרינא
זכותי מן ידיו עמי כקום כחדא מן בעויל דינ
יתקרב לותי : הן ארע אלהים יעזר לי מי הוא
ירשיעני הן כלם כבמד יבלו עש יאכל
הא יי אהים סעיד לי מן הוא דיחייבנני הלא
כולהון כלבושא דצלי דעשא אציל ליקר
מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו

אשרי ה' וישען בא
עבדו והי
כלכלא ד
ומסתמיק
אש מאז
מירי הית
מגדן בא
דנליתון
לתקלת
יהוה הצי
קבילו למ
אסתכלו
דמגוב
אביכם
ואכרכו
ובשלה
בעלמא
כי נחם

אֲשֶׁר יִהְיֶה חֲשׂוֹכִים וְאֵין כְּנֶה לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה
 וַיִּשְׁעַן בְּאֵלֹהָיו מִן כְּכֹחַ מִן חֲלִיאָה לְיָגֵד רִשְׁמֵעַ בְּכָל
 עֲבֻדוֹהֵי נְבִיאָה דְעַבְדֵּי אֱלֹהֵי תַא בְּעֵקֶא כַגְבֵּר לְמַחֲלִיךְ
 בְּכָל־לֵא דְלִית זִיהוּר לֵיה מוֹתֵר חִיץ בְּשֵׁמֵא רִיִּי
 וּמִסְתַּמִּיךְ עַל פִּרְקָנָא דְאֵלֹהֵיהּ הֵן כִּי לְכֶם קִרְחֵי
 אִישׁ מֵאֲזֵרֵי זִיקוֹת לְכֹוּבֵא וְר אֲשַׁכֵּם וּבְזִיקוֹת בִּישׁוֹתֵם
 מִיֵּרֵי הַיְתֵה זֹאת לְכֶם לְמַעַנְבָה תִשְׁפֹּבּוּ הֵא כֹוֹלֶכֶן
 מִגְדֹן בְּאִישׁא מֵתִקְפֵי חֲלָב אִיזִילוּ פִילוּ בְּאִישׁא
 דְנִלִיתוֹן וּבְחֲרָב דִּתְבִי פִתוֹן מִמִּימֹרֵי הֵוֹת דֵּא לְכֹן
 לְתִקְלֵתֶכֶן תִּתְנַבּוּן שְׁמֵעוּ אֵלַי רִדְפֵי צִדֵק מִבְּקִשֵׁי
 יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל־צִוְר חֲצִבְתֵּם וְאֶל־מִקְבַּת בֹּוֹר נִקְדָּתֵם
 קְבִילוּ לְמִימֹרֵי־רִדְפֵי קִשְׁטָא דְנֵעַן אִפֵּן מִן קְלָם יִסֵּי
 אִמְתַּכְלוּ דְכַחֲצִיבָא מִטְנָרָא אֶת־חֲצִיבֵי תוֹן אֲנִכְסֵוּ
 דְמִגֹּב רִיבֵן אֶת־פְּמִילֵתוֹן הַבִּיטוּ אֶל־אֲבִרְתֵּם
 אֲבִיכֶם וְאֶל־שִׁרְתֵּי תַחֲוֹלֵלְכֶם פִּיאַחַד קִלְאֲרִי
 וְאֲבִרְכֵהוּ וְאֶרְבֵּהוּ אִמְתַּכְלוּ בְּאֲבִרְתֵּם אֲנֹוֹכֶן
 וּבְשִׁרְתֵּי דְעִוְרֵי אֶת־כֹּוֹן אֵלַי חַד הֵוֹת אֲבִרְתֵּם יִחִלְדֵי
 בְּעֵלְמָא קְלִיבְתֵיהּ לְפִלְחֵטֵי וּבְרִיכְתֵיהּ וְאֶת־גִּלְתֵיהּ
 כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם פֶּל־חֲרִבְתֵיהּ וַיִּשְׁכֵם

אמר נביא עמ
 קיישא חליך
 למתו אלו
 לעתהוא

מדבריה

מדברה כעין וערבתה כגון יהודה שישון ושמחה
ומצא בה תורה וקול זמרה : אלו עתיד יע
לנחמא ציון לנחמא כל חרבתה אישוי מדברה
כערן ומישורה כגנתא דייא דיע דחדוה ישתכח
בה בעלי תורתא זקל דמשחחין :

שבת שלישית דראה אנכי פניה סערה ערו ולקחע
ישראל כי פארך הלל היו
שבת רביעית דשפטים כפי נח כתובה ככרסת נח
ישעיהו

אנכי אנכי הוא מנחמכם כי את ותירא מאנושו
ימות ומבן אדם חציר ינתן : אנא אנא הוא
מנחמבון ממן אתון דחלין מאנשא דמאירי
מבר אנשא דבעסבא חשיב : ותשכח יהוה
עשיה נטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
כל היום מפני חמת המצוק כאשר כונן להשחית
עדה חמת המצוק : זאתנשיתא פולחנא דייצ לעבדך
דנלא שמיא ושכליל ארעא זדחילתא תדיריא
כל יומא מן קדם חמת מעיקא כמא דמתקנין
לחבלא זבען אן היא חמת מעיקא : מהר

צעה

צ
מ
י
ג
ב
ו
ב
ו
ב
ו
ה
ב
א
א
ו
ה
ו
ע
ע

צֵעָה לְהַפְתִּיחַ וְלֹא־צְמוֹת לְשׁוּחַת וְלֹא־יְחַסֵּר לְחֶמוֹ מִוַּחַ
מִדָּעָנָא לְאַתְנַגְלָאָה־דְּלֹא יָמוּתוּן עֲרוֹיְקִיָּא לְחַבְלֵגוֹלָא
יַחַסְרוּן מִדְּוִנְהוּן וְאִנְכִי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ רַבֵּעַ הַיּוֹם וַיָּחַמוּ
גַלְיֹו יִהְיֶה צַבְאוֹת שְׁמוֹ וְאַנְאִ יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ לְנִדְיָךְ
בְּיָמָא־דְּהָמָן גְּלוּהִי יֵלֵעַ צַבְאוֹת שְׁמִיָּהּ וְאַשְׂמִי רַבְרַי
בְּפִיךָ וּבַבַּיִל יִדִּי כַּסִּיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמִיָּם וְלִיּוֹמְד אַרְזִי
וְלֹא־מַד לְצִיּוֹן עַמִּי אַתָּה וְעוֹיְוִתִּי פִתְגְּמִי בְּוֹאֵר־לִי
בְּמוֹמֵךְ וּבְטוֹלָל גְּבוּרַתִּי אֲגִיבֶנְתָּ עָלָיְךָ לְקִיַּיְמָא עִמָּא
דְּאַמְיִר עַל־יְהוּדֵי סַגּוֹן כִּכּוֹרָבִי שְׂמִיָּא וְלֹשֶׁבְּנֵי לֵאלֹהִי
כִּנְשִׁתָּא דְּאַמְיִר עַל־יְהוּדֵי יִסְגּוֹן כְּכַח כְּעַפְרָא דְאַרְעָא
וְלִמְיֻמְדָּה לְדִדְדִּי בְּצִיּוֹן עַמִּי אַתּוֹן הַתְּעוֹרְרוּ
הַתְּעוֹרְרוּ קְוֹמֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִּית מִיָּד יִהְיֶה אֵת
כּוֹס חֲמַתּוֹ אַתְּ קְבָעְתָּ כּוֹס הַתַּרְעָלָה שְׁתִּית מִצִּירַת
אַתְּרַבָּא אַתְּרַבָּא קְוֹמֵי יְרוּשָׁלַם דְּבָלִיל־מִן קִיַּיִל יֵת
כִּמָּא דְּחַמְתִּיהִיּוֹן פִּיִּילִי כִּסָּא דְּלוּטָא שְׁתִּית אֲעֵרִית
אִין צְמַנְהִל לֵא מִכַּל־בְּנִים יִלְכֶה וְאִין מִחֲזִיבִין בִּירָה
מִכַּל בְּנִים בְּהָלָה לֵיָּת לִמְנַחִים לֵא מִכַּל בְּנִין
דְּיִלִּידִת זָלִית דְּמִתְקִין בִּירָה מִכַּל בְּנִין דְּלִבִּי אֵת
שְׁתִּים הָנָה קְרֵא־תִּיךָ מִי־יִנְוֹד לְךָ הַשּׁוּד וְהַשְּׁבֵר
וְהַדָּעַב וְהַחֲרָב מִי־אַנְחַמְךָ תְּרוֹתִין עָלְךָ אֵת אֶרֶץ
עָלְךָ יְרוּשָׁלַם לֹא יָכִילִת לְמַקְּסִי כִּד אַרְבַּע יִתְיוּן
עָלְךָ בְּזָא וְנִבְלָא וְהִפְנָא וְחַרְבָּא לִי וַיִּנְחַמְנִיךָ אֵלֶיךָ

אנא

אחה

י

כרה

תכח

לקח

א

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

ש

אנא: בְּנֵךְ עֲלֵפוּ שֵׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל-חוּצוֹת כְּתוּבָה מְכַמֵּר
הַמַּלְאִים חַמָּת יְהוָה גַּעֲכַת אֱלֹהֶיךָ: בְּנֵךְ יִהְיוּ מֵטֹדֵפִין
לְמוֹן בְּרִישׁ כָּל שׂוֹבֵיָא כְּמִזְרְקֵי מֵצֻדָן מְלֹן חַמָּתֵא מִן
קָדָם יֵי-אֶצְוֵפִיתָא מִן קָדָם אֱלֹהֶיךָ: לֵאבֹן שְׁמַעֵ! נָא
זָאת עֵנְיָהּ וּשְׁכִירַת וּלֹא מִיָּין: בְּכִיִן שְׂמַעֵי כֵעַן דֹּא
מֵט לְטַלְתָּא דְרוּיָא מִן עֲקָא וְלֹא מִן חַמְרֵ: כִּה
אָמַר אֲדִבְרֵךְ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יִרְיֵב עִמּוֹ הֲנֵה לְבַקְתֵּי
מִיַּד אֶת-כּוֹס הַתִּרְעָלָה אֶת-קַבְצֵת כּוֹס חַמָּתֵי לֹא
תּוֹמֵינִי לְשַׂתְתָּה עוּד: כַּדָּן אָמַר רִבּוּכֵיךְ יֵי-וְאֲבְרֵיךְ
דְּעֵתִיךְ לְמַעַבְדַּר פּוֹר עַנּוֹת לִין עִמִּיֵה הֵא קְבִילִית מִן
זְרִיךְ יֵת כָּסֵא דְחַמְתֵּי דְלוּטָא יֵת פְּיֵוּלִי כָּסֵא דְחַמְתֵּי
לֹא תִיִסְפִין לְמַשְׁתֵּי עוּד: דְּשִׁמְשִׁיָּהּ בְּיָד מְבַדָּךְ
אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשֶׁךְ שְׁחֵי וּנְעַבְרָה וּתְשִׁימֵי כְּאֶרֶץ
גִּזְדָּ וּבַחוּץ לְעַבְרִים: זֹאמַמְרֵינָה בְּיָד דִּהוּוּ מוֹזָן
לֵיךְ דִּהוּוּ אֲמְרִין לְנַפְשֶׁיךָ אִמְחֵי וְנַעֲרֵי: זֹאמַמְאֶבֶת
כְּאֶרְעָא יִבְרֵיךְ, וְהֵוִית כְּשׂוֹב לְעֵדֶן: עוּדֵי עוּדֵי
לְבַשֵּׁי עֶזְרָךְ צִיִן לְבַשֵּׁי בְגָדֵי תַפְּאֶתֶךָ יְרוּשָׁלַם
עֵיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹמִיף יְבוֹא בְּךָ עוּד עֲרֵרָה
וּטִמְאָא: אֶתְגְּלֵא אֶתְגְּלֵא לְבַשֵּׁי תַבְּפִיךְ צִיִן לְבַשֵּׁי
לְבוּשֵׁי תַשְׁבְּחָתֶיךָ יְרוּשָׁלַם קִרְתָּא דְבְּרַךְ שְׂאֵאֵרֵי

ל
מ
ש
כ
נ
ל
ת
מ
ע
ע
א
ח
ש
א
א
ל
ה
ב

לא

לא ייספוג ד' ישראל ביד עוד ערלין ומסאבין : התנערי
מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מומרי צוארך
שביה בת ציון : אתנפצי מעפרא קומי תיבי על
כרמי יקרוד ידשלים אתפסקו חזקי צור'כון שבני
ננשתא דציון : כי כה אמר יהוה חנם נמפרתם
ולא בכסף תבאלו : ארי כדגן אמר יי' מן אדוני
תון ולא בכסף תתפרקון : כיכה אמר אדני אלהים
מצלים ירד עמי בר אשנה לגור שם ואשור באפס
עשקו : ארי כדגן אמר יי' אלהים למצרים נחרת
עמי בקדמיתא לאתותבא תמן ואתוראה כלמא
אנסי' : ועתה מה לי סה נאם יי' כי לקח עמי
חנם משליו יהיליו נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ : וכען עתדנא למפרק אמר יי' ארי
אזרבן עמי מבן עממיא דשליטול בהון משתברין
אמר יי' ותדירא כל יומא על פולחן שמי מוגזין
לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא
המדבר הנני : בכי' יתרבא בעממיא שמי בכי'
בעדנא ההוא תדעון ארי אנא הוא מלילית

ומימרי

מכמר
צט' דפין
תאמן
נא
דא
כה
תני
לא
היד
צמן
חמתי
ד
ארץ
מוזן
מאבת
גורי
ס
ל
לשני
ארי

וּמִיַּמְרֵי קַיִם : מִהֲבֵאוּ עַל הַהָרִים רְגְלֵי בְּבֶשֶׁר
 מִשָּׁמַיִם שְׁלוֹם מְבֹשֶׁר טוֹב מִשָּׁמַיִם יִשׁוּעָה אֲמַר
 לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : מַה יֵּאָיִן עַל טוֹרֵי אֶרֶץ
 דְּיִשְׂרָאֵל רְגְלֵי מְבֹשֶׁה מִשָּׁמַע שְׁלָם מְבֹשֶׁר טוֹב
 מִשָּׁמַע פּוֹדֶקֶן אֲמַר לְכַנְשֵׁתָא דְצִיּוֹן אֲתַגְלִיֵּאת
 מִלְּכֹתָא דְאֱלֹהֶיךָ : קוֹל צִפִּיךָ נִשְׁאֵר קוֹל יְחִידִי
 יִדְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִדְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן : קָרָה
 פְּרַעַף דְּמִרְיָמִין בְּלֵהֹון כְּחֵדָא מִשְׁבַּחִין אֲרִי בְּעֵינְהֹון
 יַחֲזֹון גְּבוּרַת דְּיַעֲבִיד יִצְטַר יִתִּיב יֵי שְׂכִיבָתִיה לְצִיּוֹן :
 פְּצַחוּ רְנְנוּ יְהִדְיוּ חֲבֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם כִּי בָחַס יְהוָה
 עִמּוֹ בְּאֵר יְרוּשָׁלַם : בּוֹעוּ וּשְׂבַחוּ כְּחֵדָא חֲרִבָת
 יְרוּשָׁלַם אֲרִי עֲתִיד יֵי לְנַחֲמָא עֲמִיה פְּרַעַף
 יְרוּשָׁלַם : חֲשֵׁף יְהוָה אֶת זְרוּעַ בְּדָשׁוּ לְעֵינֵי כָל
 הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ :
 גְּלֵא יֵי יֵת דְרַע קְדֻשָׁה לְעֵינֵי כָל עַמְמֵי אֲוִי חֲזֹון
 כָּל דְּבָסִיפֵי אֶרֶץ אֶת פְּרַקָּא דְאֱלֹהֵנָא : סוֹחַ
 סוֹחַ צָאוּ מִשָּׁם טָמֵא אֶל תִּגְעוּ צָאוּ מִתּוֹכָהּ
 דְּבָרוּ נִשְׂאֵי כָלֵי יְהוָה : אֲתַפְרְשׁוּ אֶת פְּרַעַף פּוֹקֵן
 מִתְמָן בְּמִקְטָב לֹא תִקְרְבוּ פּוֹקֵן מִגּוֹה אֶת בְּחֵרוֹי

נמלי

נמלי
 תצו
 יהוה
 תפן
 לארץ
 גלות
 רני
 קומי
 אנהו
 עלך
 לאמי
 הא
 שכינ
 ומלכ
 ומלכ
 נקב
 תאנ

נְטַלִי מִנִּי בַיִת מִקִּדְשָׁא דִּיִּי : כִּי לֹא בַחֲפָזוֹן
תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן כִּי־הוֹלֵךְ לַפְּנֵי־פָנִים
יְהוָה וּמֵאַסְפֵּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : אֲרִי־לֹא נִבְהִילוּ
תִּפְנוּ קְמִינִי עִמָּמִיא וּבְעִירוֹקֵי לֹא תִתְוַבְּרוּן
לְאַרְעֵכוֹן אֲרִי מִדְּבַר קִדְמֵיכוֹן יֵי־זַעְתִּיר לְלַעֲשָׂא
גְלוֹתְכוֹן אֲהֵא דִישְׂרָאֵל : שׁוֹבֹת חֲמִישִׁית כִּי תֵצֵא
רְנֵי עֵקְרָה וְהִיא כְּתוּבָה בַּהֲפֻטְרַת נְהַ

שֹׁבֹת שְׁשִׁית כִּי תֵבֹא בִישְׁעֵיהּ ס' ז

קוֹמוּ אֲזִירִי כִּי־בֵא אֲזִירִי וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זָרַח : קוֹמוּ
אֲנֵהֲרִי יִרְשָׁלַם אֲרִי מִטֵּא זִמָּן פֶּרְקֵנִךְ וַיִּקְרָא דִּיִּי
עָלֶיךָ יִתְגַּלִּי : כִּי־הִנֵּה רַחֲשֵׁךְ יִכְסֶה אֲרִי וְעַרְפֵּךְ
לְאַמִּים וְעַלְיָהּ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יִרְאָה : אֲרִי
הֵא חֲשׁוֹכָא יַחֲפִי אֲרַעֵא וְקָבֵלֵא לְמַלְכוּתָא וּבִיךָ יִשְׁרִי
שְׁכִינְתֵיהּ יֵי־וַיִּקְרִיֵה עָלֶיךָ יִתְגַּלִּי : וְהִלְכוּ גִזִּים לְאֲזִירִי
וּמַלְכִים לְנִגְהָ זָרַח : וַיִּהְיוּן עִמָּמִיא לְנִהוּרִיךְ .
וּמַלְכֵי־אֲרָבִיזֵי דִי־הוֹרִיד : סֵא יִסְבִּיב עֵטְךָ וְרֵאֵי כֻלָּם
נִקְבְּצוּ בְּאוֹרֶךְ בֵּטְךָ מִרְחוֹק יִבְאוּ וּבְגִתֶיךָ עַלְעֵל
תִּתְמַנֶּה : זְקוּפֵי יִרְשָׁלַם סְחוֹר סְחוֹר עֵינְךָ וְחֵזֵא כֻלָּ

בני פם גלותיך מתכנשין ואתן לגויד. בנך מרחיק
יתון ובנתך על גמסין יתנעבון. איז תראי ונהרת
זפחד וקחב לבבך ביהינך עליך המון ים חיל גוים
יבאו לך. בכין תחזין ומנהיג. ותרחלין ופתי לבך.
בדחלת חטאין ארי אתחלף לך עותר מערבא.
נכמי עממיא יתעלוין לגויד. שפעת גמלים תפסך
בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו יזקב ולבנה
ישאו ותהלות יהוה בשרו. שירת ערבא תחפי
סחלנך. האגט מדין וחוליה כולהון משבא יירצון.
דהב זלבנה יהון טעינו. ודאתן עמהון בתשבחתא
דיס יהון משתען. כל-עאן קדר יקבצין לך אולי
נביות ישראלונך ועלוי על-דצון מזבח. ובית תפארת
אפאר. כל ען ערבאי יתכנשוין לגויד. דכדי כבט
ישמשונך. יתסבון לרעוא ערל מרבחין וביר
תשבחת אשבח. מיאלה פעב תעופינה וכיונים
אל-ארבותיהם. מן אלין דאתן בעננין קלי לין ולא
לא אתעבא-גלותא דינשר אל-דמתכנשין זאר
לארעהון. הא כיונין דתיפן לגו שובכיהון. כי לין
איים יבון ואניות תרשיש בראשנה להביא בנך

מדד
ישר
ספינ
בנך
אף
דבר
אשמ
עלך
להבי
תרעך
נכמי
אשר
עם
אשר
ברא
במון
מוד

מרחוב כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ונבדוש
ישראל כי פארך ארי למימלי כגון ימברון ונתח
ספית זמא אירא פלמא קלעהא בנד מיתא לא יתאה
בנד מרחיק. כספהון אד הבהון עמהון. לשמא ראי
אהיך. אלהיך ישא ישעך אל ארי שבח : ונבדוש
נבר חמתך ומלכיהם ישותך כי בקצת הכינתך
וברצונת רחמתך : איננו בע עממא שודך אמלכיהון
ישמא שונך ארי כגוי אלקיך וברעותי ארחי
עלך : ופתח שיעריך תמיד יומם ולילה לאבסגור
להביא אליך חיל גוים ומלכיהם גוהים : ויתעלה
תרעך תירא וילמם דליי לא יתאחרון לאעלא חיל
נכמי עממא אמלכיהון בקינן : כי גוי ופממלך
אשר לא יעבדו יאבדו ופגנים חרובי חרבוי : ארי
עם ומלכו דלא יפלה חונך ירשלים יברוך אעממא
אשתיעא ישותיעון : כבוד הלכנו אליך אבוי
בראש תדהר ותאשר נחנו לפאר מקום מקדשי
במקום נגלי אכבוד : יקר לבנו לגויך יתעלצו
מורכין ואשכרעין כחרא לשעחא אתר ביר

וְקִרְאתָ יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה : לֹא יִשְׁתַּמֵּעַ
 עוֹד חֲטָפֵא בְּאֶרְעֵיךָ . כִּי לֹא וְתִכְלֹא בִּתְחוֹמֶיךָ , וְיַעֲרֵעוּן
 פִּרְקָן עַל שׁוֹרְךָ , וְעַל תִּרְעַךְ יְהוֹן מִשְׁבַּחֵיךָ : לֹא יִהְיֶה
 לְךָ עוֹד הַשְּׂמֵשׁ לְאוֹר יוֹמָם , וְלַלַּיִת הַיָּרִיחַ לַיָּלָה : יֵאמֹר
 לְךָ **כִּי יִהְיֶה** לְךָ לְאוֹר עוֹלָם , וְאֶלֶיךָ לְתַפְאֲרֹתֶיךָ :
 לֹא תִצְטָרֵכִין עוֹד לְצִנְהוֹר שׁוֹמֵשׂא בִּימְמֵי אֲמִי לֹא
 לְצִנְהוֹר סִיֵּהֲלָא כִּלְיָלִיא . וְיִהְיֶה לְיָד יָד לְצִנְהוֹר עוֹלָם . וְאֶלֶיךָ
 לְתַשְׁבַּחְתֶּיךָ : לֹא יִבְנֵא עוֹד שְׂמֵשׁוֹךְ וְהַיָּדוֹךְ לֹא יִחַסֵּף
 כִּי יִהְיֶה יְהוָה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם , וְשִׁלְמוֹ . וְיִמֵּי תְּכַלְדוּ , לֹא
 תִבְטַל עוֹד מִלְכּוֹתֶיךָ . וְיִבְרִיךְ לֹא יַעֲרֵב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְיָד
 לְצִנְהוֹר עוֹלָם . וְיִשְׁלַמּוּן יוֹמֵי אֲבֹתֶיךָ : וְעַמְּךָ כָּלֵם צַדִּיקִים
 לְעוֹלָם . וְיִרְשׁוּן אֶרֶץ נֶצֶד כְּמִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר :
 וְעַמְּיָךְ כִּלְהוֹן זְכָאִין לְעוֹלָם . וְחַסְנוֹן אֶרְעֵא . נִצְבֵּא דְחֻדוֹתֵי
 עוֹבֵד בְּבוֹרְתֵי לְהַשְׁתַּבַּח . הַקָּטָן יִהְיֶה לְאַלְף , וְהַצָּעִיר
 לְגֹוֵי עֲצוּם . אֲנִי יְהוָה בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה : דְּזַעִיר כְּהוֹן
 יִהְיֶה לְאַפְּאֵר וְדַחֲלֵשׁ לְעַם אֲמִי . בְּזַמְכָּה אֲתִיבָה : אֲמִי

שבת שביעית נצבים בשעה

וְנִזְדַּע בְּבוֹרְתֵי זְרַעִים וְצִאֲצֵא יְהוָה בְּתוֹךְ הַשָּׁמַיִם כָּל

רֵאֵינֶם זְכוּרוֹם כִּי הִבְטַחְתֶּם בְּכַד יְהוָה וְיִתְרַבּוּן בְּעַמְמֵי
 בְּנֵהוּן וּבְנֵי בְנֵהוּן צִמּוּ מַלְכוּתָא כֹּל הַזֹּאת הִוֵּן יִשְׁתַּמּוּדְעוּ
 נֹנֶה אֲרִי זִדְעָא רַבְרַבִּיה יֵי : שִׁוּשׁ אֲשֵׁישׁ בְּיְהוָה תִּגְלוּ
 נַפְשׁוֹ בְּאֵלֵהוּ כִּי דִלְבִישׁוֹ בְּגָדֵי יִשְׁעֵי מַעֲוִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי
 כַּחֲתָן יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלֵה תַעֲנֶה בְּלִיָּה : אִמְרַת יִרְשָׁלַם
 מִחֲדָא אֲחֻדֵי בְּמִימְרָא דִּי יֵי תַבּוֹעַ נַפְשֵׁי בְּפֹרֵקְנָא
 דְּאֵלֵהוּ אֲרִי אֲדַבְּשֵׁנִי לְבוֹשֵׁי דְפֹרְקָה מַעֲוִיל דְּלִכּוֹ
 עֲטֵפֵנִי כַּחֲתָנָא דְּמִצְלַח בְּגִנוּעִיה וּכְכֹהֵנָא לְבֵיאַ
 דְּמִתְקֵן בְּלְבוֹשׁוֹהֵי וּכְכֹלֵתָא דְּמִתְקַשְׁטָא בְּתַבּוֹנָהּ
 כִּי כְּאֲרֵץ תּוֹצִיא צְמִיחָה וּבְגִנָּה זִירוּעִיה תַּצְמִיחַ כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהִים יַעֲמִיחַ צְדָקָה וְתִהְיֶה נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם :
 אֲרִי כִּי אֲרַעַא דְּמַפְנָא צְמִיחָה וּכְבִגְתַּת שׁוֹקֵיָא דִּזְדוּעֵהָ
 מִרְבִּיָּא כִּיִּן יֵי אֱלֹהִים יִגְדִּי דְּכֹתֵבָהּ וְתוֹשֵׁב־חַתְּהָ דִּירְשָׁלַם
 לְשָׁכְלֵכֵל עַמְמֵי : לִמְעַן צִוּוֹן לֹא אֲחַשֶׁה וְלִמְעַן
 יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד יֵצֵא כְּנֶגֶל צְדָקָה
 וּשְׁוֵעָה כְּלִפְדִּי בְּעַד : עַד דְּאֲעֲבִיד פְּרִקָן לְצִוּוֹן
 לֹא אֲנִיחַ לְעַמְמֵיָא זְעַד דְּאִיתִי כְּחַמָּא לִירְשָׁלַם
 לֹא אֲשַׁקוּט לְמַלְכוּתָא עַד דִּיתְגַּלִּי כְּשִׁפְרָפְרָא

כהור
 מלכ
 יבב
 ליד
 עטה
 ותהן
 לא
 טממ
 כיה
 עוד
 ליד
 דעוא
 בחור
 ושיי
 עם
 חתנ
 וחש
 תמי
 לכם
 זרש

כהורה ופרקנה כבעור יבער : וראו גוים צדקך וכל
מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה
יקבנו : ויהזון שממלא זכותיך. וכל מלכא יקדידו יקוון
ליך שמא חוצא דבמיריה ועיפרשינה : אהיית
עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה ככף אלהיך
ותהן כליל דחחה קיי. וכתר דתשבחא מ' אלהיך
לא יאמר לך עוד טרובה ולא יצדק לא יאמר עוד
טממה כי לך יקרא חפצי זה ולא יצדק בעולה
כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל : לא יתאמר לך
עוד שביקא ולא רעיק. לא יתאמר עוד צדיא ארי
ליך יתקדי עבדי רעותי זה ולא רעיק יתבא ארי תהי
רעוא מן קיי ביד. ואר עיק תתיתב : פי יבער
בחור בתולה יבעליך בנך ומשוש חתן על בלה
ישיש עליך אלהיך : ארי כמא דמתיתב טולים
עם בתולה כיז יתיתבון בגויך בנכני וכמא דחר
חתנא עם כלתא יחד יעליך אלהיך : על חמתך
יחשלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו ~~והוא~~ את יהוה אלהיך המזכיר
לכם : הוא עובדי אבהתך צדיקיא כד תא
ירשלים מתוקנן ונטירין קדמי עלי יממא וכל

לִי־אֵת־תְּדִיכָא לֹא • פִּמְקִין מִתְּאֵבֵר רְבִירָן טַב־אֲתִירָן
 קָדָם • לֹא פְמִיָן • וְאֵל־תִּתְּנֵנוּ דְמִי לִי עַד־יִכְוֹנֵן
 וְעַד־יִשְׁעִים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ • זֵלָא פִּמְקִין
 רְבִירָנוֹן מִן פְּרִמִיָּעֵךְ דִּיתְקִין • אַעֲד דִּישׁוּי יִתְיַשְׁלָם
 תְּשַׁבְּחָא בְּאַרְעָא • נְשַׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוּעֵ עֲדֵן
 אִם־אֵתִיךְ אֲתִירָן עוֹד מֵאֲכָל לֹא־וּיְבִיד וְאִם־יִשְׁתַּוּ
 בְּנֵי נֹכַח תִּירְשַׁךְ אֲשֶׁר יִגְעַת בֵּן • קָיִים יִתְיַשְׁבִּינָה
 וּבִזְרָע תִּקְפִּיהֵ אִם אֵתִין יֵת עֲבוּרִיד עוֹד מֵיכָל
 לְבַעֲלֵי דְבְּכִיד וְאִם יִשְׁתַּוּ בְּנֵי עֲמֵמִיא חֵמֵרִיד •
 זֵלָא יֵת בִּיָּה • כִּי מֵאֲכָפִין יֵאֲכַלְהוּ וְהִלְלוּ אֶרֶב
 יְהוָה וּמִקְבָּצֵין יִשְׁתַּוּהוּ בְּחֻצְרֵת בְּרִשִׁי • אֲרִי
 דְכַנְשׁוּהֵי לְעֲבוּרֵת • כְּלוּנָה • וְשַׁבְּחִין קָדָם יִיְהוָה עֲצוּמֵהֵי
 לְחֵמֵרֵת יִשְׁתַּוּהֵי בְּדִרְתֵי בְּרִשִׁי • עֲבָרֵן עֲבָרֵן בְּשַׁעֲרֵים
 פְּנֵי דְרֶדֶךְ הַעֵם סְלוּ סְלוּ הַמְּסַלְהֵי סְקִלוּ מֵאֲבָן קְרִימוֹ
 נֶס עַל הָעַמִּים • נְבִיא עֵיבְרוּ אֲתוּבוּ בְּתִרְעֵינָה
 אֲפִטָּ לֵב עֲמֵמֵת לְאֹרַח תִּקְנָה • בְּסֶרֶן בְּסֹרֶן טַבֵּן
 וְכַחֲמֵן לִצְדִיקֵיָה וְסִלִּיקוּ הִרְהוּר יִצְרָא בִישׁוּ
 דְהוּא כְּאֲבָן תִּקְלָא אֲרִימוֹ אֵתָא עַל עֲמֵמֵיָת •
 הִנֵּה יְהוָה הַשְׁמִיעַ אֶל־קִינָה הָאֶרֶץ אֲמָרוּ לְבַת־
 צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךְ בַּיָּה הִנֵּה שֻׁבְרוּ אֵתוֹ וְפָעֲלָתוֹ לִפְטוֹ •

הָא
 דְצִי
 עֲמֵ
 עֵם
 לֹא
 אֲרִי
 בַּ
 צֵדֵ
 אֲמֵ
 תִקֵּ
 דְקֵ
 בְּכֵ
 וּבְקֵ
 אֲמֵ
 וּמֵ
 בְּחֵ
 הָא
 בְּמֵ

קְרִימוֹ

הא יי אשמע לסייף ארעא אימרו לכנשתא
דצינן הא פרקיך מהגלי הא אגד עבדוי מימריה
עמיה דכל עובדיהון בליק קדמוהי : וקראו לכה
עם בקדש גאולי יהוה ולך בקדש דחשה עיר
לא בשבחה : ויקרון להון עמא דקדשא פליקא דיי
ולך יתקרי תביעתא קרתא דלא אתרחקת : מיצני
בא מאלום חמיץ בגדים מבצקה דה הרוד בלבשו
צעה ברוב כחו אנט מדבר בצדקה קב להושיע : מן
אמר אין דעתיר לא יתאה מהא על ארום פורענא
תקיפא על בצלה למעבד פורענות דין עמיהכמא
דקיים להון במימריה אמר האנא מתגלי : כמא דמליאת
בדכו סגו קדמי חיל למפרק : מדוע ארום ללבושיה
ובגדיה כדרך בגת : מדין יממקון טורין מדם קטילין
אמושרין יפיקון כחמר במעצרא : פורקה ודרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי : ואדרכב באפי וארמס
בחקתי ויז נצחם על כגני וכל מלבושי אנא לתני
הא כבעיט דמתבעיט במעצרא כין יסג קטור
במשרית עממיא דלא יהי להון תקוף קדמי ואגטוילטן

בְּרַגְלֵי וְאֲדוּשֵׁי שַׁנּוֹן בַּחֲמַתִּי וְאֶת בֶּדֶר תִּקּוֹף תִּקְיִיפוּהוּ
קָדְמִי וְכֹל חֲלוּמֵיהוֹן אֶמְלֵעִים כִּי יוֹם נִקְּסָם בְּלִבִּי
וְשַׁנְתָּ גְאוּלֵּי בָאָה אֲרֵי יוֹם פֹּרַעַנְוֹתָא קָדְמִי וְשַׁנְתָּ
פֶּרֶקַן עַמִּי מִטֹּת וְאֲבִיט וְאִין עוֹזֵר וְאִשְׁתוּמַם וְאִין
סוּמֵךְ וְהוֹשַׁע לִי קְדוּעֵי וְחַמְתִּי הוּא סִמְכַתֵּנִי וְגַלִּי
קָדְמִי דְלִית גִּבְרָה דְלִיה עוֹבְרִין טְבִין וִידִיעַ קָדְמִי
דְלִית אֲנָשׁ דִּיקוּם וִיבְעֵי עֲלֵיהוֹן וְפֶרֶקַתְכוֹן בְּדַרְעַ
תִּקְפִי וּבְמִימְרֵי רַעוּתֵי סְעֵד תִּכְוֹן וְאֲבוּס עַמּוּם בְּאִנִּי
וְאִשְׁכַּרְס בַּחֲמַתִּי וְאֹרִיד לְאַדָּא נַצְחָס וְאֶקְטִיל עַמְמֵי
בְּרַגְלֵי וְאֲדוּשֵׁי שַׁנּוֹן בַּחֲמַתִּי וְאֶרְמִי לְאַדָּא אֲרַעִיתָא
קְטִילִי גִבְרֵיהוֹן חֲסִדֵי יְהוָה וְאֶזְכִּיר תְּהִלּוֹת
יְהוָה כִּלְלִי כָּל אֲשֶׁר גִּמְלָנִי יְהוָה וְרַב טוֹב לְבִירַת
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גִּמְלָס בְּרַחֲמֵי וְכֹלֵךְ חֲסִדּוֹ אִמֹר
כִּבִּיא טְבוֹתָא דִּיִּי אֲנָה מְדַכֵּר תוֹשְׁבֵי חַתָּא דִּיִּי כִּלְלִי
כֹּל דְּגִמְלָנָא יִיִּי וְסִגִּי טוֹבִיָּה לְבִיָּה וְיִשְׂרָאֵל דְּגִמְלָנִי
כִּרְחֻמוֹהִי וְכִסְגָּאוֹת טְבוֹתָהּ וְיִאמֹר אֲדָךְ עַמִּי חֲמֵה
בְּעַם לֹא יִשְׁקִדוּ יְהִי לְהֵם לְמוֹשִׁיעַ וְאִמֹר כִּלְלִי
עַמִּי אֲנוֹן כִּנְיָא דְלֹא יִשְׁקִרְוֹן וְהוּא מִיַּעֲרִיָּה לְהוֹן

לכריק

ל
ב
י
ע
ב
ז
ל
ע
י
ק
ת
ע
ק
ה
ל
ל
א

לִפְרִיק : בְּכָל־צַרְתֶּם לֹא־עָזַר וּמִלֶּאךְ פָּנּוּ הוֹשִׁיעֵם
בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא בָּאֵלֶם וַיִּגְטֹלֶם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל־
יְמֵי עוֹלָם : כָּל עוֹדֵן דָּחַבּוּ קְדָמוֹהִי לֹא־תָאָה עֲלֵיהֶן
עֵקֶף לֹא אָעִיק לָהֶן וּמִלֶּאךְ שְׁלִיחַ מִן קְדָמוֹהִי כִרְבִיבֹן
בְּרַחֲמֹתָהּ דְּבִמְחִסָּיהָ עֲלֵיהֶן הוּא שׂוֹיִזְבָּנוּ וְכִטִּי לִיבֵן
דְּסוֹבְרִיבֹן כָּל יוֹמֵי עֲלָמָא :

לְשַׁבַּת שְׁבִין רֵאשִׁי הַשָּׁנָה וְיֵה בְּהוֹשִׁיעֵם י' ד'
טוֹבָה וְשׂוֹאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֵיךְ כִּי כִשְׁלַת בְּעוֹנֵיךָ וְתוֹב
יִשְׂרָאֵל לִדְחִלְתָּא דִּיעַ אֱלֹהֵיךְ אֱלֵי אֲתִקְלִתָּא כְּחוֹבְרִי
קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׂוּבוּ אֶל־יְהוָה וְאִמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל־
תְּשָׁא עֵזְרֵנוּ וְקָח טוֹב וּבְשִׁלְמָה פְּרִים שְׂפִתֵינוּ וְקִיבוּ
עִמָּכֶן כְּתַגְמִין דְּאֲתִקְלִתָּא וְתוֹבֵן לְפִלְחָנָא דִּי־יִשְׂרָאֵל
קְדָמוֹהִי קְרִיב קְדָמָךְ לְמַשְׁבֵּךְ עַל עֵזְרֵנוּ כְּתַבְרָל
הָא כְּטַבְרֵן דִּי־הוֹדִין מִלִּי סְפוֹתָנָא מִתְקַבְּלֵן קְדָמָךְ בְּתוֹרִין
לְרַעוּתָא עַל מַדְבַּחֶךָ : אֲשׁוּרֵי לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל־סוּם
לֹא נִרְכָּב זָלָא נֶאֱמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
אֲשֶׁר בָּךְ יְרוּחַם וְתוֹם : מַלְכֵנוּ אֲתוּד לֹא יִצְרִיקֵנָא

עד

על רבני סוסן לא פתרחיץ ולא נמר עוד מהלהנא
לעובדי ידנא דמן קדמך מתרחס על אבהתנא דהון
במצרים הא כיתמין : ארפא משוכתם אנהם נדבה
כי שב אפי מלכו : אקבילינו בתיובתהון אטבו
להוציאו ארומנו כד יתובין כנדבא ארי תב רגדי
מנהון : איה כטל לישראל יפכה בשושנה ונדטרטין
כלבנו יהי מימרי כטלא לישראל יתהרון כשושנה
ויתבון על תקוף ארעהון כאלו לבנן דמשלח עובדתיה
ילכו יונקו תיו ויהי כזית הודו וריח לו פלכנו : יסגון
בניו ובנן ויהי כזין מנלת כדשא זיהון גריחהון
כריה קטרת בסמיא : ישובו יטבי בצלו יחיו ודמן
ויפרחו כגפן זכרו כיון לבנון : יתכנסון מבייב
גלותהון יתבון כטלל משיחהון ויחון מיתיא ויסגו
טובא בארעה יהי דכרן טבותהון עליל ולא פסיק
כדוכרן יבבות חצוצרתא על חמר עפיק דמתנסך
בבית מקדשא : אפליס כמה לי עוד לעצבים אע
ענית ו אשורנו אני כבדוש רענן ממני פדיך
נמצא : יתרון בית ישראל מא לנא עוד למפלא
לטעותה אנה במימרי אקביל עלותיה דישראל

זארו
דמן
יבן
ילכו
סכל
דהל
לביה
כה
ונסת
גבני
דבית
בנוו
ומננ
ועש
צמו
דיש
דלמ
בטור

זארחים עליהן. כמימי אעבדיניה כבירון שפי
דמן בלמי סליח לתיובתהון. משתכחא מי חכס
יבן אלה נבון וידעם פייטחים דרכי איהו וצדיקים
ילכו בהם ופושעים ופושלים. חכמים יסבמין
סכלתן וידעו. אהי תקנן אהרמתא דייצדיקיא
דה צדק צדקן ויהיון צדקן ביהו עדלמא דרשיציא ותמסון
לביהנם על דלא הליצדיק צדקן.

לשבת האדוני. אתם יהוה אלהי ישראל
כה אמר יהוה ולקחתי אפי ממצרית הארץ והוצאתי להם
ונמתי מיראיונותיו בד אקטוף ושותלתי אפי על הר
גבוה והללם כדען אמר יחזקאל ביהוה אלהי ישראל
דבית דוק למתיל צמדא למא דאקיימיניה מלכ
צדוקי יניק ארבי ויאקיימיניה צמלמא צמוד לס
ומנטל: בהר מרום ישראל אשתלנו תשא ענף
ועשה פרו ויהי לארבי צדיר ושכנא תחתיו
צמוד סלביק בצל גליתיו תשכנה: כבוד קדשא
דישראל אהקיימיניה וילכיש משרין ניטביד סומכון ויה
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל צדיקיא וכל עמיתיה
בטלל מלכותיה ישרון: וידעו כל עמי השודה פייט

יהוה השפילתי עץ גבר הגבהתי עץ שפל הובטתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי : וידעון כל
מלכי עממיא ארי אנא יי אמהיכית מלכות דהוה
תקיפא ותקיפית מלכות דהות חלשא אמהיכית מלכות
עממיא דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מלכות בית
ישראל דהות חלשא כאע יביש אנא יי גזרית במימרי
ואקיים :

והוה : מה לכם אתם משלים את המשל הזה על
אדמת ישראל לאמר אבותי אכלו בסר ושני הבנים
תקדינה : מא לכון דאתון מתלין ית מתלא הדין על
ארעא דישראל למימר אברהם חטן ובניא לכן : חיאני
נאם אדני יהוה אמריה לכם עוד משל המשל הזה
בישראל : כיים אגא אמר יי אהים אם יהי לכון ממתי
מתלא הדין בישראל : הן כל הנפשות לי הנה כנפש
האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות :
היא כל נפשתא דילי אנון כנפש אבא וכנפש בר
דילי אנון אנש דיחטי הוא ימות :

ואיש כיהיה צדיק ועשה משפט וצדיקה :
וגבר ארי יהי זכיר ועבד דין דקשוט וזכו : אל דהרים
ליא אכל ועיניו ליא נשא אל גלולי בית ישראל ואת
אשת רעהו ליא טמא ואל אשה נדה ליא יקרב : בטוריא

ליא
ישו
ליא
גד
אונ
לכה
ותר
איו
מש
צד
גד
פרי
ש
גות
רע
לטר
גדל
תוע
ליא

בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות ימות דמיו בן יהיה : בחיבוליא יהיב
ורביתא נסיב היתקיים לא יתקיים ית כל תועיבתא הלא
עבד ממת ימות חובת קטוליה ביה תהי : והנה הוליד בן
וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה
כהן : והא אוליד בר וחדא ית כל חובי אבוהי דעבד וחלא
ולא עבד כותהון : על הגדים לא אכל ועינו לא נשא
אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא : על
טודיא לא פלח לטענותא ועינוהי לא דקה לפלחון
טעות בית ישראל ית אהת חבריה לא סאיב : ואיש לא
הונה חבל לא חבל וגזלה לא גדל לחמו לרעב נרין
ועכס כסה בגד : ואנש לא אונז משכונא לא נסיב
וגדילא לא גדל מלחמיה לכפנא יהב וערטלאה כסי
מכסותיה : מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח
משפטי עשה בחקתי הלך הוא לא ימות בעון אביו
חיה יחיה : ממסכינא אחיב ידיה חיבליא ורביתא לא
נסיב דיני עבד בנקימי הליך הוא לא ימות בחובי אבוהי
מיחא יחי : אביו כי עשק עשק גדל גדל אח ואשר
לא טיב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו : אבוהי ארי
עשק עשקא גדל גדל לא לתד מאחוזי ודלא תקין עבדי

וירא

פגו
הפן
שמ
ברי
קיי
היא
הבן
תהי
ואד
חייב
עש
יחי
ויט
ימו
עע
דעב
הלי
אכ
צד
הרוי

במעלו אשר מעל ונחטאתו אשר חטא בם ימות : וכר
 יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר בכל תועיבתא דעבד
 רשיעא ועביד היתכנייס כל זכותיה דעבד לא ידכרן
 בשקריה דשקר וכוזביה דחב בהון ימות : ואמרתם לא
 יתכן דרך יהוה שמעונא בית ישראל הדרכי לא יתכן
 הלא דרכיכם לא יתכנו : ואמרתון לא מפרשן לני
 אורחת טובא דיי שמעו כען בית ישראל האורחת טובי
 לא מפרשן לכון הלא אורחתכון דילכון לא תקנן : בשוב
 צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה
 ימות : כד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר וימות עליהון
 בשקריה דעבד ימות :
 ובשוב רשע

מרשעתו אשר עשה ויעש משפט ועדקה הוא אור
 נפשן יחיה : וכד יתוב רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד דין
 דקשוט ודכו הוא ית נפשיה יקיים : ויראה וישוב מכל
 פשעיו אשר עשה חיה יחיה לא ימות : וחדא ותבמכל
 חובוהי דעבה מיחא יחי לא ימות : ואמרו בית ישראל
 לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא
 דרכיכם לא יתכן : ואמרו בית ישראל לא מפרשן לני
 אורחת טובא דיי האורחת טובי לא מפרשן לכון בית
 ישראל הלא אורחתכון דילכון לא תכנו אש מדרכיו
 אשפוט

אל
מכ
כא
לכ
חו
בם
אר
דר
במ
בכ
יא

פ
אל
ביד
שכ
יהו

ישב

אשפוט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עקן : בכין אנש
כאורחתיה אתפרע מנכון בית ישראל אמר ייאלהים טובו
לפלחני ואעדי מנכון פלחן טעותכון ולא יהי לכון לתקלת
חובין : השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם
בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל
ארחיקו מנכון ית כל מרדיכון דחבתון בהון ועבדו לכון לב
דחול ורוח דחלא ולמה תמותון בית ישראל : כי לא אחפץ
במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו : ארי לא רענא
במותיה דחייב לממת אמר ייאלהים טובו לפלחני
ואתקיימו : פ פ פ עדי

לשנת ורח

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אענה
בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי : כדגן
אמר ייאל שמיא כרמי יקרי וארעא כיבש קדמי איו
ביתא דתבנון קדמי ואידין הוא אתר בית אשר יו
שכינתי : ואת כל אלה יד עשתה ויהיו כל אלה נאם
יהוה ואלזה אביט אל עני ותכה רוח וחרד על דברי : ואת
כל

תנשאון ועל ברכים השעשעו : ארי כדנן אמר יצ' האנא
 מיתי לה' כשפע נהר פרת שלם וכנחל מגבר יקר עממיא
 ותתפנקו על גססין תתגלו וועל רכובין תתרכון : באיש
 אשר אמן תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו :
 כגברדאמיה מנחמא ליה כין מימרי ינחיס יתכוף ובירושלם
 תתנחמו : וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם פדשו
 תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו
 ותחזקן ויחדי לבכוף וגויתכון כדתאין זהרוף ותתגר
 גבורתא די' לאוטבא לעבדוהי צדיקי אוייתי לוס
 לבעלי דכבוהי :
 כי הנה יהוה באש יבוא
 וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפן וגערתו בלהביאש :
 ארי הא יצ' באישתא מתגלי וכעל עולין רתכוהי לאתבא
 בתקוף רגזיה ומזופיתיה בשלהובית אישתא : כי באש
 יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה : ארי
 באישתא עתיד יצ' למדן ובחרביה ית כל כסר אוסגיאין
 קטיליא ב' יצ' : המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר
 אלות בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדן יספו
 נאם יהוה : דמזדמנין ודמדבן לגניאך טעונתא סינא בתר
 סינא אכלי בשר חזיר אושקצא ועכבר אכחדא יסופון
 אמר יצ' : ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ ארץ
 כל

כל הגוים והלשונות ובראו וראו את כבודי : וקדמי גלן
 עובדיהן ועשתוניהן עתדנא לכנשא ית כל עממיא
 אומיא ולי שני אתייתון ויחזון ית יקרי : ושמתו בהם
 אהות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולה
 משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו
 את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים :
 ואשר בהן את אואשלה מנהן משיזביך לבני עממיא
 למדינת ימא פולאי ולודאי דמתחין ומחן בקשו
 למדינת תובל ויון תגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימט
 גבורתי וליא חזון ית יקרי ויחזון ית יקרי בעממיא : והביאו
 את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב
 ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר
 יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה ככלי טהור
 בית יהוה : וייתון ית כל אחיכון מכל עממיא קרבנא ק' ית
 בסוסין וברתכין וברחילון ובכודנן ובתשבתן על טורי
 דקדשי ירושלם אמר י' כמא דייתון בני ישראל ית קרבנא
 במן דכי לבית מקדשא די' : וגם מהם אבה לכוגים ללוים
 אמר יהוה : ואף מנהן אקרי בלמהו כהנא ליואי אמר
 י' : כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר
 אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם

ושמכם

ושמוכם : ארי כמה דשמיה חדתין וארעא חדתין
 דאנא עבדי קיימין קדמי אמר יצ' כין יתקיים זרעו
 ושומכון : והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
 כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה : ויהי כזמן ירח
 ברחיו כזמן שבא בשבא ייתן כל בני בסרא למסגד
 קדמי אמר יצ' ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
 בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דר' הון
 לכל בשר : ויפקון ויחדון בפגרי גברי'א חייבי'א דמרדון
 במימרי'א נשמתי הון לא ימותון ואישתהון לא תטפי
 והון מרהנין רשיעי'א בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיק'א
 מסת חדינא : והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה : עע'י

לשבת מחר חדש בשמואל

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
 מושבך : ואמר ליה יהונתן מחר ירח
 ותבועי ארי יהי מרוח בית אסחרותך : ושלישית תרד
 מסד וצאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה
 ושבת אצל האבן האזל : ונתלתות ירחא תהבועי
 לחרא ותהך לאתר'א דאטמרת'א תמן בית'א דחול'א
 ותהיב

וּתְתִיב בְּסֵטֶר אֲבָן אֶתָּא : וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחַצִּים עֲבָדָה
אֲוֹרָה לְשַׁלְּחֵנִי לְמִטְרָה : וְאֲנִי תְּלִיתָא גְרִין כְּקִשְׁתִּי שְׂרִי
לְמַמְחֵי לִי לְפִלְגְּלִיסָא : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת הַנְּעִר לְךָ מִצֵּא
אֶת הַחַצִּים אִם אִמַר אִמַר לְנַעַר הִנֵּה הַחַצִּים מִמֶּךָ
וְהִנֵּה בָחֲנוּ וּבָאָה כִּי שְׁלוֹם לְךָ וְאִין דְּבַר חַי יְהוֹה : וְהִנֵּה
אֲשַׁלַּח יְת עוֹלִימָא אִידִיל אִיתָּא יְת גְּרִיזָא אִם מִימַר
אִימַר ~~לְעוֹלִימָא דְּגַרָא~~ לְעוֹלִימָא דְּגַרָא מִמֶּךָ וְלִכְּסָא סְבֵרִי וְאִיתָּא
אֲרִי שְׁלָם לְךָ וְלִית מְדַעַם בִּישׁ קָיִם הוּא יֵשׁ : וְאִם כִּרָּה
אִמַר לְעֵלָם הִנֵּה הַחַצִּים מִמֶּךָ וְהִלֵּאָה לְךָ כִּי שְׁלַחַךְ יְהוֹה :
וְאִם כְּרִין אִימַר לְעוֹלִימָא דְּגַרָא מִמֶּךָ וְהִלֵּאָה אִידִיל
אֲרִי שְׁיִזְבֵּךְ יֵשׁ : וְהַדְּבַר אֲשֶׁר דְּבַרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוֹה
בִּינֵי וּבִינְךָ עַד עוֹלָם : וּפְתַגְמָא דְּמַלְלִינָא אֲנָא וְאַתָּה הִנֵּה
מִימַרָא דִּי יֵשׁ סְהִיד בִּינָא וּבִינְךָ עַד עֲלָמָא :

וְיִסְתַּר דּוּד בְּשַׁדָּה וְיִהִי הַחֲדָשׁ וְיִשֵּׁב הַמֶּלֶךְ
עַל הַלְּחָם לֶאֱכֹל : וְאִטְמַר דּוּד בְּחַקְלָא וְהוּא יִרְחַא וְיִשֵּׁב
מִלְכָא עַל לְחֵמָא לְמִיכָל : וְיִשֵּׁב הַמֶּלֶךְ עַל מוֹשְׁבוֹ כַּפְּעִים
בְּפִעִים אֶל מוֹשֵׁב הַקִּיר וְיִקַּם יְהוֹנָתָן יִשֵּׁב אֲבַנְר מִצַּד שְׂמֹאל
וְיַבְבֵּךְ מִקּוֹס דּוּד : וְאִסְחַר מִלְכָא עַל שְׂוִיָּיה כְּזִמְן בְּזִמְן עַל
שְׂוִיָּיא דְּמַתְקָן לִיה בְּסֵטֶר כְּתִלָּא שָׂאָם יְהוֹנָתָן וְאִסְחַר אֲבַנְר
מִסְטְרָא

מסטרע דשאול ויהוה אתרא דדוד מרוח : ולא דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור : ולא מליל שאול מדעם ביומא ההוא ארי
אמר דלמא עירווע הוה ליה ולא דכי הוא און דלמי
לאזרח אהל ונחנא לאלמנה : ויהי ממחרת החדש
השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע
לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם : והוה ביומא
דבתרוהי דהוא עבד ירחא תנינא ויהוה אתרא דדוד מרוח
ואמר שאול ליהונתן בדיה מדין לא אתא בר ישי איה
תמול אף יומא דין ללחמא : ויען יהונתן את שאול נשאל
נשאל דוד מעמדי עד בית לחם : ואתיב יהונתן ית שאול
אשתלא אשתאיל דוד מני למיזל עד בית לחם : ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי ארזי
ועתה אם מיצאתי חן בעיניך אמלטה נא וארצה את אחי
עלין לא בא אל שלחן המלך : ואמר שלחני כען ארי
שירו נכסת קדשיא לכל דרעיתא ללא בקרתא והוה
פקיד לי אחי וכען אם כגז אשכחית רחמין בעיניך אשתניב
כען ואחזי ית אחי על כן לא על לפתורא דמלכא :

ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בך
נעות

וּנְפֹק יְהוֹנָתָן לַחֲקֵלָא לְזִמְנָא דְאִמְר לִיה דְּוִי וַיֵּינֵק דְעִיר
עֲמִיה : וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצִּיאָנָא אֶתְדַחֲצִים אֲשֶׁר
אַנְכִי מוֹרָה הַנַּעַר רִץ וְהוּא יִרְה הַחֲצִי לְהַעֲבִירוֹ : וַאֲמַר
לְעוֹלִימָא דְהוּטָא יֵתָא כַּעַן יֵת גְּרִיָּא דְאִנָּא שְׂדָה
עוֹלִימָא דְהוּטָא וְהוּא שְׂדָא גְרָא לְאֶעֱבֹרוֹתֶיהָ : וַיֵּבֵא הַנַּעַר
עַד מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יִרְה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלָא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהֲלָאֵהָ : וְאֵתָא עוֹלִימָא
עֲשִׂיתָ גְרָא דְשְׂדָא יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן בֵּתֵר עוֹלִימָא
וַאֲמַר הֲלָא גְרָא מִמֶּךָ וְהֲלָאֵהָ : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנַּעַר מֵהַרְה חוֹשֶׁה אֶל תַּעֲמִד וַיִּלְכֹּט נַעַר יְהוֹנָתָן אֶתְדַחֲצִים
וַיֵּבֵא אֶל אֲדוֹנָיו : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן בֵּתֵר עוֹלִימָא אֲחוּי בְּפִרְיָע
לְאִתְּמָר וַיִּלְקִיט עוֹלִימָא דִּיהוֹנָתָן יֵת גְּרִיָּא וְאֵתָא לוֹת
רְכוּנִיהָ : וְהַנַּעַר לֹא יָדַע מֵאֲוִמָּה אֶךְ יְהוֹנָתָן וְדוּד יָדַעוּ אֶת
דְּבַר : וְעוֹלִימָא לֹא יָדַע מִדַּעַס עִירָם יְהוֹנָתָן וְדוּד יָדַע עֵין יֵת
פְּתוּקָא : וַיֵּת יְהוֹנָתָן אֶת כְּלָיו אֶל הַנַּעַר אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר
לֹא לָךְ רַבָּא הַעִיר : וַיִּתֵּב יְהוֹנָתָן יֵת זִינִיה לְעוֹלִימָא דִּילִידָהּ
וַאֲמַד לִיה אִידִיל אֲוַבְלָהּ לְקִרְתָּא : הַנַּעַר בֵּיא וְדוּד קָם
אֶצֶל הַגּוֹב וַיִּפֹּל לְאִמּוֹ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ עַד דְּוִי
הַגְּדִיל : עוֹלִימָא אֶתְאִוְדוּדָא קָם מִסְטֹר אֲבָן אֶתְאִדְלַקְבִּיל

דרומא אנפל על אפוזי על ארעא וסגיד תלת זמנין אנשי
 גבר ית חבריה יכבו גבר ית חבריה ער דדוד אסני : ויאמר
 יהונתן לדוד לך לשלום אשר נטבענו שנינו אנחנו בשם
 יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביניך ובין זרעיך
 עד עולם : ואמר יהונתן לדוד איזיל לשלם דקיימנא
 תרונא אנחנא בשמא דייז למימר מימרא דיתיהו סהיו
 בינא ובינך ובין בני ובין בנך ער עלמא : על דא וגו'

מפסוקין בז שבתות בודס לפסח לפי ענין הזמן לא לפי ענין הפרשיות - שבת א
 שקליט ב עמלק - ג לענין פרה - ד החדש - גאל הן -

לשבת שקלים במלכים

בן שבע שנים יהואש במלכו : בר שבע שנים
 יהואש כד מלך : בשנת שבע יהואש מלך
 יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה
 מבאר שבע : בשנת שבע יהואש מלך יהואש וארבעים
 שנים מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע :
 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו
 יהודע הכהן : ועבד יהואש דכשריף כל ימיו והידאפיה
 יהודע כהנא : רב הכמות לא סרו עוד העם מדכתי

ועבדו

ומקטרים בנמות : לחוד במתא לא עטר אעד כען עמא
מדבחין ומסקין בוסמין על במתא : ויאמר יהואש אל
הכהנים כל כסף הקדש שיש אשר יבנה בית יהוה כסף עבר
איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה : ויאמר יהואש לכהניא כל כסף
קדש אדיתעל לבית מקדשא דיש כסף תקליא דעבר
על מנין גובריא כסף פרסן נפשתא דמיתן גבר פרסן
נפשיה : אף כל כסף דמתנדב גבר בלביה לאיתתא לבית
מקדשא דיש : יקחו להם הבהנים איש מאת מכרו והם
יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק : יסבון
להן כהניא גבר מן מפריה דאנון יתקבון ית ביקא דביתא
לכל אתר דישתכח תמן בדקא : ויהי
בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו
דבהנים את סדק הבית : והוה בשנת עסרין ותלת שנין
למלכא יהואש לא תקיפון ית בודקא דביתא :
ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר
אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל
תחזקו מאת מבוים כי לבדק הבית תעבדו : ויקרא
מלכא יהואש ליהודע הכהן ולכהניא אמר להון מדין
ליתכון

לשבת שקלים

ליתוכון מתקפין ית כדקא דביתא וכעו לא תסכו
כספא מן מכריכוין אלהין לכדקא דביתא תתנוניה
ויאתו הכתום לכלתי קחת לסקא מאת העט ולכלתי
חזק את בדק תבית ואטפסו כהניא בדיל דליא
למסכ כספא מן עמא ובדיל דליא לתקפא ית כדקא
דביתא ויקח יהוידע הכוז ארוז אחד ויקב חר בדלתו
וייתן אתו אצל המזבח מימין כבוא איש בית ייאל ותתנו
שמה הכתום שמרי הסף ואת כל הכסף המזבא בית ייאל
ונסיב יהוידע כהנא ארוזא חדא ונקב חורא בדשירה
ויהי יתיה בסטר מדכתא מימינא במי על גברא לבית
מקדשא דייאל ויהכין תמן כהנא אמר כלויא ית כל כספא
דחתנא לבית מקדשא דייאל ויהי כראותם פידכ הסף
כארזן וייאל ספר המלך ודכתו הגדול ויצרו ויימנו את
הסף המזבא לבית ייאל והנה כד חזו ארי סגן כספא כ
בארזן אסליק ספרא דמלכא וכהנא רבא ויצרו וספ
ית כספא ראשתכה בבית מקדשא דייאל ונתנו ארת
הכסף המתוכן על ידי עשי המלכה המפקדים בית ייאל
ויניאוהו למדשי העז ולבנים העשים בית ייאל והכין
יה כספא דתסקם על ידי עכרי עכידתא דממנן בית מ
מקדשא דייאל ומפקין ליה לנגרי אעיא ולא רכלויא

י
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לשבת שקלים

דעכדין בית מקדשא דיין ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות
 עזים ואבני חזק לחזק את כדק ביתנו ולכל אשר
 עלה בית להקמה ולארזובליא ולפסלי אבניא אל השם
 אעין ואבנין פסילין לתקפא ית כדק בית מקדשא ולכל
 דיוסיק על ביתא לתקפתייהו / אך לא יעשה בית ית ספות
 כספה מזמרות מזרקות חצוצרת כל כלי זהב וכלי כסף מן
 הכסף המוכא בית ית / כס לא מתעביד בית מקדשא
 דיין קולין דכסף מזמריא מזרקיא חצוצרתא כל מן
 דזהב ומן דכסף מן כספא דמתעל לבית מקדשא דיין
 פילעשי המלאכה יתנהו וחדמו את בית ית / אריק עבדי
 עכידתא יהבין ליה ומתקפין כיה ית בית מקדשא דיין
 ולא יחשבו אתה אנשים אשר יתנו את הכסף על ידם
 לתת לעשי המלאכה פכאמונה הם עישים / ולא
 מחשבין עם גכדיא ודידיהו ית כספא על ירחין למרתן
 לעבדי עכידתא ארי כהימניה אגמ עכדין / כסף
 אשם וכסף חטאות לא יבא בית ית לכהנים גרדין /
 כסף אשמיא וכסף חטות אילבית מקדשא דיין לטובא
 זכבין ליהו / שי"א סוף דלחי מהלפ

לשבת זכור

לשבת זכור

לשבת זכור בששאל סי' טו

ותרו המלחמה הזקה על כל שתים כל ימי שאול וראה שאג
כל איש גבור וכל כוחיל ויאספחו אליו והנה קרבא תקיף
על פלשתאוי כל ימי שאול ותחי שאול כל גבר גבר וכל
גבר עכיד קרב ופניו ליה לזתיה

ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח ית למשחך למלך
על עמו על ישראלי ועתה שמע לקול דברי יי ואמר שמואל
יתי שלח ית לרביהך למהוי מלכא על עמיה על ישראל וכען
קביל למימר פתגמא דייא כה אמר יי צבאות פקדתי את
אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לדברך בעלתו
ממזמרים כדנן אמר יי צבאות דכרנא יהי עס
עמלק לישראל דכנן ליה באזרחא כמסקיה ממזרים עס
לך והכיתה את עמלק והחרחתם את כל אשר לו ולא תגמל
עליו והמתה מאיש עד אשה מעולל ועד יונק משחך ועד
שה מגמל ועד חמור כען איזיל ותחחי ית דכית עמל
ותגמר ית כל דילחיה לא תחוס עליהן ותקטול מגבר עד
אתא מעולים ועד יניק מתור עד אמר מגמל ועד חמור
וישמע שאול אתה עס ותקדם צבאים
מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים איש יהודה וכנש

קמית
שר
לכל
יסות
מז
שמ
מז
יי
יכדי
יי
זרם
על
מ
מ
נא

לשבת זכור

שאל ית עמא ומנען כאמר פסחיא מאתן אלפיך גבר רגלי ו
ועסבא אלפיך ית אנש יהודה ו יבא שאול עד עיר
עמלק וירב בנהל ו יאמא שאול עד קתא דבית עמלק
ושנים משריתו בנהלא ו יאמר שאול אל הקיני לכו
סודו רדו מתוך עמלקי פדאסיפך עמו ואתה עשית הסד
עס כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קם מתוך
עמלק ו יאמר שאול לשלמאה איזיל חזר אתפרש מגו
עמלק אה דלמא אשי צינך עמית ואת עבדת טיבו עס
כל בני ישראל במסקהון ממצרים ואתפרש שלמאה
מגו עמלק אה ו יר שאול את עמלק מחוילה כותא שור
אשר על פני מצרים ו ומחא שאול ית דבית עמלק מחילה
מעלמא דחגרא דעל אפי מצרים ו יתפש את אגג מלך
עמלק חי וית כל עמא גמר לפתגם דחרב ו יחמל שאול
יהעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר ועל הכרים ועל
כל הצוב ולא אבו החרימם וכלהמלאכה נמכזה ונמס
אתה החרימו ו יחבא שאול ועמא על אגג ועל שפר
צבא ותודי ושמוניא ופטימא על כל דשב ולא אבו
למחותהון וכל מרעם דישיט ודבסיד יתיה גמרו
והי דבר ית אל שמואל לאמר ומה פתגם
נבאה מז קייל עם שמואל למימר נחמתי כיהמלכתי את

שאול למלך כי שב מאחר ואת דברי לאהקים ויחר
 ל שמואל וידעק כל הלילה | תבית כמימרי ארי אחלש
 ית שאול למהוי חלכא ארי תכ מבחר פלחני ויה פתגמי לא
 קיים ותקיף ל שמואל וצלי קיוא כל ליליא | וישכם שמו
 לקראת שאול בכקר ויגד ל שמואל לאמר בא שמואל
 הכרמלה והנה מצויכ לו יר וסכ ויעבר וירד הגלגל | ואקדים
 שמואל לקדמות שאול בעפרא ואתחוא ל שמואל למזמר
 אתא שאול לכרמלא ויה פתקין ליה תמן אתר לפלגא
 כיה בזתא ואסתחר רעבר ונחת לגלגלא | ויכא שמואל
 אל שאול ויאמר לו שאול כחך אתה לייא הקימותי את
 דבר יי | ואתא שמואל לות שאול ואמר ליה שאול
 כרד את קימותי | ביימותי ית פתגמא ריי | ויאמר שמואל
 ומה קול הייאן הזה באזני וקול הנקר אשר אנכי שמע |
 ויאמר שמואל ואלו קימתא ומא קל ענא היין כאתר
 וקל תוריא דינא שמע | ויאמר שאול מעמלקי הכינים
 אשר חמל העס על מיטב תצאן והבש למען זכא לית אר
 ואת היותי התרמנו | ויאמר שאול מעמלקתא איתיאסו
 דחם עמא על שפך ענא ותודי כדיל לדכחא היין אר
 ויהא שמואל | ויהא שמואל
 אל שאול הרף ואגודה לך את אשר דבר יי | וצלי לשל

ל שמואל

קדם

לשבת זכור

שאל ית עמא ומנען כאמר ר' פסחיא מאתן אלפיז גבר רגלי
 ועבא אלפיז ית אנש יהודה ויבא שאל עד עיר
 עמלק וירב בנהל ויבא שאל עד קדחא דבית עמלק
 וטקיס משריתו בנהלא ויאמר שאל אל הקיני לכו
 פדו רדו מתוך עמלקי פדא סיפק עמו ואתה עשית הקד
 עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קע מתוך
 עמלק ויאמר שאל לשלמא איזיל חזר אתפרש מגו
 עמלקאה דלמא אישי צינך עמיחואת עבדה טיבו עם
 כל בני ישראל במסקהון ממצרים ואתפרש שלמא
 מגו עמלקאה ויר שאל את עמלק מחוילה כווא שוי
 אשר על פני מצרים וומחא שאל ית דבית עמלק מחוילה
 מעלנא דחגרא דעל אפי מצרים ויתפש אתה אגג מלך
 עמלק חי וית כל עמא גמר לפתגם דחרב ויחמל שאל
 דהעם על אגג ועל מיטב הדאן והבדל ועל חכמים ועל
 כל הטוב ולא אבו החרימם וכשהמלאכה נמכזה ונמס
 אנתה החרימו ויחבא שאל ועמא על אגג ועל שפר
 צבא ותודי ושמיניא ופטימא ועל כל דשבילא אבו
 למחיתיהו וכל מדעם דישיט ודבסיד יתיה גמרו
 ויוד דבר יי אל שמואל לאמר ומה פתגם
 צבאה מז קייל עם שמואל למסר נחמתי כיהמלכתי את

שאול למלך כי שכ מאהרי את דברי לאהקים ויחר
 לשמואל ויזעק כל הלילה תבית כמימרי ארי אחל עמ
 ית שאול למהו מלכא ארי תב מבחר פלחני וית פתגמי לא
 כיים ותקוף לשמואל ויגלי קיוו כל ליליא ווישכס שמוע
 לקדאת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול
 הכרמלה והנה מצויב לו יר חסכ ויעבר וירד הגלגל וואקדים
 שמואל לקדמות שאול בעפרא ואתחווית לשמואל למזמר
 אתא שאול לכרמלא ודא פתקין ליה תמן אתר לפלגיא
 כיה בזתא ואסתחר רעבר ונחת לגלגלא ויבא שמואל
 אל שאול ויאמר לו שאול כחך אתה ליי הקימתי את
 דבר ית ואתא שמואל לות שאול ואמר ליה שאול
 כרד את קימתי ית פתגמא ריי ויאמר שמוע
 ומה קול דינא הזה כאדני וקול הבקר אשר אנכי שמע
 ויאמר שמואל ואלו קימתא ומא קל ענא הדיו כאדני
 וקל תוריא דינא שמע ויאמר שאול מעמלקי הדינא
 אשר חמל העם על מיטב תציא וקש למען זכא לית אק
 ואת היותי התרמנו ויאמר שאול מעמלקתא איתתא
 דחם עמא על שפר ענא ותודי כדיל לדכחא קיוו את
 ויה מוזרנא גמרנא ויאמר שמואל
 אל שאול דה ואתגידה לך את אשר דבר ית אלי הלילה

קדם

לשבת זכור

ויאמר

ויאמרו לו רבו : ויאמר שמואל לשאול אוידיך ואחוי לך
 ית דאחמלל מז קיף עמי כליליא ויאמר ליה מליל : ויאמר
 שמואל הלא אסקסן אתה בעיניך ראש שכטוי ישרט
 אתה חמישהך יין למלך עלי ישראל : ויאמר שמואל
 הלא מז שירייתך הויתא שיט וחלש בעיני עפשיך ברם
 זכות שכטאי דכנעמיל היא גרמת לך דבעא למעזר כימא
 קדם בני ישראל כדיל כן רבוך יין לחמוי מלכא על ישרט
 וישלחך יין כדרך ויאמר לך והחרמת את החטאים את
 עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם : וישלחך יין כאורחא
 ויאמר איזיל ותגמר ית חבייא ית דכית עמלק ותגיה קרנא
 כהון עד דת שיעי יתהון : ולמה לא שמעת בקול יין ותעש
 אל השלל ותעש הרע בעיני יין : ולמה לא בפלתה
 למימרא דיין ואתפנתה על כותא ועם ית דביש קיין
 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעת בקול יין ואלך
 כדרך אשר שלחני יין ואביא את אנג מלך עמלק ואת
 עמלק החרמתו : ויאמר שאול לשמואל דקבולית למימרא
 דיין ואתפנתה דשלחני יין ואתה ית אנג מלכא
 דכית עמלק וית דכית עמלק נחריס וויקה העם מהשלל
 צא ובקר תאשית החרס לזכח לית אלהיך בגלגל : ואפריש
 עמא מן בדתא עז ותוריז קדם דיחרמוז לדכחא קיין אתך

לשבת זכור

מכאן
ויאמר

לשבת דבור

וזכתיים כשמע בקול יי' הנך שמוע הזנה טוב להקשיב
 מחלכ אילים ויאמר שמואל הרעוא היי' בעלון ונכסת
 כקבלא למימרא דיי' קבלא למימרא דמנכסת דיי' שיי'
 טוב לאצתא למלי כבזרי מתרב פטימאן כי חטיאתקם
 מרי ואון ותרפים הפער יען מאסת אתד בר יי' וימאסק
 מחלד ארי כאוכת גבריא דשאלין בקסמא כין חובה כל
 גבר דמסריב על פתגמי אורייתא וכחובי עמא דטיט כתר
 כתר דטיעותא כין חובה כל אנש דבער גמוסיה על מלי
 נבייא חלה דקצתא כפתגמא ורחקן מלמחי מלכא
 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי

קדשין
 וימאסק

ויאמר

עברתי את פי יי' ואת דברי כי יראתי את העס ואשמע
 בקולם ויאמר שאול לשמואל חבד עמדי עברית על מימרא
 דיי' וכסרית על פתגמך ארי דחילית מן עמא וקבילית
 למימרהון ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתמוח
 ליי' וכסן שכוק כסן לחובי ותוב עמי ואסגוד קיין ויאמר
 שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסת את דבר
 יי' וימאסק יי' מהיות מלך על ישראל ויאמר שמואל
 לשאול לא אתוב עמך ארי קצתא כפתגמא דיי' חסד
 וימלמחי מלכא על ישראל

ויאמר

ויטב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע : ואסתחר שמואל
 למד זכו אתה היה בכנף מעולה ואתכזע : ויאמר אליו שמואל
 קרע יצא את ממלכות ישראל מעליה היום ונתנה לרעה הנזכר
 ממך : ואמר ליה שמואל אעדי יינות מלכותא דישראל מנך
 יובא דין ויהבה להכרך דתקנו עובדוהי מנך : וגם נעה ישראל
 לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם : ואם תימר אתוב
 מחובי וישתביק לי כדיל דאעכיד מלכו אנא ובני על ישראל
 לעלם כבר גזיר עלך מז קדם נעתינה דישראל דלית קדמוהי
 שקר ולא תאיב ממאד אחר אדי לא בכני אנשא הוא דאמרין
 ומכדבין דרין ולא מקיימין : ויאמר תטא אתי ככדע נא נגד
 זכני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוייתי ליי אלהיה
 ואמר חכית כעז יקרע כעז קדם סכי עמי וקדם ישראל ותוב
 עמי דאסגוד היי אלהכון : וישב שמואל אחדי שאול וישתח
 שאול ליה : ותכשמואל בחר שאול וסגוד שאול קיין :
 ויאמר שמואל דתתאגלי אב אנג מלך עמלק וילך אליו
 אנג חזקמות ויאמר אנג אכז סר פד חמות : ואמר שמואל
 קדיבו דתתיית אנג מלכא דבית עמלק ואתא לותיה אנג
 מתנהא ואמר אנג ככעז רכונ מרוד שדא : ויאמר שמואל
 באשר שכלה נשים חרבה כזת שכל מנשים אמך וישספה
 שמואל את אנג לפני יי בגדל : ויאמר שמואל כמא ש
 דאתכלית נשייא חרבה כז התכל מנשייא אמך ופשה שמואל
 ית אנג קיין כחל א

מכא

עכא

לשכת פרה כיהזקא

ויהי דכד רבין אלי לאמר ויהו פתגם נכונא מן קבין קמי ל
למימר בן אדם בית ישראל ישבים על ארמיתם ויטמאו
אתה בדרכם וכעלילותם כשמאת הגדה היתה דרכם לפני
בן אדם בית ישראל יתבין על ארעהו ויאמרו יתה כא
כאורחתהו ובעזבדיהו כסואכת איתא טומאה הוה
אורחתהו קמי ויאשפור תמתי עליהם על ההם אשר
שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאה וישפכית המדני
עליהו על דם זכי דאשדו על ארעהו ובפלחן טעותהו
סאכונה ונאפיץ אותם בגוים ויזרו בארצות כדרכם
וכעלילותם שפטים ונאגליתו יתהו לכני עממיא ונא
ונאכדו כמדניתא כאורחתהו כישויה וכעזבדיהו
מקולקליא אתפדעית מנהו ויבא אל הגוים אשר
באו שם ויחללו את שם קדשי כאתח להם עסיה אלה
ונאמר יצאו ועלו בני עממיא דאתגליאו לתמוע
דאתחילו ית שמא דקדשי בדאמדין לחון עם עמיה דיל
אליזא וכדין מארע בית שכתתיה גלו ונאחמל על שם
קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים אשר באו שמהו
וחסית על שמא דקדשי דאתחלו בית ישראל ביני
עממיא דאתגליאו לתמוע

לכן אמר לבית ישראל כה אמר יי אלהים לא למענכם אנני
 עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר הללתיכם
 בגוים אשר באתם שם ככין אימר לבית ישראל כדבן
 אמר יי אלהים לא כדילכון אנני עבד בית ישראל אלהי
 לשמה הקדשי דאחילתון ביני עממיא דאתגלוי דתון
 לתמן וקדשתי את שמי הגדול החולל בגוים אשר
 חללתי בהוכם וידעו כי אני יי נאם אדני אלהים בהקדשי
 נכס לעיניהם ואתקדשי ית שמי רכא דאתחל ביני עממיא
 דאחילתון כינפוז וידעו עממיא ארי אנני יי אמר יי
 אלהים כד אתקדש בכון לעיניהם ולקחתי אתכם מק
 הגוים והקצתי אתכם מקל הארצות והבאתי אתכם אל
 אדמתכם ואתריב ותכין חבתי עממיא ואכניש ותכין מכל
 מדינתא ואעיל יתכון לארעכון ודרקתי עליכם מים טהורים
 וטהרתם מכל טמא חכס ~~אשר~~ ~~אחכם~~ ואשכון
 לחוכיכון כמא דמרכין כמי אריות אונקטס תורתא דחטתא
 ותרכין מכל סואב מבוא ומכל פולחן טעותכון ארבי
 יתכון ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש אתון ב
 בקרבכם והסרתי את לב האבן ממשרכם ונתתי
 לכם לב בשר ואתין לכנעלב רחול ורוח דחלא
 אתין במשכין ואתבויית ליבא דרעעא דהוא

דתקין
 כח
 פני

וְאֵלֵינוּ לִפְנֵי לֵב יְחִוּל קָדְמֵי לְמַעַבְדֵי רְעוּתֵי : וְאֵת
רוּחֵי אֱתָן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אִתְּךָ אֶת־אֲשֶׁר בְּתַקִּי הַלְכוּ
וְנִשְׁפָּטוּ הַשְּׁמַרְוֹ וְעֲשִׂיתֶם : זֶה רִחַ קוֹרְעֵי אֲרֵנוּ
בְּמַעֲשֵׂי כוֹן. וְאֲעֲבִירֶיךָ לְבָקִימֵי הַהַכּוֹן. וְדוּמֵי הַטָּוֹן
וְהַעֲבָרוֹן וְיִשְׁבַתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתְּיֶכֶם וְהֵייתֶם
לִי לְעַם וְאֶנְכִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים : וְגַתְּבוֹן כְּאֲרַעֲךָ
דִּילְפִיּוֹת לְאֵלֵי הַכּוֹן. וְהִלּוֹן קָדְמֵי לְעַסְוֹ אֲנֵא. אֲהוּוֹ לִפְנֵי
לְאֵלֵי : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טִמְאַתְיֶכֶם וּבְקִרְאֵתִי
אֶל־הַדָּגָן וְהַרְבֵּיתִי אֹהֶוּ וְלֹא־תִהְיֶה עֲלֵיכֶם רַע :
וְאֶמְדוּק יִהְיֶה מִכָּל טִמְאַתְיֶכֶם. וְאֲבָרִיךָ יִתְעַבְּרָא
וְאֶסְבִּי יִהְיֶה יִלְא אֲהֵי עֲלֵיכֶם כִּכְנָא : וְהַרְבֵּיתִי
אֶת־פְּרֵי הַשֶּׁן וְתַנְבַּת הַשְּׂדֵה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא
תִבְקָח עוֹד חֲרִמָה רַעַב בְּגוּיִם : וְאֶתְּוֹ יִתְכִי
אוֹלְנָא. זַעֲלֵלָת הַקְּלָא. בְּדִילֵי. וְלֹא תִקְבְּלוֹן עוֹד :
חֲסוּלֵי לְפָנָא בְּיַי פְּמִלְיָא : וְזַכְרַתְּ אֶת־דְּרִכֵּיכֶם
הַרְעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים וְתִקְטַרְבֶם
בְּמַטְכֶם עַל עוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם : וְהַרְבֵּיתִי
יִתְ אֲוֵרֵתְכֶם בִּישְׁתָּא. וְעוֹבְדֵי כוֹן יִלְא הַבָּנִין. וְהַדְּ

לְיָמֵי עַד יִזְרְתָא. אֲנִי יְיָ גִזְרִית בְּמִימְרֵי אֱלֹהִים :
לְשַׁבַּת הַחֹדֶשׁ בִּיתוּקָה

כִּי אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב לָכֶם נִשְׁתַּחֲוִי יִשְׂרָאֵל חֲמֵס יִשְׂרָאֵל
הַסִּידוֹ וּמִשְׁכַּט וּמִדָּקָה עֵשׂוּ הַרִימוּ גְרוּשְׁתֵּיכֶם
מִעַל עַמִּי נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה : כִּדְנֵךְ אֱלֹהֵי אֱלֹהִים
סִבִּי לִכְזֹן לְכַדְבֵּי יִשְׂרָאֵל חֲטָמָה וּבִיזָא אֲעִדוּ עִין
דְּקִשׁוּט וְזָכוּ עֲבִידוֹ סְלִיבוּ הַלְלֵתְכֹן מִעַל עַמִּי אֱמַר
יְיָ אֱלֹהִים : מִאֲזֵנֵי עֲרֵק וְאִיכַת עֲרֵק עֲבִד עֲרֵק יְהִי
לָכֶם : מִזְנֹן דְּקִשׁוּט וּמְכִילֵן דְּקִשׁוּט וּבִתֵּן
דְּקִשׁוּט יְהִי לְכֹן : הַאִיכַת וְהַבַּת הַכֹּן אֲתֵר יְהִי :
לְשַׁת מַעֲטֵר הַחֲמֹר עַד הַבַּת וְעַמְדָה הַחֲמֹר הַמִּינָה
אֵל הַחֲמֹר יִהְיֶה מִהַכְנֵהוּ : מְכִילֵתָא וּבִתָּא טוּקָה
חַד יְהִי סְכוּף תְּלַת סְאִין לְמִיסַב תַּעֲשֶׂר כּוֹרָא
בְּמְכִילֵת רַמְיָבָא בְּתָא וְעַסֵּר כּוֹרָא יְבִישָׁא מְכִילֵתָא
כֹּן כּוֹרָא הוּי טְקוּסִיָּה : וּבְטַקְלָא עֲשָׂרִים גֵּרָה
עֲשָׂרִים טְקָלִים חֲמֵשָׁה וְעֲשָׂרִים טְקָלִים עֲשָׂרָה
וְחֲמֵשָׁה טְקָלִים הַמֵּה יִהְיֶה לָכֶם : וְסַלְעָא עֲשָׂרִים
מִעֵין תְּלַתוֹת מִינָה עֲשָׂרִין מִלְעֵין מִעַ כַּסְפָּא עֲשָׂרִין

ז'חמיש סלעין רבעות מניא חמיש עסקר
סלעין כוליהון עהן מניא רבא מני בודיש
יהי לכון : זאת התרומה אשר תנימו שעירת
האיכה מחמר החטים ועשיתם האיכה מחמר
השערים : ולא אכל שותא דתפרעון חד מן עת
שתא במכילתא מכור חטין זחד מן טלא מחמיל
במכילתא מכור שעדין : וחך השמן גבת בטמן
מעטר גבת מן הכר עשרת הבבים חמר כדעשרת
הבבים חמר : ודחזי למיסב מן מטחא במכילתא
דטיבא מעטלא בלא מן כולא חד מן עטלא הוא
בלא מן כולא ארו עסקר בתין כולא : וחך השמן

גבת : ושה אחת מן הצאו מן המאילים ממערה
ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם
יהוה אלהים : ואימר חד מן עבא מן מאבתא
דחזי למיסב מכטמא דישראל למנחתא ולעולתא
ולנכסת קודסיה לכפרא עליהון אמר יש אלים : כל
העם הארץ יהיו אלהתרומה הזאת לנטיא בישראל :
כל עמא דארבא והון עבדין ית אפרשותא חיא

אמר מעטל
דחזי למיסב
כדעשרת
הבבים חמר

לד
ופל
יע
הב
רב
וב
וי
עו
ב
ה
ת
ה
ס
וי
א
ד
ב

לדבא בושראל ועלהנשיא יהיה העלות והמנחה
והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדיו בית
ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת
השולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל ועל
דבא רהי עלתא ומנחתא ונסכיא כחבוא בירחא
ובשבוא בכל מועדיו בית ישראל הוא יעביר את חטאת
וית עלתא וית מנחתא וית נכסת קודשיא לכפר
על בית ישראל כה אמר יהוה אלהים בראשון ב
באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטאת ארבע
המקדש כדנן אמר עי להים בקדמאה בחד לירחא
תקב תור בר תורי שלים והדכו ית מקדשא ולקח
הכהן מדם החטאת וכתן אל מזוזת הבית ואל ארבע
כפות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית
ויסב כהנא מדמא דחטתא ויתין על סקופת ביתא ועל
ארבע זוית מסמותא למדבחה ועל סקופת תרין
דרתא גויתא וכן תעשה בשבעה בחודש מאוש
שנה ומומתי וכפרתם את הבית וכין תעביר בשבוא
בירחא מבבר דמושתלי ומטפס ותכפרון על בירחא

בַּדְּאִשּׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַכֶּסֶף
הַשְּׂבֻעֹת יָמִים מִצֹּת יֶאֱכַל : בְּנִסָּן בְּאַרְבַּעַת
עָסְרָא יוֹמָא לִידְחָא יְהִי לְכֹן כַּסְחָא הֲגַא שְׂבֻעָא
יוֹמִין כְּטִירָא יִתְאֲכִיל : וְשֵׁשׁ הַכְּסִיָּא בְּיָמֵהּ הוּא
בְּעָלוֹ וּבְעָדְךָ כָּל־עַם הָאָרֶץ כִּי חֲטָאת : וְיַעֲבֹד רַבָּא
בְּיוֹמָא הַהוּא תְּלִיכֹהִי וְחֵלֶף כָּל עַמָּא דְאֶרְעָא תוֹרָא
דְחֲטָאתָא : וְשִׁבְעַת יְמֵי חַג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה
שְׁבַעַת כִּרְיָם וְשִׁבְעַת אֲלִים תְּמִימִם לְיוֹם שְׁבַעַת
הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לְיוֹם : וְשִׁבְעָא חֲמִי
הֲגַא יַעֲבֹד עֲלֵהָא קָדָם יְיָ שְׁבַעַת תּוֹרִין וְשִׁבְעָא
לְכַרִּין שְׁלִמִין לְיוֹמָא שְׁבַעַת יוֹמָיָא וְחֲטָאתָא כְּמִד
בְּדַ עֲזִין לְיוֹמָא : וּמִנְחָה אֵיכָּה לֶכֶר וְאֵיכָּה לְאִיִּל
יַעֲשֶׂה וְשִׁמּוֹ הֵן לְאֵיכָּה : וּמִנְחָתָא מְכֻלָּתָא לְתוֹרָא
וּמְכֻלָּתָא לְדַכְלָא יַעֲבֹד וּמִשְׁחָא כֹּלִי־הַבָּנָא לְמְכֻלָּתָא
בְּשַׁבְיַעִי בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּחַג יַעֲשֶׂה כְּאִלּוּ
שְׁבַעַת הַיָּמִים כַּחֲטָאת כְּעוֹלָה וּכְמִנְחָה וּכְשִׁמּוֹ :
בְּשַׁבְיַעָא בְּחַמְשָׁת עָשָׂר יוֹמָא לִידְחָא בְּהֲגַא
יַעֲבֹד כָּלִין שְׁבַעַת יוֹמָיָא כַּחֲטָאתָא וְחֲטָאתָא

וּבְעֹלָהּ וּבְמִנְחָתָהּ וּבְמִשְׁחָהּ : כִּי אָמַר אֲדָנָי יְהוִה שְׁעַר
הַחַיִּי הַכְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יְהִי סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשִׁי יִפְתָּח : כַּדְּנֹן אֱמַר יְיָ לְרֵי
הָרֵעָ דְלִדְתָא גְּזֵרָא דְנִתְיָח לְמִדְנָחָא יְהִי אַחֲרֵי שִׁיתָא יָמֵי
חֹלָא וּבַיּוֹמָא דְשַׁבְּתָא יְהִי כְתִיחַ וּבַיּוֹמָא דְזַרְחָא יְהִי כְתִיחַ
וּבַיּוֹם הַנְּשִׂיאַ דְדַרְךְ אֹרְלָם הַשְּׁעַר מֵחֻץ וְעָמַד עַל מַזְוָגָה הַשְּׁעַר
וְעָשׂוּ הַכְּהֻנִּים אֶת עֲלֵתוֹ וְאֶת שְׁלֻמּוֹ וְהִשְׁבַּחְהוּ עַל
מִכְתָּן הַשְּׁעַר וַיֵּצֵא וְהַשְּׁעַר לֹא יִסְגֹּר עַד הָעֶרֶב :
וַיַּעֲוִל בְּצִוְרָח אֱלֹהִים דְּהָרֵעָ מִלְּבָבָא וַיְקוּם עַל
סְקוּכַת תְּרֵעָ וַיַּעֲבִדוּן כְּהֵנִיא יֵת עֲלֵתוֹהּ וַיֵּת נִכְסָרַת
קוּדִישׁוֹהֵי וַיִּסְגֹּד עַל סְקוּכַת תְּרֵעָ וַיִּכְּוֹב וְהִלְשָׁא
יְהֵאחֲד עַד רְמֵשָׁא : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם דְּאֶרֶץ פְּתַח הַשְּׁעַר
הַהוּא בְּשַׁבְּתוֹת וּבְחֻדְשֵׁים לִכְנֵי יְהוָה : וַיִּסְגֹּדוּן עַל מַזְוָגָה
דְּאֶרְעָא בְּמַעְלָנָא דְּהָרֵעָ הַהוּא בְּשַׁבְּוִיא וּבִזְרָחֻיָּא
הָלָם יְיָ : וּבְעוֹלָה אֲשֶׁר יִקְרִיב הַנְּשִׂיאַ לִיהוָה בַּיּוֹם כְּשֶׁנֶּגַע
שַׁעֲרֵי כְּבָשִׂים הַמִּזְמִים וְאֵיל הַמִּים : וְעֹלָהּ דִּיקְוִיב
רַבָּא קָדָם יְיָ בַּיּוֹמָא דְשַׁבְּתָא שִׁיתָא אֲמַרִּין שְׁלֻמִין אֲדָנָי

שְׁלִיִּם : וּמִנְחָה אֵיכָה לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים מִנְחָה מִתַּת יָדָיו
יִשְׁמַן הָיִן לְאֵיכָה : וּמִנְחָתָא מְכֻלָּתָא לְדִכְרָא וּלְאִמְרֵיָא
מִנְחָלָא דְהַדְבִּיב יָדִיה וּמוֹשָׁחָ מְלִי הֵינָא לְמְכֻלָּתָא
וּבְיוֹם הַחֲרָשׁ בַּד בְּדָבָר הַמִּים וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵי
הַמִּימִים יִהְיוּ : וּבְיוֹמָא דִּירְחָא תוֹר בַּד תוֹרֵי שְׁלִיִּם אֲשִׁירְתָא
אֲמִרִין וְדִכְר שְׁלִמִין יִהְיוּ : וְאֵיכָה לְפָר וְאֵיכָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה
מִנְחָה וְלִכְבָּשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיֹב יָדוֹ וְשִׁמֹן הָיִן לְאֵיכָה וּמְכֻלָּתָא
לְהוֹרָא וּמְכֻלָּתָא לְדִכְרָא יַעֲבֹד מִנְחָתָא וּלְאִמְרֵיָא כְּמָא
דְהַדְבִּיב יָדִיה וּמוֹשָׁחָ מְלִי הֵינָא לְמְכֻלָּתָא : וּבְיוֹם הַ
כִּבְשִׁיָא דְדָרְךְ אֹהֶלֶם הַשְׁעָרִי יָבֹוא וּבְדָרְכּוֹ יֵצֵא : וּבְמִיֵּעָרָא
לְבָא בְּאֹרְחָא אֹהֶלֶם דְתַרְעָא יֵעָוֵל וּבְאֹרְחֵיהּ יִכּוֹב : וּבְיוֹם
עַמְדָא רִיךְ לִמְנֵי יְהוָה בְּמוֹעֲדִים הַבָּא דְדָרְךְ שְׁעָרֵי עֲכוֹן לְהַטְבִּיחוֹ
יֵצֵא דְדָרְךְ שְׁעָרֵי נֶגֶב וְהַבָּא דְדָרְךְ שְׁעָרֵי נֶגֶב יֵצֵא דְדָרְךְ שְׁעָרֵי
עֲכוֹנָה לֹא יֵשׁוּב בְּדָרְךְ הַשְׁעָרֵי אֲשֶׁר בָּא בּוֹ כִּי נִכְחוּ יֵצֵא :
וּבְמִיֵּעָרָא עֵמָא דְאֵרְעָא לְמִסְגְּרֵי קָדָם יֵשׁ בְּמוֹעֲדֵיָא דְעֵלִיָּא
בְּאֹרְחָה תְּרֵעַ עֲכוֹנָה לְמִסְגְּרֵי יִכּוֹב בְּאֹרְחָה תְּרֵעַ דְרוֹמָא
אֲדִי עֵלִיָּא בְּאֹרְחָה תְּרֵעַ דְרוֹמָא יִכּוֹב בְּאֹרְחָה תְּרֵעַ עֲכוֹנָה

לא יהוה באורח הרעא דעל ביה ארי לקבליה ימוק : והנשיא
בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו : ורבה ביעלהון במיעלהון
יעול ובמכקהון יפקון : ובחגים ובמועדים תהיה המנוחה
איפה לפני ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה :
ובהגיא ובמועדיא תהי מנחתא מנילתא להנרא ומכילתא
לדכרא ולא מריא דהדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא :

לראשון של פסח ביהושע

בעת ההוא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרות צורים
ושב מול את בני ישראל שנת : בעדנא ההוא אמר יי
ליהושע עבד לך אזמילון חריפין ותוב גזר ית בני ישראל
הנינות : ויעטלו יהושע חרות צורים וימל את בני ישראל
אל גבעת הערלות : ועבד ליה יהושע אזמילון חריפין
וגזר ית בני ישראל בגבעתא וקרא לה גבעת ערלות
וזל הדבר אשר מל יהושע בלדעם הינא ממזרים
הזכרים כחלואנשי המלחמה מתו במדבר בדרך הארץ
ביצאתם ממזרים : ודין פתגמא דגזר יהושע מלי

עמא דנכקו ממוצרים דכד'א כל גובדי מוג'חי קר'בא מור'ח
במדברא באורחא במפק'הון ממוצרים : כ'מלים היו כ'ל
העם היצאים וכל'העם הילדים במדבר בדרך ביצארת
ממוצרים לא מור' : ארי גזירין הון כל עמא דנכקו וכל עמא
דאת'ל'רו במדברא באורחא במפק'הון ממוצרים לא ג'ג'רו
כ'י ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כ'ל
הג'ו אנשי המלחמה היצאים ממוצרים אשר לא שמע'בו
בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי ה'ראתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש
ארי ארבעין שנין הליכו בני ישראל במדברא עד דס'ק כל
דלא גובדי מוג'חי קר'בא דנכקו ממוצרים דלא קב'לו
דמי'לא דלי דק'יים י'י להון בדיו' דלא לאחז'מ'הון י'ר
ארע' דק'יים י'י לאב'ה'הון למי'הן לנ'א ארע' ע'בר'א
ד'ב ודבש : ואת דני'הם הקים בת'בם אותם מ'ל יהו'ע
כ'מלים היו כ'י לא מור' אותם בדרך : ויה' בניהון דק'מו
באת'הון י'הון ג'ד יהו'ע ארי ע'ר'ין הון ארי לא ג'ג'רו
י'הון באורחא : ויה' כ'אשר תמו כ'ל הג'ו להמו' וי'שבו

החתם במחנה עירחיותם : והנה כד שלימו כל עמא למגד
ויהבו באהרון במעלותא עד דאקמיא : ויאמר יהוה אל
הושע היום בלותי את חרבת מצרים מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא בגל עד היום הזה : ואמר יי ליהושע ונא
דין העריותי יה חסודי מצרתי מכון וקרא שמו דאתרא
הוא בגל עד ונא הדין : ויחני בני ישראל בגל
ועשו את הנסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערב
ירחו : ושיר בני ישראל בגל לא ועבדו ית נסחא בארבעת
עשר אלף ויהא ברמטא במערות ירחו : ויאכלו מעבד
הארץ ממחרת הנסח מינות וקלו בעצם היום הרביעי :
ואכלו מעבדא דארעא מבתר נסחא כטור וקלו ית
בכרן ונא הדין : וישבת המן ממחרת באכלם מעבד
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה קבוא : וכסב מנא ביהמא דבתר יוזר
במילתיו מעבדא דארעא ולא הוא עוד לבני ישראל
מנא ואכלו מעללת ארעא דכנען בשנת הרביעית
בהיו הושע בירחו וישא עינו וירא והנה איש עומד

לנגדו וחדבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר
לו הלנו אתה המלצרינו : זהו כר הזה יהושע בן נון ונתן
עינוהו ונתן והא גוברא קאים לקבליה והרביה שלפ
ביריה ואלו יהושע לוהיה ואמר ליה הלמסעדינא אתיה
אם לבעה דבבנא : ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עמה
באתי ויכלי הושע על בני קרעה ויטרחו ויאמר לו מיה
אדני מדבר אל עבדו : ואמר לא ארי אנט מלאך שליח
מקדש כען אתיה לאתפרעא מנך **על** ברמטא בטילהון **ע**
אלו זה קורבניא דמי וזמא דין בטילהון הלמוד הורה ואמר
על אידא מכהון אתיהא ואמר על בוטול הלמוד הורה כען
אתיה ונכל יהושע על אמוכי על ארעא וסבד ואמר
בא רבוני ממיליל עם עבדיה ויאמר שר צבא יהוה אל
יהושע של געלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמך
עליו קדש הוא ויעש יהושע כן : ואמר מל אכא פאז
למקדש ערי סניך סעל הלך ארו אתרא דאת קאים
תלמי קדישא הוא ועבד יהושע כין : וירוח סגרת
וסגרת מוכני בני ישראל אין יוצא ואין בא : וירוח

הו
דנ
הל
יה
זה
ב
מ
ר
ש
יה
ד
ל
י
ה
י

הוה אחרא ברשין דכרזלא ומתקנא בעברין דנחש ליה
דנמיק מינה למעבר דרזא וליה דעליל למטאל בטלמא
הלם בני ישראל ליה מנהון נמיק ועליל : ויה יהוה את יהושע
ויה שמעו בכל הארץ : והוה מוחרא דיה בקערוה דיהוסע
זהו שמעיה סגי בכל הארע :

ליום שני במלכים

בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה
מלך בירושלים וטם אמו יודיה בת עדיה מבצבת : בר
רמס שני יאשיהו כדמלך ואלהין וחדא שנין מלך בירושלם
וטוס אמיק יודיה בת עדיה מבצבת : ויעט היסרי בשני
יהוה חלה בכל דרך דוד אביו ולאסרי ימין ושמאל : ועבר
דכשר גלם ילי והגל כלל אורח דוד אבוי ולא סטא
לימותא ולסמאלא : ויה בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו שלח למלך את שסן בן אצליהו בן משעל
הספרי בית יהוה לאמרי : זכור בהמכא ספרי שנין לאלה
יאשיהו עלח מלכא ית שסן בן אצליהו בן משעלם ספרי

בית מקדשך די ירושלים עליה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתן
את הכסף המנבא בית יהוה אשר אספו שמרו הסף מאת
העם : סקלות חלקיהו כהנא לבא וישקום ית כספא דמלתא
לבית מקדשא דייך דכנסו אמרכליא מן עמא : ותגדעלך
עמי המלאכה המבקריום בית יהוה ויתנו אתו לעמי כספא
אשר במטה יהוה לחזק בידך קבית : ויתנוניה על ידי עבד
עבודתא דמלכא בית מקדשא דייך זותרון ותיה לעבד
עבודתא דבבית מקדשא דייך להתקמא כדקא דביתא חזקת
לחרשים ולבנים ולגדירים ולקנות עדים ואבני מוח
לחזק את הבית : לנגרליא ולאחר וכליא ולאחר כליא
ולמשכן אעין ואבני כפולך להתקמא ית ביהא : את כל
יחשב אתם הכסף הנתן עליהם ~~למלכא דמלכותא~~
~~למלכא דמלכותא~~ כדמזונה הם עשים : ברם לא מתעביב עמחון כספא
דמלכא על ידכון ~~למלכא דמלכותא~~ ארו בהימטא
אנון שבדיון : ויצו המלך את כל העם לאמור עשו כספא
ליתוה אלהיכם כבתוב על פלר הבדית הזה : ופקוד
כלכא ית כל עמא למימרי עבדיהם קדם ית לכתון
כלא דבתוב על כפלא דביוקמא הדין : כילא נעשה

כפ
כל
מו
דב
נע
ע
זו
א
ע
ל
בד
דא
דב
דא
היה
אב
דב
לבי

כפסח הזה מימי הטמטמים אשר שפטו את ישראל וכל ימי
מלכי ישראל ומלכי יהודה אהיו לא אתעביר כפסח הרין
מיומי נבוכדנצר דרנו יה ישראל וכל יומי מלכי טרל זמלכיא
דבות יבירה כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה כפסח הזה ליהוה בירושלים דלמין בלחמא עשרי
שנין לחמא יאשיהו אתעביר כפסח הרין קדם ימי בירושלם
וגם את האבות ואת הידענים ואת הרבים ואת הגלולים
ואת כל הטקוים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים
עשי יאשיהו למען קים את דברי יהודה הכתובים
על כפסח אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה ואת יתי
בדין ואת זכור בית ללחמיה ויה טעוהא ויה כל טקוים
דאת חזינו בארעא דבגמטוה ובירושלם פלי יאשיהו
בדול לקיימא יב כתבמי אוריהא דכתיבין על סגרא
דאספח חלקיה ככנא בית מקדשא דילי וכמהו ליה
היה לכניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
ובכל מאדו ככל הודת בטשא ואחריו לאדם כמהו
דבותריה לא הוה קלמוהי מלכא דתב למלכא דילי כלל
לביה ובכל נבטיה ובכל נכסיה כלל אוריהא דמטרה

גדול ויהו
ק מאה
דמתעל
גדול
זי פסח
עבד
עבד
אחלק
יהוה
למית
למ
גמ
כפסח
ימטא
כפח
יהו
קמ
ה

וְכַתְּבֵהֶם לֹא כִּם כּוֹרְמִיר :

לְשַׁבֵּת חוּלוֹ שֶׁלִּפְסֵחַ בִּיחֻקְאֵל ^{סֵפֶר}

כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים עוֹד זָאת אֲדַרְשׁ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
לָהֶם אֲדַבֵּר אֲתָם בְּצֵאתָן אֶרֶץ : כִּדְבַר אֲמַר יְיָ לְהִים עוֹד
לֹא אֶתְהַלֵּל בְּמוֹמֵי לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדֵי לְהוֹן אֶסְבִּיב וְ
בְּנֶשֶׁא זֶאֱצִלְחִיכּוֹן בְּבַעֲיָרָא : בְּצֵאתָן בְּרִשְׁמֵי בְּצֵאתָן יְרוּשָׁלַיִם
בְּמוֹעֲדֶיהָ כִּן הִתְיַנְּה הַעֲרִים הַחֲרָבֹת מִלֵּאזֶה צֵאתָן אֶרֶץ
וְיָדַעְתֶּם כִּי רָאִתָּ יְהוָה : כְּעִמָּא קְלִיטָא כְּעִמָּא דִּמְדַלְּתָן וְאֲרִיתָן
לְיִרוּשָׁלַם בְּזִמְנָן מַלְעֵדֵי כְּסָחִיא כִּין יְהוּזָן בְּרִוֵי אֲרַעָא
דִּישְׂרָאֵל כִּי דִּהוּאֵהָ חֲרָבָן מְלִין אֲנִטָּא עִמָּא כִּית וְשִׁדָּא וְיָדַעְתֶּם
אֲרִי אֲנִטָּא יְיָ : הִיָּה עַלֵּי יָדֵי בְּנֵה וְיִרְמִיאֵי בְּרוּחַ יְהוָה וְיִנְקִט
בְּהוֹר הַבְּקֵטָה וְהִיא מִלֵּאָה עַצְמוֹת יְהוָה עַלֵּי רוּחַ כְּבוֹאָה
מִן קִדְּם יְיָ וְאֲכַהְנִי בְּרוּחַ כְּבוֹאָה רִשְׁלַת עַלֵּי מִן קִדְּם יְיָ
וְאֲשִׁרְתִּי בְּגוֹ בְּקֵטָא וְהִיא מְלִיטָא בְּרִמֵי אֲנִטָּא : וְהַעֲבִירֵנִי
עַלֵּיהֶם סְבִיב סְבִיב וְהִנֵּה רִמּוֹת מֵאֵל עַלֵּי כִּי הַבְּקֵטָה וְהִנֵּה
יְבִשׁוֹת מֵאֵד : וְאֲעַבְדֵּנִי עַלֵּי הוֹן סְחֹור סְחֹור וְהִיא
סְנֵאִין לְחֹרָא שֶׁל אֲנִי בְּקֵטָא וְלֹא יְבִישׁן לְחֹרָא :

כי את יהוה דברתי ועשיתי כהם יהוה : ואהין רוחי בכון ויהיו
ואשרי יתכון על ארעכון וארעון. אהי אנה ילי גזרית במומרי
ואהנים אמר יי :

לשביעי של כסח בטמא קימן כב

וידבר חר ליהוה אהדברי השירה הזאת ביום הגיל יהוה
אהו מכף כל אויביו ומכף שאול : ויאמר יהוה פלעי ומצודי
ומצודתי ומכלטיילי : אלהי צורי אחסה בו מגב
וקרו יעשי משגביו ומנוסיו

מושיעי מחמס תושיעני : מהלל

הקרא יהוה ומאויבי אושיעני :

כי אכפוני מושברי מות נחלי בלויער

יבעתוני : חבלי שאול

סבוני קדמוני מוקשי מות : בצר לי אקרא

יהוה ואל אלקי אקרא וישמע

מהיכלו קולי ושוטתי באזני : ויתגעש

והריעש הארץ מוסדות השמים

ידגו ויתגעשו כי חרה לו : עלה עשן

באפו ואיש ממיו ואכל גחלים בערו

ממנו : ויט שמים וירד ומדבר

החת דגליו : וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח וישת

יהוה ויהוה יבנה חשקו : כי בכה ארצו גידוד באהרן
אלהדשורי : האל המים דרכו
הנבית יהוה צרופה מגן : הוא לכל החסידים

בו : כי מואל מבלעדי יהוה
ימוצור מבלעדי אלהינו : האל מעני חיל ויתר המים
דרכו : משנה רגלי באילות

ועל במתי יעמידני : מלמד ידי למלחמה
ונחת קשת בחושך זרועותי : ותהפך מגן ישעך וענתך
לרפני : תרחיב צעדי תחתני

ולא מאצרו קרסלי : אדרבה איבי ואשמודים
ולא אשוב עד בלתם : ואכלס
ואמחצם ולא יקומון : ויכלו תחת רגלי

והזרש טל למלחמה תכריע
במי תחתני : ואיבי תרה
ואצמיתם : יטעו ואין מושיע

אל ירוק ולא ענב : ואשתקם בעסר
ארץ כטיט חוצות אדקם
ארבעים : ותבלטט
מריבי עמי לשמרני

לרשע גויב עס לא ידעתי יעבדני : בני כמד יתכחט

לִי לִשְׁמַע אֶזְנִי יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי נֶפֶשׁ יְבִלּוּ וַיִּחַגְדּוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם

חַיֵּי הַיְהוּדִים וְכִרְוֹךְ יְצוּרֵי יְיָ אֱלֹהֵי

צוּר יִשְׁעֵי הַבַּיִת הַזֶּה בְּקִנּוּת לִי וּמִיָּדֶי

יְצִיִּים הַחֲתָנִי וּמִוִּצִיֵּי מֵאֵיבֵי

וּמִקְנֵי הַדּוֹמֵמִים מֵאִישׁ חֲמִסִּים

הַיְצִילֵנִי עַל־כֵּן אֲדַבֵּר יְהוָה

בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֵרָה אֲזַמְּרֶנּוּ מִגְּדוֹל יִשְׁוֹבְרוּ

מַלְכוּת וְעוֹשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד־עוֹלָם

הַרְגוּם וַיְדַבֵּר דָּוִד

וַעֲבַח דָּוִד בְּנִבְוֵי אֱלֹהִים יְיָ יְהִי כְתוּבֵי הַשְּׂבַח חֲתָמָה הָאֵל

עַל כָּל יִמְלֵא דְשִׁינִיב יְיָ יְהִי וְשִׁרָא מִיָּד בְּעַלֵּי דְבַבֵּי הַדָּן

וְאִתְּ דְלִדּוּד שִׁינִיבֵיהּ מִחֲרַבָּא דְשִׁאֲוֵל וְאִתְּ מֵרֵי יְיָ תִקְפֵי

וְדַחֲצֵנִי וּמִשִּׁינִיב יְיָ יְהִי דְאִתְּרַעֵי בִּי קְרַבְעֵי לְהַחֲלִיתִי

הַקְּבִי דְמֵן קְדָמֵיהּ מִתְּהַיִּב לִי תְקוּף וּפְרָקֵן לְאִתְּגַבְּרָא

עַל בְּעַלֵּי דְבַבֵּי שְׂרַחֲצֵנִי דְעַל מִימְרֵיהּ אֵלֵּא דְחִין בְּעִין

שְׂקָא מִגֵּן עַלֵּי מִבְּעַלֵּי דְבַבֵּי וְאִתְּ מֵרֵי לֵא לֵמָא קְרַע

סְמִיכֵי דְהוּא מִימְרֵיהּ סְמֵךְ לִי כִּי הוּוֹתִי עַל־יָךְ מֵן

הַדָּם דְּרַפֵּי פְרָקֵנִי מִבְּעַלֵּי דְבַבֵּי וְאִתְּ מִיָּד כָּל הַטּוֹפִין

ענין ית : אמר לוי ברוחבא אנה מכלי קדם ילידכל
עוד מכלי קדם לוי : ארי הקימת עקא פאי לא
קינתא על מתצלה וחיל לית ליה למולד והוא מסופק
למלות סיעת חזבין בעיתת יתו : משדית רשיעין הקכונני
קדמוני דמזינין במנו קטול : אמר דוחד עיקא לוי אנה
סעלי קדם דקדם עלי אנה מתחכך ומקביל מהיכליה עלותי לענות
אמנות קדמוני מתעבדא : ואתרבינת ואתרבינת אריות
שכלי שמוא זכו ואתרבינו אלי תקיף רוגיה : עליה
דזוניה דכרעה רשיעא כהנא קדמוני בעין שלח רוגיה
כאישא בערא דמן קדמוני משיצוא רוגיה כגומלין
דנור דלקא ממומליה : וארבין שכלא ואתגלי דקרוי
זענ אמויטרא כיבש קדמוני : ואחלה בגבורתיה ערלי
פוזבין קלילין דרבר ברקוק על כנני רוחא דאשוי עכיריה
בערכלאמנך יקר פחור פחור ליה רוחות מון תקיפין
מכרה ענין קלילין ברם עלמא : טעמא קביל מעקין
שמי שמוא כגומלין דנור דלקא פתח מדיה
אכלי טק שמוא ית ועלאה ארים מוימדיה : זעלח מהתיה
כגרון זכריו טן ברקין ועביטכון : ואתחזיט עומקיי

ר' חזקוני
ר' חזקוני
=

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ימא אהמליא שכלולי הנבל במזכותא מן קדם יי. ממומר
תקוף רוגזיה : שלח נביוהו מלך רבין דיתוב בתקוף דאמא
דברני שיצבני מעממין סבי אין : שיצבני מסכא אר
הקוני מבטלי דבבי אדי אהבברו עלי : יקדמוני ביו
טלטולי והוא סימרא דיתקמך לי : ואמיק לרוחא ור
שיצבני אדי אהרעי בו : אמר דוד דשלמכני יי פלכורני
בבדיות דדי יתוב לי : אדי נטרות אורחן דבבני קדם יי
זלא הלכות ברשע קדם איה : אדי כל דינוהי גלן לק פלי
למעבדהון וקימוהי לא עריות מכהון : והוית שלים בדחלתיה
והוית נטר פטי מחובין : אהרבי יימי פלכותי נבדחיותי
קדם מויריה : אמרם דאשתכח חסיד קדמך . בכין
אמגיתא למעבד חמשה עס גרעיה יצחק דהוא עלי
דחלתך בכין אמלימתא מימר דעזרך עמיה : דעקב דהנך
בבדיותא קדמך . בהרתא בננהי מלל עממיה אהכר' ישתא
דאמב מכל אהרעיה כרעה ומעדהי דחטובו מחשבן על
עמך פלביליתא פלחטבתון : וית טמא ביה ישראל
דמהדך בעלמא הדין עם חסיד אהרעיה למכר
אמריסרך הקיכא דמתבדין עליהון תמאך : א

ט
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ולא מתקבלא על ההון : וזו שיש שתנון כעכר לא דארע
כסין טוקין בעטות בהון דכסתנון : ותשיב זבינו מכלוגר
עמא תחנינו דישא לעממא עס דלא דיעיה יכלחוננו :
גני עממא יתדרבון למלטימע אוקין ישלמעון לו :
כע עממא יסומון וזועון מבידני ההון : צבין על ניסא
זכורקנא דעברתא לעמך אודיא ואמרו קיים הווא
וי נבדיר הקיטא דמן בקמיהי מלחיהוב לנא תקוף זמקין
זמרמם דק תקוף כורקנא : אלא דעביר כורענולתא
לי ותבל עממא דקימין לאבאטא לי תחותי : זכרין
מכנא זעל דקימין לאבאטא לי תגברני מגוב אטרויה
אמקין דעמיה תטיבכני : על כון אודי קלמך יען ב
בעממא זלשמך אימרי הוטבאא : מסגי למעבר כקין
עם מלכיה אעביר טיבו למעיהי חיה לחי ולזעיה ע
אלמא : לשמוני של פסח בישעיה סיי יא

עור היום בנזב לעמך ינפק ידו הר בה ציון גבעת
ירושלים : עד כעס וומא דב וקני עידן ליה למיטעלהיא
קנא עם מלכא דאתור נטל ועבר תלת אונן ודבר

טמיה ארבעין עין גסעני דהבדני מלכין קטירי
הגא יהבין בהון ודבר עשר מאה עין אחידי סין וחסון
ודבר טמיה מאה עין וטהי עין מאה עין גרין גוברין דהסין
קלמובי מאה עין ארלא דמטריה ארבע מאה פרסין
עאר סוסותיה ארבעין פרסין טניז מטרותיה מאה עין
עין רבוא חסר חד וכיף אהו על אבריהם אבוכא פרי
יהיה לבו אתון בטחיקיה א וכיף עתידין למוהי עס
ומגוב דר ישלם עלמא קציה למתדקא מטריה א קלמוב
כד עברו בירדנא עתו מוא דהו בירדנא מטריה א
כד עברו בירדנא דלו עקבי סוסותיה וטהו מוא מטריה א
הלויה א כד עברו בירדנא לא אשכחו מוא למטה קלמוב
בירין וטהו מוא אהא נקם בנוב קדחת כה עין לקבל
דירושלם עני ואמר לחילותיה הלא רוא הוא קרתא יתא
דעלה ארגיטות כל עטרותיה עבטיות כל מוי טמיה
הוא ועירא חלשא מכל לרבי עמליא דעבטיות בטחיקיה
עלה קם מניד ברשותיה מוביל ומתי ביריה על מוא
מקדשא דבירין ועל עזותיה דבירושלם : הנה הארץ
צבאות מטפה כורה במערעה ורמי הקוסה גרע

והגברים ישעלו : לא רבוך עלמא יתי צבאות רמי קטור
בלטרהיה כבעיט דמת בעיט בלמע צלא ארמי קולא יתקטון
אתקולא ימא כון : ונקח סבכי היער בברזל והלבנון באר
יכול : ויתקול גברי מטרהיה דמתגברין בברזל אעבר
קרייה על אדעא ד'טרז יתדמון : ויצא חטר מגזע ישי ונזר
משריטו יכרה : דזכוק מלכא מבנוהי ד'טי ומטיחא מ'ב'נ
בנוהי ילרבי : ונחה עליו חח יהוה רוח חכמה ובינה דוח
עצה ובבורה רוח דעת ויראת יהוה : ותשרי עלוהי רוח
א'מ'מ'מ' קדם יתי רוח חכמה אפכלתנו חח מילך ובבורה
א'מ'מ'מ' ד'ע' ד'ה'ל'ל'א ד'ע' : והריחו ביראת יהוה ולא למראה
שצו ישוט ולא למשמע אגני יוכיח : ויתקבעה לדחלחוב
א'מ'מ'מ' להשא עינוהי יכי ד'א'י' ולא למשמע אונגוהי
א'מ'מ'מ' מ'ל'ח : וסכט בערה דלים וכוכיח בסמך לענו
א'מ'מ'מ' וחסה ארץ בטבט כיו וברוח סמך ימיה רשע
ישין סקוטא מס'נין יו'כח בה'מ'נ'ול'א להשיפי אדעא
ל'מ'ח'י ק'מ'ב'י אדעא ב'מ'ח'ר כ'מ'י'ה וצ'מ'ל'ל סכ'ת'יה
י'כ' מ'א'יה אורמילוס דשיעא : ויהי צדק אזור מתנו
ב'מ'מ'מ' אזור חלדיו : ויהיו צדיקיא סחור סחור ליה

וְעָבְדוּ הַיְמָנוּתָא מִקְדָּבִין לִיהוָה וְגַר זָאב עִס כֶּבֶשׂ וְנִמְרָ עִס
 גְּדִי יִרְבֵּץ וְעֶבֶל וּכְכִיר וּמְרִי יַחְדָּו וְנֶטֶר קֶטֶן נֶהָג בָּם בְּיוֹמוֹרָי
 רַמְשִׁיחָא דְיִשְׂרָאֵל יִמְגִי שְׁלֵמָא בְּהָרְעָא יִדְרִיר דְיֹבָא עִם אִימָרָא
 וְנִמְרָא עִם גְּדִיָּא יִשְׂרָאֵל וְעֶבֶל וְאִדְיָא זִכְטוּם מְחֹדָא וְיִצְיִק זְעִיר
 מִדְּבַר לֶהֱוֹן וְפִרְקָא וְרֹב יַחְדָּו יִרְבִּצוּ וְלִדְיִקוֹן וְאִדְיָא כִּבְקָרָא
 וְאִכְלֵדְבָן וְהוֹרְהָא וְרֹבָא יִרְעִין כְּחֵלָא יִשְׂרָאֵל בְּטֵהוֹן וְאִדְיָא
 כְּהוֹרָא יִיכּוֹל תְּבֵלָא וְשַׁעֲשַׁע יִנְבֵק עַל חוֹר מִתָּן וְעַל מֵאֲוִדָא
 זִכְעִי גְמוּל יִדּוּ הוּדָא וְיַחְיִיר זִכְקָא עַל חוֹר חוֹי כְּתֵץ וְעֶבֶל
 בְּלִבֵּי עֵינֵי חוֹי חֲרָמֹן חֲסִילָא יִדְוֵהוּ וְיִשְׂטֵט : לֹא יִרְעוּ וְלֹא
 יִשְׁחִיחוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מִלְּפָנֶיךָ הָאָרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה בְּמֵס
 לַיִם מְכַסִּים : לֹא יִבְהַטוּן זֶלָא יִחְבְּלוּן בְּכָל טוֹרָא דִּקְדָּשִׁי
 אִדְיָא הִתְעַלִּי אֲרַעָא מִדְּעַיִת דְּחֵלְתָא דְיִשְׂרָאֵל כְּמֵיָא דְלִזְמַתָּא
 חֲכֵן : וְכִיבֵי בְיָוִם הַהוּא שַׁרְשַׁר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִמָּךְ לִנְס עִמָּם
 אֲלִיוּ בְיָוִם יִדְרְעוּ וְהוֹתֵב מִנּוּחָתוֹ כְּבוֹד : וְהוּי בְּעֵלְזָא
 הַהוּא בְּרַבְרִיָּה דְיִשְׂרָאֵל בְּעֵתוֹד דְיִבְקוּם אֵת לְעַמְמֵיָא לִיָּד
 מְלִטָּן וְשַׁמְעוֹן הוּיָא אֲלֵר בֵּית מִשְׁלֹהֵי בּוֹבֵר : וְהוּיָא
 בְיָוִם הַהוּא יִשְׂרָאֵל יִהְוֵה שְׁנִית יִדּוּ לִקְנוֹת אֵת שַׁרְשַׁר עִמָּן
 אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל מִאֲשֶׁר וּמִמִּצְרַיִם וּמִכְּתוּרִים וּמִכּוּשׁ וּמִעֵלָם

גְּמֹרָא
 אִימָרָא
 קֶטֶן בְּאִדְיָא
 דְעֶבֶר
 יִשְׂרָאֵל
 אִימָרָא
 הַר קָדְשִׁי
 רֹבָא
 גְמוּלָא
 לִמְרָא
 לְדִחְלֵיָא
 הוּיָא
 לְעֵנֵי
 יִשְׂרָאֵל
 כִּי אֲרַעָא
 גְמוּלָא
 דְמִתְנוּ
 חוֹר לִיהוָה

ליום ראשון של עידת ביהמקד

ויהי בשלישיים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני
 בתוך הבולה על נהר כבר נכתחו השמים וארצה
 מראות אלהים : והנה בתלחין שנין לזמן האסכח
 חלקיה להנא רבא סכרא דאוליתא בבית מקדישא
 בעזרתא תהום אולמא דהיכלא בכלבוא ליליא בתר
 מעלנא סידרא ביומי יאטיה בר אמון מלך טבטא
 לבית יהודה בתמוז בחמשה לידחא אמר נביא האנא
 בגו בני גלמא על נהר כבר אתמתחו שמיא דחזיר
 בחינו נבואה דשרת עליו חינו יקר שכינתא דיי :
 בחמשה לחדש הוא השנה החמישית לבלות המלך
 יויכין : בהמסא לידחא היא שהא חמישיתא לגבורת
 מלכא יויכין : היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בטי
 הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו עם יד
 יהוה : מכוח יהוה כתבם נבואה מן קדם יתי עלי
 יחזקאל בר בטי להנא בארעא דישלאל תב הנאות
 דאתמלל עמיה במדינת ארע כשדאי על נהר כבר
 ושלח עליוי המן רוח נבואה מן קדם יתי : וארא והנה
 רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת

ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

וכנה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש והיות
זאת רוח שלעולם אחי מן צמולא ענין רב ואיטתא מ
משתלה בא. וזיהורא ליה כחור קחור. ומנו עננא ומנו
שלעולא. כעין חשמלא מנו איטתא : ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם לכה : ומגוהי ד
דמות ארבע ברין. וריץ חזויהן. דמות אנטא לריון :
וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם :
וארבעה אפין לחלא. וארבעה אפין לכל חד וחד. שרת
עשר אפין לבריותא חלא. הו מנין אפוא דארבע ברין
שהן וארבעה אפין. וארבעה אפין לחלא וארבעה
אפין לכל חד וחד. שרת עשר אפין לכל אפא ואפא
שהן וארבעה אפין לבריותא חלא. הו מנין אפוא
דארבע ברין. מאתון וחמשין ושיתא אפין : ורגליהם
רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונעצים כעין
נחשת קלל : ורגליהון רגלון כוונן. וכרסת רגליהון
ככרסת רגלון סגלגלן. ומזויען שלמא במה כהון :
ומנותצין. כעין כחש כחלהב : וידי אדם מתחרת
כנפיהם על ארבעת רבועיהם וכניהם וכנפיהם

לְאַרְבַּעַתְכֶם : וְיָרִין כִּי יֵי אֲנִישָׁא עֲבִיר לְהִין מִתְּחִיל
גְּמִי הִין עַל הָרִבְעָה עֲטִירִיהִין. לְמַחְתֵי בְּהִין גּוֹמְרִין דְּאִישָׁא
מִבֵּינֵי כְּרִבִּיאַת מִתְּחִיל רִבִּיעָא דְעַל יֵי שִׁי הִין לְמִתְּחִיל עַל
הִין כִּי מִרְכִּיאַת לְמִתְּחִיל אֲהִי דְשִׁיעִיא לְאַבְדָּא חִיבִיא
עֲבִיר מִיִּכְרִיאַת וְאִתְּחִיל וְגִמִּי הִין שִׁין לְאַרְבַּעַתִּיהִין : ח
חֲבֵרַת אִישָׁא אֶל אַחֲתָהּ בְּנִיחָם לְאַיִסְבוּ בְּלִפְתָן אִישָׁא אֶל
עֲבִיר כְּנֵי יִלְכוּ : מִכּוֹנֵן הָדָא לְקַבִּיל הָדָא גְּמִי הִין. וְאִתְּ
מִתְּחִיל בְּמִיִּלְהִין בְּרִיאַת לְקַבִּיל אֲכֵלָא אֲנִילָא : וְדִמְוִר
כְּנִיחָם כְּנֵי אֲדָם וְכְנֵי אֲדָמָה אֶל הִימִין לְאַרְבַּעַתֶּם וְכְנֵי שׁוֹר
מִהַשְׂמָאל לְאַרְבַּעַתֶּן וְכְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתֶּן : וְדִמְוִת אֲמִי הִין
אֲמִי אֲנִישָׁא וְאֲמִי אֲרִיא עֲבִיר מִיִּמִינָא לְאַרְבַּעַתִּיהִין. וְאֲמִי
וְאֲמִי הִין עֲבִיר מִשְׂמָאלָא לְאַרְבַּעַתִּיהִין. וְאֲמִי נֶשֶׁרָא
לְאַרְבַּעַתִּיהִין : וְכְנִיחָם וְכְנִיחָם מְדֻרִית מְלִמְעָלָה לְאִישָׁא
שְׂתִיב חֲבֵרַת אִישָׁא וְשְׂתִיב מִכְּסוֹת אֶת גּוֹיְתִיהֶנָּה : וְאֲמִי הִין
וְגִמִּי הִין כְּרִיסִין מְלַעֲיָלָא. לְהִיאַתְרִיתִין מְכּוֹנֵן הָדָא וְתִרְתִּין
מְלַעֲיָן יֵה גּוֹתְרִין : וְאִישָׁא אֶל עֲבִיר כְּנֵי יִלְכוּ אֶל אִישָׁא
יִהִי עֲשִׂי הָרוּחַ לְלִפְתֵי יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִפְתָן : וְכִי יֵי
לְקַבִּיל אֲכֵלָא אֲנִילָא לְהִיאַתְרִיתִין תִּמְן רִמָּה דְעִוָּא לְאִישָׁא

למי
מרי
מה
ודמי
בעל
אמן
הבני
שמי
הזר
ברק
לאר
כמל
מרי
לאר
האו
חד
בגו
בל

למיזל אצלן. לא מהחזון במיזלחון : ודמות החיור
 מראהם כגחלי אש בערות כמדאה הלמודים הריא
 מההלקה בין החיות ונגה לאש ומן האש יצא ברק
 ודמות בריתה תזוהון כגומלין דאישא בערן כחזו
 בעוריא אישתא מטלהבא בין בריתה. וזוהורא לאשתא
 ומן אישתא נביק ברקא : ונקיות רצוא ושוב כמדאה
 הבזק : זבריתה באשתלוחיהון למעבד רבוביהון. דאשר
 שכינתיה במחמא עילא מנהון. כחנכא עינא למרזוי
 חזון ומקטן ית עלמא. והיבן ברית חרא. והליבן כחש
 ברקא : וארא החיות והנה אופן אחר בארץ אצל החיות
 לארבעת כנן : וחזית בריתה אהא בלבל חד משתוי
 כמלרע לרום שמיא ביצטר בריתה לארבעה אמור
 מראה האוכנים ומעשיהם כעין הרשיש ודמות אחד
 לארבעתן ומראהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בהוך
 האופן : חזו גלבליא ועובדיהון כעין אבן טובא ודמות
 חד לארבעתיהון. וחזויהון ועובדיהון. כמא דהו בלבג
 בגו גלבל : על ארבעת דבעיהם בלכתם ילפו לא יסבו
 בלכתן על ארבעה יצטריהון במיזלחון אצלן.

כִּי תִחַדְדוּ בְּמִיִּלְהוֹן : וּבְבִיחֹ וּבְבִיחֹ לְהַם וְיִרְאֶה לְהַם
 וּבְבִיחֹ מִלְּהַם עֵינֵיכֶם סְבִיב לְאֲדָבְעֵתֶם : וּבְבִיחֹן עֵינֵיכֶם
 לְקַבְּלָא רְקִיעָא וְרוּחָא לְהוֹן וְרוּחֵיכֶם אֲנוּן וּבְבִיחֹן מִלְּכָן
 עֵינֵיכֶם סְחֹר סְחֹר לְאֲדָבְעֵתֶהוֹן : וּבְלִכְתָּ הַחַיּוֹת יִלְכּוּ
 הָאוֹפְנִים אֲרָצִים וּבְהַנְשָׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ
 הָאוֹפְנִים : וּבְמִיִּלְהוֹן בְּרוּחָא אֲזִלִּין גְּלַגְלִיא לְקַבְּלָהוֹן
 וּבֵא הָרוּחָא בְּרוּחָא כְּמַלְאָכָא לְרוּחֵי שְׁמַיָא מִתְרַמִּין גְּלַגְלִיא
 עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמַיָא הָרוּחַ לְלִכְתָּ יִלְכּוּ שְׁמַיָא הָרוּחַ לְלִכְתָּ
 וְהָאוֹפְנִים יִנְשָׂאוּ לְעֻמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים : עַל
 אֲתֵר דְּהוּ הַמִּין דְּעוּבָא לְמַעַל אֲזִלִּין הַמִּין דְּעוּבָא לְמַתְּלָא וּגְלַגְלִיא
 מִתְרַמִּין לְקַבְּלָהוֹן אֲרִי כְּרוּחַ בְּרוּחָא גְּלַגְלִיא : בְּלִכְתָּם
 יִלְכּוּ וּבְעֻמְדָם יַעֲמָדוּ וּבְהַנְשָׂאם מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ
 הָאוֹפְנִים לְעֻמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים : בְּמִיִּלְהוֹן א
 אֲזִלִּין וּבְמִקְמָהוֹן קִימִין וּבֵא תְרוּמֵיהוֹן כְּמַלְאָכָא לְרוּחֵי
 שְׁמַיָא מִתְרַמִּין מִן גְּלַגְלִיא לְקַבְּלָהוֹן אֲרִי כְּרוּחַ בְּרוּחָא
 גְּלַגְלִיא : וְדַמּוּת עַל דְּרֵא עֵי הַחַיָּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקָּרָח
 הַנּוֹרָא נִטּוּ עַל דְּרֵא שְׁמַיָא מִלְּמַעְלָה / וְדַמּוּת עַל דְּרֵא
 בְּרוּחָא רְקִיעָא כְּנִיזָן גְּלִיזָן הַקִּין מִרְכָּן עַל רוּחֵיהוֹן מִלְּמַעְלָה

וְהַם
 שְׁמַיָא
 גְּלַגְלִיא
 הָרוּחַ
 לְהוֹן
 מִיִּלְהוֹן
 עֵינֵיכֶם
 סְבִיב
 לְקַבְּלָא
 רְקִיעָא
 וְרוּחָא
 לְהוֹן
 עֵינֵיכֶם
 סְחֹר סְחֹר
 לְאֲדָבְעֵתֶהוֹן
 וּבְלִכְתָּ
 הַחַיּוֹת
 יִלְכּוּ
 הָאוֹפְנִים
 אֲרָצִים
 וּבְהַנְשָׂא
 הַחַיּוֹת
 מֵעַל
 הָאָרֶץ
 יִנְשָׂאוּ
 הָאוֹפְנִים
 לְעֻמְתָּם
 כִּי רוּחַ
 הַחַיָּה
 בְּאוֹפְנִים
 בְּמִיִּלְהוֹן
 א
 אֲזִלִּין
 וּבְמִקְמָהוֹן
 קִימִין
 וּבֵא תְרוּמֵיהוֹן
 כְּמַלְאָכָא
 לְרוּחֵי
 שְׁמַיָא
 מִתְרַמִּין
 מִן
 גְּלַגְלִיא
 לְקַבְּלָהוֹן
 אֲרִי כְּרוּחַ
 בְּרוּחָא
 גְּלַגְלִיא
 וְדַמּוּת
 עַל דְּרֵא
 עֵי הַחַיָּה
 רְקִיעַ
 כְּעֵין
 הַקָּרָח
 הַנּוֹרָא
 נִטּוּ
 עַל דְּרֵא
 שְׁמַיָא
 מִלְּמַעְלָה
 וְדַמּוּת
 עַל דְּרֵא
 בְּרוּחָא
 רְקִיעָא
 כְּנִיזָן
 גְּלִיזָן
 הַקִּין
 מִרְכָּן
 עַל רוּחֵיהוֹן
 מִלְּמַעְלָה

וְתַתּוּ הַרְקִיעַ כַּנְּמִיהֶם יִשְׁרוּת אִשָּׁה אֶל־אֲחֵיהָ לְאִישׁ
שְׂתֵי־מִכְסוֹת לָהֶנּוּ וְלְאִישׁ שְׂתֵי־מִכְסוֹת לָהֶנּוּ אֶת־
גִּוְהֵיהֶם : וְתַחֲוֹת רִבֵּי־עַל־גְּמִיהוֹן מִכּוֹנֵן תִּרְאֵה לְקַבּוּל
הָרֵא־לְהָרֵא תִרְהוֹן מִכְסֵיךְ לְהוֹן זֹלְהָרֵא תִרְתֵּן מִכְסֵיךְ
לְהוֹן יִתְּגוּוֹתְהוֹן : וְהַשְׁמִיעַ אֶת־קוֹל כַּנְּמִיהֶם כְּקוֹל
מִיָּם רַבִּים כְּקוֹל־שְׂדֵי בְלִכְתָּם קוֹל הַמּוֹלָה כְּקוֹל מַחְנֵה
בַּעֲמֻדִים הַרְמִינָה כַּנְּמִיהֶם : וְשִׁבְעִית יִתְּ קַל גְּמִוּוֹן
כֶּקֶל מִיָּן סְגִי־אִין כֶּקֶל־אִין מִן־קָרֵם שְׂדֵי בְמִהֲכֵהוֹן כֶּקֶל־
מִלּוֹזְהוֹן כֶּד מוֹדִין וּמִבְרֵכֵן יִתְּ רַבּוֹנְהוֹן קִי־מֵאֵה־מֵלֶכֶךְ
עַל־מֵאֵה־כֶּקֶל מִשְׁרִית מִלֵּאֵכֵי מִלּוֹמֵאֵה בְּמִקְמָהוֹן מִשְׁתַּכֵּן
גְּמִוּוֹן : וְהִי־קוֹל מִעַל לְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֵאִישׁ
בַּעֲמֻדִים הַרְמִינָה כַּנְּמִיהֶם : אֲבִימֵן דִּהוֹן תִּמֵּן רֵעוּבָה קִי־מֵאֵה
לְאֵשׁ־מֵאֵה קֶל דְּבוֹרֵא־לְעַבְדוּהִי כִבִּי יִשְׂרָאֵל הוֹן קֶל־אֵה
אֲמִשְׁתַּמֵּעַ מִעַלּוֹן רִבֵּי־עַל־דִּעַל רִישׁ־הוֹן בְּמִקְמָהוֹן
מִשְׁתַּכֵּן גְּמִוּוֹן מִן־קָרֵם דְּבוֹרֵא : וּמִמֵּעַל לְקִיעַ אֲשֶׁר
עַל־רֵאִישׁ כְּמִרְאֵה אֲבִן־סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל־דְּמוֹת
הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אֲרָם עַלּוֹן מִלְּמַעְלָה : אֲמִשְׁתַּמֵּעַ

מראה
והוא
לפי

ו. כהינו אבן טובה דמות כדקרא

~~דמות~~ דמות. כמראה

רא כעין השמל כמראה הש

מתנו ולמעלה ומראה

דמותה דאיתי כמראה הש ונגה לו סביב

והזיה כעין השמל כהינו איטתא מבין לה סחור

סחור. הינו יקר הלא יכלא עינא למחזי. ולא אנטר

לאסתכלא ביה ולעילא. הינו יקר דלא זכלא עינא למחזי.

ולא אנטר לאסתכלא ביה ולרע. הינו איטתא

זיהורא ליה סחור סחור : כמראה הקשת אשר

יהיה בעט ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה

דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול

מדבר : כהינו קשתא דהוה בעננא ביומא דמטלא. כן

הינו זיהורא סחור סחור. הוא הינו דמות יקרא דישתחזית

ואשתטחית על אפי ושמעית קל דמתהליל : וואמר

אלי בן אדם עמוד על דגליך ואדבר אותך : ואמר לי

בר אדם קום על רגלך. ואמיל עמך : ותבוא בני רוח

כאשר דבר אלי ותעמדני על דגלי ואשמע את

מדבר אלי

זעל
ושמ
קול
ושמ
דונו
ויהוה
לאש
כל די
גלות
דוהב
ישתב
יהוה
חיהו
שמע
אדל
לפי
שמע
עלי

זעלת בן רוחא כד מלייל עמי ואתה קימתני על מלי רגלי
ושמעוהו ית דמתמליל עמי : ונשאני רוח ואשמע אחרי
קול רעש ברזל ברזך כבוד וזה ממוקמו : ונצלתי רוחא
ושמעוהו בתי קל זיע סגוי דמשבקין ואתמליך ברוך יקלא
דוין מאתר בית שכינתיה :

ליום שני בתע חבקוק

וזהו בהיכל קדישו הם מנני כל רצון : ולי אתרני
לאשראה שכינתיה בתיכלא דקר שיה גסומן מן קלמוהי
כל דחלת ארעא : תכלה לחבקוק הנביא על שביונות
תלותא דתלי חבקוק לבוא כד אתגלי ליה על ארלא
דיתהב לדשוי עינא דאם יתובון לאוריתא בלצב שולים
ישתבוק להון ויהון כל חוביהון דחבו קלמוהי הא כטלואה
יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים
חיהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור : ילי שחעית
שימע גבורתך דחילית ילי לבדכין עובדך דאת יהיב
ארלא לרשיעיא דאם יתובון לאוריתא זלא תבו זאטון
תרגזין קדמך סגו שניא דיהבת להון חייא ככין את
עמוד להולעא גבורתך סגו שניא דהמרתא להורלא
עלמא לאונברעא מרשיעיא סגו חיי מרך יתדי סגו
דעבדך על

בְּיָדֵי רַעוּתָךְ בָּנוּ רוּגְזֶךָ דְחַמְיוֹן הַדְּבָרִי אֵלֶיךָ מִהִיטָן
יָבוֹא וּקְרוֹיֵשׁ בְּהַר כְּאֵרֶן כָּלֵה כִסֵּה שָׁמַיִם הוֹדוּ וְהַלְלוּ
מִלֵּאָה הָאֲרִיִּץ בְּמִיתָן אֲדוֹלָה לְעֵמֹה לֵאמֹר מִדְּרוֹמָה
אֲתַגְּלִי וְקָרִיִשׁ כִּזְכֹּרָה דְכָרֶן בַּגְּבוּרָה עֲלִמִין אֲתַחְכִּימוּ
שְׁמוֹא לִי יִקְרִיֵה אֲמֵרִי תוֹשֵׁבְחָהּ מְלֵאָה אֲרַעָא וְנִגְהַ
כְּאֹר הָהִיךְ בְּרַגְלֵי מִיחִלוּ יִשָּׁם חֲבִיזִין עֵזוּ וְזִי הוֹר יִקְרִיֵה
כְּזִי הוֹר בְּרַעֲשִׁית אֲתַגְּלִי וְזִקְוִקִין מִכֵּר כְּבֵה יִקְרִיֵה לְכַקֵּן
הָמִן גַּלְא יֵה שְׁכִינָתֵיהָ דְהֹוֹת מִטְמֵרָה מִבְּנֵי אֲנִישָׁא
בַתְּקוּף רוּחָא לְכַטְו יִלֵךְ דְבַר חִיגָא רִישָׁף לְרַגְלֵי מִן
בְּלִמּוּהֵי מִשְׁתַּלַּח מִלְאָךְ מִוֵּתָא וְנִמְיֹב בְּטַלְחֻבוֹת
אִישְׁתָּא מִמִּימְרֵיהָ : עֲמַד וְחִמְרַד אֲרִיִן רֵאֵה וְיִתֵר גּוּם
וְיִתֵר כִּיִלֵּה עֵדִי שְׁחוּ גְבַעוֹת עוֹלָם הַלִּימוֹת עוֹלָם לִי :
אֲתַגְּלִי וְאִישְׁתָּא אֲרַעָא וְאִישְׁתָּא מִבּוֹלָא עַל עַם דְלֵא
דְעַבְדוּ עַל מִימְרֵיהָ וְאִתָּה בְּתַנְיִיתָא כֵּד חָבוּ בְּרַמּוּהֵי
וְבִיחִין כִּיִן בְּלִבְלִכְוִן בְּעַמְמֵיִא יִתְאַהֲבֵרְקוּ טוֹרֵיִא דְמִלְכֵדִמְקִין
מִכְּלָא לְמִתָּא דְמִן עֲלֵמָא גְבוּרָה עֲלֵמָא דִילֵיהָ : רַחֵם
אִין רֵאֵיִתִּי אֲהֵלִי כּוּשֵׁן יִרְגִזִין יִרְעוֹת אֲרִיִן מִרְבִּין
כֵּד כְּלָחוּ בֵית יִשְׁרָאֵל לְטַעוֹתָא מִלְּתַחֲבִיבִין בְּיָדֵי כּוּשֵׁן
חִיבָא וְכֵד

ת
מ
א
מ
ד
מ
ג
ש
ק
ה
ב
ל
ה
א
ת
ט

תבנו למענדי אוריתא עבדית להון נסיון וגבורתך
סרת תנון מיד מדינאי. על יד גד עון בר יואש
הבנהדים חרה יהוה אים בנהדים
אמיר אים בים עברתך כי תרכב על סוסים
מרכבתך ישועה : הא על מלכין ומשרי תהון
דכביאין כמי נהרא הוא דגומך קדמך ישי. ועל
מלכא הוא רובגך. ובימא הודעתא להון מורעות
גבורתך. ארי אתגלי תא על מרכבת יקרר. פ
שכינתך לעמך תקום ומורקן : עריל תעור
קשתך שבעות מטות אמר פלה נהרות
הבקע ארץ : אתגלאה אתגלי תא בגבורתך
בריל קימך דעם שבטיא. מימך קיים לעלמין
להון בזעתא טינרין תקימין כהון נהרין שטפין
אגעה : ראור יחילו הרים זרם מים עבר נרתן
תהום קול רום ירהו נטא : באתגליותך על
טורא דסינאי חזו יקרר זעו טוריא. עכני מטורא

עֲדוּ אֲדֹמָיִם תְּהוֹמָה בְּלִיָּה יְהוֹלִי מְרוֹמָה תְּמַהוּ
זָבְחוֹ : שְׂמוֹשׁ יִרְחַ עֲמֹד זְבֻלָּה לְאֹר חֲצִיָּה
יִהְיֶה לְנִגְזָה בְּרַק חֲנִיתְךָ : אֵף בְּמַעֲבָרְךָ
נִסִּין לִיהוֹשֵׁעַ בְּמִישֵׁר גִּבְעוֹן שְׂמֵשָׁא
זְמִיָּה רָא בְּמֹו בְּמִדּוֹרֵי הוֹן עֲמֹךְ בְּמִיָּמֹרְךָ
אֶתְגַּבְּרוּ בְּתַקּוֹף נִצְחוֹן גְּבוּרָתְךָ : בְּעַם תְּאַעֲד
אֶרֶץ בְּאֵף תְּרוֹשׁ גּוֹיִם : בְּאִיתוֹתֶיךָ לֹאֵס
עַל מִנְּאֵי עֲמֹךְ בְּאֶתְגַּלְיוֹתֶיךָ לְמֹתֶבֶר רְשִׁיעֵי
אֲדַעֵא בְּרוּךְ בְּרוּךְ קִטְוֹלָת עֲמֹמֹוֹה שְׂעֵאת
לִישַׁע עֲמֹךְ לִישַׁע אֶת מִשִׁיחָךְ מִחֲצִיתֵי הָאֵס
מִבֵּית רְשָׁע עֲרוֹת יִסוּד עַד־צוּאֵר מִלֵּרֶךְ
אֶתְגַּלְיֵתָא לְמוֹפְרָק יֵת עֲמֹךְ לְמוֹפְרָק יֵרֶם
מִשִּׁיחָךְ שְׂיִצִּיתָא מִן קִרְמִיָּהוֹן מִלְכֻיָּה
זְטִלְטוֹנִיָּה מִבְּתִיָּהוֹךְ תְּרִיכַת הוֹבִיָּה תְּבַרַת
הוֹלִיָּהוֹן רְבִלֵי עֲמֹךְ עַל יְצוּרֵי מִנְּאִיָּהוֹן בְּמִיָּמֹרְךָ
בְּיָיִם לְעַמּוּן : נְקֻבַת בְּמִטְוִו רֵאֵשׁ פ

כרי
במו
וינ
דבר
מלך
בט
מינ
בד
יג
א
א
ד
ט
ז
ע
ואי

פָּרְצוּ יְסַעְרוּ לְהַפְיֵצְנִי עָלַי צוֹתָם כִּמּוֹ לֶאֱכֹל עֵץ
בְּמִסְתָּר : בְּזַעֲמָה יִמָּא בְּחוֹטְרֵיהָ דְמִטָּה אֲגַבְרֵי
וַיֵּשׂוּ מִשְׁרֵיָהּ מְרֵעָה דְהָטִיבוּ מִחֶטְבָּן עַל עֵמֶךְ
דְּבִדְתָנוּן בְּרוּחַ עֲלֵעוּלִין. טַבְעֵתְנוּן בִּימָא דְסוּף
עַל דְּרַחֲקוּ וְשַׁעֲבִידוּ יָת עֵמֶךְ. וְהָבוּ עֵינַא ב
בְּסַתְרָא לְאֲזוּבֵי הוֹן : דְּרַכַּת בֵּינָם סוּסִיךְ הִמְר
מִיָּם : אֲתַגְלִיָּתָא עַל יִמָּא בְּמַרְכָּבַת אֶקְרָךְ. ב
בְּדָבוֹר מִזִּין סְבִיאִין : שְׂמַעְתִּי וְהִרְגֵּז בְּעֵינֵי לְקוּל
יְצִלֵּנִי שְׂפִתֵי יְבֵא רֶקֶב בִּיעֲצָמֵי וְתַחְתֵּי אֲרָגֵז
אֲשֶׁר אֲנֹנָח לְיוֹם יַעֲרָה לְעוֹלָת לַעַם וְגוֹדְנִי :
אֲמַרְתָּ בְּכֹחַ שְׂמֹעֵית וְזָעוּ מִלְכֵי מִן קִרְיָא
דִּינְבֵא דְאֶדְרָגֵזוּ מִצְרָאֵי. לִקְלֵ מַלְיָא אֱלִיךְ יִצְלָא
סְפוֹתֵי אַחֲרֵי זֵי עֵנָא לְחַכֵּי מַי וְבִאֲתָר דְּשַׁעֲרֵי יִנְנָא
זַעֲיִת דְּשַׁבְּהֵנִי לְיוֹם עֲקָא. לַעֲוִדִין אֶסְקָא גְלוֹת
עֲמוּיָה מִנִּי יִתְבְּרִינְנִי : כִּי תֵאָנֶה לֹא תִפְרָח
וְאִין יְבוּל בְּגַטְנֵם כַּחַט מַעֲסָה זִית וְשֹׁד מִדַּת

לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים : ארי מולכות בכל לא התקיים ולא
תעביר שלטון על ישראל יתקטלון מלכי מדי
וגברי יון לא יעלה חון ושת יצון רומאי ולא
יבזק ביסומא מורושלב : ואנכי ביהוה אעלה
אגילה באלהי ישעי : בכין על ניסא ומורקנא
דת עביר למשיחך דלשא לא דעמך דוטהארון
יודון למי כור אמר גביא דאנא במימר לא
דעי אבוני אדון ללהא עביר פורקני : ונה
אדני חילי וישם רבלי כאילות ועל בנותי
ירכני למניעח בנינתי : שהים יני דסעיר
לי כחילא ומשוי רבלי קלילין כחילתא ועל
בית תוקמי יקימוצני לדריליה ניצחנין וגבורין
קרמוהי אלא מנבין בתושבתי :

תמלת שמו

לראשון של ראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתיים צמים מה

אין
מן
אין
בר
בט
או
יל
שו
אין
הה
ול
עו
הו
ול
ב

אפרים וישמו אלקנה בן זרתם בן אליהו
בן תחו בן יצחק אפרתי : והוה גזברא חר
מזמלתא מתלמידי רביא משבטא דבית
אפרים ושמיה אלקנה בר ירוחם בר אליהו
בר תחו בר יצחק גברא פליב חולק בקורטיא
בטורא דבית אפרים : ולו שתי נשים שם
אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה
ילדים ולחנה אף ילדים : וליה תרתין נשין
שום חלא חנה ושום תננתא פננה ורדו
לפננה בנין ולחנה לית בנין : ועלה האיש
ההוא מעירו כוימים ימינה להשתחור
ולצבח ליהוה יצבחות בשלה ושם שני בני
עלי חכני ופנחס כהנים ליהוה : ופליק גזברא
ההוא מקד תיה מטמן מועד למועד למסדר
ולדבחה ברם יעי יצבחות בשלה ותמן תרין
בני עלי חסני ופינחס משמשין ברם יעי :

וְיָהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֱלֹהֵינוּ וְנִתֵּן לְפָנָיו אִשָּׁה
וְיִכְלֹ בְנֵיהָ וּבְנֵיהָ מִנּוֹת : זֶהוּ יוֹם מִיְעוֹד
וְדָבַח אֶת־הָאֵלֹהִים וַיִּהְיֶה לְפָנָיו אֶת־תִּיה וְיִכְלֹ בְנֵיהָ
בְּזֹאת הוֹלִיבִין : וְלִחְנֵה יתן מִנָּה אַחַת אֲמִיט
בִּי אֲתִחְנֶה אֶהֱבֶה וַיְהוֶה סֶבֶר רַחֲמֵהּ : וְלִחְנֵה
יִהְיֶה חוֹלֵק הָרֵד בְּחִירֵי אֶרֶץ יִתְחַנֵּב לְחַיִּים וְכִן
קָרָם יֵשׁ אֶת־מִנְעֵי מִנָּה אֶלֶּר : וּכְעִסְתָּה עֲרֵתָה
גַּם כְּעַם בְּעִסוֹר הַר עֲמֵה כִּי סָגַר יְהוָה בְּעַד
רַחֲמֵהּ : וְכִי־עָלָה לָהּ עֲרֵתָה אֵף מִרְגֵּזָה לָהּ
בְּיָדָהּ לְאֶת־נִיּוֹתָה אֶרֶץ אֶת־מִנְעֵי מִן קָרָם יֵשׁ מִנָּה
וְלִי : וְכִן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מוֹדֵי עֲלוֹרָה
בְּבֵית יְהוָה כִּן תִּסְעֶסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תִאֲכָל
וְכִן יַעֲבִיר שָׁנָה בְּזִמְן מִסְבָּה לְבֵית מִקְדָּשָׁה
דִּינֵי כִּן מִרְגֵּזָה לָהּ וְכִי־אֵלֶּה אֶפְלָא וַיֹּאמֶר
לָהּ אֱלֹהֵינוּ אִשָּׁה חַנָּה לְמַה תִּבְכִּי וְלְמַה לָּא
תִּאֲכָלִי וְלְמַה יִרְעֶה לְבָבְךָ הַלּוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ

מי
לכ
לוי
ות
וע
זכ
זע
דה
וב
יע
יע
יו
א
י
י

מעשרה בנים : ואמר לה אלקנה בעלה הננה
אלמא את בכייה ואלמא לא אכלת ואלמא באיש
ליך וליך הלא דעותי טובא ליך מעשרה בנים
ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה
ועלי הכהן ישב על הכסא על מזבח היכל יהוה
וזמזמת חנה בתם דאכלת בשילה דבתר דטתיא
דעילי להנא ותליב על כרסיה בעטר סמא —
דהיכלא דעי : והיא מרת נמש ותתפלל עליהו
ובכה תבכה : והיא מרידא נמש דמיליא קדם
יעי ומבכא בכיא : ותדר נדר ותאמר יהוה
צבאות אם ראה תראה בעני אמתך ונפרתני
ולא תשכח את אמתך ונתתה לא מתך זרע
אנשים ונתתני ליהוה כל ימי חיי ומורה לא
יעלה עלי דאשו : זקיימלת קיים דאמרת יעי
צבאות מוגלא בלי קדמך סבוף אמתך דייעוול
דוכרני קדמך ולא תרחיק ית אמתך ותריני

למה מותגו בר בני בני אדנישא דאמסרניה דיהי
מסמיט ברם יטי כל יומי הוה יאמרוזת אנש
לא תהי עלוהי : ונהיה פני הרקתה להתקלה
איהוה ונהי שמר אתה סיה : אהוה נואמגיהת
ליצולה ברם יטי דעלי מוריד לה עד דתפסוק
וחנה היא מרבית על ליבה רק שפתיה פעות
וקולה לא ישמע ויחטבה עלי ליספרה : אהנה
היא מתליא בליבה לחוד שמותהא נידן זבלה
לא משהמע אהשבה עלי כגיתא רוא : ויאמר
אליה עלי עד מתי השתפרין הסודי את ייך
מעליך : ויאמר לה עלי עד אמתי את משטי
משתיטיא הלא תפיגין ית המריך מניך : ובען
חנה ותאמר לא ארני אשה ששת רוח אנכי
ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי למני
יהוה : ואתיבת חנה ואמרת לא ובני אהתא
עיקת רוח אנא דחמור חדת דעתיק לא שתיתי
ואמרת עולבן נמשי בינלי ברם יטי : אה

ה
ז
כ
ב
א
ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

תבן את המקדש לפני פת בליעל כימרב שיהי
ופעמי דברתי עך הנקה : א לא תכלים ית אמתך
ברם בת רשעא. ארי מסגני הקניות. וארצות
אוריכית ביצלו עך פשע : ויען עליו ויאמר לכו
לשלוזם ואלהי ישראל יהן את שלתך אשר
שאלת מעמו : דאתיב עלי דאמר אני
לשלוזם ואלהא דישראל יהן ית בעותך יד
רבעית מן קדמוהי : ויתאמר תמיצה שפחתך
חן בעינך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה
לא היו לה עוד : דאמרת תשכח אמתך רחמי
בעינך דאגלת אתתא לאורחה דאכלת דאפי
בישינא לא הוה עוד : וישכימו בבקר
וישתחו לפני יהוה וישבו ויבאו אל בית
המזבחה וידע אלקנה את חנה אשתו ונבנה
יהוה : דאקרימו בעמרה וסגידו כלם ליה. ואתבו
דאתו לביתרון לרמתא וידע אלקנה את חנה
אתתיה דאעאל דוכרנה כלם יניקדם ליה : ויהי

לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וְתָהָר חֲנָה וְתִלְדוּ בָן וְתִקְרָא
אֶת שְׁמוֹ שְׁמוֹאֵל כִּי מוֹהֵרָה שְׂאֵלָתוֹ : וְהוּא
לִימֵן מִיִּשְׂרָאֵל יוֹחֵאֵל וְעֵרֵי יֵאֵת חֲנָה וְזִלְיָרֵת
בַּר וְקָרָת יֵת שְׁמִיָּה שְׁמוֹאֵל אֲדִי אֲמַרְתִּי
מִן קָדָם יְיָ שְׂאֵלָתִיָּה : וְזִעַל הָאִישׁ אֶלְקִנָּה
בֵּיתוֹ לְזִבְחַ לַיהוָה אֶת־זִבְחַ הַיָּמִים וְאֶת־
נִדְרוֹ : וּסְלִיֵק גּוֹבֵלָא וְכֹל אֲנִשׁ בֵּיתִיָּה לְרִזְחָא
קָדָם יְיָ יֵת דִּי־בַח מוֹפְרֵיָּה וְלִשְׁלֵמָא יֵת נִדְרֵיָּה
וְחֲנָה לֹא יַעֲלֶתָה כִּי־אֲמַרְתָּ בְּלֵא יִשָּׁה עַד וּבְמִלָּה
הַנֶּעֱרַל וְהַבְּאֵרִין וְנִרְאָה אֶת־הֵנִי יְהוָה וְיִשֵּׁב שִׁבְּ
עַד־עוֹלָם : וְחֲנָה לֹא סְלִיֵקָת אֲדִי אֲמַרְתִּי
בְּלִבְעָלָה עַד דִּיתְחַטִּיל רַבִּיָּא וְאֵיתִינִיָּה דִּוְתַחֲזִי
קָדָם יְיָ דִּוְתִיב תַּמָּן עַד עֲלִמּוֹא : וַיֹּאמֶר ה'
אֶלְקִנָּה אִישָׁה עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שְׂבִי עַד
בְּמִלָּךְ אֲתוּ אֲדִי יָקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וְהִשָּׁב
הָאִשָּׁה וְתִינַק אֶת־בְּנָהּ עַד בְּמִלָּה אֲתוּ : וְאָמַר
לָהּ אֶלְקִנָּה בְּעָלָה עַבְדִּי דִּתְקוּן בְּעֵינֶיךָ . א

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אזריכי עיר דתחפלין יתיה ברם אב יקיים
ית מתבמוה יאזריכת אתתא ואוניקת ירת
ברה שר דחפלת יתיה ונתעלהו עמה כאשר
גמולתו בקרים שלשה ואיפה אחת קמור
ונבלין ותביאהו בית יהוה שלה ויהנער
נער : ואסוקתיה עמה כד חפלתיה ברתורין
תלתא ומכילתא חלא דקמחא וגרב דחמר
ואתיהתיה לבית חקדשא ריני לשולה ארביא
הוה יניק : וישחטו את החמר ויביאו את
הנער אל עליה ונכסו ית תורא ואתתא ית
רביא לות עלי : ותאמר פיראדני חי נפש
ארני אני האשה הנצבת עמך פנה להתפלל
אליהוה : ואמרת בבטן רבונני חיי נפשך
רבונני אנא אתתא דאתעדת עמך הכא
לילאה קדם יי : אלי הנער האהתפללתי
ויאן והוה ליאת שאלתי : אשר שאלתי

עַל יְדֵי גְבוּלֵיךָ וְזַכְרֵיךָ עִם אֱהִיָּוֹן לִיּוֹאֵי לְשִׁבְתָּא
בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְאַתָּה עַל פִּיר עֲנוֹת נִסָּא דְעֵתוּךָ
לְמַהוּי בְּפִלְשֵׁתָאֵי דְעֵתוּךָ דִּי יִתְּוֹן יֵת אֱרֻנָּא
לְעַבְדֵּי עַבְדֵּיךָ הִדְתָּא וְעַמּוּיָה קִרְבָּן אֵשְׁמָא בְּפִין
בְּכִין תִּימְרֵי כְנֻשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל אֲתַמְתַּח מוֹמֵי
לְמַלְלָא רַבְרָבָן עַל בְּעֵלֵי דְבְּבִיאֵי הַיּוֹר
בְּמִזְרְקֵךָ : אִין קְרוּשׁ כִּי הוּנָה כִּי אִין בְּלִתְהָ וְאִין
יִגְרֵר כְּאַלְהֵינֵי : עַל סַנְחֵרִיב מְלִכָּא דְאַתְרוּ
אֲתַנְבִּישָׁת וְאַמְרַת דְעֵתוּךָ דִּי בִּסְק הוּא אֲכַל
הִלּוֹתֵיהָ עַל יִרְשָׁלַם וְנָס סְבִי יִתְעַבִּיר בְּרֵי
הַמֶּן יִמְלִין כִּבְרֵי מִשְׁרֵי יֵתֵיהָ בְּכִין יוֹדוֹן כִּל
עַמְמֵיָא אֲוֹמֵיָא וְלִישְׁנֵיָא דִּי מִרְוֹן לִית דְקָרוּשׁ
לֹא יֵשׁ אֱרֵי לִית בָּר מוֹנֵךְ דְעַמְר יוֹמְרוֹן לִיֹּרֵת
דְתַקִּיָּה אֵלֵא לְהֵנָּא : אֵל תְּרַבּוּ תְרַבּוּ גְבַהָה
גְבַהָה יִנְבָּא עֵתְק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְעוֹת : הוֹהוּ וְלֵא
נְתַפְנוּ עַלִּילוֹת : עַל נְבוּכַדְנֶצַּר מְלִכָּא דְבָבֶל
אֲתַנְבִּישָׁת וְאַמְרַת אֲתֹן כְּטָרֵי אֲכַל עַמְמֵיָא

בְּכִין דִּי
לְעַבְדֵּי
בְּלִתְהָ
דְעֵתוּךָ

דעת ירין דמשלט בישאיה ללא הסבון למל
למלא רבבון רבבון ארי דלא יסקון ב
ברופין מפורמון ארי אלהא ידע כולא י
דעל כל עובדוהי מתיה דינא דאהא לכון עתיד
לשלא פורענות חוביכון : בשת גברים
חמים ונכשלים אגרו חיל : על חלכות יון א
אתנביאת ואמרת בשתת דגברי יון א
יתרון ורבות השמנא דהו חלשין יתעבון
להון גבור : שבעים בלחם נשפרו ורעבים
חדלו עך עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה
על בנה דהון אתנביאת ואמרת דהון סבעין
בלחמא זגלן בעותרא אפגיאין בממונא א
אתמספנו תבו לאתגלא בלחים כונן פומהון
מדדכי ואסתך דהון חשיכין עתרו ואתנשיאו
יה מסכינותהון תבו לחמו בני חורין כין ידעם
להות כמותא עקרה עתילא דאתמולי חעם
גלותהא דדמי דמוליא סגי עממויא יסומו

מסור
מור
ש
לש
מור
מל
מל
וכס
על
מרי
על
עו
ל
ל
ל
ע

מִשְׁדֵּי הַלֵּלָהּ תִּזְנֶנִי דַתְּ חֲרֹבִי יְהוָה מִמֵּית וּמִחַיָּה
מִדְּרִיר שֶׁאֵינִי מִיֵּלֵךְ כֹּל אֵלֶיךָ בְּבֹרְחָהּ דִּילֵךְ דִּילֵךְ
שְׂמֵי שָׁמַיִם בְּעֵלְמָהּ חִמּוּת דֵּה מִדֵּי לֵבָהּ אֵהָא מִרְחִיר
לְשֶׁמֶךְ וְהִלָּה עֵתִיד לְבָרְכָהּ אֲרַחֵם יְהוָה יְהוָה
מִזְרֵשׁ וּבְמִשְׁלֵךְ מִשְׁתַּחֲוִי אֲבָם מִרוּמָם יְהוָה
מִחֲמִכִּין וּמִעֵתִיב מִשְׁחִי וְהִלָּה לְיָדֵיךָ בְּתִיבָהּ
כִּי מִצְּשֵׁי סוֹתֵיךָ אֲרַחֵם מִהִישִׁיב עֵם נְדָבִים
וּכְסָה כְּבוֹד יְנַחֵלֵם כִּי לְיָדֵיךָ בִּימֵיךָ אֲרַחֵם יְהוָה
עַל־הֵם הַבָּיִל מְקִים מִיֵּלְמָרָה מִסְכִּינָה מִקְלָהּ לֵא
מִרִים הִשִׁיבָה לֵא תְּבֹתֶהוֹן עֵם יִצְרִיָּהּ רַבְרָבִי
עֲלֵמָה אֲבוֹרְמִי יִקְרָה מִחֲסִקֵי הֶהוֹן אֵתִי בְּלֵן קוֹם יְהוָה
יְנַבְּהֵי יִצְרִיָּהּ אֲנִישׁ מִחֲרָע אֲתִקִּין בִּיהֶנֶם
לְשִׁי עֵינֵי יִצְרִיָּהּ עֲבָדִי דְעוֹתִיהָ שְׂכַרְיָהּ
לְהוֹן תְּבִילִי רַבְרָבִי חֲסוֹדֵךְ יִשְׁמֹר וְרִשְׁעוֹם
בְּחִשְׁדֵּךְ יִבְנוּ כוֹלָהּ בְּכֹחַ בְּכַר אִישׁ יְגִיֵּת
עֲבָדֵי יִצְרִיָּהּ יִטְוִי מִבְּהִלָּם אֲרַשִׁי עֵינֵי

בְּהַנִּסּוֹת בְּהַטּוֹכָה יִדְרֹנוּן לְהוֹדִיעָה אֲדָרִי לֹא מִן
לְאִית בֵּית הַיְיָ וְכִי לֹאִים דִּינָא : הֵאֵלָה יִרְדּוּנוּ
מִרִּבְּנוּ יַעֲלִיו בְּשָׁמַיִם יִרְעִים יְהוָה יִרְדּוּ אֶפְסֵי
אֶרֶץ וַיִּתְּדֵעַ לְמַלְכוֹ וְיָרֵם קִרְן מִשִּׁיחוֹ :
יִתְבַּר בְּעַלְיָ דְבָבָא דְקִימָיון דְּלֹאִבְאָ שֶׁאֵל עֲמֻת
עַלִּיהוֹן מִן שְׂמַיָא בְּקָלָ לָם יִשְׁקִיָה יְיָ יַעֲבִיד
פֹּר עֲנוֹת רִין מִבְּתוֹ וְלִשְׁרִית עֲמֻתָן חֲטוּתָן
דְּאֵתִין עֲמֻתָה מִסִּימָא אֲרֵעָ אֵיתִין תּוֹקְפָא
לְמַלְכוּתָה וְיִרְבִּי מַלְכוּתָה מִשִּׁיחוֹתָ :

לְיוֹב שְׁנֵי בִירְמִיָה

כֹּה אָמַר יְהוָה מִיָּצָא חֵן בְּמִדְבַר עֵם יִשְׂרָאֵל
חֲרַב הַלֵּוֹד לְקִרְבָּנָיו יִשְׂרָאֵל : לֹדְנָן אֲמַר
לֵי דִיִּבְבֵּי דְחֲמִין לְעֲמֻתָה דְּאֵתִיק מִמִּצְרַיִם
סוֹמִיָּק יִצְרִיחוֹן בְּקֻדְבָלָא כִּדְ הוּן כִּד מְעַרְבָן
מִן קָדָם דְּקִימָיון בְּחַרְבָא דְבָר בְּמִימְרֵי
דְּאֵשְׁרָאָה בֵּית צִוְוָה יִשְׂרָאֵל : מִרְחֻבָּךְ

יהוה
משכן
אתג
דחמ
יתכו
עוד
עוד
עוד
עוד
עוד
וחל
יצו
בבר
ארי
למני
חולב
לישני
ונסר

יהוה נראה לי ואתבת עולם אתבתוך עלין
משבתוך חסד יאמרת ירשלב מולקד מין יי
אתגלי על אבהתגא גביא אימר להון הא
רחמת עלמא רחומית יתכון על מין דברית
יתכון בעבוח יעור אבנגה ונבנית בתולת יערה
עור תיעה תפיד ויעאת במחול משחקים
עור אבק יבנויד ותתקיימין כנשתא דישראל
עור תתקנין בתקונך ותתקין כפועת משבחין
עור תסעי כרמים בקרי שמרון נטעו נטעם
וחללין עור תיצבין כרמון בטרדי שומרון
יצבו שתלין דאחילו כיושיום קראו נצרים
בבר אפרים קוממו נעלה יצון אלהי חנה אלהינו
ארי אית אריכות ולמא דסבי טובא דעתיד
למיתת דיעדיקיא דנטרו אוריתו מלקדמין
חולקרון בארעא דישראל דהו כחמדין
לישני נחמותא דאתון אמדין אמתית קוב
ונסק ליציון דנתתני ברם יי אלהי

כִּדְבַר הַמִּצְוָה יְהוָה רָנָנוּ לִיעֲקֹב שְׂמוֹתָהּ וְצַדִּיק
 בְּרַאשֵׁי הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעֵנוּ הַלְלוּ וְהַמְרוּ חוֹשֵׁעַ
 יְהוָה אֶת־עַמֶּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
 כִּדְבַר הַמִּצְוָה יְהוָה שִׂבְחוּ דַבְּרֵיהֶם יַעֲקֹב בְּחַדְוָה וְדוֹרְצוּ
 בְּרִישׁ גְּבוּרַת לִיעֲנֵי לֵאלֹהֵי מִצְרָיִם בְּסִרּוֹ שִׁבְחוּ
 וְאִי־מִרְוֵהֶרֶק עָלֶיךָ יְתִיב עֲמִיהֶם יִתְּשֵׁאֱלֵם אִישׁ
 הַגּוֹיִם בְּיָמֵי אֶתְנָח מִיֶּרֶךְ יַעֲקֹב וְקִבְּצָתָם
 מִיַּרְבֵּת אֶרֶץ כְּסִיף וְהִפְחֵהֶם וְיִלְדֵת יַחֲדָיו
 זָקֵל גְּדוּל יִשְׁוֹבֵהֶם הַאֲנָה מִיֶּרֶךְ
 לְהוֹן בְּגֵלְאֵי מִאֲרָעַ עֲמוּנָה וְהִלְכֵנִי שְׂנוֹן מִכֵּי־נִי
 אֲדַע־הֵחָדֵחַ כְּהוֹן הַגִּידִין וְעוֹלִדִין יִסְגּוֹן בְּהוֹן
 מִעֲדִין וְיִלְדוּן פְּכוּרָה בְּמִשְׁרִין סְבִיבָן יִתּוּבֹן
 הִלְכָה : בְּכִי : בָּאוּ וּבַת־חַנּוּכָה אֲוִילָם אֲוִילָם
 אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדַרְדַר יִשָּׂר לֵאמֹר יִכְשְׁלוּ בְּךָ כִּי
 הֵיטֵה לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְהִפְחֵם בְּכִי הוּא :
 בְּמִגְלֵיהֶן כִּי הֵחָדֵחַ כִּי גָלוּ וּבַמִּתְבָּהוֹן מִצִּיֵּי
 גְלוּתָהֶן בְּרִחְמוֹן סְבִיבָן אֶת־יִצְחָק אֶת־

אֶת־
 יְהוָה
 וְאֶת־
 וְכִי
 מִצְוָה
 שְׂמוֹתָהּ
 וְאֶת־
 כִּדְבַר
 וְגַם
 יְעֲקֹב
 וְרִנָּנוּ
 וְעוֹ
 וְהִי
 וְכִי
 מִצְוָה
 מִצְוָה
 וְכִי

אֲדַבְרֵינֶן עַל מִצִּיֵּי מוֹאֵב בְּאֹרֶחַ תְּקַנָּא לֵאמֹר
 יִתְקַלֵּן בְּהַדְרֵי הוֹה מִיִּמְרֵי לִישְׁרָאֵל כִּי אֵב
 וְאִמְרֵיִם תְּבִיב הוּא קְרָמִי : שְׂמִיעֵנו
 וְדַבְרֵי הוֹה גּוֹס וְהַגִּירוֹ בְּאֵיִם מִמֶּרְתֶּק וְאִמְרוּ
 מִזְדָּה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ כְרִיעָה עַד־רוֹ
 שְׁמִיעֵנו מִתְּגַמָּא דִּישֵׁי עַמְמֵיִם וְחֹזוּ בְּגִזֵּן מִדְּחִיק
 וְאִיִּמְרוּ מִן דְּבַדְרֵיהּ לִישְׁרָאֵל יִכְנַשְׁנֵיהּ וְיִטְרַנֵּיהּ
 כִּי עֵיִלָּא לְעַדְרֵיהּ : כִּי פְרָהּ יִהְיֶה אֶת־יַעֲקֹב
 וְגַבְלֵי מִיַּד תִּזְק מִמֶּנּוּ : אֲרֵי מִדְּק יֵשֵׁי יֵת דְּבִית
 יַעֲקֹב וְשִׁיִּבְנוֹן מִיַּד דְּתַקִּימִין מִנְהֹן : וְבֵאלֹ
 וְרַנְנֵנוּ בְּמַרוֹם צִיּוֹן וְנִהְלוּ אֶל־טוֹב יְהוָה עַל־דָּקָן
 וְעַל־תִּיחַשׁ וְעַל־יַעֲקֹב וְעַל־בְּנֵי צֵאל וְבִקְרָ
 וְהִיתָה נֶפֶשׁ כָּבֵד וְהִתְמוֹנְתָּ מִיַּם אֲשֶׁר לֵא
בְּצִוּוֹ מִיִּמְרֵי : וְיִיתָנוּ וְיִשְׁבְּחוּן בְּטוֹר בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ דִּיתְבַּנֵּי בְּצִיּוֹן אֵיתְנַקֵּן בְּטוֹבֵיִם
 דִּיהִבְלֵנוּ יֵשֵׁי בְעִבְרֵיִם בְּחִמּוּדָה וְבִמְשַׁחֵיִם

וְלֵאמֹר
 לְרַחֵם
 עִוְתֵנוּ

אבנני עמך ותורין וזהו נפש הון מליא ת
תפזוקין כגנת שפיה דמורויה אלא ייחמון
ליצפא עור : הן השמח בתולה במחור
ובחורים נזקנים יחרו והפכתי אבלם לששון
ופחמתיים ושמחתים מגונם : בכין יחייין
כנשתא דישאל כד בחגגין ועולמין אפכין
כחלא ואהמור אבלהון ליבע ואנחמון
ואחיינון מדוונתון : ומיית נפש ה כהנים ויש
דשן ועמי אה טובי ושבעו נאם : הוה אפכע
נפש להניא תפזוקין אפמיית טובי דיהבור
להון יסבעון אמר יי : כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמורוהים רחל מבכה על צניה
מאנה להתחם על צניה כי איננו כדנן אמר
יי קלא ברזם עלמא אשתמע בית ישראל
דבכ אומנתא נחין צתר ירמיה נביא כד שלח
יתיה נבזר רון רב קטוליא מלמתא אלא

ודבכ
מלכ
קולך
לפעו
כדנן
מלש
אבהו
בעי
יהוה
אמר
שמע
כעבר
יהוה
דכנ
איתיו

וּדְבַר בְּנֵי יִירוּשָׁלַם בְּכִיָּה מִקְרָבָא לְאַתְנַחְמַא
עַל בְּנֵי אֱלֹהֵי בָלוּ : כִּי אָמַר יְהוָה מִנְעֵי
קוֹלְךָ מִבְּכֵי וְעֵינֶיךָ מִדְּמֵעָה כִּי יֵשׁ שִׁכְרָה
לְפַעֲלֶתְךָ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אֲזִיב
כִּדְבַר אָמַר יְיָ מִנְעֵי קוֹלְךָ מִלְּמִבְּכֵי וְעֵינֶיךָ
מִלְּשִׁבְרָא רְמִיעֵן אֱלֹהֵי אִית אֲגֵר לְעוֹבְדֵי
אֲבֹתֶיךָ יַעֲדֵי קִיָּא אָמַר יְיָ וְיִתְּבוֹן מֵאֲרַע
בְּעֵי דְבְּבִיחוֹן : וְיִשְׁתַּקְּוֶה לְאַחֲרֵיתְךָ נְאֻם
יְהוָה וְשָׁבוּ בְּנֵים לְבַבְהוֹלָם : זֵאת כְּבוֹר לְסוֹפִיךָ
אָמַר יְיָ וְיִתְּבוֹן בְּכִיָּה לְתַחוּמֵהוֹן : שְׁמוֹעַ
שְׁמוֹעַתִּי אֲהַרִים מִתְּנוֹדֵד יִסְרְתֵנִי וְאֲנֹסֵר
כְּעֶבֶל לֹא לְמִדָּה הַשׁוֹבֵב וְאֲשׁוּבָה מִדֵּאִתְךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי : שְׁמִיעַ וְגַלִּי קְרָמִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
דְּכִסּוֹ וּמִתְּאַחֲזֵן עַל דְּאֶטְלִטְלוֹ אֲמַר־יִן
אִיתִיתָא עֲלֵנָה יִסּוּרִין וְלֹא אֵלֵינָה כְּעֶבֶל

לא מילך כדו אתיבנא למולחנך ונתוב ארי
את יי אלהנא כי אחרי שובי נחמתי ואחרי
הנדי עי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי
כי נשאתי חרפת גענרי : ארי כד אנחנא
תיבין לאוריתא מתרחם עלנא וכדו דאתגלי
לנא טפחנא על ירכנא בהיתנא זאה אתכלנא
ארי קבילנא חמודי חוכנא דמלקדמין : הבין
יביר לוי אפרים אים יחיי שעשענים פומור
דברו בו זכר אנכרנו עוד על סן המו מעי רון
רתם ארחמונו נאם יי : הכבר הבין
קדמי ישראל ארי רבי רחים הוא ארי בזמן
דמשוי פתגמי אודיותי על לביה למעשה דהון
מדכר דכירנא לאי טבא ליה עוד על פין
אתגודין דחמה עליוהן דחמוא ארריים
עליוהן אמר יי :

ואנ
מר
עמ
מא
אמר
זכרו
רוח
אמר
שמעו
אמר
לקיים
לא
כילע
ארי
יהי

לשחרית של יום כפור בימי

ואמר סלו סלו כנו דרך הרימו מכישול
מדרך עמי : וימר אלינו ואגהרו אהנו לב
עמא לאורח תקנא סלינו תקלת רעשהעא
מאורח כנשתא דעמי כפכה

אמר רב ונשא שכן עד וקדוש שמו מרוב
וקדוש אשסן ואת דכא ושמי רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים : ארי כדנן
אמר ה רמא ומנעלא דשמי בשמיא וקדוש
שמיא ברומא שמי וקדושא שפינתיה
אמר למפרק לתבירי ליבא ולמכיו רוחא
לקיימא רוח מכימן ולמסעוד לב הבירין : כי
לא לעולם אריב ולא לניצח אקצף אקצף
כי לוח מלפני דיעטוף ונשמות אתני עשיתני
ארי לא לעולם אתפרע כדין ולא לאפרש
יהי רוגזי ארי רוחי מיתיה אגא עתיד

עֲתִיד הָאֱלֹהִים אֲנִי מֵתָה אֲנִי עֲבֹדִית
בְּעֵן בְּיַעֲקֹב בְּעֵתִי וְאֶכְרוּ הַסֵּתֶר וְהַקְּצוֹן
וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ : כְּחֹבִי נִמְנָנְהוּן ד
דְּאֶנְסֵה הֵוָה רֹבְגֵי עַלֵּיהוּן זְאֵלְקֵיתֵטֵן סְלִיקֵת
שְׂכִינְתִי מִנְהוּן סְלִידֵסֵע וְטֵלְטִי לְהַתְנֹן בְּדִרִית
גְּלוּתֵהוּן יַעֲלֵ רֵטֵעוּ בְּתֵר הֵרְהוּר לְבֵהוּן : ד
דְּרִכּוֹן רְאִיתִי וְאֶרְמֵהוּ וְאֶנְחֵהוּ וְאֶשְׁלֵם
נִחְוָמִים לְוֹ נְלֵאבְלִיו : אֲוֹרַח תִּיבְתֵרֵהוּן
גְּלִיָּה קִדְמֵי וְאֶשְׁבּוֹק לְהוּן זְאֵרְהֵם עַלֵּיהוּן
זְאֵשְׁלִים תִּנְחֹמִין לְהוּן וְלִדְמֵתֵבֵלִין ט
עַלֵּיהוּן : בּוֹרָה נִיב שְׂמֵתִים שְׁלֹום שְׁלֹום
לְרַחֲמוֹק וְלִקְרוֹב אֲמַר יְיָ וְרַמָּתֵיו : הִבְרָא
מִמֶּלֶךְ סִפּוֹן בְּמוֹם כֹּל אֲנֵשָׁה אֲמַר שְׁלֵמָה
יִתְעַבֵּיד לִיעֲדֵי קִיָּה דְנִטְרוּ אֲוֹרֵיתִי מִלְּקִדְמִין
וְשְׁלֵמָה יִתְעַבֵּיד לְהִתְבַּיֵּא דִתְבוּ לְאֹרִירֵי
קְרוֹב אֲמַר יְיָ וְאֶשְׁבּוֹק לְהוּן : וְהֵרְשִׁיעִים

כ
מ
ד
ה
ה
ק
ל
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

כִּי־נִבְרָשׁ כִּי־שִׁקְטָהּ יוֹכֵל וַיִּבְרָשׁוּ
 מִיָּמֵינוּ תִּשְׁוֹטֵנוּ : וְדָשִׁי עֵינָא כְּדִמְא דְנִרְיִד
 דְּבַעֵי לְמִנְחָה אֵלָּא יִכְוֵל אֲעֵכְרִין מִוְהִי מִן אֲטִין
 קָרָא בְּבִרוֹן אֵלֵּי תַחֲשָׁד כְּטוֹמֵר
 הָרָם קוֹלְדָּה וְהַגִּד לְעַמִּי מִשְׁעֵם וּלְבֵית יַעֲקֹב
 הַטְּאֵתָם : נִבְיָא אֲכִלִי בְּבִרוֹנְךָ לֹא תִמְנַע עֲפָרְךָ
 כִּכְלִי שׁוֹמְרָא אֲרִים קֶלֶךְ וְחֹוֵי לְעַמִּי מִוְהִי יִבְנֵוּ
 וּלְבֵית יַעֲקֹב חֹוֵי הוֹן : וְאֵתֵי יוֹם יוֹם יִדְרִשׁוּן
 וְדַעַת דְּרַכִּי יִחְסִיעוֹן פֶּאִישׁ אֲשֶׁר יִצְרֵקָה
 עֲשִׂיהָ וּמִשְׁפֵּט אֱלֹהֵינוּ לֹא עֲזָב יִשְׂאֵלֵנוּ
 מִשְׁפֵּטֵי יִצְרֵק קִרְפַּת אֱלֹהִים יִחְסִיעוֹן : וְקִרְמֵי
 יוֹם יוֹם אֲלֵנוּ תִבְעִין כִּפְלוֹ לְמִידַע אֲרִין
 דְּתִקְנֵן קִרְמֵי יִצְרֵק עֲמֵא דְנִכְוֵי עֲבַד אֲמוֹרִין
 אֱלֹהִיהָ לֹא אֲתִרְחֵקֵי שְׂמֵלִין מִן קִרְמֵי דִין
 דְּקִשׁוּבֵי כִפְלוֹ לֹא תִקְרַבֵּא לְדַחֲלֵתָא
 יִצְבֹּן לְמִתָּה יִצְמַנְנוּ וְלֹא רֵאִיתָ עֵינֵינוּ נִמְשִׁינוּ

אין טלום
 אמר לה
 להשעים
 לית שצמח
 אמר לה
 להשיעיה

בגא

דרעינא בה יומא דמסגרין אנשא נכשיה ב
פנים לישנה לאגמון כפין ועל עסקא וקטא
פאת הלהדא אתוך דין תעני וימא דלעווא
פאת ~~משה~~ : הלא זה צום אבחר יהוה
פתח חרצובות לשע התק אגודות מוטה
ושלח רעוצים מפשים וכל מוטה תנתקו
הלא היא תעניתא דרעינא בהיפלהו פנשת
לשעא שרו קטרי פהכי דין נוסטוי ופטרון
דהו אנסיין בני חוריאכל דין מסטי תסל קון
הלא פפוס לרעב לחסנה וענים מרודים
תביא בית כי תראה עלום וכסיתו ומבשק
לא תתעלם הלא תפלהם לכפנא מלחמוך וח
וחשויכין מטולין תעיל לגו ארי תחוי ערטלא
יתכסיה ומקריב בסרך לא תכבוש שינך מ
אז יבקע כשחר אורד וארוכתך מרהר
עיתעמה והלך לפניה עדמיק כבוד ייאפיק:
בכין

בכין יתגלי כשפר פרא כהורדי וואקות מתרתך
בפריע תיסקי ויהכון קדמך זכותך יביקר מן קטי
נתכניש : אלו תקרא ויזי יענה תשוע ויאמר
הנני אם מתוכך מוטה שלח אצבע ורמ
אנו בכין תצלי וזי יקבול עלותך יתבעי מן ס
קדמוהי ויעבד בעותך אם תעדי מבינך
אצטיות היז מרמו באצבע ומלמול לא מלי
האונס : ותפק לרעב לחמך נפשך ונפש נענה
תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצחוק
ותתפח קדם לפניך נפשך ונפש מסגפא
תסבע יורנח כחשוכא נהורך וקבולך יהי
כטיהרא : ונחך יז תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמותיך יחליץ והיית בגן רור
וכמוצא מים אשר לא יכזב מימיו יוס
וידבריך יז תרילא ויסבע בשני בוצרת נפש
ואוכך יחי בחיי עלמא ויתהי נפשך מליא תפנוק
כגנת

תפיד

כגנת
מוה
תקומ
לשב
תקמ
לשוע
דגליך
לשב
דדכי
תתיב
לדיו
אורח
אז תר
כי פי
כגנת

תִּקְפֵי אֶרְעָא וַיִּזְכֵּילְנָךְ פִּיִּי אַחְסַנְתָּ יַעֲקֹב
אֲבֹרְךָ אֶרְעָא בְּמִימְרָא דְיִזְיָ גִזִּיר כֵּן וּבְכֹא ל
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלַשָּׁבִי כְּשֶׁע בִּיעֲקֹב נְאֻם
וַיְהִי לְצִיּוֹן פְּרִיק וְלֹאֲהַבֵּא מְרוֹדֵיָא דְבֵית יַעֲקֹב
לְאַזְרִיָּתָא אֲמַר יי: וְנֹאנִי זֵאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם
אֲמַר יי: רוּחִי אֲשַׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשַׁר שָׁמַעְתָּ
בְּפִקֵּךְ לֹא יִמְוָטוּן מִפִּיקֵךְ וּמִפִּי זֶרַע ז
זֶרַעֲךָ אֲמַר מִעֲתִיקָה וְעַד עוֹלָם: וְאַנְאִי דִין קִיִּימוּ
עִמְהוֹן אֲמַר יי: רוּחִי קִדְשִׁי דְעֻלְךָ יִפְתַּגְמִי נְכוּאָה
דְּרִי דְשׁוּרֵיִךְ בְּמִוּמָךְ יֵלֵא יַעֲרֹן מִפּוּמָךְ וּמִפּוּם
בְּנֵךְ וּמִפּוּם בְּנֵי בְנֵךְ אֲמַר יי: מִכְעֵן עַד
וְעַד עֲלֵמָא: לְמַנְחַת כְּפֹר בְּתֵרֵי שְׁרִי
וַיְהִי דְבַר יי: אֵל יִזְנֶה בֶן אֲמֹתַי לְאֲמֹר
וְהָיָה פִתְגָם נְכוּאָה מִן קִרְם יי: ע
עִם לְשׁוֹן יִזְנֶה אֲמֹתַי לְמִימְרָא: קוּם
קוּם

לך א
עלית
רבת
לקרנ
וילד
שכך
וי: ור
בשנ
בימא
בימא
רוח ג
והאנ
לב נ
בעי
איש
אל ה
ירכת

טך

לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי
עלתי דעתם לפני : קום איזול לנינוה קרא
דבתא ואתנבי עליה ארי סליקת בישותהון
לקדמי : וקם יונה לברח תרשישה מלפני יי
ויכר יפו וימצא אנה באה תרשיש וירד
שכרה ויכר בה לבא עמהם תרשישה מלפני
יי : וקם יונה למערק לימא מן קדם דיתנבו ע
בשמיא דיי ונחת ליפו ואשכח אלפא דאלא
בימא ויהב אגלה ונחת בה למיזל ~~במרוק~~
בימא מן קדם דיתנבו בשמיא דיי : ויהוה ^{הטיל}

רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול **במים**
והאנה חשבה להשבר : ויי אתים רוח
רב על ימא והוה נחשול רב בימא ואלפא
בעיא לאתברא : ויראו המלחים ויזעקו
איש לאחיו וישלחו את הכלים אשר באנה ^{חל}
אל הים להקל מעליהם ויונה יכר אל
ירכתי הספינה וישכב ויכרם : ודחילו ס
סכנא

סַנְעִיא. וּבְעוּ גִבּוֹר מִן דְּחַלְתִּיהּ. וְחֹזֵן אֲדִי לִית בְּהוֹן
 יַרְוּךְ. וְרַמּוֹן יִת מְנִיא. וּבְאֵלֶפָא לִימָא. לֹאֲקֵלָא
 מְנַהוֹן. וְיוֹנָה. כְּחַת לֹאֲרַעִית שְׂדָא. וּבְאֵלֶפָא
 וְשִׁכִּיב וְרַמּוֹךְ. וְיִקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבִיל וַיֹּאמֶר
 לוֹ מַה לָּךְ בְּרַדְסָא קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ אֲוֵלָא
 יתַעֲשִׂית הָאֱלֹהִים לָךְ וְלֹא נִאֲבָד. וְקֹדִיב לֹתְוֹה
 רַב סַנְעִיא. וְאֵמֹר לֵיה מָא אַתְּ דְּמוֹךְ קוּם יַעֲלֵ
 קִים אֱלֹהֶיךָ. מֵאֵם. יתְרַחֵם מִן קִים. עֲלֵנָא וְלֹא
 נִבְדָּד. וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל דִּיעֵיהוֹן לְכוּ וּנְפִילָה.
 גּוֹרְלוֹת וּנְרַעָה בְּשִׁלְמוֹי קְרַעָה הַזֹּאת לָכוּ וּשׁ
 וּנְפִילוּ גּוֹרְלוֹת וּנְפִל הַגּוֹרְלֵל עַל יוֹנָה. וַיֹּאמְרוּ גִבּוֹר
 לַחֲבֵרִיהּ. אֵיתוּ וְנִרְמֵי עַרְבִין. וְנִירַע. בְּדִל מִן כַּע

~~כְּשֶׁהָא הָדָא לֵנָא מֵאֵם עַבְדִּיךָ וּפְנֵן אַתְּ אֵת~~

~~אֵתְּ הָא מֵרֵיכְתָךְ וְאֵי מִדְּרִין עֵמִית אֵת וַיֹּאמְרוּ~~

אֱלֹהִים עֲבָדִי אֲנִיכִי וְאַתְּ שֵׁי אֱלֹהֵי הַשְּׁמַיִם

אֲנִי יָרָא אִשְׁרַע עָשָׂה אֶתְּ וְאַתְּ הִיבְשָׂה. וְ

בְּרַחֲמֵיךָ אֲפַצְרוּ אֲמִיד לְהוֹן יְהוֹדָאָה אֲנָא וּמִן קִים. אֱלֹהֵא דְשְׁמַיָא

אֲנָא דְחִיל דְּעַבְדִּי יִת יִמָּא וְיִת יִבְשָׂתָא. וַיִּירָאוּ

וְיִתְרַחֲמוּ לִנְפִישׁ בְּרִיךְ מִנְּבִישָׁתָא הַדָּא לֵנָא מֵעַבְדִּיךָ וּמִבְּחַת

וְרַמּוֹן יִת מְנִיא
 וּבְאֵלֶפָא לִימָא
 לֹאֲקֵלָא
 מְנַהוֹן
 וְיוֹנָה
 כְּחַת
 לֹאֲרַעִית
 שְׂדָא
 וּבְאֵלֶפָא
 וְשִׁכִּיב
 וְרַמּוֹךְ
 וְיִקְרַב
 אֵלָיו
 רַב
 הַחֲבִיל
 וַיֹּאמֶר
 לוֹ
 מַה
 לָּךְ
 בְּרַדְסָא
 קוּם
 קְרָא
 אֶל
 אֱלֹהֶיךָ
 אֲוֵלָא
 יתַעֲשִׂית
 הָאֱלֹהִים
 לָךְ
 וְלֹא
 נִאֲבָד
 וְקֹדִיב
 לֹתְוֹה
 רַב
 סַנְעִיא
 וְאֵמֹר
 לֵיה
 מָא
 אַתְּ
 דְּמוֹךְ
 קוּם
 יַעֲלֵ
 קִים
 אֱלֹהֶיךָ
 מֵאֵם
 יתְרַחֲמוּ
 מִן
 קִים
 עֲלֵנָא
 וְלֹא
 נִבְדָּד
 וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ
 אֶל
 דִּיעֵיהוֹן
 לְכוּ
 וּנְפִילָה
 גּוֹרְלוֹת
 וּנְרַעָה
 בְּשִׁלְמוֹי
 קְרַעָה
 הַזֹּאת
 לָכוּ
 וּשׁ
 וּנְפִילוּ
 גּוֹרְלוֹת
 וּנְפִל
 הַגּוֹרְלֵל
 עַל
 יוֹנָה
 וַיֹּאמְרוּ
 גִבּוֹר
 לַחֲבֵרִיהּ
 אֵיתוּ
 וְנִרְמֵי
 עַרְבִין
 וְנִירַע
 בְּדִל
 מִן
 כַּע

ה. א. כ.
 ע. ש. י. ק.
 ט. ה. ג.
 ז. א. מ. ר.
 א. ל. ו.
 א. ל. ו.
 ו. ש. נ.
 ל. י. ה. מ.
 א. ל. ו.
 ו. ה. ט. י. ל.
 א. נ. ו. כ.
 ל. ה. ו. ז. ס.
 ז. ד. ע. נ. א.
 ו. י. ח. ת. ר. ו.
 ט. ה. י. ב.
 כ. א. ל. ו. ט.
 ת. ק. י. ק. ע.
 נ. א. ב.

הַאֲנָשִׁים יִרְאֶה גְדוּלָהּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִהֲזֹאת
עָשִׂיתָ כִּכְדָעוֹ הַאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי יְיָ הוּא בֹרֵךְ
כִּי הִגִּיד לָהֶם : וְדָחִילוֹ גְבֻרָיָא דְחִלָּא דְבֵאֵר
וַאֲמָרוּ לִיה מָא דֵּא עֲבַדְתָּא אֲרִי יִדְעוּ גְבֻרָיָא
אֲרִי עָשׂוּ מִן קֳדָם דִּיתָם מִשְׁמַיָּא דִּי הוּא עֲלֵיךָ
אֲרִי חָנִן לְהוּן : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִהֲנַעֲשֶׂה לָּךְ
וַיִּשְׁתַּוֶּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי רָתַם הַלֵּךְ וְסָעַר : וַאֲמָרוּ
לִיה מָא דְעַבְדִּי לָךְ וַיִּנּוּחַ יִמָּא מִנְנָא אֲרִי יִמָּא
אֲזִיל וְנַחֲשׁוּלִיָּה תְקִיף : וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם שְׂאוּנִי
וְהִטִּילוּ אֶל הַיָּם וַיִּשְׁתַּוֶּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע
אֲנִי כִּי בְשׁוֹלֵי הַסָּעַר הַגְּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם : וַאֲמָרוּ
לְהוּן סְבוּנִי וְרִמּוֹנִי לִימָא וַיִּנּוּחַ יִמָּא מִנְכּוֹן אֲרִי
יִדְעֵנָא אֲרִי בְדִיל וְנַחֲשׁוּלִיָּה דְבֵאֵר הַלֵּךְ עֲלֵיכֶם
וַיַּחֲתְרוּ הַאֲנָשִׁים לְהִשָּׁיב אֶל הַיַּבְשָׁה וְלוֹ יִבְרַח
כִּי הַיָּם הָלַךְ וְסָעַר עֲלֵיהֶם : וַשִּׁיטִין גְבֻרָיָא לֵאמֹר
בֵּא לִיבִשְׁתָּא זֵלָא וְכֹלֵן אֲרִי יִמָּא אֲזִיל וְנַחֲשׁוּלִיָּה
תְקִיף עֲלֵיהוּן : וַיִּקְלְאוּ אֶלֶּיָּהּ וַאֲמָרוּ אֲנָא יִמָּא
נָא נַאבְדָּה בְּנַפְשֵׁי הָאִישׁ הַזֶּה וְאֵל תִּתֵּן עֲלֵינוּ

דם נקי כי אתה יי כאשר חפצת עשוקתי וצ
 ועליאן קדם יי ואמרו קבול בעודתנא יי לא כען
 עבדי בחובת נפשויה דגברא דדין ולא תהין
 עלנא חובת דם וכי ארי את יי כמא דרעווא
 קרמוך עבדתא: וישאנו את יונה ויטילהו אל
 הים ויעמוד הים מזענוזנסבו ית יונה ורמוה
 לימא ונח ימא ~~אמא~~ משוליה: ויראו האנשים
 יראה גדולה אתה ויזבחו זבח לך וידרו
 נדרים: (וימזן יי דג גדול לבוע את יונה ויהי יונה
 במעי הדג) ורחילו גבריא דחלא לבא מן קדי
 ואמרו לדבחא דיבח ק יי אנדרו נדרין: וימזן
 יי דג גדול לבוע את יונה ויהי יונה במעי הדג
 שלשה ימים ושלשה לילות: וזמין יי נונא
 לבא למבלע ית יונה והוה יונה במעיא
 דנונתא תלהא יממין ותלתה ללון: ויתפלל
 יונה אל יי אלהיו ממעי הדגה: ועלו יונה ק יי א
 אלהיה ממעיא דנונתא: ויאמר לקראתו מצו
 לו

י אל יו
 קולו וי
 מארעי
 מצולה
 ואלו עו
 ונהדא
 ערו: וי
 אוסיף
 אגריכ
 בהיכל
 תהום
 מיא עו
 תלו עו
 בדיח
 אלהי
 בתקפ
 לאסקא
 נמשי
 אל היב
 דין או
 דקדש

וְאֵל יְהוָה וַעֲבַדְתִּי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹנֵתִי שְׁמַעְתָּ
 קוֹלִי וְאָמַר צְלוּתִי מִדַּעְתָּ לִּי קִדְּם־יָ וְקָבַל צְלוּתִי
 מֵאֲרָעִית תְּהוֹמָא בְּעִיתִי עֲבַדְתָּא בְּעוֹתִי וַתְּשַׁלְּכֵנִי
 מִצְוֵה בִלְבָב יָמִים וְנֶהְדָּךְ יִסְבְּכִי כָּל מִשְׁבְּרֵךְ
 וְגַלְגַּל עָלַי עֲבַדְתָּ וְרַמִּיתֵנִי לְעַמֻּקֵּיא בְּלוּבָא דִּימָא
 וְנֶהְדָּא סַח סַח לִי כֹל נַחֲשׁוֹלוּהִי דִּימָא וְגַלוּהִי עָלַי

עָדוּ וַאֲנִי אֲמַלְתִּי נַגְדִּישְׁרֵי מַנְגַד עֵינֵךְ אַךְ
 אֲוִסִיף לְהַבִּיט אֶל הַיָּבֹל קְדָשִׁיךְ : וְאֵנָּה אֲמַלְתִּי
 אֲבִרִיכִית מִן קִדְּם מִימַרְךְ בְּלִם אֲוִסִיף לְאֲסַתְלָא
 בְּהִיכְלָא וְקַבְלֵךְ דְּקִדְּשֵׁךְ : אֲפִפּוֹנֵי מַיִם עַד נַפְשִׁי
 תְּהוֹם יִסְבְּכִי סוּף חֲבוּשׁ לְרַאשֵׁי : אֲקַפּוֹנֵי
 מַיָּא עַד מוֹתָא תְּהוֹמָא סַח סַח לִי יִמָּא דְסוּף
 תְּלוּ עַל מַדְיוּשֵׁי : לְקַצְבֵי הַרִים יַרְדֵּיתִי הָאוּרִין
 בְּדִיחִיקָה בְּעַדִּי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵי : לְעַקְרֵי טוֹרֵיא נַחֲתִית אֲרַעָא נַגְדַת ב
 בְּתַקְפָּהָא עִיל מוֹנֵי עַלְמוּין וְאֵת קְרִיב קְדָמְךָ
 לְאֲסַקָּא מִחֲבַלָּא חַיִּי יְ אֱלֹהֵי : בְּהַתְּעַטְפֵךְ עָלַי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה זְכַרְתִּי וַתִּבָּא אֵלַיךְ תַּפְלִרְתִּי
 אֶל הַיָּבֹל קְדָשִׁיךְ : בְּאֲשַׁתְּלוּהִי עָלַי נַפְשִׁי כְּלָחוּמָא
 דִּינֵךְ אֲדַכְרִית וְעֵלַת לְקַדְמֵךְ צְלוּתִי לְהִיכְלָא
 דְּקְדָשִׁיךְ מִשְׁמַרְדִּים הַכּוֹלֵי שׁוֹא חֲסַדְסִים

כְּעֵשָׂה וְעֹבֵד: לֹא כְעֵשָׂה פְּלֹחַ טַעֲוֹתָא דְמֵאֲתֵר דְמִתּוֹטֵב
לְהֹנֵן לִיחַ אֲנֹן יִרְצִין וְאֵנִי בְקוֹל תּוֹכְהָ אֲזַכְּרָהּ
לְךָ אֲשֶׁר נִדְרָתָּ! אֲשֶׁלְמָה: שׁוֹעֲתָה לְיְהוָה: וְחָנּוּ
בְּקוֹל תְּשַׁבְּחָהּ אֲדֹרָהּ קִרְבְּנֵי אֶקְרִיב קְדָמוֹךָ
דְנִדְרִית אֲשֶׁלִּים מִרְקָן נִפְשֵׁי בְצִלוֹ קָדָם יְיָ: וַיֵּאמֶר
יְהוָה לְרֹג וַיִּקְרָא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַבַּיִת: וְאָמַר יְיָ
לְנִתָּא וְפִלְטֵי יְיָ יוֹנָה לִבְשִׁתָּא: וַיְהִי דְבִרְיָהּ אֶל־ךָ
יוֹנָה שְׁנִית לְאִמֵּר: וְהוּוּ כְּתָגָם נְבוֹאָה מִן קָדָם
יְיָ עִם יוֹנָה תְּלִינֹת לְמִימֵר: קָוָם לֹד אֶל־עִנְוֵהּ
הַעִיר הַגְּדוֹלָה וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
אֲנִי דְבַר אֱלֹהֵיךָ: קָוָם אִיזִיל לְעִנְוֵהּ קִרְתָּא לְבִתָּא
וְאֶגְנָבֵי עֲלֵהּ וְתֵי נְבוֹאָתָא דְאֵתָא מִמְּלִיל עִמָּךְ
וַיִּקְרָא יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־עִנְוֵהּ כְּדִבְרֵי יְיָ וַעֲנִינֵהּ הִיתָה
עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְקָם
יוֹנָה וְאִזִּיל לְעִנְוֵהּ כְּמִתְגַּמָּא דְיְיָ וַעֲנִינֵהּ הִוֵּר
קִרְתָּא לְבִתָּא קֵי מִהֶלֶךְ וְלֵאתָא יוֹמִין וַיַּחֲל
יְנָה לְבָא בְּעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם אַחֲרֵי וַיִּקְרָא וַיֵּאמֶר עוֹד
אַרְבַּעִים יוֹם וְעֵנְוֵהּ נִהְפְּכֵת: וְאִשְׁרֵי יוֹנָה לְמִיעֵל
בְּקִרְתָּא מִהֶלֶךְ יוֹמָא חָדַי וְאִכְרִיז וְאָמַר בְּקוֹף אֲרִבְנֵי
יוֹמִין וַעֲנִינֵהּ מִתְהַפְּכָא: וַיֵּאמְרֵנוּ אֲנָשֵׁי עִנְוֵהּ ב
בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ עוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׁקִּים מִגְּדוֹלָה
וְעַד

עיר קרי
וגדלו
ואע הו
אדרת
מתגמא
ואערי
על קט
וגדוליו
אל יטי
ואכריז
למחר
מדעם
האדם
וישבו
בכפיה
קדם י
ומן חבו
האלהים
ראית ב

גת

ועד

מִן קִדְּםִי יְיָ. וַיִּתּוֹכֵם מִתְּקִיף רִגְזִיהּ וְלֹא נִבְדָּד וַיִּבְרָא
 הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם פְּרַעַה
 וַיִּנְחֶם הָאֱלֹהִים עַל הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם וְלֹא עָשָׂה. וּגְלוּן קָיָה עֹבְדֵי־הוֹן אֲרִי תִבְּן
 מֵאֲרַחֲתֵהוֹן בִּישְׁתֵּא־וֹתֵב לִי מִן בִּשְׁתֵּא דִמְלֵל
 לַמַּעֲבָד. לַהוֹן וְלֹא עֲבָד. וַיִּרַע אֱלֹהֵי יוֹנָה הָעֵרָה
 גְּדוּלָה וַיִּחַר לוֹ. וּבֹאִישׁ לִיּוֹנָה בִישָׂא דְבֵא־וֹתֵהּ
 וַתְּקִיף לִיהּ. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי הֵיחָה
 כָּלָא זֶה דִּבְרֵי עַד הַיּוֹתֵי עַל אֲדַמְתֵּי עַל כֵּן חֲדַמְתִּי
 לְבַרְחַ תְּרַשְׁיִשְׁעָה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל חַנּוּן וְרַחֵם
 אֲבָרַךְ אֲכַיִּים וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הַרְעָה: זְעֵלוּ
 בְּיָי וְאֲמַרְתֵּי קִבִּיל בְּעוֹתֵי יְיָ הֲלֹא דִין כְּתַלְמִי עַד
 דְּהֵיִתֵּי קִיִּים עַל אֲרַעֵי. עַל כֵּן אֲוַחֲתֵי לַמַּעֲרָק לִי
 לִימָא אֲרִי יִדְעֵנָא אֲרִי אֱלֹהֵא חֲנּוּנָא וְרַחֲמֵנָא
 מִרְחִיק רִגְלִי וְחַסְוֵי לַמַּעֲבָד טַבּוֹן וְמַתִּיב מִיַּמְרֵי
 מִלְּאִיתֵּלְאָה בִישָׂא: וְעַתָּה יְיָ קַח נָא אֶת נַפְשִׁי
 מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתֵי מִחַיִּי: וּכְעַן יְיָ סַב כְּעַן יִתֵּן
 נַפְשִׁי מִנִּי אֲרִי טַב בְּאֵמוֹת מִדְּאִי־חֵי: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הֵיטִיב חֲרָה לָךְ. וְאֲמַר יְיָ הֲלֹחֲדֵא־וֹתֵי
 לָךְ

לך
 ויעש
 יראה
 ממורכ
 תחותר
 וימן
 על על
 על הק
 קיקיון
 לאגנא
 חרוא
 השחר
 זמיון
 ומחת
 אלהים
 דאנ
 ויאמר
 זמיון
 על ליש
 לטמות

אלהים אל יונד הטיב חרה לך על הקיקיון
 ויאמר הטיב חרה לי עד מות ואמר יי ליונה
 הלחרא תקורף לך על קיקיון ואמר לחוד תקורף
 לי עד מותא ויאמר יהוה אתה חסת על ה
 ס הקיקיון ~~ויאמר הטיב חרה לי עד מותא ואמר~~
 יי ליונה הלחרא תקורף לך אשר לא עמלת
 בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד
 ואמר יי את חסתא על קיקיון דלא עמלת
 ביה ולא רביתיה דבלויא הדין הוה ובלויא
 אחרנא אבד ואני לא אחוס על טנוה העיר
 הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה
 רבו אדם אשר לא ידע בין מינו למינא
 ובהמה רבה ואנא לא אחוס על טנוה קרווא
 דבתא דאית בה סגי מתדתא עשרי רבו אנשא
 דלא ידע בין מיניה ובעירא סגי מי אל כחור
 נשא ש עון ועובר על פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא לית
 בר מינד את הוא אלהא שביק לעוין ומעבר
 על חוביק לשארא דאחסנתיה לא מורד ל
 לעלמן

לעלמן
 רמא
 ים כ
 יכזר
 ימא
 לאברו
 תתיין
 פין כ
 טבות
 פין כ
 על מור
 לאבה
 זרבי
 זרב
 את ה
 אתו א
 ואעיל
 כמא ד

למא

לעלמך ~~לעלמך~~ רעי לאו טבא הוא: ישו
: רחמי ~~רחמי~~ עונותינו ותשליך במצולות
ים כל חטאתם: יתוב מימריה לרחמא עלאנא
יכזש על חובאנא ברחמיה וירמי לעמקי
ימא כל חטאי ישראל: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:
תתיין קשטי יעקב לבנוהי כמא דקיימתא ליה
פין בתריא תדכר לנא עקידת יצחק בבית א
טבות אברהם לזעיה בתרוהי כמא דקיימתא
פין בתריא תדכר לנא עקידת יצחק דאתעקר
על מדבחא קדמך תעביד עמנא טבון דקיימתא
לאברהתנא מימי קדם:

דראשון שלסוכה בתרי עשר

זהבאתי את השלישית באש וצרפתים

כערף הכסף ובחנתים ככרזן

את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענר

אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:

ואעיל ית מלמא בעקא בכור דאי שרא ואצרוקיטן

כמא דערפין ית כספא ואבחרינון כמא דבחרין

הליותה

ית רבא הוא ילי ב...
אמריית עמי הוא והוא ילי
בא ליהוה וחלקי סוללך בקרבך : הא יוה...
למיתו מן ה... ויפלוזן בית ישראל נכסי ע...
בגויז ירושלם : ואספתי את כל הגויים א...
ירושלים למלחמה ולכדה העיר ונשאו רג...
הבתים והנשים תשכבנה ויצא חצי העיר
בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר : ואנשי
ית כל עממיא לירושלם לאגחא קרבא ותתכב...
קרבא ויתכזזון בתייא ונשיא ישתכבן ויטק
פלגה דקרתא בגלותא ושאר עמא לא י...
יפסוק מן קרתא : ויצא יהוה ולתקם בעי...
ההם כיום הלחמן כיום קרב : ויתגלי י...
קרבא בעממיא האנון כיום אגחוליה קרב...
על ימא דסוף : ועמדו רגלין ביום ההוא על ג...
הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע
הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גולה
מאר ומש חצי ההר צפנה וחציו נגבה : ו...
ויתגלי בגבורתיה בעדנא ההוא על טור זיתא
דעל אפי ירושלם ממודנחא ויתבדע טור זיתא
מלגיה

מפלגי
והתל
ונסתם
כאש
יהודה
ויסתת
לאצל
זיעא
יהודה
והיה ב
ויהי ב
וגליד
זם ולא
יומא ח
כהבל ל
כיום הר
אל הייב
בקיץ

מפלגיה למדנחא ולמערבא חילא דבא לחרא
והתלש פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה לדומא
ונסתם גיא פלי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך
יהודה ובא יהוה אלהי כל קדושים עמו ::
ויסתתרו חלא דטוריא ארלימטי חלת טוריא
לאצל ותערקון כמא דערקתון מן קדם
זיעא דהוה ביומי עזיה מלך שבטא דבית
יהודה ויתגלי יי אלהי כל קדישוהי עמיר ::
והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון
ויהי בערנא ההוא לא יהי נהורא אלהין עדי
וגליד : והיה יום אחד הוא יורע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור : ויהי
ומא חר הוא יהי יריע קיי לא כנהור ימס ולא
כקבל לילי ויהי לערן דמשא יהי נהורא : והיה
ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים
אל היים הקדמוני וחצים אל היים האחריון
בקיץ ובחורף יהיה : ויהי בערנא ההוא יפקון
מי

מי מבווע מירשלים פלגהון לימא מרנחאר
וכלגהון לימא מערבארה בקיטא ובסתוא
יהון נפקין וקיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד
ותתגלי מלכותא דני על כל יתבי ארעא
בערנא ההוא פלחון קני כתרף חדיארי שמייה
יצוב בעלמא לית בר מערה יסוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמוז נגב ירושלים וראמר
וישבה תחתיה למשער בנימין עד מקום
שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל
עד יקבו המלך יקפה כל ארעא כמישרא
מגבע לרמוז דרום ירשלים ותתדבי ותתיב
באתרה למתלע שיבט בנימין עד ארתר
תרעא קדמאה עד תלע זותא ומגדל פקוס
עד שוחו מלכא וישבו בה וחרס לא יהיה
עוד וישבה ירושלים לבטח ויתכון בר
וקטלא לא יהו עוד ותתיב ירשלים לרחצין
ונאת תהיה המגפה אשר יגוף יהוה את
כל

על פ
והוא
ולשונ
ית כו
ית מעס
ות מעס
והיה
והחזיק
עלתה
קטלא
חבדיה
יהודה
סביב
יהודה
קדמא
סח דהב
תהיה מ

כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַיִם הַמֶּקֶדֶטְרוֹן
 וְהוּא עָמַד עַל כָּל דְּגָלָיו וְעֵינָיו תְּמוּקָנָה בְּחַרְיָהוּן
 וְלִשְׁוֹנֵן תְּמוּק בְּפִיהֶם: וְדָא תְּהִי מַחְתָּא דִּימַחֵי יְיָ
 יְת כָּל עַמֵּי יִיא דְמוֹת לְנַשִּׁין וְאַתָּן עַל יִרְשָׁלַם
 יְת מַמְסִי בְּסַרְיָה וְהוּא קָאִים עַל דְּגָלוֹהִי דְעֵינָו הִי
 וְתַמְסִין בְּגִלְגָּלִיהוֹן וְלִישְׁנָהוֹן יְתַמְסִי בְּפִמְרָהוֹן:
 וְהִיָּה בִיזָם הָהוּא תְּהִיָּה מְהוּמַת יְהוָה רַבָּה בְּנֶסֶם
 וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד דִּיעִיָּהוּ וְעַלְתָּה יָדוֹן עַל יַד דְּעִיָּהוּ
 וְעַלְתָּה יָדוֹן עַל: וְיְהִי בְּעַדְנָא הָהוּא יְהִי שְׁגוּשׁ
 קְטֹלָא קָדָם יְיָ סְגִי בְּהוֹן וְיִתְקַמּוּן גְּבָר בְּיָד ח
 חֲבֵרִיָּה וְתִתְלַשׁ יְדֵיהֶם עִם יְדָא דְחֲבֵרִיָּה: וְגַם
 יְהוּדָה תִּלְחַם בִּירוּשָׁלַיִם וְאַסְפֵּי חֵיל כָּל הַגּוֹיִם
 סְבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לְרַב מְאֹד: זֶאֱרָף דְּבִיָּה
 יְהוּדָה יִתְוַנּוֹן עַמֵּי יִיא כֹּד אֲנִיסִין לְאַגְרָחָא ק
 קָדְבָא לִירְשָׁלַם וְנִכְנַשׁוּן נִכְסֵי כָּל עַמֵּי יִיא סָח
 סָח דְּהִבָּא וְכֶסֶף אִי וְלִכְוֹשִׁין לְסָגִי לְחַדָּא: וְכֵן ת
 תְּהִיָּה מַגְפַת הַסּוּס הַפְּרָד הַגָּמֶל וְהַחֲמוּד וְכָל
 הַבְּהֵמָה

הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה בַּמִּגֵּפָה הַזֹּאת
וְכֵן תִּהְיֶה מִוַּחַת סְסִיָּא כּוֹדֵנָא וְזִמְרָא וְכָל
בְּעִירָא וְדִיּוֹ בְּמִשְׁרֵיִיתָא הָאֲנוּן כַּמַּוַּחַתָּא הָרָא
וְהָיָה כָּל הַנוֹתֵר מִכָּל הַגּוֹיִים הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַיִם
וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה
עַבְאוּרָה וְלַחֵג אֶת חַג הַסִּכּוֹת : וְיִהְיֶיכֶל דִּישְׁתָּאוּ
מִכָּל עַמְמֵיִיא דְּמִתְכַנְשִׁין וְאַתָּן עַל יְרוּשָׁלַם וְיִם
וְיִסְקוּן בְּזִמְנֵן שָׁנָה בְּשָׁנָא לְמִסְגֵּד קֳדָם מֶלֶךְ ע
עַל מֵיִיא יְיָ עַבְאוּרָה וְלַמִּיחָג יֵת חֲגָא וְיִמְטֵלִיא
וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹהִים
אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה עַבְאוּרָה
וְלֹא עֲלִיהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם : וְיִהְיֶיכֶל יִסְקֵי מֵאֵת
מִזְרְעֵיִית עַמְמֵי אֲדַעֵא לִירִישָׁלַם לְמִסְגֵּד קֳדָם
מֶלֶךְ עַל מֵיִיא יְיָ עַבְאוּרָה וְלֹא עֲלִיהֶן יִהְיֶי
מִטְרָא : וְאַם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה
וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלִיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגֵּפָה אֲשֶׁר
יִגַּף יְהוָה אֶת הַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֵג אֶת
חַג הַסִּכּוֹת : וְאַם מִלְכוּת מִצְרַיִם לֹא תִסְבֵּק
וְלֹא

ולא י
תהי כ
למיחג
מצרים
לחג א
מצרא
למיחג
על מי
בבית
בעדנא
קיי ויהו
כמזדקי
בירושל
ובאו כ
כמעני
יהי כל
עבאור
ובשלו

וְלֹא תִיתִי וְלֹא לְהוֹן יִסַּק נִילוֹס בְּלִם עֲלֵי הוֹן
תְּהִי מַחְתָּא דִּימַחֵי יוֹ יֵת עֲמֹמִיא דְלֹא וּסְקוֹן
לְמִיחַג יֵת חֲגָא דְמִטְלִיא : זֵאת תְּהִי חֲטָא
מִצְרִים וְחֲטָא תְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה
לְחַג אֶת חַג הַסְּכוּת : דֵּא תְּהִי פְרַעְנוֹת מִ
מִצְרָאִי זְפַרְעֵנוֹת כָּל עֲמֹמִיא דְלֹא וּסְקוֹן
לְמִיחַג יֵת חֲגָא דְמִטְלִיא : בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה
עַל מַעֲלוֹת הַסּוֹס קִדְשׁ לַיהוָה וְהָיָה בְּמִירוֹת
בְּבֵית יְהוָה פְּמוֹרְקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
בְּעֵדְנָא הַהוּא יִהְיֶה עַל כְּלוֹרוֹת סְמִיא קִדְשׁ
קִיִּי וְהוֹן דִּוְדִיא בְּבֵית מִקְדָּשָׁא דִּיִּי סְגִיאִין
כְּמוֹרְקִיא קִדְשׁ מִדְּבַחַא : וְהָיָה כָּל סִיד
בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קִדְשׁ לַיהוָה עֲבָאוֹת
וּבְאוֹ כָּל הַזְּבָחִים וּבִשְׁלוֹ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה
מִפְּעֵנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה עֲבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא :
וְהָיָה כָּל דוֹר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קִדְשׁ קִיִּי
עֲבָאוֹת וְיִיתְרוֹן כָּל דְּדַבְּחִין וְיִסְכּוֹן מִנֵּהוֹן
וּבִשְׁלוֹן בְּהוֹן וְלֹא יִהְיֶה עַבְדֵי תַגְרָא עוֹד

בבית

לְקַח מִנֵּהוֹן

בבית מקדשא דני יצבאות בעדנא ההוא
ליום שני של סכודת במלכים
יהושלם כל המלכה אשר עשה המלך
שלמה בית יהוה ויבא
שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות
בית יהוה ושלמות כל עבדתא דעבד
מלכא שלמה בית מקדשא דני ואיר
שלמה ית ~~קדשי~~ דוד אבוי ית
כסף וית זהב וית מעא יהב באצרות
בית מקדשא דני את יקהל שלמה את
זקני ישראל ואת כל ראשי המטות ושיא
האבות לבני ישראל אל המלך שלמה יר
ידושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר
דוד היא עיון בכין כנש שלמה ית סבי
ישראל וית כל דישו שבטויא רבדבי א
אבהתנא לבני ישראל לורת מלכא שלמה
לישלים

לירש
דוד
איש
השב
כל
ליר
שביע
הכהני
ונטלו
יהוה
אשר
ואסיקו
כל
כהניא
ישראל
סמזבח
ימנו
דישראל

לירושלם לאמקא ית ארון קיימא די מקדשה
דרוד היא ציון ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בירח האיתנים במג הוא החדש
השביעי ואת כנישו לות מלכא שלמון
כל אנש ישראל בירחא דעתיקייא קרן
ליה ירחא קדמאה חגא וכען הוא ירחא ש
שביעאה ויצאו כל זקני ישראל וישאלו
הכהנים את הארון ואתו כל סבי ישראל
ונטלו כהנא ית ארונא די ויעלו את ארון
יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש
אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים
ואסיקו ית ארונא די וית משכן זמנא ויר
כל מני קדשא רבמשכנא ואסיקו יתרון
כהניא וליזאי והמלך שלמה וכל עבד
ישראל הנושדים עליו אתו לפני הארון
סמוכים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב ומלכא שלמה וכל כנשתא
ד' ישראל אזרמנו עלוה ויקיימין עמיה קדם
ארונא

אֲרוֹנָא מִנְכֶסֶיךָ עַן וְתוֹרִיךָ דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן דְלֹא
יִתְמוֹנוּן מִסְגֵי : וְיָבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל רֵבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים אֶל תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים : וְאֶעֱיֵל
כִּהְיֵא יֵת אֲרוֹן קִימָא דִּינָן לְאַתְרוּיָהּ לְבֵית כְּפֹרֵי
דְמִתְקַן לִיה בְּגוֹ בֵּיתָא לְקֹדֶשׁ קֹדְשִׁיא לְתַחֲתוֹת
כְּנָפֵי כְרוּבִיא : כִּי הַכְּרוּבִים נִרְשִׁים בְּנַפְשֵׁיהֶם
אֶל מְקוֹב הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל הָאֲרוֹן
וְעַל בְּרִי מְלֻמְעָה : אֲרִי כְרוּבִיא פְּרִימִין גְּדֻלָּה
עַל אַתְר אֲרוֹנָא וְמִטְלֵן כְּרוּבִיא עַל אֲרוֹנָא וְעַל
אַרְיִחוֹהִי מִלְעֵילָא : וַיֵּאֲרִיכוּ הַבְּרִים וַיִּירָאוּ
דְאִשֵׁי הַבְּרִים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַרְבֵּי
וְלֹא יִרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
וְאַרְיִכִין אֲרִיחֵיא וּמִתְחַזְּן לְיִשְׁי אֲרִיחֵיא
מִן קֹדֶשׁ אֵילָא מִתְחַזְּן לְבִרָא וְהוּן תִּמְן עַד
יוֹמָא הַדִּין אֵין בְּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי לַחַת יְ
הַאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵנַח שָׁם מִשֶׁה בְּחֶלֶב
אֲשֶׁר פָּרַח יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵצָתָם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : בְּאֲרוֹנָא מִתְחַזְּן הַרְבֵּי
לוֹחֵי

לוֹחֵי
דְעֵלִיָּה
עִם בְּ
דְמִצְרַיִם
וְהַעֲנֵן
כִּהְיֵא
בֵּית מִ
לְשֵׁרֵת
בְּ
לְשֵׁמֶעַ
וְיִירָאוּ
שְׁלֵמָה
בְּ
בִיר שְׁלֵב
לְשֵׁבֶתָה
קְדָמָךְ

לוחי אבניא. דאצנע תמוז. משה בחרב. בעל
דעליוהון כתיבין עסרא פתגמוי קימא דגזר יי
עם בני ישראל במוקדון במופקהון מארעא
אמצרים. ויהו בצאת הכהנים מן הקדש
והענין מלא את בית יהוה. והוה במפק
כהניא מן קדשא. וענין אמשתא ארתמולי ית
בית מקדשא דני. ולו יבולו הכהנים לעמוד
ישרת מפני הענין כי מלא כבוד יהוה את
בית יהוה. ולא יבולו כהניא. למבקם
לשמשא מן קדם ש ענא. ארו אתמולי.
יקרא דני ית בית מקדשא דני. אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכן בערפלי. בכין א
אמר שלמה. יאמר לאשר אה שכינתיה
בירשלים. בנה בנותי. בית זבול לך מוכון
לשבתך עולמים. מבנא בעתתי. בית מקדשא
קדמך. אתר מתקן לבית שכינתך. עלמיון. פס

אתנע

וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פִּיּוֹ וַיְבַדֵּךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל
וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עָמָד׃ וְאַסְחָר מְלֹכָא יֵת אַפְוֵהוּ
וְבִדְיֹךְ יֵת כָּל מַלְכָּהוּא דִּישְׂרָאֵל וְכָל קְהַל
דִּישְׂרָאֵל קָאִים׃ וַיֹּאמֶר כְּדוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר דְּבַר כְּטִיּוֹ אֵת דְּדוּךְ אֲנִי וְכָל מְלֹכָא
לְאָמֹר׃ וְאִמְרֵה בְּדִיֹךְ יְיָ אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל דְּגִלְךָ
בְּמִימְרֵיהּ עִם דְּדוּךְ אֲבָא וְבִרְעוּתֵיהּ בְּיָמִים לְמִימְרֵהּ
מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם לֹא בְּחֻרְתִּי כְּעִיר מִכָּל שַׁבְּטֵי יִשְׂ
רָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לְהִיּוֹת שְׁמֵי שָׁמַיִם וְחַבְתּוּ
בְּדוּךְ לְהִיּוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ מִן יוֹמָא דְאַפְיֻקוּת
יֵת עַמִּי יֵת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא אֲתַדְעִיתִי בְּקִדְוָתָא
מִכָּל שַׁבְּטֵיִיא דִּישְׂרָאֵל לְמַבְנֵי בֵּיתָא לֹא שְׂרָאֵה
שְׁכִינְתִּי תִמָּן וְאֲתַדְעִיתִי בְּדוּךְ לְמַהוּי מְלֹכָא
עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עִם לְבַב דְּדוּךְ אֲנִי לְ
לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּא
עִם בְּלִיבָא דְדוּךְ אֲבָא לְמַבְנֵי בֵּיתָא לְשֵׁמָא

דְּאֵת
אֲנִי
דְּטִי
אֲנִי
אֲתִי
תְּבִי
בְּנִי
אֲלִי
וְיָקָם
דוּךְ
דְּבַר
יִשְׂרָאֵל
תְּחֻרְתִּי
דִּישְׂרָאֵל
דְּאֵת
לְאֲחוּז
עִם

דְּ

דַּבַּר אֱלֹהִים דִּישְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד
אֲנִי יַעֲזֵב אֶשְׂרָךְ הַיְהוּעַם לְבַבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשִׁמִּי
הַשְּׂיִבוֹתָ כִּי הִיָּה עִם לְבַבִּי׃ וַאֲמֹר יְיָ לְדָוִד
אֵלֶּךָ חֲלֹק דְּהוֹרָה עִם לְפָךְ לְמַכְנֵעַ בַּיִתָּא לְשִׁמִּי
אֲתַקִּינָתָא אֲדֹי הוֹרָה עִם לְפָךְ׃ דִּק אֲתָה לֹא ת
תְּבַנֵּה הַבַּיִת כִּי אִם בְּנֵךְ הַיּוֹצֵא מִחֲלָצִיךָ הוּא
יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי׃ לְחֹדֶר אֶת־לֹא תִבְנֶה בַּיִתָּא
אֲלֵהֶיךָ בְּרִדְתוֹלִיד הוּא יִבְנֶה בַּיִתָּא לְשִׁמִּי׃
וַיִּקַּם יְהוָה אֶת דְּבָרֵךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקָם תַּחַת
דָּוִד אֲנִי וַאֲשַׁב עַל כַּסָּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבַנֵּה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְקִיַּם יֵית פְּתֻמּוֹהֵי דְמַלְלִיל וְקָמִירַת
תַּחֲזִית דָּוִד אֲבָא וְיִתִּיבִית עַל כַּרְסֵי מַלְכוּתָא
דִּישְׂרָאֵל כַּמָּא דְמַלְלִיל יְיָ וְבָנִית בַּיִתָּא לְשִׁמִּי
דַּבַּר אֱלֹהִים דִּישְׂרָאֵל׃ וַאֲשֵׁיִם שָׁם מְקוֹם
לְאַחֲזֵן אֲשֶׁר שָׁם בָּלִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת
עִם אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצֵאתָ אוֹתָם מֵאֶרֶץ

מַעֲרִים : אֲשׁוּרֵי תִמְן אַתָּה מִתְקַן לְחַלּוּנֵי דְבִירָה
מִחֲתִין תִּרְיֵץ לֹוֹהֵי אֲבֵנֵי־אֵל דְּעֹלֵי־הַזֶּהוּן קִיּוּמָא דִּי
רְגִיר עִם אֲבֵה־תֵּנָא בְּאִפְקוּתֵיהּ יִתְהוּן מִאֲרַעֲלָא
דְּמַעֲרִים :

לְשַׁבַּת חֻזְלָא דְּהַמּוֹעֵד בִּיחֻזְקָא

דִּירֵי דְבִיר יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר : זֶה־הוּא
פְּתִגָּם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עַמִּי לְמִימְרֵי

בֶּן אָדָם שָׁיב פְּנֵיךָ אֶל גּוֹג אֶרֶץ הַמְּגוּג נְשִׂיאֵי
רֵאשֵׁן מִשְׁדֵּךְ וְתִבְבֵּל וְחַמְשָׁא וְהַנְּבָא עֲלִיו : כִּר
אֲדָם כְּבִיל נְבוּאָה עַל גּוֹג אֲדָע מְגוּגֵי דְבִיר רֵישׁ
מִשְׁדֵּךְ וְתִבְבֵּל וְאֶתְנַבֵּי עֲלוֹהֵי : וְאִמְרַת כְּתוּבָא
אֲדָע אֱלֹהִים הִנֵּנִי אֵילֹוֹךְ גּוֹג נְשִׂיאֵי רֵאשֵׁן מִ
מִשְׁדֵּךְ וְתִבְבֵּל : וְתִימְרֵי כִדְרֵן אִמְרֵי יְיָ אֱלֹהִים
הָאֵנָּה שְׁלַח רִגְלֵי עֲלֵיךְ גּוֹג דְבִיר רֵישׁ מִשְׁדֵּךְ
וְתִבְבֵּל : וְשׁוֹבְבֵיךְ וְנִתְתִי חֲחִים בְּלַחֲיֵיךְ וְהִ
וְהִצֵּאתִי אוֹתְךָ וְאֵלֵי כָּל חֵילֵיךְ מִסֻּסֵי

וִירְשֵׁי

וּפְרָשׁ
צְנָה
וְאֵתִי
מִשְׁדֵּךְ
מִשְׁדֵּךְ
אֲחֵדִי
כָּל־
עֲמֵהוּ
וְכָל־
כָּל־
מִשְׁדֵּךְ
וְיֵת כֹּ
הַכֵּן וְ
עֲלֵיךְ
לְךָ אֵת

ופרש'ים לבושי מכלול כלם קהל גדול רב
 צנה ומגן תפשי חרבות כלם ואצבי'ך
 ואתי'ן שירי'ן בליקתך ואפי'ן יתך וי'ת כל
 משרי'תך סוסון ופרש'י'ן לבשי' גמר כלהון
 משר'י'ן סגיא'ן ומזי'ני'ן בעגילי'ן ותריס'י'ן אח
 אחרי סיפין כלהון פ'רס כוש ונוט אתם
 כלם מגן וכוכ'ע פ'רסאי' כושאי' ופוטאי'
 עמהון כלהון מזי'ני'ן בעגילי'ן וקולסי'ן גמר
 וכל אגפיה בית תוגרמה ירבתו צפון ואת
 כל אגפיו עמו'ם רבים אתך גמר וכל מ
 משרי'תה'א מדינת גרממי'א סיפיו יצפונ'א
 וי'ת כל משרי'תה'ון עמו'מיו סגיא'ן דעמו'ך
 הכן והכ'ן לך אתה וכל קהלי'ך הנקהלי'ם
 עלי'ך והי'ת להם למשמ'ר אגדר'ו ואתק'ן
 לך אתה וכל כנשותך דאתכעשו עלי'ך

וְתִהְיֶה לְהוֹן לְמִטְרָא׃ מִיָּמִים רַבִּים תִּפְכֹּךְ אֶת־
בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תִּבְּרָא אֶת־אֶרֶץ מִשְׁוֹבְדָת
מִחֹרֵב מִקְבֻצָּת עַמִּים רַבִּים עַל־הָרִי יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה לְחֹרֶבָה תָּמִיד וְהָיָה לְמִשְׁכָּן
מֵעַמִּים הוֹצֵאתָ וַיִּשְׁכְּבוּ לְבַטָּח כֹּל־מִיִּזְמַן
סְגִי־אֵין תִּמְעַ מִלְּשֹׁרֵיתְךָ בְּסוֹף שָׁנָא רִנְהֶךָ
עַל אֲרֻעָא דִּתְבֹן עֲמָה מִקְטוּלֵי חֲרָבָא
דְּאַתְכַּנְשׂוּ מֵעַמִּיִן סְגִי־אֵין עַל טוּרֵי אֲרֻעָא
דְּיִשְׂרָאֵל דְּהוֹן לְחֹרֶבָה תִּדְרָא וְאַנּוֹן מְבִינֵי
עַמִּיִיא אֲתַגְלִי־אֵין וַיְהִיבּוּ לְרַחֲצֵן כְּלֵהוֹן וְעַ
וְעֵלִית פְּשׁוּאָה תִּבְּרָא כְּעַנָּן לְכִסּוֹת הָאֲרֶז
תְּהִיָּה אֲתָה וְכֹל אֲגַפִּיד וְעַמִּים רַבִּים אֲרַבְּךָ
וְתִסְכַּן כְּאַתְרֵגוּשָׁא תִּתִּי כְּעַנְנָא דְקָלִיק וְחָפִי
אֲרֻעָא תְּהִי אֲתָה וְכֹל מִלְּשֹׁרֵיתְךָ וְעַמִּיִין סְ
סְגִי־אֵין דְּעַמּוֹךְ׃ כִּי אָמַר אֲרֻעֵי יְהוָה וְהָיָה
בַּיּוֹם

ביום
מחש
בער
מחש
פרזור
ישב
ותימו
אהך
יתבין
לשלל
נאשכ
מקנה
עדאר
חרבת
מביני
על תב

בַּיּוֹם הַהוּא יֵעָלוּ דְבָרִים עַל לִבְבִיךָ וְחִשְׁבֹתָ
מִחֲשַׁבֶּת רָעָה : כִּדְנֹן אִמֹר יְיָ אֱלֹהִים וְיָהּ
בְּעֵדְנָא הַהוּא יִסְקֹן הַרְהוּרִין עַל לִבְךָ וְתַחֲזִיב
מִחֲשַׁבְּךָ בִישָׁן : וְאִמְרֹת אֵלֶּה עַל אֶרֶץ
כְּרִזוֹת אֲבוֹת הַשְׁקֵטִים יִשְׁבִי לִכְפֹּחַ כָּלֵס
יִשְׁבִים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלִתִּים אֵין לְהֵם
וְתִימֹר אִסְף עַל אֶרֶעָ דִּיתְבָּא בְּקִרְוֵי כְּצִחָא
אֲהֵךְ עַל עֵמָא דְשִׁקְטִין וְשִׁרְךָ לִיחֲצֵן כּוֹלְהוֹן
יִתְבִין בְּלֹא שׂוּרָא וְעַבְדִין וְדִשְׁיִן לִית לְהוֹן :
לְשַׁלֵּל שָׁלָל וּלְבִזֵּז בְּזֵי לְהַשְׁיִב יָדְךָ עַל חֲרָבוֹת
נִשְׁכָּבוֹת וְאֵל עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם עֲשֵׂה מִ
מִקְנֵה וְקִנְיָן יִשְׁבִי עַל טַבּוּר הָאָרֶץ : וְלִמְעוֹדֵי
עֲדָאָה (וְלִמְבִזֵּי בְּנֵי) לְכַנְשָׂא מִשְׁדִּיתְךָ עַל
חֲרָבוֹתָא דִּאתִּיתְבָּא וְעַל עֵמָא דִּאתְכַנְשָׂו
מִבֵּינֵי עַמְמֵי אֲעִלְחוּ בְּנִכְסִין וְקִנְיָן יִרְתְּבוּ
עַל תְּקִפָּא דִּאֶרֶעָ : שְׂבָא לְדָרְךָ וְסִחְרָךְ

למבזי ביה

הַרְשִׁישׁ וְכָל כְּפִירֶיהָ יֹאמְרוּ לְךָ הֲלִשְׁלֹל שְׁלָלִי
אֶתְּךָ בְּאֶהְלֹכֶיךָ בֶּן הַקְּהֵלֶת בֶּן הַלֵּיִךְ לִשְׂאֵת כִּסֶּף
וְזָהָב לְקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לִשְׁלֹל שְׁלָל גְּדוּדֶיךָ
שֶׁבֵא וּדְרוֹן וְתִגְרִי יִמָּא וְכָל מַלְכֵהָא יִמְדוּן לְךָ
הַלְמַעְרֵי עֲרָאָה אֵת אֶתִּי הַלְמַבֵּן בְּזֵא כְּנִי־סֵתָא
מִשְׁדֵּיתֶךָ לְמַסֵּכ כְּסָפָא וְדֵה־בֵא לְמִשְׁבֵּי נַכְסִין
וְקִנְיָן לְמַעְרֵי עַדֵי סְגִי : לִכֵּן הִנְבֵּא בֶן אָדָם
וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים הַלֵּא
בַּיּוֹם הַזֶּה בַּיּוֹם הַזֶּה בְּשַׁבַּת עַמִּי יִסְרָאֵל
לְבַטֵּחַ תִּדְעֶ : בְּכִיִן אֶתְנַבֵּי בֶר אָדָם וְתִימָר לִ
לְגוֹג כֹּדֶן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הַלֵּא בְּעַדְנָא הַהוּא
כֹּד יִתְבּוֹן עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְרַחֲצֵן תִּדְעֶ פִרְעֹנֹת
גְבוּרָתִי : וּבָאת מִמִּקְוֵמָךְ מִיִּרְכַתִּי צִפּוֹן אֶתְּךָ
וְעַמִּים רַבִּים אֶתְךָ לְכָבִי סוֹסִיב כּוֹלֵם בְּקֶהֶל
גְּדוּל וְחֵיל רַב : וְתֵהָךְ מֵאֶתְרֶךְ מוֹסִיפִי צְמוֹנָא
אֶת־וְעַמִּיִן סְגִיאִין דְּעַמְךָ לְכָבִי סוֹסוֹן
כִּלְהוֹן

הלמבין
בזא
כניסתא

כלה
עמיו
הימיו
הגויים
על ענ
בסוף
כדיל
אתקד
אמר
בימי
הנבא
כדנן א
קדח
מלקד
עליהו
אדמר
חמה

כִּלְהוֹן מִשְׁרֵיץ סְגִיאֵן זַעַם סְגִי : וְעֲלִיתָ עַל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּעַנְן לִפְסוֹת הָאָרֶץ בְּאַחֲרֵי
הַיָּמִים יְהִי וְהִבִּיאֹתִיךָ עַל אֶרֶץ לְמוֹעַן דַּעַת
הַגּוֹיִם אוֹתִי בְּהַקְדִּישִׁי בְךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג : אֲתִסֵּב
עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּעַנַּנָּא דְסִלִּיק וְחִפִּי אֶרְעֵא בְּ
בְסוּף יוֹמָיָא תְּהִי וְאִתְיַבֵּךְ עַל אֶרֶץ בֵּית שְׁפִינְגִי
כְּדִיל דִּידְעוֹן עֲטֻמָּיָא כְּרַעְנוֹת גְּבוֹרָתִי כִּד אֶ
אֲתַקְדִּישׁ בְּךָ וַיְהוּז חֲזֵן בְּפִרְעוֹתֶיךָ גּוֹג : ט
אָמַר אֲרֵנִי אֱלֹהִים הָאֵתָה הוּא אֲשֶׁר דִּבְרַתִּי
בְּיָמִים קְדָמוֹנִים בְּיַד עֲבָדֵי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל
הַנִּבְּאִים בְּיָמִים הָרֵגִם שְׁנַיִם לְהִבְיָא אֲתָךְ עֲלֵיהֶם :
כִּדְנָן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הָאֵת הוּא דְמִלִּילִית בְּיוֹדְעֵי
קְדָתִי בְּיַד עֲבָדֵי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל דְּאֲתַנְבִּיאֵוּ ^{בְּיוֹמֵי אֲהַבְיָוֹן}
מִלְּקִדְמַת דְּנָא שְׁנַיִן סְגִיאֵן לְאִיתָאָה יִתְבֵּן
עֲלֵיהוֹן : וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא בְּיוֹם כִּזָּא גּוֹג עַל
אֲדוּמָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָם אֲרֵנִי יְהוָה תַּעֲלֵא
חֲמֹתִי בְּאִפִּי : וַיְהִי בְּעֶדְנָא הַהוּא בְּיוֹם

מִיִּתִי גֹגַעַל אֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל אֲמֹר הֵן אֱלֹהִים
יִדְלַק רִגְזִי וְחִמְתִּי : וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ עֲבָרְתֵי
דְּבִרְתֵי אִם לֹא בִּיּוֹם הַהוּא יְהִי דַעַשׁ גְּדוּל
עַל אֶרְמַת יִשְׂרָאֵל : וּבִאתְגְּלָאָה פְּרַעְנוּרְתִי
בְּמִדְלַק אִישׁת רִגְזִי גְלִרִית בְּמִימְרוּ אִם לֹא
בִּיּוֹמָא הַהוּא יְהִי דַעַשׁ סְגִי עַל אֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל
וְרַעֲשֹׁן מִפְּנֵי רִגְזֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחִיר
הַשָּׂדֶה וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאֶרְמָה וְכָל
הָאָרֶם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֶרְמָה וְנִהְרְסוּ הַפְּרִים
וְנִפְּלוּ הַמִּדְרֵגוֹת וְכָל חוֹמָה לְאַרְצָא תְּפֹל דַּעַשׁ
וּיְזוּעוֹן מִן קִדְמֵי נְוֵי יִמָּא וְעוֹפָא דְשָׁמַיִם
וְחַיִּית בְּרָא וְכָל רְחֵשָׁא דְרְחִישׁ עַל אֶרְעָא
וְכָל אֲנִשְׁאִיד עַל אֶפְי אֶרְעָא וְיִתְפַּגְרוּן פְּוִרְיָא
וְיִתְלַשְׁוּן מִגְּדִלְיָא וְכָל שׂוֹר דָּם לְאֶרְעָא
וְתַחְמוּר : וְקִרְאתִי עֲלוּ לְכָל קְרִי חֲרָב נְאֻם
אֲרֻנִי יְהִי חֲרָב אִישׁ בְּאֶחָיו תְּהִיָּה : וְ
וְאֶזְמַנְנִיה לְמִפְּל בְּחֲרָבָא עַל טוּרֵי עַמּוּ אִם

אמר
ונשפ
ואבני
ועל א
זאת
מגבר
אמר
סגיא
ונודו
יהור
לעני
לר
זידה
קם
ברכיו

אמר ה' אלהים חרב גבר באחורי תהי: וס
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף וא
ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עלין
ועל אגפיו ועל עמיה רבים אשר אתו: וא
זאת פרע מנה במותא ובקטלא ומטר
מגבר ואבני אלגביש אישיתא וגפריתא
אמטר עלוהי ועל משריתיה ועל עממין
סגיאין דעמיה: והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גויים רבים וידעו כי אני
יהוה: ואתדבי ואתקדש ואגלי גבורתי
לעיני עממין סגיאין וידעו ארי אנא יהוה
~~לראשון של זוג שמיני עצרת~~
זידי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה
את כל התפלה והתחנה הזאת
קם מלפני יהוה מזבח יהוה מכרוע עולם
ברפיו וכפיו פרושות השמים: והוה

כֹּד שִׁינֵי שְׁלוֹמֵהּ לִעֲלֹא קִיּוּתֵי כָל עֲלוֹתֶיהָ
וּבְעוֹרָהּ הָרָא קָם מִן קִרְסֵם מִדְּבַחָא דִּי
מִדְּהוּה כְּרִיעַ עַל בְּרִכּוֹרֵי וִידוּהֵי פְרִיזָן בְּעָלו
לְעִיֵת שְׁמִיּוּתָא: וַיַּעֲמֹד וַיְבַרֵךְ אֶת כָּל קְהֵל
יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר: זֶקֶם אֲבִיךָ יִרְעַ
כָּל קְהֵלֵא דִישְׂרָאֵלֵהּ לֵב לְמִימְרָא: בְּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכֵל
אֲשֶׁר דְּבַר לֹא נֶעַל דְּבַר אַחַד מִכָּל דְּבָרָו
הַטוֹב אֲשֶׁר דְּבַר מַעֲשֵׂה בֵּיךְ מוֹשֶׁה עֲבָדָו:
כִּיךְ יִיִדִיֵּהב נִיחָא לְעַמּוּהּ יִשְׂרָאֵל כִּכְלָ
דְּמִלּוּלֵי לֹא בְטוּל פְּתֻגְמָא חֲרִימְכֵל פְּתֻגְמוּהֵי
תְקֵנִיא דְּמִלּוּלֵי כִידָא דְּמוֹשֶׁה עֲבָדִיה: יְהוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזָבֵינוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: יְהוּ מִימְרָא דִּי
אֱלֹהֵינוּ בְּסַעֲרָנָא כִּמָּא דְּהוּה בְּסַעֲרָא דְּ
דְּאַבְהֵתָנָא לֹא יִשְׁבְּקֵינוּ וְלֹא יִדְחֵקֵינוּ

להטות

להטות
ולשונ
את
למהך
פקוק
ויהיו
קרבני
משפט
יום
מתקב
עבדיו
ביומי
הוא
עממי
והיה
בחקיו

להטוה לבבינו אילין ללכת בכל דרכיו ולש
ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את אבותינו לאפנאה לבאנא לדתיה
למהך בכל אורחך דתקנן קדמוהי ולמטור
פקודוהי וקדמוהי ודינוהי דפקוד ית אבהתנא
יהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבד ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו ויהוה פתגמי אליך ובעיתי מן קניי
מתקבלן קני אלהאנא יומם ולילה למעבד דן
עבדיה ועלבן עמיה ישראל פתגם יום ביומיה
ביומיה למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה
הוא האלהים אין עוד בדיל דידיעון כל
עממי ארעא ארי ין הוא אלהים לית עוד
והיה לכבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת
בחקיו ולשמור מצותיו כיום הזה ויהי

לכֹּכּוֹן שְׁלֵיִם בְּרַחֲלֶתָּא דִּי אֱלֹהֵא נָא לְמֹהֲךְ בְּקִימוּהִי
וּלְמִטְרָךְ כְּקוֹדְוֹהִי כְּיוֹמָא הַדִּין : וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ זְבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה : וּמִלְכָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל
עֲמִיָּה מִנְכֶסֶף נִכְסֵת קִדְשֵׁי קִיָּי : וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה
אֶת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לֵיהֶּ בְּקֶדְשֵׁי עֲשָׂרִים
וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֵאן מֵאָה וְעֲשָׂרִים אֶלֶף וַיַּחֲנִכוּ
אֶת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל : וְנִכְסֵי שְׁלֹמֹה
יָת נִכְסֵת קִדְשֵׁיָא דִּנְכֶס קִיָּי תּוֹרֵי תְּרִיתִין רַבּוּא
וְתִרִין אֶלְפִין : וְעֵנָא תְּרִיתָא עֶסְרֵי רַבּוּ וְחֲנִיכּוֹ יָרַח
בֵּית מֶלְכָּא דִּי מִלְכָּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם
הַהוּא בְּדֵשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת תּוֹךְ הַחֲצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי
בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה שָׁם אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה
וְאֶת חֲלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה בָּטָן מֵהַכֹּל אֶת הָעוֹלָה וְאֶת
הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלְבֵי הַשְּׁלָמִים : כְּעֵדְנָא הַ
הַהוּא יְקִדִּישׁ מִלְכָּא יָת גּוֹ דְרִתָּא דִּקְדָּשִׁים
בֵּית

בית מ
נית מ
מדכח
עלתא
יעש
עמו ק
לפני י
ימים
כעדנ
קהל ר
שבעה
ארבע
העם ו
וטובי
עבדו
ית ע
כר ח
ה

בית מקדשא רבי ארי עבד תמוז ית עליה
 בית מנחתא בית תרבי נכסת קדשיא אתרי
 מרבהא דנחשא דקדם ידחיק מלקנברא ית
 עלתא בית מנחתא בית תרבי נכסת קדשיא
 יעש שלמה בעת את החג וכל ישראל
 עמו קהל גדול מלכא חמטו עד נחל מוצניב
 לפני יהנה אלהינו שבעת ימים ושבעה
 ימים ארבעה עשר יום ועבד שלמה ב
 בערנא הוא ית חגא וכל ישראל עמיה
 קהל רבי ממעלנא דחמטה דמוצרים קל אלה
 שבעה יומין חנכת ביתא ושבעה יומין חגא
 ארבעת עשר יומין ביום השמיני שלח את
 העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים
 וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד
 עבדו ולושראל עמו: ביום תמונתה שלח
 ית עמא וברוכו ית מלכא ואללו למשכניהון
 כד חרץ ושפיר לבהון על כל טבתא דעבד
 יהוה לדוד עבדיה ולושראל עמיה

בבית

ג' ליום שני תלוז דת יהושע

דידי אחרי מות משה עבדי יואמר יהוה
אל יהושע בן נון משרת משה לאמר
זהו בתי דמות משה עבדא דיה זאמר יי
ליהשע בר נון כשמושניה דמשה לחימור:
משה עבדי מית ועתה קום עבד את הידרך
הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר א
אנכי נתן להם לבני ישראל משה עבדי מית
זבען קום עבד ית ירדנא הדין את וכל עמא
דין לארעא דאנא יהיב להון לבני ישראל
אל מקום אשר תריך כן רגלכם צו לכם
תיו כאשר דברתי אל משה: כל אתרא
דרך פרסת רגלכון ציה לכון יהבתי י
במחלות עם משה: מהמדבר והלבנון
הה הה גדול נהר פרקת כל ארץ ה
הה הגדול מבא השמוש יה
הה מדבלא ולבנן הדין ועד
נהרא

נהרא
ימא רב
יתי צב
הייתי ע
אענבך
כמא דו
מיומורי
חנק וא
את הא
להם:
הדין יד
להון:
ככל הת
ממנו י
תלך:
ככל או
מיניה

יהוה

בְּהָרָא לְבָא כְּחֹרָא פְּדִת כֹּל אֲרַע חֲתָאֵי וְעַד
יִמָּא לְבָא מִעֲלֵי שְׁמַשׁא יְהִי תַחֲמִכּוּן לֹא יִת
יִתְיַעַב אִישׁ בְּעַמּוּם לִפְעֵךְ כֹּל יְמֵי חַיֶּךָ בְּאִשׁ
הַיִּיתִי עִם מִשָּׁה אֵהִי עִמָּךְ לֹא אֲרַבְּךָ וְלֹא
אֲעַזְבְּךָ לֹא יִתְעַתֵּךְ אֲנַשׁ קִדְמָךְ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
כִּמָּא דְהוֹר מִיְמֵרֵי בְּסַעְדִּיהָ דְמִשָּׁה כִּן יְהִי
מִיְמֵרֵי בְּסַעְדְּךָ לֹא אֲשַׁבְּקִינְךָ וְלֹא אֲרַחֲקִינְךָ
חֲזַק וְאַמִּץ כִּי אֲתָה תִנְחִיל אֶת הָעַם הַזֶּה
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֵךְ לְתֵת
לָהֶם תִּקֶּף וְעֵילָם אֲרִי אֶת תַּחֲסִין יִתְעַמָּא
הַדִּין יִתְאַרְעֵא דְקִיּוּמִית לְאַבְהָתְהוֹן לְמִרְתָּן
לְהוֹן בְּךָ חֲזַק וְאַמִּץ מְאֹד לְשִׁמּוֹר לְעִשׂוֹר
כָּכֵל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוְּךָ מִשָּׁה עֲבָדֵי אֵל תִּקּוֹר
מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן תִּשְׁכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּלְוֶה לְחֹר תִּקֶּף וְעֵילָם לְחֹרָא לְמִטְרָא לְמַעַבְדָּךְ
כָּכֵל אֲוֵרִיתָא דְכַקְרָךְ מִשָּׁה עֲבָדֵי לֹא חֲסִין
מִיְנִיה לִימֵינָא וְלִסְמָאֵלָא כְּדִיל דְתַצְלֵךְ

בכל אתר דתהך : לא ימושל ספר התורה
היה מפיק וקגית בו יומם ולילה למען ת
תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז י
תעליח את דרכיך ואז תשכיל לא
יעדי ספרא דאורייתא הדין מפומך ורצה
הגי ביה יומם ולילה בדיל דדנטר למעבד
בכל דכתיב ביה אני בכין תעלח ית אורחך
ובכין תכשיט : הלא יצותיך חגך ואמץ אל
תערא ואל תתחך כי עמך יהנה אלהיך בכל
אשר תלך : הלא פקידתך תקף ועולם לא
לא תרחל ולא תתבד אני בסעדך מוימור א
דין אלהך בכל אתר דתהך : ויהי
יהנה את : השע ויהי שמעו בכל

בארץ :

הנה משה ויהי בסעדיה ויהשע והנה
שמעיה פג בכל ארעא :
ברוך יי לעולם אמן : אמן

וערבי
ויתקנה
דמלק
בבמנ
גר ולא
ממרי
ובאנס
הוקדנ
כליתם
אתאמה
סדתסס
צנאות
ולא נט
צנאות
קבעים
קדסדי
קדמונ
קבעים
עמאמ
ובחונ
אבותד
יתכלמי

הפטרות שבת הגדול מלאני סי' ג

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם ובשנים קדמונות
ויתקבל קדש יי' קרבן אנש יהודה ויהבי ירושלם כיומי עלימא ותשביץ
דמלך מדין וקרבתי אליכס למשפט ויהי תועד כמחר במכשפים
בבמנאפים ובנשבעים לשקר ובנשקיי שם שטר אלמנה ויתוס ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות ואתגלי עליכון למעט דינא ויהי
כי מרי נכון לטהר מות בהרשיא ובגייפא ובסדרה שתבעין לשקרא
ובאנטי אגרא דאגרא אומלא ויהי תס צמטין דין גזרא ולא דהיל
טון קדמי אמר יי' צבאות כי אני יהוה לא שנית ואתם בני יעקב לא
כליתם אר' אנא יי' לא אשנית קיימי דמן עלמא אתון בני יעקב
אתון מדמון דמזדמאית בעלמא הדין דינה פטיק למימי אפתי לם
סדתם כחוקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכס אמר יהוה
צבאות ואמרתם כמה נשוב לביומי אבהתכו סטיתון מן קיימי ל
ולא נטרתי תובי לפלחני ואתפצ במימרי לאיטנא לכון אמר יי'
צבאות ואס תימרון כמה נתוב היקבע אדם אלהי סט אתם
קובעים אותי ואמרתם כמה קבענוך המעשר והתרומה הירגז גבר
קדש דינא אר' אתון מרגזין קדמי ואס תימרון כמה אר גינא
קדמו כמעסריא ונתרומתא כמאדה אתם נאריס ואתי אתם
קבעים גזוי כלו כלטאת אתון מתלטיין זקדמי אתון מרגזין
עמא כלהון הלא את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרת פנת
ונחטט נא פזאת אמר יהוה צבאות אס לא אפתה לכם אר
אדבות השמים והר' קתי לכם כרנה עד כלידי אמר נכ"א איתיא
ית כל מעסריא לבית אוצר איוהי פרננס לדם שמשין בני מקדשי

ונסו כען קדמי בהד אומר י צבאות את לא אפתה לכו ית כו ד
 דשצו אאחית לכו טובא עד דתסרו מסת ונעדת לנס באכל לא
 ישחת לנס את פרי הארצה ולא תשכל לנס הגפן בעדה אומר יהוה
 צבאות ואזוה לכו במהכלא ולא יחבל לכו ית אינא דארעא ולא
 תתכל לכו גופנא בחקלא אומר י צבאות ואשרו לנס כל הגוים
 כי תהו אתס ארץ חפץ אומר יהוה צבאות וישתחו יתכו כל עממא
 אד' תהו אתה דחל'מן קדמינו יתכו בארע בת שמינת למעבר
 בהרעותי אומר י צבאות חזקו עלי דברינא אומר יהוה ואמר גם
 מה טר ברנו עליה תקיפו קדמי פתגמיכו אומר י ואס תימדו: מא
 אמגנא למל לא קדכו אמרתס שוא ענד אלהים ומה מצע ט
 שמרנו כשמרתו וכי הלכנו קדננת מפני יהוה צבאות אומר יהוה
 לא להגאה בן די פלה קדם י ומאמכו טרדג לנא אד' נטרנא
 מטרת מ'מדי יהוה יכנא במכ'כות רוח כן קדם י צבאות
 ועתה אנחנו מאשרים גדים נס נכנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
 ומלטו ובען אנחנא משבחן רשיעין ואת אתק'מו ענדי חטאתי
 את נטיאוקדם י ואשתגבו אז נדברו ירא יהוה איש אל דעהו
 ודקשב יהוה וישמע וכתב ספר זכרון לפניו לידאי יהוה ולחשני
 שכו בכין כחל ל'ן דחל יא ד'י גנר עם חכיה ושמיע קדם י
 וגלי קד מורג ואטתני ספר דכרנא קדמוהי לדחליא ד'י ולדמח
 שבין ליקרא שמיה ויהי לי אומר יהוה צבאות ליוס אשר אנ
 עשה סגלה וחמלתי עליהם ט אשר יחבל איש על פני העבד
 אתו ויהו קדמי אומר י צבאות ליוסא דאנא עתד למעבר
 סגולתא אחוס עליהו כמא דחייס גנדא על בניה דמלח יתיה

אתכם

תכתוב

ושב
 ונתת
 קדם
 קש
 שא
 ענד
 דלי
 בכנ
 שבו
 ועמו
 עשה
 פיסו
 תורת
 ובוס
 על כ
 אתא
 שלה
 קדם
 אבו
 על כ
 ארעא
 דרשו
 דאתו

ושבתם וראיתם בני צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
והתבטו והחזון בין צדיק לא לרשע בין דבולו קדם ללוא פלחין
קדמוהו כי הנה היום נא בעד כתנור והיו כל ימים וכל עשי רשע
קשולת אותם היום הנא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזוב להם
שרש וענה ארץ היא יומא אתי בעד כתנורא זיהון כל רשעיא זכר
עבדי הטאה חל שיין נקשא זילחיד יתהון יומא דאתי אמר יי צבאות
דלא ישנוק להון בר ובר בר וזרהה לכם ידאי שמי שמי צדקה ורופא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק ותדנח לכוון דחלי שמי ש
שמיטא כזבו ואסותא בטפיה ותפקון ותטילון כעגלי לבקא
ועסותם רשעים כי יהו אפד מהת כפות רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה צבאות יהוה שמי רשעיא ארץ יהון קטמא תהות
פדת רגליכון ביום בוקא דאנא עתיד למעס אכסר אסותא זכרו
תורת משה עברי אשר צויתו אלו לתרבע על חקיים
ובשפטים אדברו אורייתא דמשה עבדו דפיקדית תה כחורב
על כל ישראל לשפא יתהון קיימין ודינין יהנה אנכי שלח לכם
את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא היא אנא
שלח לבנותי איה נביא קדם מיתי יומא דעתיד למית מן
קדם ירבא ודחילא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על
אבות פן אמות והכיתו את כל הארץ חרס ויתב לב אבהו
על בניו ולב בניה על אבהו והנביא אתגלי ואשכח כל
ארעא בחובהא ותכחה נהגמירא הנה אנכי שלח לכם וכו'

תפילך אס חל בעית ישעיהו
דרשו יהוה פתחון קראוהו בהיותו קרוב תבעו ודחלתא דישעיהו
דאתחיינו בעו מן קדמוהו יעד דאתון קיימין ישעיהו רשע דרבו

ואיש אחמה שבתו וישב אל יהוה וידחמהו ואל אלהינו כדונה לסלוח
 שביק רשיעא אורייה דרשיעא וגבר איניס עשתונה ויתוב לפלחנא דיהוה
 וירחם עלוהי ולרחלתא דאהנא ארי מסגי לסלחא כי לא מה שכותי
 מה שבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה ארי לא מה שבותי מה שבותיכם
 ולא אורחתיכם תקנן באורחתי טובי אמר יי כי גבהו שמים מארץ כך
 גבהו דרכי מדרכיכם ומה שבותי מה שבותיכם ארי כמה דרמין שמיא
 מן ארעא בין תקנן אורחתי באורחתיכם ומה שבותי תקנן במה שבותיכם
 כי כאשר רוד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוח
 את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחס לאכל ארי כמה
 דמית מטרא ותלגא מן שמיא ולחמן לא אפשר ליה דיתוב אהין
 פסוקא אריעא וכרבי לה וכושי לה ויהיב בר זרעא כמיסת לזרע
 תלמידי סמיכל כן יהוה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אל
 נקסמי ת אשר הפצת והצליח את אשר ספצתו כן
 ונתנם טובי יקדמי לא אפשר דיתוב לקדמי ריקן שהו
 אם עבד ית דרענא ומצלה דישלחנא ליה כי בשמחה תצא ב
 גשמים תובלון ההרים והגבעות יצאחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
 ירחאו בה ארי כחדוא תפקן כביני עממיא ובשלמא הרהובלון
 לארעכון טורי ארמתא יבעון קדמיכון תושכחתא וכל אילני
 תקלא ישענון בענפיהון תחת הנעצין יעלה ברשעתת הסרפי
 יעלה הדם והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יסתה ויהוה רשיעא
 יתקייחון צדיקיא ותלה השפיא תקייבון דתלי חטאה ויהי קדם שלשום
 לאת עלם דלא יפסוקי פה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה
 כי קרובה ישועתי לבוא ועדקתי להגלות כדנן אמר יי טרו דינא
 עבדו צדקתא ארי קריב פורקני למית וזכותי לאתגל איה
 אשרי אנוש יעשה זאת וכו' אדם יהדיק בה שמר שנת מחל לו

ואמר

מר ידו כ
 נקייה בה יט
 אמר כ
 על עמו ו
 ממזדמת
 ומיה ולא
 חר יהוה כ
 צתי ומח
 ומי שבי
 סבבתי י
 זולו אשר
 ינת את
 י יפסק
 יהוה לד
 דיתו וכן
 מרחס ית
 חל וטהו
 ית תפלת
 ילה יקרא
 י צלותי
 י ארי
 יהוה כ
 י יא

ותחל

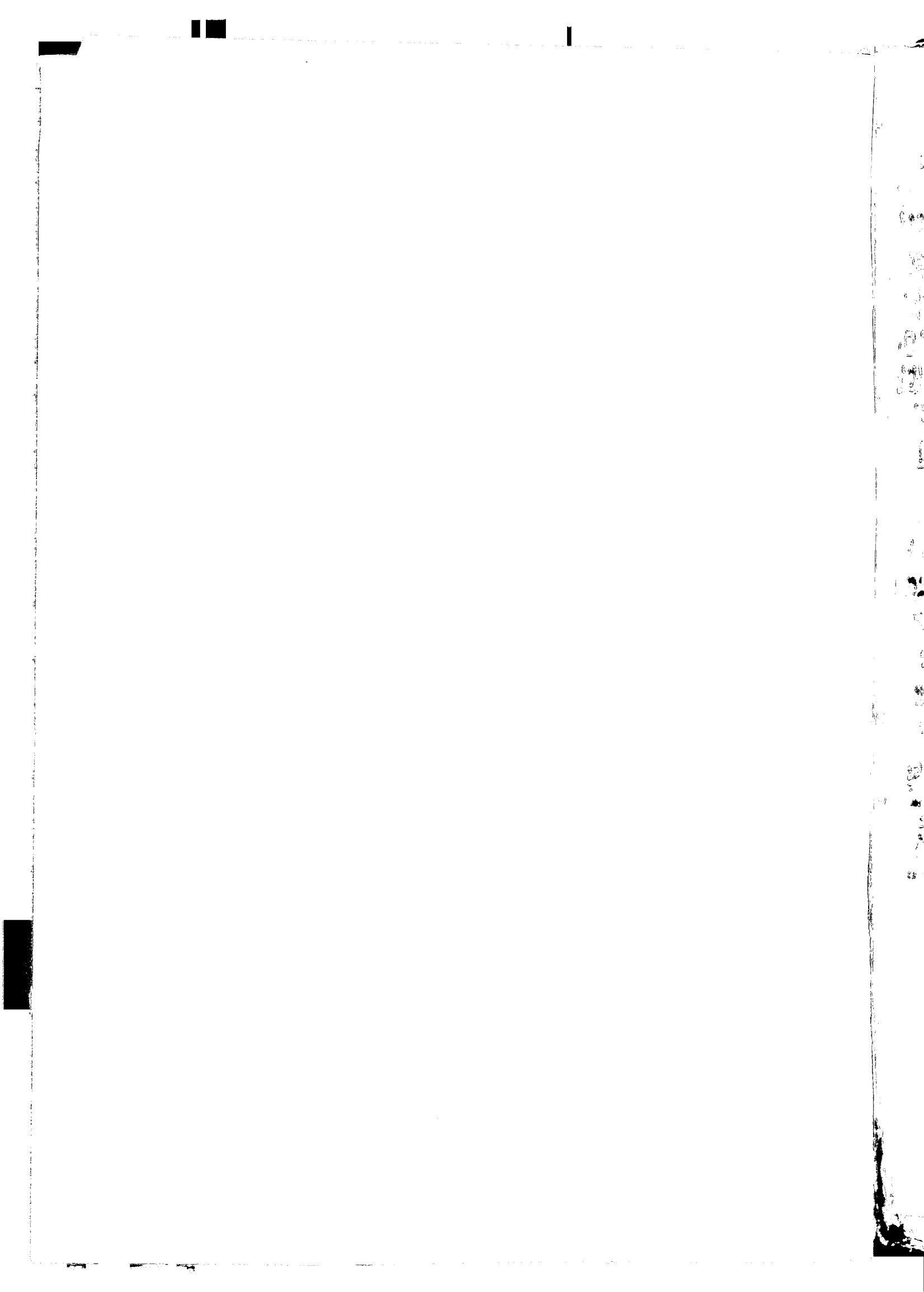
מר ידו מעשות כל רע טובי אנש דיעבד דא ובר אנשא ד'
 נקיה בה יטר שבתא מאחלותיה ויטר ידוהי מלמעבד מל דביש
 לאמר בן הנכר הנלוה אליהוה לאמר הנכר ינדילני יהוה
 מל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עין יבשי ולא ימר בר
 ממזדה מתוסף על עמא ד' למימר אנרשא יבר שנת י' מעל
 זמיה ולא ימר סריסאהא אנא חשיב מאע יבשי כ' כה
 חר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתתי ובחרו באשר
 עתי ובחזיקים בני יתי יארי כדנן אמר י' לסריסא דיטרו
 ומי שביא דילי ומתרען בד צבינא ומתק' מן בקימי ונתתי
 ס בבתי ובחומותי ד' ושם טוב מבטם ומבנות שם עולם
 זולן אשר לא יברת ואתין להון בבית מקדשי ובארע בית
 ינתי אחר ושם טוב מבטן ומבטן שום עלם אמן להון
 י' יפסק יבני הנכר הנלוים על יהוה לשרתיה ואת
 יהוה להנות לו לעבדים כל שמר שבת מקום י' נב
 דיתו יבני עממ'א דמתוספין על עמיה ד' שמשותיה
 זרחס ית שמא ד' למהו ליה לעבדין כל דיטר שבת
 חל ונהא זמתקפין בקימי זובאותים אלהר קדשי ושמהגים
 ית תפלת עולותיהם וזבחהיהם לרעון על מזבחי ביתי בית
 אלה יקרא לכל העמים ואיתנו לטורא דקדשי ואחידנו
 י' עלותי עלותהון ונכסת קדשיהון יתסקון לרעוא על
 י' ארי בית מקדשי בית עלו יתקמי שפלת עממ'א נאם
 יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו
 י' אהים דיעתיד לכנשא מכדרי ישראל עוד אקריב
 גלותהון לכנשא תהון על דה ית'

הגלגל

תרגום ויהי כמלאות

וזהו כמשלם נשוא' ומנרת לצרה קריב ל' עיני
ואמר לה לית עוד נשוא תנרת ליה קריב ל'
נני תבירי דחבנא' דנני דגזר על נשין דיקנן דיתקנן
יגזר על נשין תבירי דיתקנן' והוא לקיט נש תבירי ושוה
על חר' ונתחבר' במעשרת דיי' קודשא כריך הוא' ונשין
דנשחא טייף על כוליהן עד דשלימו כל פסקי נשין
תנר כדא לית עוד נשית' סגשע נשחא דנשחא ופס
תרגום ותבא חתול לאיש האהים

וכד חתולא ליה ההוא נשא חתת וחויאת לנשיא דיל
ואמר הניילי נביב ית נשחא נשלימי למרי חובר
ואת זבנג' תתפרנסין כנש דאסתער' חמרת ליה לנשי
אית על מנרת נשחא' נשחא אז כתי' אמר לה בעל
ד' נביא דיי' כתיבתא דליבת עליה נשחא' ונשחא
על נשחא דדיון דיליה נשחא דנשחא הוא' דיד
ואמר ליה נשחא נשחא נשחא' דאחאב חי סגשע
ואנסי' ל' נשחא ואמר לה דסגר פומא דכבלי דנשחא
ועתד למיסקר פוס' אריותא דדעל יטמגליס שעבון
אחאב דסגר תודנהון דלח יבא סאן ליה יקבת אנשי
ותוסבחתא ואזלת

תרגום ויהי כמלאת

והודו כמטבס נטת' ותמרת לצרה קריב ל' עיי' ויהי
ואמר לה ב'ת שור נטת תמרת ליה קריב ל' עיי'
מנ' תבירי דחבנא' ד'טן דגזר על עטין ריקטן דית' עטין
יגזור על מנ' תבירי דיתקנון והוא לקיט נטת תבירי וסוף
על הר' ונתחבר' במנימרא דיי' קודשא כריך הוא יעמית
דנטסחא טייף על טובהון עדי דשלבנו כל פסקי נטת
תמר כנה ל'ת שור נטת סמנע עממודא דנטסחא ופס
תרגום ותבא חתול לאיש האהים:

וכד התרחיס לה ההוא נסא חתת וחויאת לנביא ד' עיי'
ואמר איניל זביב ית מטסחא וטלמי למנרי חובר
את זבנך תתפרנסין כמח לאסתמר חמרת ליה לנביא
את עט' מעסרת מנהא' מטסחא חו כל' אמר לה בענ
זן נביא דיי' במילתא דליבא עליה כנעסרת וחק חת
על מטסחא ד' עיי' מעסרת דמנ' נסא הוא קודר
ואמרה ליה ננא כנביר מנבנורי לאחאב אי סמנע
ואנסין ל' מערב ואמר לה דסגר פוננא דבטבי דמנער
ועתיד למי סגר פוס יודינתא דדעל יטמנוליס עיטרון
אחאב ויסגר חודנכון דלא יבא סון ליה יקבת אנרי
ותוסבחתא וזולת

